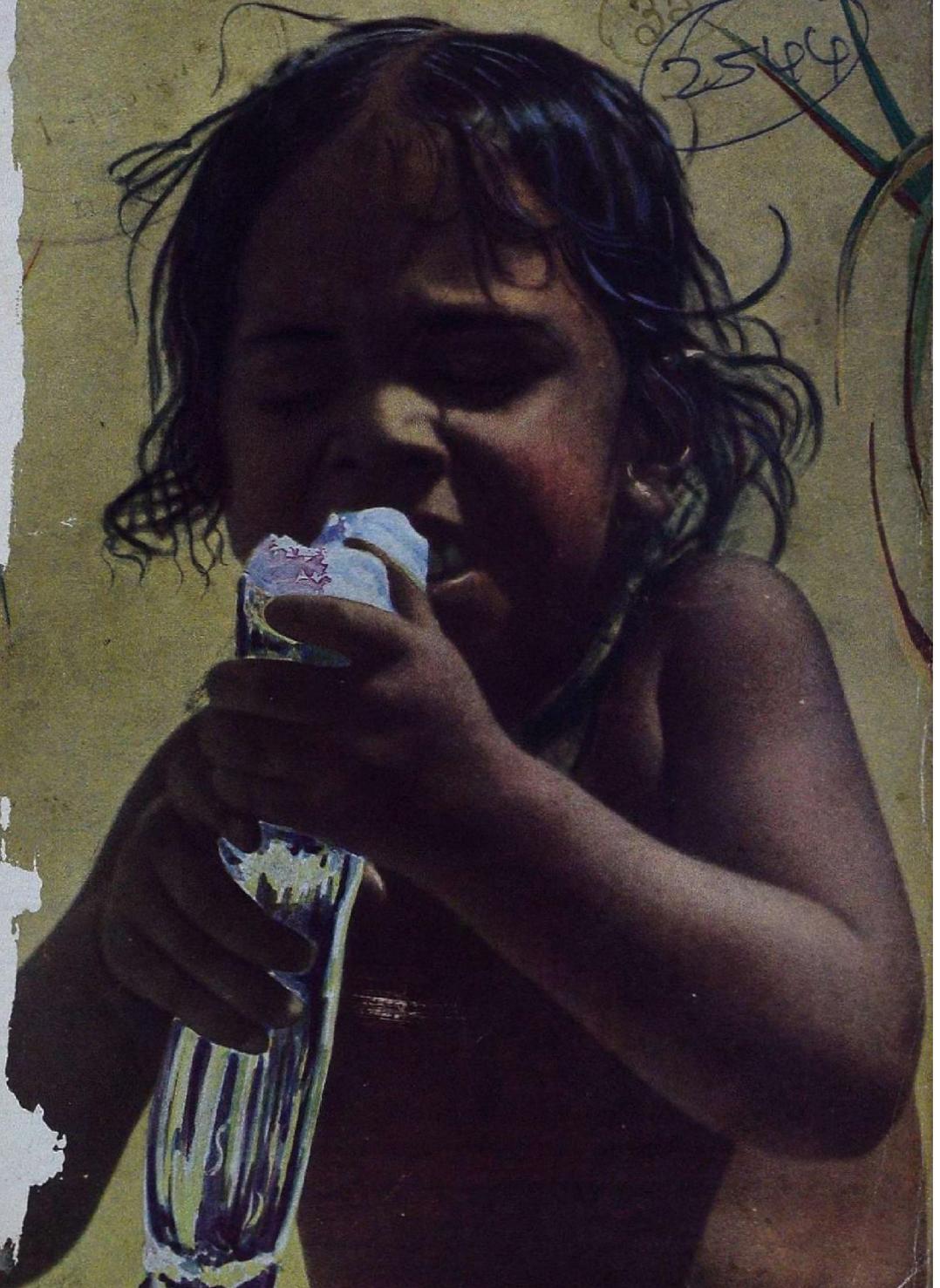

8

கூடு பொங்கல் மலர்

35-8
25/4/4

சென்னை
14-7-139

- ★ பரம்பரையாகத் தமிழர்
மகாமகத்தைக் கொண்டாடுகிறார்கள்
- ★ பரம்பரையாகத் தமிழர்
பொங்கலைக் கொண்டாடுகிறார்கள்
- ★ தமிழர் மனதைப் பெரிதும்
பரவசப்படுத்துவது

அசோகா

சுகந்த பாக்குத் தூள்

தயாரிப்பவர் :

எம். கே. கிருஷ்ண செட்டி

அசோகா பாக்டரி : : கோயமுத்தூர்

பாண்டியன் இன்ஷூரன்ஸ்
கம்பெனி லிமிடெட்
(இந்தியாவில் ஸ்தாபிதம் 1933)

தலைமை ஆபீஸ்: மதுரை

சிறந்த சேவை செய்து வருகிறது.

நெருப்பு, மோட்டார் விபத்து

முதலிய

சகலவித இன்ஷூரன்ஸ் திட்டங்கள்

மொத்த ஆஸ்திகள் ரூ. 59,80,000

கிளைகள் : { பம்பாய், அகமதாபாத்,
கல்கத்தா, ராவல்பிண்டி.

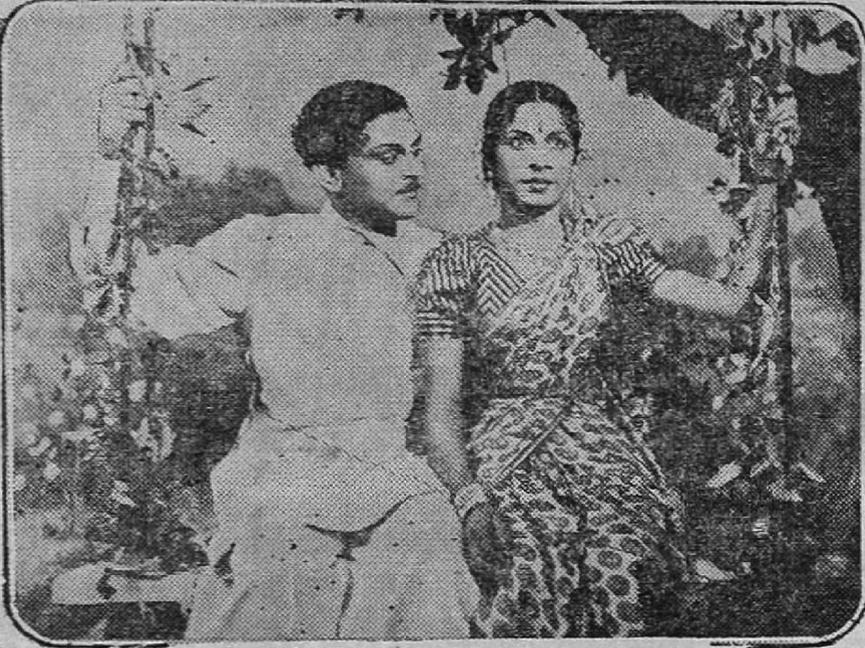
பிரதம ஏஜெண்டுகள்:

ஏ. & எப். ஹார்வி லிமிடெட்

மதுரை Etc.

பொங்கல்
பரிசு

கூவேமே
கூவாநாமே

AVM ரொடக்ஷன்ஸ்

நாம் இகவர்

டைரக்ஷன்

AV. மெய்யப்பன்

அசோஸியேட் டைரக்ஷன்

M.V. ராமன் & ப.நீலகண்டன்

கதை வசனம்

ப.நீலகண்டன்

காரைக்குடி என். எம். ஸ்டூடியோவில் தயாரானது

2000 வருஷங்களுக்கு முன்

முன்னோர்கள் சந்தணத்தை குறைவற்ற தன்மைக்கு ஒப்பிட
 டார்கள். இன்று நாம், ஒரு நல்ல பொருளை அந்த வர்க்கத்தின்
 "ரோல்ஸ் ராய்ஸ்" என்று சொல்லுகிறோம். அதேபோல முன்
 னோர்கள் ஒவ்வொரு உயர்ந்த பொருளையும் சந்தணத்திற்கு
 சமமாகச் சொல்லுவார்கள். ஸ்ரானத்திற்கு அனுகுணமான வாச
 னைத் திரவியங்களின் சேர்க்கைக்கு சந்தணத்தைலம் இன்றி
 யமையாததாக இருப்பதின் காரணம் அதன் ககந்த மணமும்
 குளிர்ச்சியளிக்கும் குணமுமேயாம். அசேகனாண்ட காலத்தின்
 உண்மை என்றும் உண்மையே.

மைசூர்

சந்தண சோப்

சந்தணம் குறிப்பது குற்றமற்ற குணமே

மைசூர் கவர்ன்மெண்ட் தயாரிப்பு

ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ்

நன்றாகப் பாதுகாக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு குடும்பமும் சந்தோஷ மடைகிறது. வருமானத்தில் பிற்கால வாழ்விற்காக ஒதுக்கப்படும் ஒவ்வொரு சேமிப்பும் மனச் சோர்வைப் போக்கி நிம்மதி யளிக்கிறது. வீண் செலவு செய்யாது காப்பாற்றப்பட்ட பொருள் தொழில் முறையையும், ஐசுவரியத்தையும் பலப்படுத்துகிறது. ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் வாழ்க்கையில் நம்பிக்கையளிக்கிறது. பணச் சேமிப்பே இன்ஷூரன்ஸின் முக்கிய நோக்கம்.

இந்தப் பணச் சேமிப்பை ஹிந்துஸ்தான் பாலிஸிகளின் மூலம் அடையுங்கள்.

1945-ம் வருஷத்திய புதிய தொழில் ரூபாய் 12 கோடிக்கு மேல்

ஹிந்துஸ்தான்

கோவாபரேடிவ் இன்ஷூரன்ஸ்
சொசைடி, லிமிடெட்.

ஹெட் ஆபீஸ் :

ஹிந்துஸ்தான் பில்டிங்ஸ்,
6A., ஈரேநீராத் பானஜி ரோடு.,
கல்கத்தா.

டீவிஷனல் ஆபீஸ் :

ஹிந்துஸ்தான் பில்டிங்ஸ்,
107, ஆர்மிவியன் தெரு,
ஜி.டி. சென்னை.

ELA

எ ல ா
சிகரெட்டுகள்

CIGARETTES

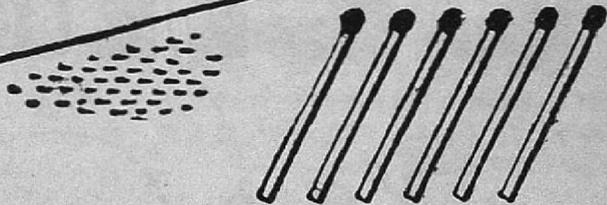

இந்தியாவிற்கு
சொந்தமானது
உங்களுக்கும் சொந்தமே

GOLDEN TOBACCO CO.

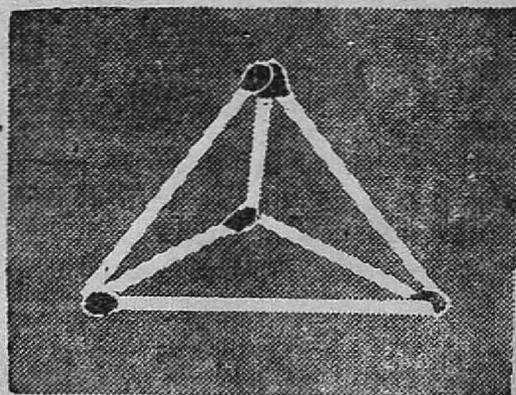
GREENS' ADVTG
(GT 102.)

சிறுசேம்புக்காரருக்குரிய
ஒரு பிரசினை யைத் தீர்ப்பது-

பிரசினை : ஆறு நெடுக்களைக் கொண்டு
என்கு முக்கோணங்கள் அமைக்கவும்.

விடை : ஒரு மேஜை
மீன்மேல் 3 நெடுக்களை ஒரு
முக்கோண வடிவமாக அமைக்க
வும்; மீதி மூன்றைக் கொண்டு,
படத்தில் காட்டியுள்ளபடி கூர்
துதிக் கோபுரம் ஒன்றைப்
பூர்த்தி செய்யவும்.

இத்தகைய பிரசினைகள் அறிவைத் தூண்டுவது மன்றி, ஓய்வு நேரங்களில்
கழிற்சீரியையும், உற்சாகத்தையும் அளிக்கின்றன. ஆனால், பொருளாதாரம்
பாதுகாப்பப்பற்றிய மிகத் தீவிரமான பிரசினையும் இருக்கிறது. இப் பிரசினையினால்
நீ சஞ்சலம் ஏதுவும் அடைய வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் திட்டம் போட்டுக்

சேமிப்பதனால் நீர் இப் பிரசினையைத் தீர்க்க முடியும். நாஷனல் ஸேவிங்ஸ் ஸெர்டிபிகேட்டுகளையும் ஸ்டாம்புகளையும் வாங்கி அதன் மூலமாய்த் தங்கள் பணத்தை வட்டிக்குப் போட்டு வைப்பவர்களின் கூட்டத்தில் நீர் சேர்ந்தால் வருஷந்தோறும் உம்முடைய சேமநிதி பெருகிக்கொண்டே வருவது மஃலாம், உமக்குரிய பாதுகாப்பும் அதிகமாகிக் கொண்டே வரும். மேலே கண்டபடி செய்பவர்கள் தொகை நாளுக்குநாள் பெருகிக் கொண்டே வருகிறது. நாஷனல் ஸேவிங்ஸ் ஸெர்டிபிகேட்டுகள் பணத்தை வட்டிக்குப் போட்டு வைப்பதற்குரிய மிகச் சிறந்த சாதனமாகும். அவைகளிலிருந்து அதிகபட்ச லாபம் கிடைப்பதோடு, அவைகளில் போட்டுவைத்த பணம் மிகப் பத்திரமாகவும் இருக்கிறது.

நாஷனல் ஸேவிங்ஸ் ஸெர்டிபிகேட்டுகள்.

இவை முக்கியமான அலுகைகளாகும்:—

1. நீர் நாஷனல் ஸேவிங்ஸ் ஸெர்டிபிகேட்டுகளை 5, 10, 50, 100, 500, 1,000 அல்லது 5,000 ரூபாய்க்கு வாங்கலாம்.

2. ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஒவ்வொருவரும் (அவர் பெரியவா சிறுந்தாலுஞ்சரி மைனாரியிருந்தாலுஞ்சரி) 5,000 ரூபாய் வரையில் வாங்க முடியும். இரண்டு பேர் கூட்டாக 10,000 ரூபாய் வரையில் வாங்கலாம்.

3. இவைகளின் மதிப்பு 12 வருஷங்களில் 50 சத வீதம் உயருகிறது. வட்டிக்குப் போட்டு வைக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு ரூபாயும் ஒன்றரை ரூபாய் ஆகிவிடுகிறது. இது வாதொரு கவர்ன்மென்ட் பத்திரத்தின் மேல் கிடைக்கக்கூடிய மிக உயர்ந்த வட்டியாகும்.

4. சம்பாதிக்கப்பட்ட வட்டிக்கு இம்சம் டாக்ஸ் செலுத்த வேண்டியதில்லை.

5. இவைகளை 2 வருஷங்களுக்குப் பிறகு (5 ரூபாய் ஸெர்டிபிகேட்டுகள் விஷயத்தில், 18 மாதங்களுக்குப் பிறகு) ரொக்கமாக மாற்றிக் கொள்ளலாம்.

6. சிறு தொகைகளைச் சேர்த்து வைப்பவர்கள் 1 ரூபாய், 8 அணு அல்லது 4 அணுவுக்கு ஸேவிங்ஸ் ஸ்டாம்புகள் வாங்கலாம். இப்படி வாங்கிச் சேர்த்து விரிபட்ட ஸ்டாம்புகளின் மதிப்பு 5 ரூபாயானதும், அவைகளைக் கொடுத்தவிட்டு அவைகளுக்குப் பதிலாக ஒரு ஸெர்டிபிகேட் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

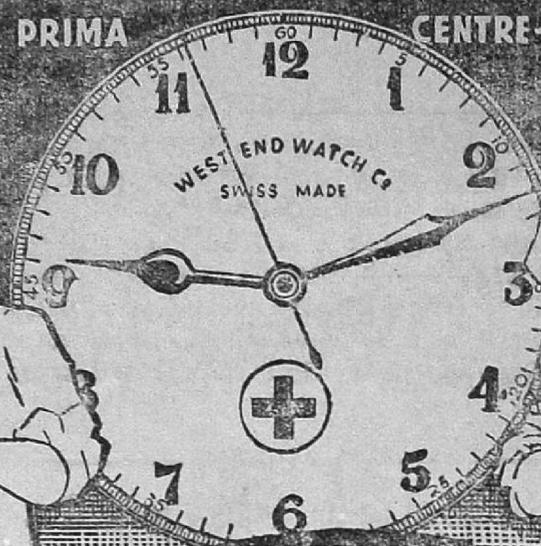
7. இந்த ஸெர்டிபிகேட்டுகள், ஸ்டாம்புகள் ஆகிய இரண்டையும் தரலாபிஸ்சனிலாவது கவர்ன்மென்ட் டீபார்ட்மென்ட் வியமிக்கப் பட்ட அதிகாரம் பெற்ற ரெஜெண்டுகளிடமிருந்து ஸேவிங்ஸ் டிபார்ட்மென்டிலாவது பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

உம்முடைய ஸேவிங்ஸ் க்ரூப்பில் இப்போதே சேர்வும்!

AC-91-TM

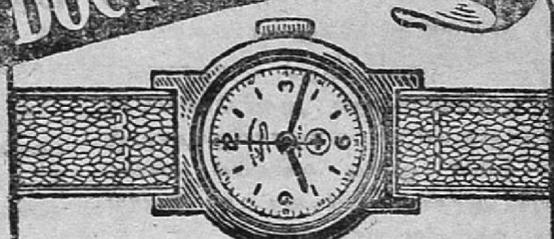
THE SOWAR PRIMA

CENTRE-SECONDS WATCH

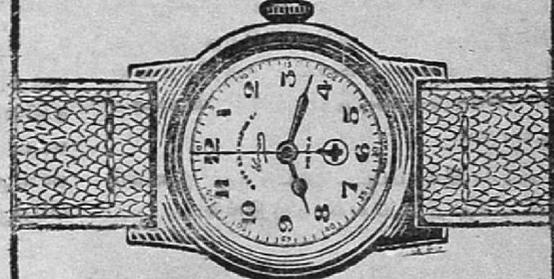

OF PARTICULAR VALUE
TO DOCTORS & NURSES

டாக்டர்களுக்கும் நர்ஸ்களுக்கும் அவசியம் உபயோகப்படக்கூடியது!! டாக்டர்கள், நர்ஸ்கள் மற்றும் கைகெடிகாரம் உபயோகிக்க விரும்பும் ஒவ்வொருவரும் இந்த செண்டர் செகண்ட்ஸ் கெடிகாரங்களின் உபயோகத்தை புகழத் தவறமாட்டார்கள். இதே பக்கத்திலுள்ள படங்கள் புகழ்பெற்ற எங்கள் ஆல் ப்ரீம் சாவர் ப்ரேமா கெடிகாரங்களின் குறிப்பிடத் தக்க இரண்டு வகைகள். இவை இரண்டும் நன் நம்பிக்கைக்கும், சிறிதும் தவிரின்றி மணி காட்டுவதற்கும் பெயர் பெற்றவை. அதிகமான தேவைகளிருப்பதாலும், போதிய அளவு இறக்குமதியில்லாததாலும், நாங்கள் விளம்பரம் செய்திருக்கும் ஒவ்வொரு கெடிகாரங்களும் சப்ளை செய்வோம் என உறுதி கூற இயலாது. ஆனால் ஒவ்வொருவரை சரி எங்களால் இயன்ற அளவு திருப்தி செய்கிறோம்.

சாவர்-ப்ரேமா செண்டர்-செகண்ட்ஸ்
8^{3/4} சிறிய சைஸ்
பேடெண்ட் எவர்ப்ரைட் ஸ்டீல் Rs. 117

சாவர்-ப்ரேமா செண்டர்-செகண்ட்ஸ்
10^{3/4} மீடியம் சைஸ்
பேடெண்ட் எவர்ப்ரைட் ஸ்டீல் Rs. 113

WEST END WATCH CO
BOMBAY • CALCUTTA

வெஸ்ட் எண்ட் வாட்ச் கம்பெனி
பம்பாய் & கல்கத்தா

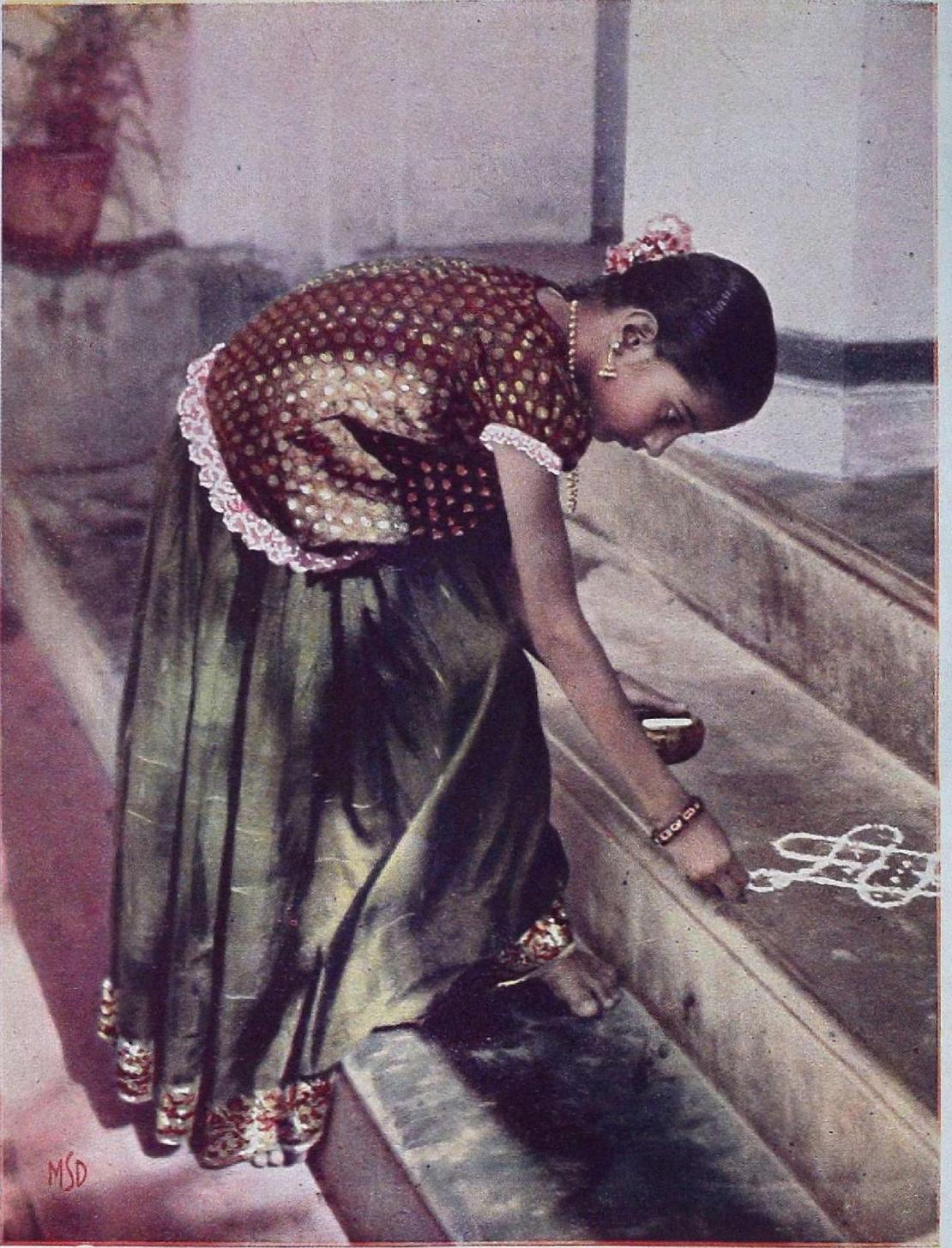

சாரத் திரள்

குல விளக்குகளே ! மனை அறம்	... மகாத்மா காந்தி	4
குறள் வாழ்க்கை வாழ்க்கை அறம்	... தமிழர் தலைவர்	5
பழங் கதையின் புதுப் பொருள் வாழ்க்கை நெறி	... தி. சு. அவிஞ்சிலிங்கம்	6
பொங்கலோ!—பொங்கல்! கவிதை—பெருமிதம்	... கொத்தமங்கலம் சுப்பு	8
எங்கே சக்தி? கவிதை—எக்களிப்பு	... சுரபி	10
அந்தரங்கம் கதை—இணை விழைவு	... மஞ்சேரி எஸ். சீவரன்	12
அழகுப் பொங்கல் வாழ்க்கை நலம்	... சுப. நாராயணன்	17
கதவுகள் ரசனை	... சுதி	22
அடிமைப் பண்ணை உரிமை	... மு. வரதராஜன்	26
சுண்டெலி கதை—கண்டனம்	... வில்லியம் சரோயன்	30
இந்தப் பாஷைத் தகராறு! பாஷை	... புரொபசர் பி. எஸ். மாதூர்	34
கண்ணைக் கவளியுங்கள்! உடல் நலம்	... ஆர். டெனன்ட்	37
சாகசம் கதை—போர்	... சிரில் லெவின்	39
சால்வடார் டாலி வரலாறு—ஒவியம்	... க. விற்பன்னன்	45

கிராமப் பணி தொண்டு	... வினோபா பவே	49
ஆசையின் எல்லை கதை—குடும்பம்	... ரா. கி. ரங்கராஜன்	53
வியத்தகு க்ரைட்டன் வரலாறு—இலக்கியம்	... க்ளாரென்ஸ் அனந்தப்பா	57
இலங்கைத் தேயிலைத் தோட்டம் உழைப்பு	... எஸ். சியாம்சுந்தர் ராஜரத்னம்	60
ஆபீஸ் பையன் கதை—பத்திரிகை	... கோ. த. ஷண்முகசுந்தரம்	64
உற்பத்தியைக் குறை! சமூகம்	... துருவன்	70
எழுத்தாளர் தீர்ப்பு! எழுத்து	... ம. பொ. சிவநூன கிராமணியார்	72
“ திருமகள் சிறியவள் ” இலக்கியம்	... ம. ரா. போ. குருசாமி	75
எனக்குக் குழந்தை வேண்டும் மனம்	... “ பிரமை ”	80
பருப்பு வேகவில்லை! கதை—பள்ளிக்கூடம்	... வல்லிக்கண்ணன்	86
சோறு போதுமா? உணவு	... அன்னதாசன்	90
செல்வம் எது? சமயம்	... “ குகப்ரியை ”	95
சமாதானத்தின் விரோதி அரசு	... ஆர். ராமநாதன்	98
சராசரி மனிதனுக்கு உலகம்	... ஜூனியன் எஸ். ஹக்ஸ்லி	101
உலகப் பொருளாதார நெருக்கடி பொருளியல்	... ரா. ஹாலாஸ்யநாதன்	106
வெளியேறுவது நல்லது ஆட்சி	... ஜார்ஜ் பெர்னாட்டுஷா	111

மு த லி ய வை

கோலமிடும் கோலக் கை

சக்தி

மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு

பால் பொங்குக!

“உழுது உண்டு வாழ்வதற்கு ஒப்பு இல்லை கண்டீர்! பழுது உண்டு வேறு ஓர் பணிக்கு” என்று சொன்ன உலகப் பேராசிரியர் திருவள்ளுவரும், “உழுவுக்கும், தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம், வீணில் உண்டு களித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்”

என்று சொன்ன தமிழ்ப் பெரும் புல பாரதியாரும் வாழ் தமிழ்த் திருநாட்டின் இன்று, அவர்கள் களாகிய தமிழ்ப் பள்ளிகளிலும், இல்லங் அன்னையின் பெரு தூயதாய், செழித்துக் குக, பொங்குக!

அதன் விளைபயன்

செய்கிறது. நல்ல காலம் திரும்புகிறது. அஸ்த்ரேலியக் கோதுமையும், பிரேசில் அரிசியும் சீக்கிரம் வரத்துக்குறைந்து, நமக்கு வேண்டிய அரிசி, தவச, தானியம், உடை முதலியவைகளைக் கூடிய சீக்கிரம் நாமே உற்பத்தி செய்து கொள்ள முடியலாம்.

யுத்தப் பிற்காலச் சீரமைப்பு முயற்சிகளுள் இந்தச் சக்தி பொங்கல் மலர் ஒரு சிறு முயற்சி. பொங்கல் திருநாளில், எங்கள் அன்புக்கு அடையாளமாக இந்த மலரை உங்களிடம் தருகிறோம். தெம்பால், அன்பால், இன்பால் எங்கணும் பால் பொங்குக!—பொங்குக!!—பொங்குகவே!!!

கு ல வி ள க் கு க ளே !

மகாத்மா காந்தி

இந்தியப் பெண்கள் அபலைகளல்ல. முன்பு, அவர்கள் பல வீரச்செயல்களைச் செய்து, புகழ்பெற்றிருக்கின்றனர். கத்திகளையோ, அல்லது ஆயுதங்களையோ உபயோகித்து அவர்கள் இவற்றைச் சாதிக்கவில்லை. தங்களுடைய தூய ஒழுக்கத்தாலும், தார்மிகத் தைரியத்தாலும் பல வீரச்செயல்களை அவர்களால் சாதிக்க முடிந்தது.

இந்தக் காலத்திலும் பல வகைகளில் பெண்கள் தேச முன்னேற்றத்திற்கு உதவி செய்ய முடியும். தங்களுக்கு மட்டுமல்லாமல், நாடு முழுவதற்குமே உதவியாயிருக்கக் கூடிய பல காரியங்களை அவர்கள் செய்ய முடியும். இதனால், நாட்டின் சுதந்தர லட்சியம் கைகூட உதவியாயிருக்கும்.

வேறு யாருடைய உதவியையும் நம்பி நீங்கள் வாழக் கூடாது. உங்களுடைய சொந்தச்சக்தியை நம்பியே நீங்கள் வாழ வேண்டும். உங்களுடைய பலத்தில் உங்களுக்கு இன்னும் அதிக நம்பிக்கையிருக்க வேண்டும். நீங்கள்

பயந்தகொண்டு வாழ்ந்தால், காலிகளின் அட்டுழியங்களுக்குச் சீக்கிரம் பல யாகி விடுவீர்கள்.

நீங்கள் தீண்டாமையை அடியோடு விட்டுவிட வேண்டும். ஹரிஜனங்களை உங்களுடன் சேர்த்துக்கொள்ள நீங்கள் தொடர்ந்து மறுத்து வருவீர்களானால், மேலும் மேலும் தன்பம்தான் ஏற்படும். தினம் ஒரு ஹரிஜனை உங்களுடன் வந்து சாப்பிடும்படி நீங்கள் அழைக்க வேண்டும். இல்லையேல், நீங்கள் சாப்பிடுவதற்கு முன்பு ஒரு ஹரிஜனை அழைத்து, நீங்கள் குடிக்கும தண்ணீரையோ, சோற்றையோ தொடும்படிச் சொல்லுங்கள். அப்படிச் செய்தால், வெவ்வேறு வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களையும் ஒன்றுபடுத்த உதவியாயிருக்கும். இதுவரை செய்திருக்கும் பாவங்களுக்கு, இம்முறையில் பிராயச்சித்தம் செய்து கொள்ளாவிடில், இன்னும் பல, பெரிய விபரீதங்கள்தான் ஏற்படும். முன்வந்து, தீண்டாமையை ஒழியுங்கள். உலகத்தில் சத்தியத்தை நிலை நிறுத்தி வாழுங்கள் !

உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகின், — உலகத்தார் உள்ளத்துள் எல்லாம் உள்ளன்.

ஒன்று ஆக நல்லது கொல்லாமை ; மற்று, — அதன்பின் சாரப் பொய்யாமை நன்று.

—தமிழ் மறை

சக்தி பொங்கல் மலர்—1947

குறள் வாழ்க்கை

தமிழர் தலைவர் : ராஜாஜி

வாழைப் பழம், மாக்கனி, பலாப் பழம் இவற்றின் சுவையை அனுபவித்த குழந்தைகளை, அந்தப் பழங்களின் சுவையைத் தனித் தனியாக இலக்கணம் கூற விவரிக்கச் சொன்னால், அந்தக் குழந்தைகளால் சொல்ல முடியுமா? முடியாது. அவ்வாறே, “திருந்திய தமிழ் மக்களின் பண்பாடு எத்தகையது? விவரமாகச் சொல்லுங்கள்” என்றால், நம்மால் சொல்ல முடியாது. தமிழ் மக்களுடைய ஆட்டம், பாட்டு, திருவிழாக்கள், வீடுகளில் இடும் கோலம், விளையாடும் விளையாட்டு இவை போன்ற மற்ற அனைத்தும் சேர்ந்து தமிழ்ப் பண்பாடு ஆகிறது. இந்தத் தமிழ்ப் பண்பாட்டில் வேர் ஊன்றிக் கலந்த ஒன்று பொங்கல் விழா.

இந்த வருஷத்துப் பொங்கலில், நான், தமிழ் நாட்டுக்கு வெளியே, வெகு தூரத்தில் இருக்கும்படி நேர்ந்திருக்கிறது. அதற்காக வருந்துகிறேன். எவ்வளவு கூக சௌகரியங்களின் மத்தியில் இருந்தாலும், நம்முடைய ஊரில் நாம் இருந்தால்தான் சந்தேஷம். தமிழ் நாட்டில், எல்லாருடைய வீட்டிலும் பால் நன்றாகப் பொங்கி, எல்லாரும் சுகமாகவும், சந்தேஷமாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பது என் ஆசை.

தூரும், அடக்க முடைமை, நடுவு நிலைமை இவற்றைக் கொண்ட வாழ்க்கை நடத்த முயல வேண்

டும். அதுவே சுகத்துக்கு ஆதாரம். குறளில் எழுதியிருப்பது ஏட்டு உண்மைமட்டும் அல்ல. வாழ்க்கை ரகசியமும் அதுவே.

மற்றச் சாஸ்திரங்களை—அதாவது பௌதிகம், ரசாயனம், கணிதம் முதலியவற்றை—க்கற்ற பின், கற்ற உண்மைகளைச் செயலில் பிரயோகம் செய்கிறோம். படிப்பு வேறு, பிரயோகம் வேறு என்று விட்டுவிடுவ தில்லை. ஆனால், வாழ்க்கைச் சாஸ்திரமாகிய திருக்குறள் முதலிய நூல்களை மொழிப்பயிற்சிக்கும், பாண்டித்யப் படரடோபத்துக்கும் மட்டும் வைத்துக் கொண்டு, இந்த நாட்களில் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு அது நமக்கு உதவாது என்று—சொல்லாமல்—மனத்தில் தீர்மானித்துக் கொண்டு, உண்மையைப் பகிஷ்கரித்து வைத்து, வாழ்க்கை நடத்திச் சுகம் பெறப் பார்க்கிறோம். இது முடியாத காரியம். கணித சாஸ்திரத்துக்கு விரோதமாகத் தச்சன் தச்சு வேலை செய்ய இயலாது. வைத்திய சாஸ்திரத்துக்கு விரோதமாக மருந்து செய்து பலனடைய முடியாது. அவ்வாறே, திருவள்ளுவர் திருக்குறளில் சொல்லியபடி நாம் நடந்தாலொழிய, எவ்வளவு செல்வம் சம்பாதித்தாலும், ஆட்டமும், பாட்டும் ஆடிப் பாடினாலும், தமிழ் நாட்டில் நாம் உண்மையில் சுகம் பெற முடியாது.

இதுவே இந்தப் பொங்கல் என்று சிறியோர்களுக்கு நான் சொல்லும் உபதேசம்.

✽

பழங் கதையின் புதுப் பொருள்

தி. ச. அவிஞ்சிநிங்கம்

துரோணரிடம் பாண்டவர்கள், கௌரவர்கள் முதலிய அரச குமாரர்கள் அனைவரும் பயின்று கொண்டிருந்தார்கள். ஆசாரியர் துரோணருக்கு அர்ச்சுனன் பேரில்தான் வாஞ்சை: “அவனுக்கு அதிகக் கருத்துடன் சொல்லித் தருகிறார்; அது காரணமாய்த்தான் அவனும் வில் வித்தை யில் நிபுணனாக இருக்கிறான்” என்ற பேச்சு வெளியே உலவி வந்தது. துரியோதனனும் அவ் விதமே நினைத்துத் தன் உற்றார், உறவினரிடம் குறை சொல்லுவான்.

ஒரு நாள், குருவும், சீடர்களும் வெளியே சென்றுகொண்டிருந்தார்கள். ஓர் ஆலமரத்தின் அடிப்பக்கத்தைச் சேர்ந்தார்கள். அப்பொழுது, துரோணர் துரியோதனனை அழைத்தார். அந்த மரத்தின் உச்சியின் மேல் உள்ள ஒரு கொம்பைக் காட்டி, அதன் மேல் உட்கார்ந்திருந்த ஒரு கிளியையும் காட்டினார். “என்ன தெரிகிறது, அப்பா?” என்று கேட்டார். “சுற்றிலும் இருப்பவர்கள் தெரிகிறார்கள்; ஆலமரம் தெரிகிறது; அதன் உச்சியில் கொம்பு, தழைகள்; அதன்மேல் ஒரு கிளி தெரிகிறது” என்றான். “நன்றாக உற்றுப்பார்த்துச் சொல்” என்றார். அவன் மீண்டும் அதே பதிலைத் தந்தான். இரண்டு, மூன்று தடவை கேட்டும், அதே விடை கொடுத்தான். “அதைக் கொல்ல முடியுமா?” என்று கேட்டார்.

“ஆஹா, முடியும்” என்றான். வில்லும், அம்பும் அவன் கையில் கொடுக்கப்பட்டன. அம்பைப் பார்த்து நானேற்றி விட்டான். அது, சரேலென்று ஒரு பக்கம் செல்லவே, கிளி பறந்தோடிவிட்டது.

சீடர்களும், குருவும் மேலே வழி நடந்தார்கள். அடுத்து வந்த இடமும் ஓர் ஆலமரமாக இருந்தது. அதன் அடியில் போய்ச் சேர்ந்ததும், குரு அர்ச்சுனனை அழைத்தார். முன்போலவே, மரத்தின் உச்சியிலிருந்த கிளியையும், அதன் உச்சியிலிருந்த கிளியையும் சுட்டிக் காண்பித்தார். “என்ன தெரிகிறது?” என்று கேட்டார். அர்ச்சுனன் சொன்னான்: “சுற்றிலும் இருப்பவர்கள், மரம், கிளைகள், தழைகள், கிளி தெரிகின்றன.” “நன்றாக உற்றுப் பார். என்ன தெரிகிறது? மீண்டும் சொல்” என்றார். “சுற்றிலும் இருப்ப

வர்கள் மறைந்துவிட்டார்கள். மரம், கிளை, கிளி தெரிகின்றன" என்றான். "மீண்டும் பார்" என்றார். "கிளையும், கிளியும் தெரிகின்றன" என்றான். மறுபடியும், "மனத்தை அங்கே செலுத்திப் பார்" என்றார். "கிளி மாத்திரம் தெரிகிறது" என்றான். பிறகு, இன்னும் உற்றுக் கவனித்து, "ஒரு கிளியின் தலையும், அதன் இரண்டு கண்களும் மட்டும் தெரிகின்றன" என்றான். "அதைக் கொல்" என்றார். வில்லையும், அம்பையும் கையில் வாங்கிக் கொண்டு, அம்பை நாணேற்றி விட்டான். மறுகணத்தில் அந்தக் கிளியின் தலை கீழே விழுந்தது.

இந்தப் பழங்கதையில் மிக உன்னதமான பொருள் புதைந்திருக்கிறது. எல்லா விதமான வித்தைகளையும் மன ஒருமையால்தான் பயில முடியும். தங்கள் மனத்தைப் பல இடங்களிலும் சிதற விடுகிறவர்கள் எந்தத் துறையிலும் உயர்ந்த அறிவைப் பெற முடியாது: இது திண்ணம். இதுவே இயற்கையின் விதியுமாகும். லௌகிகச் சுகங்கள், நாக்குருசி, சிரம மில்லாத வாழ்க்கை, சிற்றின்பங்கள், துயில் இவைகளில் ஈடுபட விரும்புகிறவர்கள் தங்கள் மனத்தைச் சிதறவிட்டுத் தங்கள் சக்தியைக் குறைத்துக் கொள்கிறார்கள். கோரும் காரியத்தைச் சாதிக்க எந்த விதமான கஷ்டங்களையும் சகிக்க யார் தயா

ராக இருக்கிறார்களோ, அந்தக் காரியத்தைச் சாதிக்கும் முயற்சியில் யார் மற்ற அனைத்தையும் மறந்து, தங்கள் கவனம் அனைத்தையும் அதிலேயே ஈடுபடுத்துகிறார்களோ, அவர்கள்தான் உலகில் அருங் காரியங்களைச் சாதிக்கும் தகுதி யுடையவர்களாகிறார்கள்.

உலகில், எல்லாத் துறைகளுக்கும் இந்த விதி பொருந்தும். வியாபாரமாயிருக்கட்டும், வைத்தியமாயிருக்கட்டும், கல்வியாய் இருக்கட்டும், கலையாய் இருக்கட்டும், என்ஜினீரிங்காய் [பொறிச்சிற்பம்] இருக்கட்டும், வேறு எந்த விதமான தொழிலாய் இருக்கட்டும்—இத்தகைய ஒருமை மனத்துடன் பணி செய்கிறவர்களே உயர்ந்த பயன்பெறுவார்கள். உலகில் மகத்தான காரியங்களைச் சாதித்த நயூட்டன், எடிசன், காந்தி, விவேகானந்தர், சன்யத்சென் முதலிய அறிஞர்களின் வாழ்க்கைகள் அனைத்தும் நமக்கு இந்தப்பாடத்தையே கற்பிக்கின்றன.

நமது மகத்தான எதிர்கால இந் தியாவிற்கு இத்தகைய எல்லையற்ற சக்தியும், தூய்மையும், ஆற்றலும், அறிவும் பெற்ற இளைஞர்கள்—ஆண்கள், பெண்கள்—பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்கள் தேவை. நமது குழந்தைகளும், இளைஞர்களும் இத்தகைய சக்தியையும், ஒருமை மனத்தையும் பெற்று வளர்வார்களாக! வாழ்வார்களாக!

வெற்றி காண

உனது நெஞ்சுக்குத் துரோகம் செய்யாதே. மனச்சாட்சியின்படி நட. நிச்சயமாக உனக்கு ஐயம் உண்டாகும். கள்ளம், கபடம் அற்ற உள்ளத்தோடு பிரார்த்தனை செய். அதை ஈசுவரன் கேட்பான்.

—ராமகிருஷ்ணர்

பொங்கலோ!—பொங்கல்!

கொத்தமங்கலம் சுப்பு

பொங்கலோ!—பொங்கல்! பொங்கலோ!—பொங்கல்!
 புள்ளி குட்டி வாழப் பொங்கலோ!—பொங்கல்!
 பூமி விளை யோனும், மானம் பொழி யோனும்
 புது நெல்லை நாங்களே பொங்கலிட வேணும் (பொ)

பொங்கு கட லெல்லாம் எங்களுட கப்பல்
 போக வர வேணும், போக வர வேணும்

தங்கு தடை யில்லாத் தண்ணி மடை போலே
 தமிழ் பாட வேணும் தமிழ் பாட வேணும் (பொ)

குடி யரசு மாகிக் கொடி போட வேணும்
 நடு வரசுக் குள்ளே நாழு மொரு நாடாய் (பொ)

சாமி யரு ளாலே தமிழ் நாடு தானே
 தன்னிச்சை யாகித் தா னோங்க வேணும் (பொ)

படி யரிசி வாங்கிப் பொங்க லீடு கின்றோம்
 பச்சைத் தண்ணி ஊத்திப் பொங்க லீடு கின்றோம்
 பாலும் கிடைக் காமே பொங்க லீடு கின்றோம்
 பகவானே!—நாங்கள் பொங்க லீடு கின்றோம் (பொ)

வேறு

தேங்கா யொண்ணு முக்காருவா விக்கிது—இங்கே
 தெய்வமெல்லாம் திண்டாடிப்போய் நிக்கிது
 மாங்கா யொண்ணு ஒரு பணமா விக்கிது—இங்கே
 மஞ்சளிரிஞ்சி தங்கமாக நிக்கிது

கள்ளச் சந்தை ஒடிப்போச்சு போச்சுடா—இப்போ
 கண்டவிலை விக்கலாமென் னுச்சுடா

உள்ளத்தை நாம் சொல்லப்போன லேச்சுடா—அந்த
 யுத்தகாலந் தேவலாமென் னுச்சுடா

பஞ்சத்தைத் தடுக்கோணும் பொங்கலோ!—பொங்கல்!
 பகவானே காக்கோணும் பொங்கலோ!—பொங்கல்!

வேறு

கோலமிடு புள்ளே கோலமிடு—கூடிவரும் கையால் கோலமிடு
குங்குமத்தால்மஞ்சக் குங்குமத்தால்-கோயிந்தன் பாதத்தைக்கோலமிடு

அருகெடுத்தே பச்சை அருகெடுத்தே—ஆலந்தளிர் போலே கோலமிடு
புதுநெல்கையே குட்டி புதுநெல்கையே—புடிச்ச வச்சே சாமி கும்பிடுவோம்

ஆயம்பிரான் நம்ம ஆயம்பிரான்—ஆலந்தளிர் மேலே ஆயம்பிரான்
மாயம்பிரான் நம்ம மாயம்பிரான்—மாடாடு காக்கிற மாயம்பிரான்

ஏளுமலை கீளே ஏளுகடல்—எங்கேயி ருந்தாலும் கோயிந்தமே
எங்கேயிருந்தாலும் கோயிந்தமேநீ—இறங்கி வரவேணும் கோயிந்தமே

ஒயிலாட்டம்

காயாம்பூ பூத்தது போல்—	கண்ணபிரான் மேலியடா
காவிங்கப் பாம்பு அவன்—	கருந்துளசி மாலையடா
கையிரண்டும் தாமரைப் பூ—	கண்ணிரண்டும் நீல வெள்ளை
பெய்யுமழை போலே நிறம்—	பேரின்பமே ரூபமடா
எடக்குடியாம் குட்டையிலே—	எளும்பிவந்த செங்கமலம்
செங்கமலப் பூவைச் சுத்தும்—	சில்லுவண்டு கோபியெல்லாம்
கோபியெல்லாம் கூட்டிக்கிட்டு—	கோபாலன் மாடுமேய்க்கும்
கோலெடுத்து மேச்சதில்லே—	குழலெடுத்தே மேச்சிடுவான்
ஊதுகுழல் ஓசையிலே—	ஒலகமெல்லாம் தான் மயங்கும்
காதுக்குள்ளே தேன்மதலை—	கண்ணன் பேரு கக்கண்டுடா
சொன்னாலே பிணிவினாகும்—	சொந்தமின்னுப் பாவம்போகும்
கண்ணாலே கண்டுக்கிட்டா—	கருமவினை யோடுமடா

பொங்கல்

புதுப்பாளை வாங்கிவந்து—பூப் பொடியால் கோலமிட்டு
மொளகிநெல்லுப் பச்சைகுத்தி—மொனைமுறியா முத்தெடுத்து
புத்துருக்கு நெய்யும் விட்டு—புதுக்கறவைப் பாலும் விட்டு
வெல்லவட்டுத் தட்டி யிட்டு—விதவிதமா வாச மிட்டு
அகிலுக்கட்டை வெட்டிவச்சு—அடுப்பெரிச்சுப் பொங்கலிட்டோம்

வேண்டுதல்

பர்லுபொங்க வேணுமையா—பசியில்லாமல் வாழவேணும்
பொங்கல்பொங்க வேணுமையா—பூமியெல்லாம் வாழவேணும்
மாடாடு மக்களெல்லாம்—மனிசரெல்லாம் வாழவேணும்
காடுகரை மேடு எங்கும்—கண்குளிரப் பச்சைவேணும்

எங்கே சக்தி?

சுரபி

எங்குசக்தி எங்குசக்தி என்றுதேடும் அன்பர்கள் !
சங்கையிலை, சாற்றுசின்றேன் சக்திகோயில் கேண்மினோ !

பங்கமுற் றிடிந்து நிற்கும் பாழடைந்த கோயிலில்
பகலவன்றன் கிரணமொன்றும் பாய்ந்திடாத முலையில்
சிங்கவாக னத்தின்மீது சீற்றங்கொண்டு நிற்கிலள்
சீரழிந்த சிலைகள் தம்மில் செயலழிந்து நிற்கிலள்

ஏரெடுத்துச் செல்லுகின்ற ஏறுதோளில் தங்கினுள்
ஏற்றந்தேட ஏற்றம்போடும் ஏழைகையில் தங்கினுள்
வாருடுத்த காளைகள் தம் வலியகாலில் தங்கினுள்
மண்ணினின்றும் பொன்விளைக்கும் மாயசக்தி ஆயினுள்

உலைக்களத்தில் இரும்படிக்க ஓங்குகின்ற கைகளில்
உருகுகின்ற லோகந்தன்னில் உருவினைக்கும் விரல்களில்
மலையிடித்து உளிபிடித்து மனதுபோன போக்கெலாம்
மாயலோகம் செப்பஞ்செய்ம ணிக்கரத்தில் தங்கினுள்

துரிகொண்டு இயற்கைஇன்பம் வாரியே வழங்கிடும்
துயநல் விரல்கள் தம்மில் துரியநடம் ஆடினாள்
சீரனைத்தும் ஓரெழுத்தில் தீட்டுகின்ற செல்வர்கள்
தெய்வநற் கரத்திருந்து நிருநடத்தை ஆடினாள்

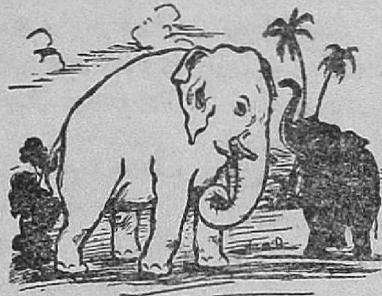
கோதிராத கீதமா மதுக்கடல் திளைத்திடும்
குறைவிலாத செல்வர்தம்மின் குரலிருந்து பாடினாள்
சோதிவண்ணன் சீரனைத்தும் தோன்றிடத் துவண்டிடும்
துடியிடையில் சீறடியில் துலங்கிநடம் ஆடினாள்

வானிழிந்து கான்புகுந்து வயல்நிறைந்து ஓடியே
 மானிடர்க்கும் ஏனையர்க்கும் வானமுதம் ஆயினான்
 ஊனமின்றி உலகமெங்கும் உயிர்தழைத்து வாழவே
 ஒளிபெருக்கிக் களி துலக்கும் ஜீவசக்தி ஆயினான்

அலையெழுந்து வீசுகின்ற ஆழிதன்னைச் சாடினான்
 ஆழியீறில் பாய்கலத்தின் ஆனியாகி ஓடினான்
 மலைபிறந்து அணைகடந்து மனிதனேவல் தாங்கியே
 கலையுகத்தின் தலைவளர்க்கும் காந்தசக்தி ஆயினான்

அன்புகொண்ட நாய்வயிற்றில் ஆக்கும்சக்தி ஆயினான்
 ஆர்வமுள்ள வீரன்மாட்பில் காக்கும்சக்தி ஆயினான்
 தன்பெருமை நாடிநின்று தரணிமாய அணுவினைத்
 தாக்குகின்ற ரூனிகையில் நீக்கும்சக்தி ஆயினான்

மண்ணகத்தும் வானகத்தும் நடனமாடும் சக்தியை
 மாசுகொண்ட ஆசனத்தில் மடக்கிவைக்கும் அன்பர்கரள் ?
 எண்ணுகின்ற பொருளிலெங்கும் உள்ளளாயின் உள்ளளே !
 இல்லையென்னில் தேவசக்தி இல்லையெங்கும் இல்லையே !

அ ந் த ர ங் க ம்

மஞ்சேரி எஸ். ஈச்வரன்

அன்று முழுவதும் சாவித் திரிக்கு ஒரே உற்சாகம்; சாதாரணமாக, நாணமும், அடக்கமான சுபாவமும் உடைய அவள், பள்ளி செல்லும் சிறுமி போல, அவ்வளவு குதூகலத்துடன் விளங்கினாள். சின்னஞ்சிறு புள்ளினங்களின் இன்பகரமான கீதத்தைப் போன்ற சிறு சிறு பாட்டுக்கள் அவள் நெஞ்சில் பொங்கி எழுந்து, உருக்கமான, மெதுவான இசைத்துண்டுகளாக வெளிவந்தன. அவள் மாமியார் தன் பெண்ணுடன் ஒரு பதினைந்து நாள் தங்கியிருக்கச் சென்றிருந்தாள். ஆக, சாவித்திரிக்கு வீடும் சரி, புருஷனும் சரி, அப்போது ஏக போக உரிமை!

பிரகதீச்வரனுக்கும், சாவித்திரிக்கும் கல்யாணமாகி இரண்டு வருஷம் ஆகிறது. கல்யாணம் நடந்து, மணக் கோலத்தில் பிள்ளையும், பெண்ணும் சேர்ந்து எடுத்துக்கொண்ட புகைப் படம் ஓர் உள்ளூர்ப் பத்திரிகையின் விளம்பரப் பத்தியில் வெளிவருவது இப்போது வெகு சகஜம். இவர்களுடைய கல்யாணம், சாந்திக் கல்யாணம் இரண்டுமே இந்த விதத்தில் நடக்க வில்லை. நாடகரக்காரனின் இன்னிசை, புரோகிதர்களின் மந்திரக் கோஷம், பாராட்ட வந்திருக்கும் நண்பர்கள், உறவினர் ஆகியோர் அளிக்கும் கல்யாணப் பரிசுகள் முதலிய அம்சங்களுடன் பழைய, வைதீக முறை

யிலேதான் நடைபெற்றது. இந்த விதத்தில் அவர்களுக்கு விவாகமும், பின்னர் சாந்திக் கல்யாணமும் நடந்தேறின. இருவருடைய தேக வனப்பினாலும், வலுவுணர்வினாலும் உண்டாகும், முற்றும் சரீர சம்பந்தமான பரிவு உணர்வைக் கொண்டு, ஒருவருக் கொருவர் இளமையின் பூரண இன்பத்தையும் வழங்கிக்கொண்டனர். சாவித்திரியோ, தன்புருஷனுடன் கூட இருக்கும் அந்த அற்புதமான வேளைகளில், சூரியனைக் கண்ட சூரிய காந்திப் புஷ்பம்போல் விளங்கினாள்; புலனறிவுக்கு அதீதமான அதிசய உலகங்களை யெல்லாம் எட்டிப் பிடித்தாள். விசித்திரமான ஒருவிதப்பார்வையுடன் புருஷனைப் பார்த்து, மனத்துக்குள்ளேயே விஷமத்தனமாகச் சிரித்துக்கொண்டாள். அவளையும், அவனுடைய விசித்திரப் பழக்க வழக்கங்களையும் 'நையாண்டி' செய்தாள்; மொத்தத்தில், ஏதோ ஒரு மந்திரச் சக்தியில் கட்டுண்டவளைப் போலத் தோன்றினாள்.

பிரகதீச்வரன், பாவம், திகைத்துப்போய்விட்டான். மனைவியிடம், "என்ன, இன்றைக்கு உனக்கு ஒரே குஷி?" என்று கேட்டான்.

"எப்போதும் எனக்குக் குஷிதான்; இன்றைக்கு ஒன்றும் விசேஷம் இல்லையே!"

"பொய், பொய்! நிஜத்தைச் சொல்லு!"

இதற்குப் பதிலாக, அவள் இன்னும் விஷமத்தனமாகச் சிரித்தாள்; அவன் கன்னத்தில் மெதுவாகத் தட்டிக்கொண்டே, காதோடு ரகசியம் பேசினாள்: “இன்று ராத்திரி, உங்களுக்கு ரகசியம் தானே தெரியவரும். மனைவிகள், தங்களுடைய உள்ளத்தின் அந்தரங்கத்திலே இருப்பதைச் சொல்வது கிடையாது. பெண்களுக்குத் தெய்வம் கொடுத்த வரப்பிரசாதமாக, அவர்களுக்கு ஒரு காப்புக் கவசம் இருக்கிறது. ஆனால், உங்களுடைய வெள்ளை மனமும், குன்றாத காதலும், அந்தக் கவசத்தில் ஒரு விரிசலை ஏற்படுத்தி விட்டன.”

பிரகதீச்வரனுக்கு இதெல்லாம் ஒரே மர்மமாகத் தோன்றியது. “அப்போது, என்னுடைய குன்றாத காதலையும், வெள்ளை மனத்தையும் உணர, உனக்கு இரண்டு வருஷம் பிடித்ததாகும்,— பாசாங்குக் கள்ளி!” என்றான்.

வெகு அமர்த்தலாக அவள் தலையை அசைத்தாள்.

சூர்ய அஸ்தமனத்தில் மட்டுமே பூரண வனப்பும், பிரகாசமும் நிறைந்து விளங்குகின்றன சில மலர்கள்: அந்திமல்லி இந்த வகையைச் சேர்ந்தது; காடுகளில், இரவு நேரங்களில் பளபள வென்று மின்னும் கண்களை உடைய புலிகளும் இருக்கின்றன அல்லவா? ஸ்திரீகளுக்கும் இரவு நேரத்தில்தான் ஆதிக்கச் சக்தி அதிகம்; இரவுக்கு அவர்கள் அதி தேவதைகள். எவ்வளவுக் கெவ்வளவு கற்புப் பண்பு அதிகமோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு அவர்களுடைய கம்பீரத் தன்மையும் அதிகப்படுகிறது. கறுப்பு நிற ‘வெல்வெட்’-ின் பின்னணியிலே தான் ரத்தினத்தின் கண்ணைப்

பறிக்கும் பிரகாசம் நூறு மடங்காகிறது. அதேபோல, ஸ்திரீ ரத்தினங்கள், அவர்களுடைய மனத் துணிவிலும், கூச்சமற்ற தன்மையிலும், வேட்கையின் பல்வேறு நிலைகளிலும், பொற்கொல்லனின் அருங் கலையை நினைப்பூட்டுகின்றனர். சாவித்திரி, பொற்கொல்லனின் அந்த அருங் கலையைப் பெற்றிருக்க வில்லை. சூரிய அஸ்தமனத்திலே பூரண வனப்பையும், பிரகாசத்தையும் பெறும் அபூர்வப் புஷ்பம் அவள்.

அவர்கள் மேல் மாடியில் இருந்தார்கள்; அவன் உடம்பை நீட்டிக்கொண்டு, சந்திரனைப் பார்த்தவாறு படுத்திருந்தான். கிராமாந்தரப் பிரதேசங்களுக்கும், பட்டணத்தின் சந்தடிகளுக்கு மிடையே உள்ள வித்தியாசத்தை எடுத்துக் காட்டும் குளிர்மையான இந்த வெள்ளி உலகின்பால், எப்போதுமே அவனுக்கு ஓர் அலாதிக்கவர்ச்சி உண்டு; அவள் அவன் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருந்தாள்; அவள் மடியில் அவர்களுடைய ஆண்குழந்தை படுத்திருந்தது. அந்தச் சிறுவன் தூங்கிப்போயிருந்தான். அவன், அவளுடைய முகத்தைப் பார்த்து, புன்சிரிப்புச் சிரித்தான்.

“சாவித்திரி, என்னுடைய ரகசியத்தை இன்னும் ஒரு நிமிஷம் நிறுத்தி வை. என் இன்பத்துக் கெல்லாம் காரணமான இந்த அற்புதச் சந்திரனுக்கு நான் எவ்வளவு கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், தெரியுமா?”

“ஆமாம்” என்று, அவனைக் கவர்ந்திழுக்கக் கூடிய விதத்தில் பார்த்துக்கொண்டே கூறினாள் அவள். அவளுடைய வசீகரம் அவனை மயக்கியது; அவள்

தொடர்ந்து கூறினாள்: "சந்திரனுக்கு மட்டுமா? அல்ல, அல்ல. வாசனைத் தைலம் தயாரிக்கும் யாரோ ஓர் ஆசாமி, உங்கள் சகோதரி, தன் வாழ்வின் இன்பத்தையே ஒரு முறை பணயம் வைத்திருந்த ஓர் இளம் பெண் ஆகியோருக்கும் தான்."

அவன் அவளை ஏறிட்டுப் பார்த்தான், கேள்வி கேட்கும் பாவனையில்.

"அட, அசட்டுப் பிராமண! சாந்திக் கல்பாண இரவில், வெளியில் கணவன் அவளை எப்படி நெருங்குவது என்று புரியாமல் விழித்துக்கொண்டிருக்கும் போது, எந்தப் பெண்ணைத் தூங்க நினைப்பாளா? நீங்கள் என்னைத் தூக்கத்தி விருந்து எழுப்பினதாகத்தானே நினைத்தீர்கள்?"

"அடி, போக்கிலிக் கழுதை! —பின்னே, நான் என் தலையணைகளை எடுத்துப்போக வந்தபோது நீ தூங்கிக்கொண்டிருக்கவில்லை, இல்லையா?"

வாசனையும், தாபமும் நிறைந்து விளங்கிய அந்த இரவு, அவனுடைய வாழ்க்கையிலேயே மகத்தானதான அந்த இரவு, அவனுடைய மனத்திலே பளிச்சிட்டது—பட்டப் பகலைப் போல்.

"ஆமாம்; நான் தூங்கவே இல்லை. நீங்கள் வெளியே போனபோது, சீக்கிரம் திரும்பி விடுவீர்களென்று எதிர்பார்த்து, கதவண்டையிலேயே நின்றிருந்தேன். நீங்களோ, ஏதோ இந்தியாவின் தலை விதியையே நிர்ணயிக்க வேண்டி வந்ததைப் போல் மேலும் கீழுமாக உலாத்திக் கொண்டேயிருந்தீர்கள்; கொஞ்ச நேரத்தில் நான் 'சோபா' அண்டை போய்,

அதில் உட்கார்ந்துகொண்டேன். —எவ்வளவு நேரமென்று எனக்கே தெரியாது. சீக்கிரம், நான் விசித்து விசித்து அழ ஆரம்பித்துவிட்டேன். உங்களுக்கு என்னைப் பிடிக்கவில்லையோ, நீங்கள் என்னை வீரும்பவில்லையோ, அல்லது உங்கள் கல்லூரியைச் சேர்ந்த எந்தப் பெண்ணையாவது காதலித்து, என்னைத் தொலைத்துத் தலை முழுக முயலுகிறீர்களோ—என்றெல்லாம் எண்ணினேன். திறந்த வெளிக்கு வந்துவிடக்கூட நினைத்து, கதவு வரையிலும் வந்தேன். ஆனால், கடைசி நிமிஷத்தில் என் தைரியம் பறந்தோடிப் போயிற்று. எனக்கு என்ன தான் நேரப்போகிறது என்று தெரியாமல், அவ்வளவு தூரம் நான் மனம் நொந்து போனேன். உங்கள் சகோதரி—ஆஹா! அவள் எவ்வளவு அருமையானவள்! என்னை எவ்வளவு பிரியத்துடனும், பட்சத்துடனும் நடத்தினாள்!—அவள் உங்களுடைய பைத்தியக்காரத்தனமான போக்குகளைப் பற்றி என்னை எச்சரித்து, அவைகளைப் பொருட்படுத்த வேண்டா மென்றும் சொல்லியிருந்தாள். ஆனாலும் கூட, என்னால் இந்த நிலைமையைச் சகிக்க முடியவில்லை. நீங்கள் எப்போதாவது உள்ளே வரத்தான் வருவீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். நீங்களோ, உள்ளே வந்து, நான் விழித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு விட்டால், என்னுடன் பேச வேண்டி வரும். அதைத் தவிர்ப்பதற்காக, மறுபடியும் வெளியில் போய்விடுவீர்களோ என்றும் பயந்தேன். என்னுடைய கடைசி நம்பிக்கையும் அப்போது போய்விடும். ஆகையால், விளக்கைச் சிறிதாக்கி விட்டு, உங்களைக் கவனித்துக்

கொண்டே படுக்கையில் கிடந்தேன். உங்கள் சகோதரி, உங்களுக்கு மிகவும் பிடித்தமான ஒரு வாசனைத் தைலத்தைக் கொடுத்திருந்தாள். நான், கையோடு கொண்டுவந்திருந்த ஒரு சிறிய கண்ணாடியைத் தலையணைக்கு அடியில் மறைத்து வைத்திருந்தேன். முகத்திலும், தலையிலும் தைலத்தைத் தடவிக் கொண்டு காத்திருந்தேன். அறைக்குள் நிலவுபுகுந்தபோது, கண்ணாடியின் மூலமாக நான் உங்களைக் கவனித்தேன். ஒரு முறை நீங்கள் அறைக் கதவுப் பக்கம் வரப் பார்த்தீர்கள்; நீங்கள் திரும்பிச் சென்றவுடன் நான் எழுந்து விளக்கை ஊதி அணைத்தேன். மறுபடியும் படுத்துக் கொண்டு உங்களை இன்னொரு முறை உள்ளே வரச் செய்யும் படித் தெய்வத்தைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டேன். உங்கள் தலையணையோடு கொஞ்சம் ஒட்டிச் சேர்ந்திருக்கும்படி என் தலையை வைத்துக்கொண்டேன். கடைசியாக நீங்கள் அறைக்குள் நுழைந்தபோது, ஆழ்ந்து தூங்குவதாகப் பாசாங்கு செய்து கொண்டே, பாதி மூடிய கண்களால் உங்களைக் கவனித்துக் கொண்டே யிருந்தேன். நீங்களோ மேலே போட்டிருந்த அங்கவஸ்திரத்தை எடுத்துச் சோபாவில் வைத்ததைப் பார்த்ததும், நீங்கள் படுக்கைக்கு வரவில்லை என்று கண்டுகொண்டேன். எனக்கு அழகை அழகையாய் அப்படியே பிரிட்டுக்கொண்டு வந்தது; நெஞ்சு அடைத்துக்கொண்டது; மடை திறந்த வெள்ளம்போல் பொங்கிவந்த கண்ணீரை அடக்கிக்கொண்டேன். அப்படியிருந்தும் ஒரு கணம் கூட உங்களை விட்டு என் பார்வையை

அகற்றவில்லை. நம்பிக்கை யெல்லாம் இழந்துவிட்ட போதிலும், தலைப் பின்னலையும், கழுத்துச் சங்கிலியையும் சரிப்படுத்திக் கொண்டேன். முகத்தையும் உடம்பையும் நிலவொளிபடும் படி வைத்துக்கொண்டேன். இதயத்தின் துடிப்பை என்னால் அடக்கக் கூடவில்லை. அது அடிக்கும் படபடப்புச் சத்தம் உங்களுக்குக் கேட்டுவிடுமோ என்று கூடப் பயந்தேன். தலையணையை எடுத்துச் செல்வதற்காக நீங்கள் திரும்பி வந்தபோது, உடம்பை அசையாமல் இருக்கச் செய்து, ஓர் ஆட்டுக் குட்டி மாதிரி அசங்காமல், சாதுவாய்ப் படுத்துக் கிடக்க நான் எவ்வளவோ சிரமப்பட வேண்டி யிருந்தது. கண்ணை இறுக மூடிக்கொண்டேன். ஆனாலும், உங்களுடைய ஒவ்வொரு அசைவையும் என்னால் உணர முடிந்தது நீங்கள் படுக்கையில் உட்காரும் சப்தம் காதில் விழுந்தது. உங்கள் கண்ணுக்கு நான் ஓர் அழகியாகப் படவேண்டுமென்று என் குல தெய்வங்களை யெல்லாம் எவ்வளவோ உருக்கமாக வேண்டிக் கொண்டேன். அதுதான் என்னுடைய கடைசி வாய்ப்பு. நீங்கள் என் மேல் குனிந்து சாய்ந்த போது, என் தெய்வம் உங்களைத் தன் வசப்படுத்திக் கொண்டுவிட்டது என்பதையும், நீங்கள் என் கைபில் சிக்கிக் கொண்டீர்கள் என்பதையும் அறிந்துகொண்டேன். உண்மையிலேயே என் மனம் அமைதி பெற்றது; அப்போதும், அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கண்ணைத் திறந்துவிடக் கூடாது என்று தெரிந்திருந்தேன். என் உதட்டை நீங்கள் ஸ்பரிசித்தபோது, என் தேகத்தின் ஊடுபாய்ந்து ஓடிய புல்லரிப்பை நான் அழுக்கிப்

பிடித்துக்கொள்ள வேண்டிய தாயிற்று. ஆழ்ந்த தூக்கத்திலிருந்து எழுப்பவள் போல், சரியான நேரத்தில் என் கண்ணைத் திறக்க வேண்டி யிருந்தது. கண்ணைத் திறந்து, உங்களைப் பார்த்தபோது, இனி, இனி எப்போதுமே, நீங்கள் என்னுடையவர் என்பதை உணர்ந்துவிட்டேன்."

பிரகதீச்வரன் ஒரு நீண்ட பெரு மூச்சு—வியப்பும், மகிழ்ச்சியும் நிறைந்த பெருமூச்சு— விட்டான். "அப்படியானால் அத்தனை நேரமும் நீ நடித்துக்கொண்டிருந்திருக்கிறாய், இல்லையா? பாசாங்குக் கள்ளி! உன்னை என் தயவில் வாழ்கிற, யோக்கியமான, குடும்பப் பெண் என்றல்லவா நினைத்தேன்!" என்றான்.

"உங்கள் தயவில்லா?—" என்று சொல்லி, அவள் சிரித்தாள். "அட, அப்பாவி மனுஷரே! முழுக்க முழுக்க என் தயவில் நீங்கள் இருந்திருக்கிறீர்களாக்கும்! நீங்கள் 'சோபா'வுக்குப் போயிருந்தால்கூட, நான் உங்களை என்னிடம் வருவிக்க முடிந்திருக்கா தென்றா நினைக்கிறீர்கள்?"

"எப்படி?"

"எப்படியா?— எழுந்திருந்து விளக்கை ஏற்றுவேன். என் திறமையின் சிகரத்தை எட்டும் படியான ஒரு புன்னகை புரிந்த வண்ணம் உங்களண்டை வரு

வேன். அந்த நிலையை நீங்கள் சமாளித்திருக்க முடியு மென்றா நினைக்கிறீர்கள்?"

"இல்லை, என்னால் முடிந்திருக்காதுதான்!"

சாவித்திரி, சூழ்நதையைப் படுக்கையில் இருத்திவிட்டு, அதன் தலையைத் தன் மடியில் சாய்த்து வைத்துக்கொண்டாள். அன்பு கனிந்த பார்வையுடன் அதைப் பார்த்துக்கொண்டே, அதன் முகத்தை வருடியவாறு சொன்னாள்:

"இதோ பாருங்கள்!—தொட்டிஜை ஆட்ட வேண்டு மென்று இந்தக் கைகள் நிரம்பவும் துடித்துத்தன."

தாழ்ந்த குரலில் ஏதோ ஒரு தாலாட்டுப் பாடிக்கொண்டே மெதுவாகச் சிரித்தாள். பிறகு, அவளுடைய முகம் அப்படியே இளகிப்போய் அவன் முகத்துடன் இணைந்து கலந்துவிடப் போவதுபோல், அவன் மீது அவள் குனிந்தாள்.

பிரகதீச்வரனோ, பெண்ணினத்தின் முரண்பட்ட போக்கையும், ஆணினத்தில் உள்ள கலப்பற்ற ஆண் தன்மையை வழிபடுவதில் பெண்கள் கொண்டிருக்கும் குழைவான, நம்பிச் சார்ந்து நிற்கும் தன்மையான இயல்பையும் எண்ணி எண்ணி, சிந்தனையில் ஆழ்ந்து போனான்.

இன்ப மடந்தையர் காண்!

யான் நோக்குங் காலை நிலைநோக்கும்;

நோக்காக்கால், தான் நோக்கி, மெல்ல நகும்.

கண்டு, கேட்டு, உண்டு, உயிர்த்து, உற்று அறியும் ஐம்புலனும்
ஒன் தொடி கண்ணே உள.

படம்: என். ராமகிருஷ்ணன், மாயவரம்

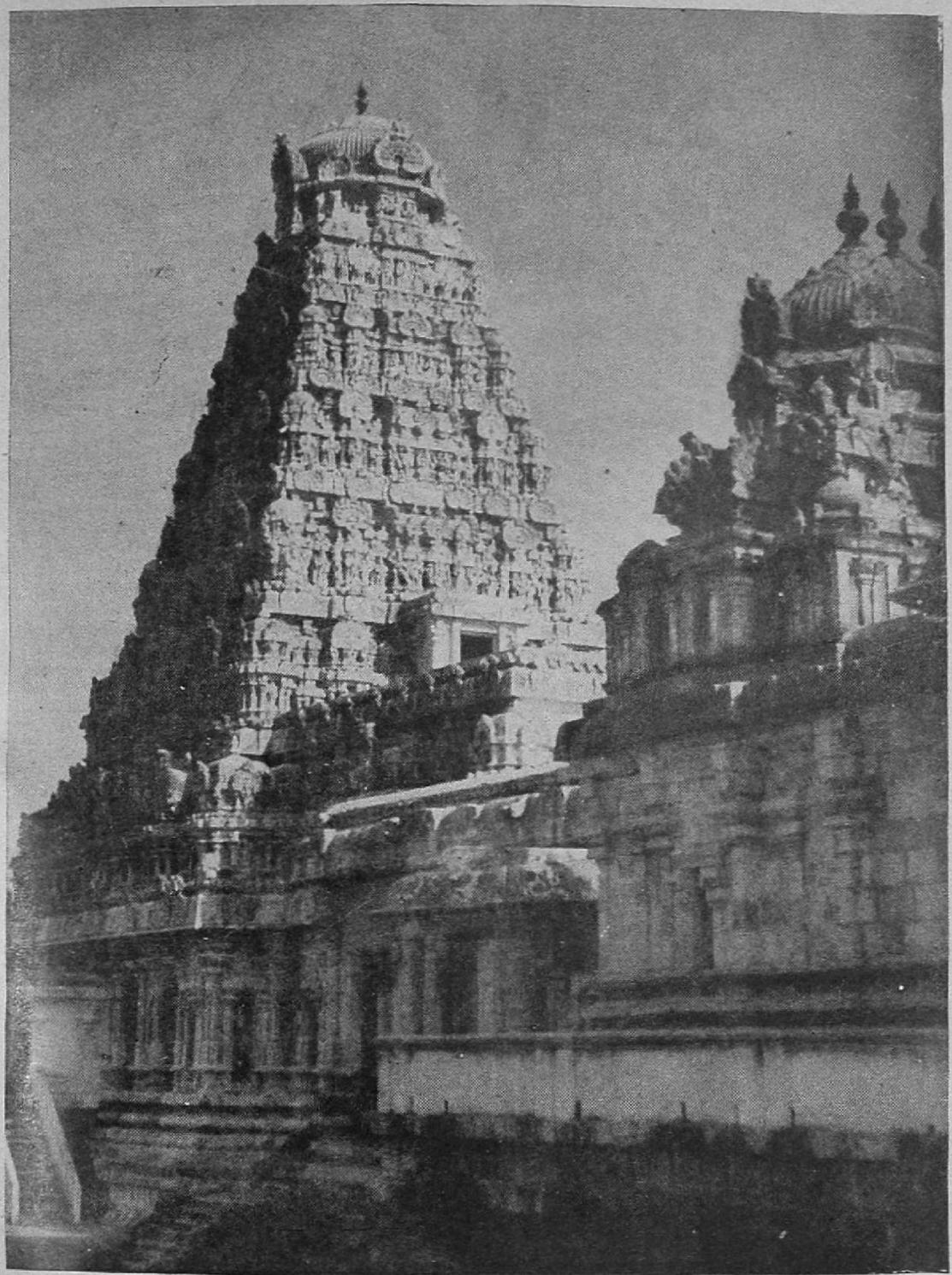
“கூவின பூங் குயில் கூவின கோழி...”

படம்: என். ராமகிருஷ்ணன், மாயவரம்

“ தட்டை எடுத்துக்கொண்டு . . .

சக்தி பொங்கல் மலர்—1947

படம் : ஆர். கிருஷ்ணன், ரும்புகோணம்

... கோவிலுக்குப் புறப்பட வேண்டியதுதான் ! ”

சக்தி பொங்கல் மலர்—1947

படம்: என். ராமகிருஷ்ணன், மாயவரம்

அபிப்பிராய பேதம்!

அழகுப் பொங்கல்

சுப. நாராயணன்

உண்மை, நன்மை, இன்பம், இவை மூன்றுந்தான் வாழ்க்கையின் அச்சாணிகள். நிலையான உண்மையால் நிலையான பயன்—உபயோகம்—உண்டாகிறது. நிலையான பயன் நிலையான அழகுடையது. நிலையான அழகால் நிலையான நன்மை உண்டாகும். நிலையான நன்மையால் நிலையான இன்பம் உண்டாகும். இதனாலேயே, கலையைப் பற்றிப் பேசும் போது, “உபயோகத்தான் அழகு” என்று ஜான் ரஸ்கின் சொன்னார். எண்டிமியான் என்ற தமது கவிதைக் கதைக்கு, “அழகிய பொருள் என்றென்றைக்கும் ஆனந்தம் தரக்கூடியது” என்ற கருத்தில் ஜான் டீட்சு சொன்னதும் இதனாலேயே. “இளமையின் பொங்கல், முதுமையின் திரட்சி” என்று வேறொரு சந்தர்ப்பத்தில் நண்பர் சாமிநாத சர்மா எழுதியதும் இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்துமென்றே நான் கொள்கிறேன். அழகா யிருப்பது உபயோகமாயிருந்தே தீரும்—தீர வேண்டும். உபயோகமாயிருப்பதில் அழகு இருக்கவே செய்யும்—செய்கிறது. மேலோட்டப் பார்வைக்கு, எந்த விஷயமும் தொடர்பற்றுத்தான் தோன்றும். விஷயங்களின் அந்தரங்கத்துக்கு ஆழப் போய் விடும் போதுதான் ஒன்றுக்கு ஒன்று உள்ள தொடர்பு நிலைபுலப்படும். நம்மையும், நமது அண்மித்த சூழ்நிலையையும் மட்டும் கொண்டு, காரண காரியங்களை அளவிட்டு மதிப்பது

சரியல்ல. உச்ச நிலையை எட்டிவிட நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு முயற்சியும் நம்மை மேலும் மேலும் மேலே இட்டுச்செல்லும்.

இந்த உலகத்தின் ஒவ்வொரு அணுவுக்கும் நமக்கும் சம்பந்தமுண்டு. எல்லாப் பொருள்களும் எல்லாச் சமயத்திலும் நமக்குத் தேவைப்படுவ தில்லை. ஒவ்வொரு பொருளும் ஒவ்வொரு சமயம் தேவைப்படலாம். சில பொருள்கள், சில விஷயங்கள் நமக்கு அடிக்கடி வேண்டி யிருக்கின்றன. அதனால், இவைகளைப் பற்றி நாம் அடிக்கடி சிந்திக்கிறோம். இவைகளைச் செம்மையாய்ப் பயன்படுத்திக்கொள்ள அடிக்கடி முயலுகிறோம். அதனால், இவற்றின் உபயோகத்தைப் பற்றி அடிக்கடி தெரிந்துகொள்கிறோம். இவற்றின் உபயோகத்தை—அழகைப் பற்றி—தெரிந்து வைத்திருக்கிறோம். அப்படி யிருந்தும், சில்லறை உபயோகங்களின் சில்லறை அழகுகள் நாளுக்கு நாள், மணிக்கு மணி, நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் மாறிக்கொண்டே போகின்றன. இந்த மாதிரிச் சில்லறை அழகுகளுக்கு “ஃபாஷன்”—மோஸ்தர்—என்று நாகரிகப் பெயர் சூட்டுகிறோம். மோஸ்தர் மாறலாம்—அழகு மாறாது.

“இளமையின் பொங்கலும், முதுமையின் திரட்சியும்” ஒருங்கே அமையப் பெற்ற கட்டிளம் பெண்ணின் உருவத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பிலும்—திரட்சி,

உருட்சி, உப்பல், குழைவு ஒவ்வொன்றிலும்—மண வினைக்கும், படைப்புத் தொழிலுக்கும் அவள் தயார் என்ற குறிப்பு விளம்பரப்படுத்தப் பெறுகிறது. அவளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளக் கூடியவன் கண்ணுக்கே அவளுடைய எழில் நலம் அத்தனையும் புலனாகும். அவளது எழிற்கனிவை அவன் ரசிப்பது போல், அவளது தந்தையோ, தாயோ, சகோதரனோ, ரசிக்க முடியாது. ஏன்? அவனுக்கு அவள் உபயோகமாக முடியும். ஏனையார்க்கு முடியாது. அதல்தான்.

அழகு அழியாத இன்பம் தர வல்லது. அழகே உண்மை, உண்மையே அழகு. ஆனால், உண்மையில் பல படிக்கள் இருப்பன போல், அழகிலும் பல படிக்கள் உண்டு. தனது கற்றுச் சார்புடன் பொருந்தி, உபயோகத்துக்குக் கொஞ்சமும் கூடவோ, குறையவோ இல்லாமல், தேவையான அளவுக்கு உகந்த கச்சிதமான வகையில், முறையில், தன்மையில் இருப்பதே அழகு. ரோஜாப் பூவின் சிவப்பு நிறம் அழகாயிருக்கிறது. இரத்தத்தின் சிவப்பு நிறம் கோரமாயிருக்கிறது. ரோஜாப் பூ சிவந்திருப்பது கண்ணுக்கு ஒரு விருந்து; பொருந்திய தன்மையில் உள்ளது. இரத்தத்தின் சிவப்பு நிறம் மரணத்தையோ, இயற்கைக்குக் கேடான ஆபத்தையோ நமக்கு நினைப் பூட்டுகிறது. ஒரு குழந்தையின் சிமிட்டு போன்ற மூக்கு அதன் சிறிய முகத்துக்கு அழகு செய்து, முகம் முழுவதையுமே அழகுடைய தாக்கிவிடுகிறது. அதே மூக்கு இதர வகையில் தனித் தனி அழகாயுள்ள ஒரு பெரிய பெண்ணின் முகத்தில் பொருத்தப் பெற்றால், கோரமாயிருக்கும். எனவே, அழகு என்பது குழ் நிகைக்கும், எதனோடு பங்கு பெறுகிறதோ, அதன் மொத்தக் கட்டுக்கோப்புக்கும் பொருந்தியிருக்க வேண்டும், ஒன்றுக்கு மற்றது சரியான பரிமாணத்தில், விசிதாசாரத்தில், தக்க ஆகிருதியோடு சம்மேளித் திருக்க வேண்டும். அழகு எங்கணும் அபரிமிதமாய் மனிந்திராவிடிலும், அருமையாய் இருந்துதான் தோவேண்டும்

என்பதில்லை. பச்சைப் பச்சைலென்ற புல் வெளி கண் கொள்ளாத ஓர் அழகிய காட்சி. இயற்கையின் சிருஷ்டியில், இத்தகைய அழகு எங்கும் நிரம்பியிருக்கிறது. எரிமலை ஓர் அபூர்வக் காட்சி. ஆனால், கோரக் காட்சி. இயற்கையில் உண்டான ஓர் சீர்கேடு. புல் வெளி உபயோகமானது. எரிமலை உபயோகமனதல்ல. புல் வெளி நலத்துக்கு அறிகுறி. இன்பத்துக்கு உத்தரவாதம் எரிமலை துன்பத்தின் முன்னோடி. இன்பத்தின் நாசகாரி—

என்று, கவிதையைப் பற்றிக் கூறும் போது, நான் எழுதியிருப்பது சரியென்றே இன்றும் எனக்குப் படுகிறது.

வாழ்க்கையை அழகு படுத்துவதே மனித முயற்சி அனைத்தின் நோக்கமும். விஞ்ஞானமும், தத்துவமும் (Science: லத்தீனில் Scio—ஸ்கியோ—என்றால், நான் அறிகிறேன் என்று பொருள். Philosophy: கிரீக்கில் Sophia — சொஃபியா — அறிவை Philos — ஃபிலாஸ் — வீரும்புகிறவன் என்று பொருள்.) நம்முடைய முயற்சிகளுள் தலையானவை. இவை இரண்டும் எல்லாரிடத்தும், எங்கணும் எச் சமயத்தும் உள்ளார்ந்து படிந்து கிடக்கும் தன்மையன. இவையின்றி வாழ்வில்லை. வாழ்வின்றி—வாழ்வுக்குப் புறம்பாக—இவை இருப்பது முடியாத காரியம். இவற்றில் முன்னதை விடப் பின்னதே கடைசிக் கட்டத்தில் நம் வாழ்வில் முக்கியத்துவம் பெறும்.

“விஞ்ஞான ரீதி” என்ற சொற்கள் இந்தக் காலத்தில் மிகுதும் அடிபடுகின்றன. “விஞ்ஞான ரீதியான விளம்பரம்,” “விஞ்ஞான ரீதியான பொருளாதாரம்,” — இப்படி எடுத்ததற்கெல்லாம், தராதரம் தெரியாமல், விஞ்ஞானத்தைப் போட்டு டம்

பாச்சாரி வேலை செய்து, பிறரை ஏமாற்றுவதோடு அமையாமல், நம்மை நாமும் ஏமாற்றிக் கொள்ளப் பழகி வருகிறோம்.

விஞ்ஞானம் என்றால், நல்ல அறிவு என்று பொருள். வித்தை என்றும் பொருள் தரும். ஆனால், அது கேவலம் செப்படு வித்தையல்ல;-பயிற்சி, கல்வி, ஆராய்ச்சி. தெரிந்தவைகளை யெல்லாம் சரி பார்த்து, ஒப்பிட்டு, மதிப்பிட்டு, நிலைபேறான முடிவை அடைந்து, விஷயத் தெளிவு பெறுவதே விஞ்ஞானியின் லட்சியம். பிரமாதப் படாடோபத்தால் மதி மயங்கி, மண்டை கனத்துப் போகிற விஞ்ஞானிக்கு மண்டையில் அடி கொடுத்துப் பித்தம் தெளிபவைக் கிறவன்தான் தத்துவ ஞானி.

உண்மையை - இருப்பதை, அதுவும் லௌகிக, ஆத்மிக வாழ்வில் நிலைபேறு பெற்றுள்ள உண்மையை - க்காண முயன்று, கண்டு, வாழ வழி தேடுவதே தத்துவ ஞானத்தின் நோக்கம். தத்துவ ஞானி வேதாந்தியாகவு மிருக்கலாம். வேதாந்தி தத்துவ ஞானியாகவும் இருக்கலாம். இருவரும் ஒருவராகவே இருந்து தீர வேண்டுமென்ற கட்டாயமில்லை, நியதி இல்லை. சொல்லப் போனால், நானும் நீங்களும் அடிப்படையில் தத்துவ ஞானிகள். வேதாந்திக ளல்ல. ஏனெனில், சைவ சித்தாந்தம், சிவ ஞான போதம், ஞானவாசிட்டம் போன்ற தமிழ் வேதங்களையும் தத்துவங்களையும் கண்டு, அவற்றைப் பின்பற்றும் நமக்கு ரிக், சாம, யஜுர், அதர்வணம் ஆகிய வேதங்கள் அப்படியே பொருந்த முடியா.

மேலை நாட்டு விஞ்ஞானம், திசை தப்பிச் சுவரில் போய் முட்டிக்கொண்டு நிற்கிறது. கீழை

சக்தி பொங்கல் மலர்—1947

நாட்டு "வறட்டு வேதாந்தம்" என்று நம்மவர் உள்புடையாண்டி செய்த—உலகப் பேரறிஞர் சங்கராச்சாரிய சுவாமிகளின் அத்வைத(படைத்த வணும் படைப்பும் ஒன்றே என்ற)—தத்துவ ஞானிகள் பரம்பரையில் வந்த மகாத்மா காந்திஜியின் ஆத்மப் பலந்தான் இன்று உலகம் கடைத்தேறுவதற்கு உள்ள ஒரே மார்க்கம். உலகம் பூராவும் இதைத் தெரிந்து கொள்ளத் தொடங்கி யிருக்கிறது.

விஷயங்களின், பொருள்களின், புற நிலையைப் பெரும்பாலும், அக நிலையைச் சிறுபாலும் தெளிவாக்குவதோடு விஞ்ஞானத்தின் வேலை முடிந்தது. சரியான முடிபுக்கு வந்து, மேலே முன்னேற வழிகாட்டுவது தத்துவத்தான் முடியும். சிக்கலுத்து வழிகாட்ட அதனால்தான் முடியும். விஞ்ஞானம் வேலைக்காரர்கள் மாதிரி. தத்துவம் மேஸ்திரி மாதிரி.

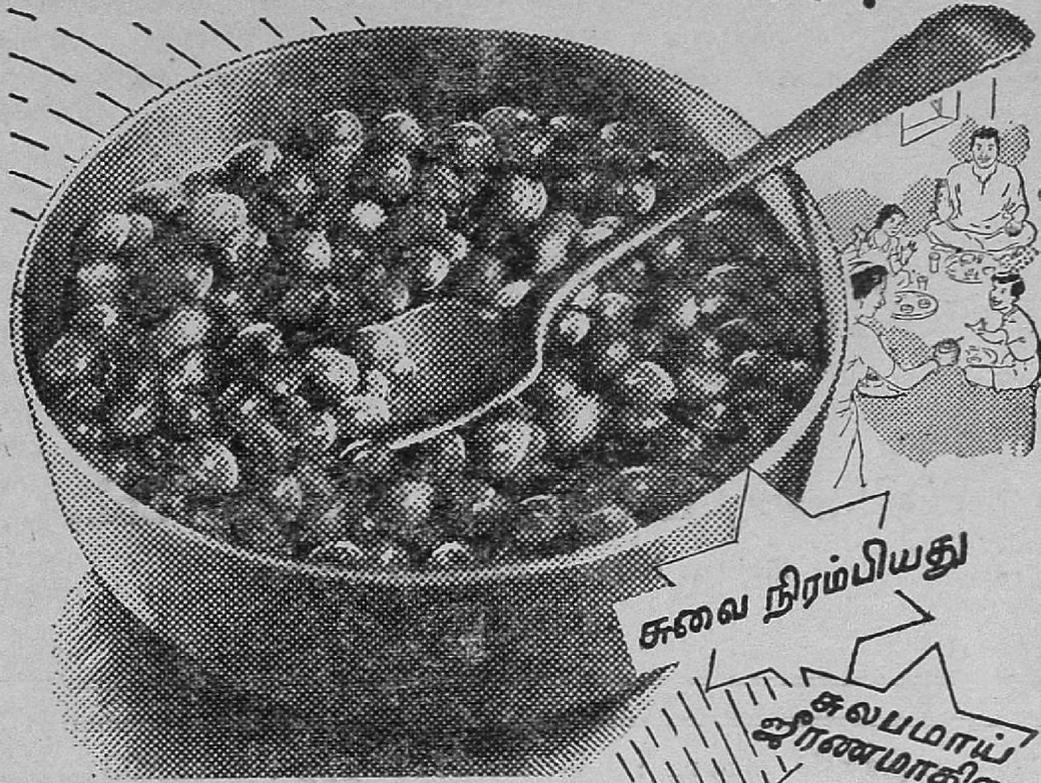
மனிதன் எப்படி உண்டானான் என்று புள்ளி விவரத்துடன் விஞ்ஞானம் சொல்லும். ஏன் உண்டானான் என்று அதனால் சொல்ல முடியாது. பொருள்களையும், மனிதர்களையும் சத கூறிட்டுச் சதகூறான விவரங்களுக்குப் பட்டியல் தயாரிக்க விஞ்ஞானத்துக்குத் தெரியும். இந்தச் சதகூறுகளையும் ஒரு கூறுகக் கொண்டு கூட்டிப் பார்த்து, மொத்த நிலையையும், மொத்த விளைபயனையும் எடுத்துரைக்கத் தத்துவத்தால்தான் முடியும். விஞ்ஞானம் மூளை வேலை. தத்துவம், மூளையுடன் கூடிய ஆத்ம வேலை. மூளையி லிருந்து எழுகிற பண்பட்ட மின் ஆற்றலை ஆத்மா என்று சொல்லுவதில் பிசகில்லை.

யின் ஆற்றல் இவ்வாத மூளை
 வெறும் உயிர்ப்பூட்டும் தணல்
 அளவிலேயே நின்று விடும்.
 அதிலிருந்து ஒளிக் கதிர் புறப்
 படாது. மூளை என்பது இன்னது
 தான் என்று விஞ்ஞானத்தால்
 இன்றளவும் தெளிவாக விளக்
 கிச் சொல்ல முடிய வில்லை. அதி
 லிருந்து பல திறப்பட்ட மின்
 கதிர்கள் கிளம்புகின்றன. இப்
 படிப்பட்ட மின் கதிர்களில், ஒரு
 சிலவற்றையே நாம் பண்படுத்தி
 வந்திருக்கிறோம். ஒரு சில
 வற்றையே நாம் பண்படுத்தத்
 தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம்.
 மனம், ஆத்மா, ஆன்மா, உயிர்,
 அறிவு போன்ற—நாம் பண்
 படுத்தப் பழகிக்கொண்ட—
 பண்புகளையே சரியாக நம்மால்
 புரிந்து கொள்ள இன்றளவும்
 முடிய வில்லை. பருப் பொருள்
 வரம்பைக் கடந்து, கருப் பொரு
 ளில் கவனம் செலுத்துகிற தத்
 துவ ஞானிகள் அதியாச்சரிய
 மான பேருண்மைகளைக் கண்டு
 பிடித் திருக்கிறார்கள். அன்றாட
 வாழ்க்கைக்கு மட்டுமின்றி,
 நிரந்தரமான பேரின்ப வாழ்க்
 கைக்கும் இவை உதவுபடி
 யாகின்றன. தத்துவ விசாரகன்
 விமர்சனக் கண்ணோடு வாழ்க்
 கையைப் 'படித்து', அதைப்பற்
 றிச் சிந்தனை செய்து, சிக்கல்
 களுக்கு விளக்கம் தேடுகிறான்.
 விஞ்ஞான உண்மைகளைத் தத்து
 வப் போக்கில், தர்க்க ரீதியில்
 சரிபார்க்கிறான். உயிராவியும்,
 நீராவியும் குறிப்பிட்ட நிலைமை
 யில் கூடிச் சேர்ந்தால், இவை
 இரண்டின் தனித் தன்மைக்கு
 முற்றும் புறம்பான வேறொரு
 திடப்ப பொருள் ஆகிய நீர் உண்
 டாகிறது என்று விஞ்ஞானம்
 எடுத்துக் காட்டும். ஆனால்,
 வேறுபட்ட இந்த இரண்டு ஆவி
 கள் சேர்வதினால், தனியாக மூன்

ருவது பொருள் ஒன்று எப்படி
 உண்டாகிறது என்று இன்று
 வரை விளங்க வில்லை. விளங்கிக்
 கொண்டதாக விஞ்ஞானி
 சொல்ல வில்லை; தத்துவ ஞானி
 யும் அப்படிச் சொல்ல வில்லை.
 நமக்குத் தெரிந்தது அவ்வளவு
 தான் என்று இருவரும் ஒப்புக்
 கொள்கிறார்கள். நீங்களும்
 நானும் இவைகளைப் பற்றிப்
 புரிந்து கொண்டாலும், புரிந்து
 கொள்ளாவிட்டாலும், எப்படி
 யாவது நமக்குத் தண்ணீர்
 கிடைத்தால் போதும். எப்படி
 யாவது தண்ணீரைப் பெறுவது
 தான் சராசரி மனிதனுடைய
 லட்சியம். இவற்றையும், இவை
 போன்ற எண்ணற்ற இயற்கை
 ரகசியங்களையும் புரிந்து கொள்ள
 விஞ்ஞானியும், தத்துவ ஞானி
 யும் கைகோத்து வழி நடந்து
 வருகிறார்கள்.

எந்த அடிப்படைக் கோட்பாடு
 களைக் கொண்டு உலகம் இயங்கி
 வருகிற தென்பது, நமக்கு இன்
 னும் பெரிய புதிராகவே இருக்
 கிறது. ஆனால், நாம் உள்ளம்
 என்று கொள்ளுகிற 'இடத்தில்'
 படிந்து கிடக்கும் ஆன்மா
 வானது, உண்மையில் பற்றுக்
 கொண்டு, அழகில் இன்பம்கண்டு,
 நன்மையில் நம்பிக்கை வைத்து,
 பேரின்பத்தை அடைய இடைய
 ருது முயன்று வருகிறது. உடல்
 தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்
 குப் பண்டங்கள் வேண்டும்.
 மனத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்
 வதற்குக் கருத்துக்கள் வேண்
 டும். விஷயங்களைப் பகுத்தறி
 வதன் மூலம் கருத்துக்கள்
 பெருகி, வளருகின்றன. பார்ப்
 பதற்கு ஒரு படம் அழகாயிருப்
 பது எதனால்? அந்தப் படம்
 உணர்த்தும் கருத்து நயத்தால்.
 உடல் உணர்ச்சியால் கருத்து

நீங்கள் பிரியப்படும் கறிகளுக்கு டால்டா
சுவையளிக்கிறது — மேலும் உங்களுக்கு
ஊக்கத்தையும் கொடுக்கிறது !

சுவை நிரம்பியது

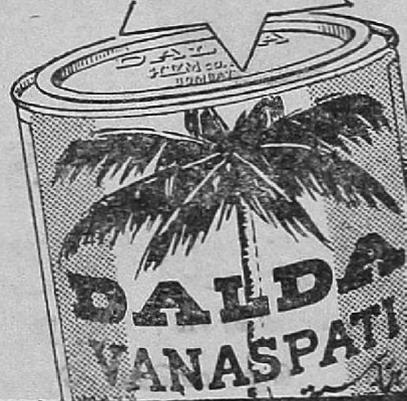
சுலபமாய்
ஜீரணமாகிறது

சுத்தமானது

விடயின்
அடங்கியது

டால்டாவினால் சமையல் செய்த உணவு
பாழாகாது ! எளிதில் ஜீரணமாகின்றதும்,
விடயின் நிரம்பியதுமான டால்டா, வழக்க
மாக உட்கொள்ளும் தின்பண்டங்களைக்
கூட அதன் இனிய வாசனையால் ருசியுள்ள
தாக்குகிறது — அதனால் உங்களுக்கு தின
மும் சாப்பிடும் உணவுகளின்மேல் சலிப்பு
ஏற்படுவதில்லை. டால்டாவினால் சமையல்
செய்யுங்கள். இச்சுத்தமான சமையலுக்
குதவும் சாதனத்தின் அறிந்த சத்தைத்தரும்
திறமையைக்கொண்டு உங்கள் உணவைச்
சீர்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். டால்டா சமை
யலுக் குகந்த சாதாரண வஸ்து அன்று
என்பது ரூபகமிருக்கட்டும் — அது குடும்
பங்களை ஆரோக்கியமுடையதாகச் செய்
யும்; அவர்களுக்கு அதிகப்படியான ஊக்
கத்தையும் அளிக்கும்.

* ஆங்கிலத்தில் மட்டும் எழுதப்பட்டுள்ள
டால்டா சமையல் புத்தகத்தின் உதவியு
டன் உங்கள் சாப்பாட்டுத் திட்டத்தை அமை
யுங்கள். சத்தைத் தரும் திறமைக்கென ஆரா
யீந்தெடுத்த சுவையுள்ள 150-க்கு மேற்பட்ட
இந்தியத் தின்பண்டங்களைப் பக்குவம் செய்
யும் முறைகள் இதில் அடங்கியிருக்கின்றன.
உங்கள் புத்தகத்திற்கு Dept. B462 P.O.
Box No. 353, Bombay, என்ற விவாசத்திற்கு
நான்கு அணு ஸ்டாம்பு அனுப்புகள்.

அறிவிப்பு

24 மணி நேரத்தில் 3 டன் உயர்ந்த ரக
பிஸ்கட்ஸ் தயார் செய்யும் நவீன இயந்திர
சாதனங்களுடன் கூடிய சிறந்த தொழிற்
சாலை கூடிய சீக்கிரம் தென் ஓட்டின்
முக்கிய நகரமொன்றில் ஆரம்பமாவதை
எதிர்பாருங்கள்.

விபரங்களுக்கு:—

The Swamy & Company (Madura) Ltd.,
Modern Nagar, Subramanyapuram,
MADURA.

மதராஸ் கடை : போன்: 2314. நந்தி : BALMO
111, நைனியப்ப நாயக்கன் தெரு. மதராஸ்

கலியாண கால விசேஷங்களுக்கு

நம்பிக்கையான கொல்லேகாலம்

பரூரஸ் பட்டு & நூல்

ஜவுளிகள் வாங்குமிடம் :

S. R. B.

முத்துகிருஷ்ண அய்யர்

பழைய விசைம் : S. R. பாலுசாமி அய்யர் & ஸன்ஸ்
235. கீழ் மாரெட் தெரு, மதுரை. தந்தி : MUTHU Co.,

உண்டாகத் தூண்டுதல் ஏற்படலாம். ஆனால், உடல் உணர்ச்சியால் மட்டுமே உள்ளத்துக் கருத்துக்கள் உண்டாகிவிட முடியாது. அதே போல, உடம்பில்லாமல் கருத்து மட்டும் தனித்தியங்க முடியாது. இரண்டும் சேர்ந்துதான் காரியம் நடக்கவேண்டும்.

நமது உடல் தேவையைப் பொறுத்த மட்டில், எல்லாரும் "சரி சிகர் சமான" மென்பது சரி. அதற்கு நீங்களும் நானும் பாடுபட வேண்டியது சியாயம். ஆனால், அதில்கூட அவரவரின் உடல் தேவைகளில் இருக்கும் வேற்றுமைக்குத் தக்கபடி ஏற்றத் தாழ்ச்சி இருந்து வரவே செய்யும். இது சியாயம்; அவ சியமும் கூட. உள்ளத் தேவை—ஆத்மிகத் தேவை—விஷயத்தில் புள்ளி விவரம் எடுத்து, பங்கீட்டு விதி முறைகள் அமைக்க முற்படுவது அசம்பாவிதமான செய்கை. இந்த விஷயத்தில், அவரவரின் ஆத்மத் தாபத்தை அவரவரும் எவ்வித முட்டுப்பாடு இன்றி, அடைவதற்கு நபரும், நாடும், சமூகமும் பரிபூரணச் சுதந்தரம் அளித்தாக வேண்டும். நமக்கும், சமூகத்துக்கும், நாட்டுக்கும் இது இறுதியில் நன்மையாகவே முடியும். ஒவ்வொரு தனி நபரின் வாழ்க்கையும் அழகுற அமைந்தால், இந்த நபர்களைக் கொண்ட சமூகமும், நாடும் தனித்தும், ஏகோபித்தும் அழகு பெறாமல், வேறென்ன செய்யும்? இயற்கையின் போக்குப் படி

நாம் முயன்றால், இயற்கையும் நமக்கு ஒத்தாசை செய்யும். இயற்கைக்கும், மனிதனுக்கு மிடையே நிலவுகிற ஒத்துழைப்பையும், அதன் பயனாக விளையும் ஜீவாதாரமான நல்ல பயனையும் கொண்டாடுகிற திருவிழாக் கொண்டாட்டம்தான் தமிழனுடைய இந்தப் பொங்கல் கொண்டாட்டம். போன வருஷமும் பொங்கல் திருநாள் வந்தது. ஆனால், அது வெறும் தீபாவளிச் சடங்காக மறைந்தது. சோறின் றிக் தவித்த நம்முடைய வயிற்றில் அப்போது தீபாவளி நெருப்புத்தான் பற்றி எரிந்தது. இந்த வருஷம் நிலைமை மாறிவிட்டது; சக்தி பொங்கல் மலரும் இதோ உங்கள் கையில் இருக்கிறது; மழைக்குத் தவித்த மண்ணில், மழை வெள்ளமாகக் கொட்டினாலும், காரியக் கேடு அதிகமாக ஏற்பட்டுவிட வில்லை. அரிசிப் பஞ்சம் தீர்ந்து வருகிறது; மாடு தின்னும் மேலை நாட்டுச் சிப்பாய்கள் குடிசை கிளப்பிவிட்டார்கள்; அரிசிப் பங்கீட்டு முறை சீக்கிரம் அறவே எடுபடலாம்; இனி, நீங்களும் நானும் வயிரூ இட்டலியும், தோசையும், சோறும் சாப்பிடலாம்; எங்கும் மங்களம் பொங்கத் தொடங்கி யிருக்கிறது; உலக நிலையும், நாட்டு நிலையும் சீரடைந்து, ஒன்றுக் கொன்று பொருந்தி வரப் பார்க்கின்றன. இந்த நிலையில், மங்களகரமான இந்தப் பொங்கல் திருநாளில், அழகு பொங்கி, என்னையும் உங்களையும் இன்புறுத்துமாக!

✱

விரோதி மாட்டான்!

நண்பன் தூறு நன்மைகளை நினைவுறுத்தி, ஒரு தவற்றை மறந்து விடுவான். விரோதியோ, உன்னுடைய அந்த ஒரே தவற்றைக்கூட மறக்க மாட்டான்.

—வில் ரோஜர்

க த வ க ள்

ச சி

“காலடியோசை கேட்டது.
பயந்துகொண்டே கதவைத்
திறந்தாள் ஹேமவதி.”

(தொடரும்)

நாவலைப் படித்துக் கொண்டு வந்தபோது, மேலேசொன்ன வரிகளோடு ஆசிரியர் முடித்திருந்தார். திறந்த கதவுக்கு அப்பால் வந்தது, கதாநாயகி ஹேமவதியின் நாய்க்குட்டியாக இருக்கலாம்; பூனைக் குட்டியும் - வரலாம்; கதா போக்கிலி, தபால் காரன், தயிர்க்காரி.....இப்படியாராக வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். கதவுக்கு அப்பால், மனிதர்களைத் தவிரப் பூச்சு, பொட்டுகள் இருக்கலாம். கதவுக்கு வெளியில் இருந்தவர் யார் அல்லது இருந்தது எது?

நாவல்களைவிட, வாழ்வில் இந்த அதிசயங்கள் நிறைய வருகின்றன. அவசர அவசரமாக வீட்டுக்குப் போனால், கதவு அடைத்திருக்கும். உடனே, வீட்டிலுள்ள மனைவி எங்கே போயிருக்கலாம் என்ற சிந்தனைப் படலம். அடைத்த கதவைத் திறந்தால், நாம் எதிர்பார்க்காத பந்துக்கள், நண்பர்கள் வருவார்கள். விருப்புக்குப் பதிலாக வெறுப்பும் அடையலாம்.

கதவுகள் நம் வாழ்வின் புதிர். விடிந்த பொழுது அடையும் வரை கதவுகளுக்குள் நாம் படுகிற பாடு சொல்லி முடியாது. விடிந்ததும், என் அறைக் கதவைத் திறந்து காலைக் கடன் கழிக்க...

அப்பால், ஸ்னான அறைக் கதவில் மோத வேண்டும். ஸ்னானம் முடிந்தால், பீரோக் கதவைத் திறந்து, மூடி, ஆடை அணிகள்; வெளிக் கதவைச் சாத்திக் கொண்டு, ஆபீசுக்குப் புறப்படுகிறேன்.

ரயில் ஏறியதும், அந்தக் கதவைத் திறக்கப் படுகிற கஷ்டத்தைவிட, அதைச் சாத்தப் படுகிற கஷ்டம் இரண்டத்தனை. வெளிப் பக்கம் திறக்கிற கதவுகளை, உள் பக்கம் தள்ளி அவஸ்தைப்படுவதைப் போலவே, உள் பக்கம் திறக்கிற கதவுகளை வெளிப்பக்கம் திறக்க அவஸ்தைப்படுவேன். 'கார்டோ,' டிக்கட் பரிசோதகனோ வந்து' எனக்கு அன்றாடம் 'திறப்புவிழா' நடத்துவார். அதே போல, கதவை மூடி, என்னைக் கீழே விழாமல் காப்பாற்றித் தாழ்ப்பாள் போட்டும் அணுப்புவார்.

ஒரு வேளை இடம் கிடைத்தால், பெஞ்சியில் உட்கார்ந்து, ஜன்னல் கதவுகளைத் திறந்து, வெளியிலுக்கத் தோடு கண்ணை இணைக்கலாம். ஆனால், மேலே பொருத்தப்பட்டுள்ள ஜன்னல் கதவுகள், கழுத்தையோ, முழங்கையையோ துண்டித்துவிடுமோ என்ற கவலை இருக்கிறது; ரயிலை விட்டு இறங்கும்போது, கையை நசுக்காவிட்டால், துணி மணியையாவது பிடித்திருப்பது கதவுகள் வேலை. இவைகளை யெல்லாம் தாண்டி ஆபீசுக்குள் போனால் ஒரே கதவு மயந்தான்.

அங்கே, கதவுகள் எவ்வளவு சக்தி வாய்ந்தவை! என் அறையில் இருப்பவை சர்வ சாதாரணமானவை. மாணேஜர் அறைக் கதவைத் திறந்து, உள்ளே போகும் போது, என் மனக் கதவு மூடிக்கொள்ளும். மேலதிகாரிகள், இவ்வளவுக்கும் அரைகுறையான 'ஸ்ப்ரிங்' கதவுகள் வைத்திருக்கிறார்கள். கதவுப்பக்கம் வரை போய்விட்டு எவ்வளவோ முறை திரும்பி யிருக்கிறேன். அந்தக் கதவுகள், ஒரு மருத்துவரின் ரணச் சிகிச்சைக் கதவுகளைவிடப் பயங்கரமானவை. சிங்கம் இருக்கும் கூண்டின் கதவுகள் எவ்வளவு பயங்கரம் நிறைந்தனவோ, அப்படி எனக்குப் படும்.

ரணசிகிச்சை மேடைக்குள் மருத்துவர் நுழைந்தால், நோயாளிக்கும் மனக் கஷ்டம்; அந்தக் கதவைத் திறந்து கொண்டு, எப்பொழுது டாக்டர் வருவாரோ என்று பந்துக்களின் மனக் கஷ்டம். பிரசவ அறையிலிருந்து, தாதி என்ன பதில் சொல்லுவாள் என்று கதவைப் பார்த்து, இந்த நிமிஷத்தில் எத்தனை ஆயிரம்பேர் ஏங்குகிறார்களோ? கதவுகள் நம் வாழ்வில் அல்லும் பகலும் மூடித் திறக்கின்றன; இதழ் விரிகிற தாமரையைவிட அதிக அற்புதங்களை நிகழ்த்துகின்றன.

இன்றையச் சிந்தனையாளர்கள், இலக்கியப் பிரம்மாக்கள் இவர்களைத் திறந்த வெளியில் உட்கார வைத்தால், எண்ணப் பொறிகள் வெளிவரா. அடைத்த கதவுக்குள்ள்தான் அறிவு ஒளி விடுகிறது. பாடகன், திறந்த வெளியை, விஸ்தாரமான பந்தலை எதிர்பார்த்தாலும், ஒரு காலத்தில் கதவை அடைத்துக்கொண்டு

சாதகம் செய்த ஆத்மாதான். நிம்மதியை விரும்பும் மூளை விற்பன்னர்கள் பிழைப்பே கதவை வைத்துத்தான் இருக்கிறது; கௌரவமும் அப்படியே. கதவுகளில்தான் எத்தனை வகைகள்! பிரம்மாண்டமான கோவிற்கதவுகள், கோட்டைக் கதவுகள். பிந்தியவை இரு வகை. அயில் கதவு (சட்டிக் கதவு), எயில் கதவு (மரக் கதவு) முதலாக எலிப் பொறிக் கதவு வரை, அளவிலும், அழகிலும் எவ்வளவு வித்தியாசங்கள்!

மூங்கில் கதவு, மாமரப் பலகையாலான கதவு, இரட்டைக் கதவு, இரும்பிலே மடக்குக் கதவு, சித்திர வேலைப்பாடமைந்த தோதகத்தி, தேக்குக் கதவுகள், அளிக் கதவுகள், பட்டைக் கதவுகள்—இப்படிக்கோடிக் கணக்கான வகைகள். தமிழன், எதிலும் தத்துவத்தைப் புகுத்தி வழிபடுகிறவன் அல்லவா? கோவிலிலுள்ளக் கதவுகள் எல்லாமுமே புனிதமானவை என்றாலும், சிறப்பாக, ஒரு நாள் கொண்டாட்டத்தை வடக்கு வாசல் கதவுக்கே வைத்துள்ளான் தமிழன். மறைக் கதவு எனச் சைவப் பெரியார்கள் பாடிப் புகழ் பெற்றதாகவும் கதைகள் உள்ளன.

வைண்ணவ ஸ்தலங்களில், என்றோ ஒரு நாள் வைகுண்டம் போவதாக ஐதீகம் ஏற்படுத்தி, சொர்க்க வாசல் திறப்பார்களே, அடேயப்பா, ஒரே நெருக்கடி! வைகுண்டம் எனப்படுவது மதிவின் வெளிப் பிரகாரம். நாம் பிரகாரமாக எத்தனையோ முறை வந்த இடந்தான். ஆனாலும், ஏகாதசி யன்று அடைத்துக் கிடக்கும் வடக்கு வாசல் கதவுக்கு எவ்வளவு பெருமை!

வருஷத்துக்குப்போவானேன்! அன்றாடம் நடை திறந்து, காலச் சந்தியைக் காணப் பக்தகோடிகள் எவ்வளவு ஆச்சரியத்தோடு கரம் குவிக்கிறார்கள்! மூடித் திறப்பதிலேயே கடவுளின் சாந்தித்தியம் உயர்வடைகிறது. இந்தக் கதவுகள் இல்லாவிட்டால், தெய்வங்களின் நகை நட்பை விட, சாந்தித்தியம் பறிபோய் விடும். கோவில் இல்லா ஊரை விட, கதவில்லாக் கோவில் பாழ்.

தெய்வத்தின் சக்திக்குக் கதவு ஒரு கவசம். அப்படியே, காதலுக்கும். கதவைத் திறந்து பார்க்கிற கமலா, மிஸஸ் கதா நாயகன் கமலா ஆவாள். ஏக்கத் தால் பிரிகிறபோது, 'கண்கள் கதவு இடுக்கு வழியாகப் பார்த்தன' என்று எழுதாத ஆசிரியன் மார்கள் யார்? காதலுக்குக் கதவு ஒரு முக்கியப் பொருளாகப் போய் விட்டது. பண்டைத் தமிழ் நூல்களில், கதவுகள் எப்படி எப்படியோ கையாளப்படுகின்றன. 'கபாடந் திறமினோ' என்று கவிங்கத்துப் பரணியில் அற்புதக் கவிதைகள் பல, கடை திறப்பில் இருக்கின்றன. கதவு இல்லாவிட்டால், கவிதைகூட இல்லையென்றும் சொல்லலாம்; காதலும் அப்படியே.

காதலனிடமிருந்து யுத்தகளச் செய்தி கொணர்ந்த தூதன் கதவைத் தட்டுகிறான். என்ன சொல்லுகிறான்:

நேயக் கலவி மயக்கத்தே
கிகழ்ந்த மொழியைக் கிளியுரைப்ப
வாயைப் புதைக்கும் மடநல்லீர்
மணிப்பொற் கபாடம் திறமினோ
வருவார் கொழுநார் எனத் திறந்தும்
வாரார் கொழுநர் என வடைத்தும்
திருகுங் குடுமி விடியளவுந்
தேயும் கபாடந் திறமினோ.

இரண்டாவது பாட்டில், கதவு நிலையைத் தாங்கிய குடுமி விடிய விடியத் தேய்கிறது என்பதும், நொடிக்கு நூறு தரம் நாயகன் வரவை எதிர்பார்த்துக் கதவைத் திறப்பதும், வரவில்லை யென அடைப்பதும் அருமையான சொற் சித்திரம்.

பழங் காலத்திய காதலி அப்படி. ஆனால், இக் காலத்தில் காதலன் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது? வீட்டிற்கு வருகிறான்; அடைத்த கதவைப் பார்த்ததும், மெதுவாகக் கதவைச் சுட்டுவிரலும் பெரு விரலும் கூட்டிச் சுண்டுகிறான்:

கதவைத் தட்டினார்
கையின் விரலால்.

கதவு திறக்கவில்லை; 'காமி சத்ய பாமா' பாடியிருக்கலாம். விரல் தட்டிய வேகத்திற்கு எழுந்திராத காதலியை, எருத் தட்டுவதுபோல், ஐந்து விரலையும் விரித்துத் தட்டுகிறார் கதவிலே.

பதியத் தட்டியும்
பார்த்தார்; பிறகு
அழுந்தத் தட்டினார்
அங்கையாலே.

உள்ளங் கையால் கதவைத் தட்டியுடைத்தும் எழவில்லையாம். பொறுமை யிழந்த மனுஷன்,

அடித்தார்; இடித்தார்
படபட வென்றே;
எட்டி உதைத்தார்
இருநூறு தடவை.
முதுகைத் திருப்பி
முட்டியும் பார்த்தார்.

இருநூறு தடவை எட்டி உதைத்துச் சோர்ந்துபோன மனுஷன், முதுகை வசமாகத் திருப்பிக் கதவோடு முட்டியும் பார்க்கிறார் என்கிறபோது, நமக்குச் சிரிப்பு வருகிறது. இது 'இருண்ட வீட்டில்' நடக்கிற செயல்.

முத்தொள்ளாயிர ஆசிரியர்
கதவுகளை எப்படித் திறப்பு விழா
நடத்துகிறார்?

திறந்திடமின், தீயவை
பிற்காண்டும்: மாதர்
இறந்துபடில், ஏதந்தான்
என்னும்—உறந்தையர்கோன்
தண்ணூர் மார்பின்
தமிழர் பெருமாணிக்
கண்ணூரக் காணக்
கதவு.

வீதியில் சோழன் பவனி வரு
வதைப் பார்த்துத் தன் பெண்
காதல் கொண்டால், ஊர்
வம்புக்கு அவள் பெயர் இலக்கா
குமே யென்று, பெற்ற தாய்,
மகளை வீட்டுக்குள் அடைத்துக்
கதவைச் சாத்திவிட்டாள்.
செவிலித் தாய், வந்தவள், பெண்
ணின் மனமும் அவளது துயரமும்
காணச் சகிக்காமல், "திறவுங்
கள், கதவை. ஊர் வம்பாவது,
மண்ணுங்கட்டியாவது. சோகத்
தால் இறந்தால், நாளை பெண்
பழிக்கு யார் ஜவாப்தாரி?"
என்று சிபாரிசு செய்தாளாம்.

கதவுகள், காதல் நோய்க்கு
ஆதாரமாக இருப்பன போலவே,
மருந்தாகவும் இருக்கலாம்.

கதவைவிட மனக் கதவு எவ்வ
ளவோ சக்திவாய்ந்தது. அதை
அடைக்க முடியுமா, திறக்க முடி
யுமா? பிறர் தயவு வேண்டாம்.
ஆனால், கம்பர் கை படுகிற எந்த
விஷயமும் தனிப் பண்பு பெறும்
என்பது பலரும் அறிந்த உண்மை.
கதவிலும் அவர் கை வைத்துள்
ளார்.

பொதுவாக, கதவுகள் திறக்க
வும், மூடவும் கூடியவையாக
இருக்க வேண்டும். ஏதாவது
ஒன்று மட்டும் செய்தால் பிடிக்க

காது. பண்பு பெட்டியின் கதவு
மூடியிருக்க வேண்டும். வெளிக்
கதவைச் சாத்திவிட வேண்டும்;
யாராவது பிச்சைக்காரன், எதை
யாவது அடித்துப் போய்விடு
வான் என்ற சந்தேகம். ஜன்னல்
கதவுகளில், அடிப் பக்கம் உள்
ளவை அடைத்தே இருக்க
வேண்டும்; அடுத்த வீட்டார்
நம் நடவடிக்கையைப் பார்த்து
விடக் கூடாது. கொல்லைக் கத
வைத் திறக்காமல் இருக்க வேண்
டும்; நாய் வந்து எதையும் துக்கி
விட்டால் என்ற பயம். இந்த
மாதிரி, எப்போதும் கதவுகளை
அடைப்பதிலே கண்; வேண்டும்
போது திறப்பதிலே குறி.

ஆனால், கம்பரோ, மூடாத
கதவுகள் இருப்பதே சரி என்
கிறார். என்றும், எப்பொழுதும்
அடையா நெடுங் கதவு திறந்தே
இருக்க வேண்டுமாம். அப்
போதுதான் வள்ளல்தன்மை
புலனாகும் என்பது அவர் சித்தாந்
தம். வள்ளல் வீட்டில் கதவும்
இருக்க வேண்டும்; அடைத்தி
ருக்கவும் கூடாது. அதுவே
பெருமை என்பதை,

அடையா நெடுங் கதவும்
அஞ்சல் என்ற சொல்லும்
உடையான் சடையப்ப வள்ளல்

என்றார். ராம ராஜ்யமாக இருந்
தால், நாமும் அடையா நெடுங்
கதவை ஆதரிப்போம். அது
வரை, இரட்டைத் தாழ்ப்பாளர்
போட முயற்சி செய்வோம்.
அட்டா!...ராம ராஜ்யத்தில்
'அஞ்சல்' என்று யாருக்குச்
சொல்லப் போகிறோம்? சொன்
னாலும், சொல்லாவிட்டாலும்,
என் வீட்டுக் கதவை அடையா
நெடுங் கதவாக வைத்திருப்
பேன். சந்தேகம் வேண்டாம்!

அடிமைப் பண்ணை

மு. வரதராஜன்

“அடி உதவுவது போல் அண்ணன் தம்பி உதவுவது இல்லை” என்பது இந்த நாட்டில் ஒரு பழமொழியாக வழங்கி வருகிறது. குழந்தைகளை அடித்து, மருட்டி வளர்ப்பது பெரிய குற்றம் என்று சிறந்த அறிஞர்கள் எடுத்துக் காட்டி விளக்கும் இந்த நூற்றாண்டில், இந்தப் பழமொழியும் வழங்குகிறது; இந்த அளவோடு நிற்காமல், இதில் நம்பிக்கை வைத்துக் குழந்தைகளை வளர்க்கும் பெற்றோர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் மேல் குற்றம் சொல்லிப் பயன் இல்லை; சமூக அமைப்பு அப்படி இருக்கிறது.

சமையல் வேலைக்கும், மற்றக் குடும்பத் தொண்டுகளுக்கும் நேரம் இல்லாமல், உழைத்து, ஓய்ந்து மடியும் தாயைப் பழிப்பது தகுமா? கூலி வேலைக்கே பகல் முழுதும் போக்கிவிட்டு, எஞ்சிய நேரத்தில், அவசர அவசரமாகச் சமையல் வேலையும் முடிக்க முயலும் தாயைப் பழிப்பது பெருங் குற்றம் அல்லவா? இவர்கள் குழந்தைகளை வளர்ப்பதற்காக, ஓய்வே பெருமல் அலைகிறார்கள். குழந்தைகளின் மேல் அளவற்ற அன்பு இந்தத் தாய்மார்களுக்கு உண்டு. ஆனாலும், வாழ்க்கைப் போராட்டம் அவர்களைக் கெடுத்துவிடுகிறது. குழந்தைகளை அடித்து வளர்ப்பது தவிர வேறு வழி இல்லை என்று துணிந்துவிடுகிறார்கள்.

ஓய்வு யிருந்த செல்வக் குடும்பங்களில் உள்ள பெண்க

ளுக்கோ, குழந்தை வளர்ப்பு ஒரு சமையாக உள்ளது. குழந்தைகளை வளர்ப்பதில் அவர்கள் அக்கறை கொள்வதே இல்லை. தங்களைப் போன்ற செல்வர்களைக் கண்டு, அவர்களைப் போல் ஆடம்பரமாக வாழ்வதற்கு வழி தேடுவதில் அவர்கள் கால மெல்லாம் செலவழிக்கிறார்கள். புடைவைக்கரைகளின் அழகிலும், புது நகைகளின் வனப்பிலும் அவர்கள் செலுத்தும் முயற்சியில் ஒரு சிறு பகுதியையாவது தங்கள் குழந்தைகளின் மன வளர்ச்சிக்காகச் செலவிடுவதே இல்லை. உண்மையை ஆராய்ந்தால், அவர்கள் குழந்தைகளைப் பெற்ற கடமையை மட்டும் செய்து முடிக்க, மற்றவர்களே வளர்ப்புக் கடமையைச் செய்கிறார்கள். மற்றவர்கள் யார்? செல்வக் குடும்பங்களில் சில்லறைக் காசுக்காக வேலை செய்ய வரும் ஏழைப் பெண்கள்; உரிமையை வாழ்க்கையில் பெற முடியாமல் திண்டாடும் திக்கற்றவர்கள்; அவர்கள் கையிலே இருந்து தப்பிய பிறகு, வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக ஆசிரியர் தொழிலுக்கு வந்த வறியவர்கள்; அவர்கள் கையிலிருந்து தப்பிய பிறகும், மறுபடியும் பண உதவியை நாடிக் கண்கண்டு, ஓயாமல் சூழ்ந்து வரும் ஏழைகள். ஆகவே, செல்வக் குடும்பங்களில் பிறக்கும் குழந்தைகளும் ஏழைகளிடையே, உரிமையற்றவர்களிடையே வாழ்ந்து வளர வேண்டியதாகவே நோக்கிறது.

சக்தி பொங்கல் மலர்—1947

ஏழைக் குடும்பங்களில் பிறந்து வளரும் குழந்தைகளுக்கும், செல்வக் குடும்பங்களில் பிறந்து வளரும் குழந்தைகளுக்கும். உரிமையான வளர்ச்சி என்பதே இல்லை. ஏழைக் குழந்தைகள் பிறர் அடக்குவதைக் கண்டு கண்டுவளர்கின்றன; செல்வக் குழந்தைகள் பிறர் அடங்குவதைக் கண்டு கண்டுவளர்கின்றன. இவ்வளவே அன்றி, இருவகைக் குழந்தைகளுக்கும் உரிமை மனம் வளர்வதற்கு வழியும், வாய்ப்பும் இல்லை.

ஒரு குழந்தை கஞ்சியைக் காணாமல் அழும்; மற்றொரு குழந்தை காய்ச்சிய பாலைக் கண்டு உண்ணாமல் அழும். ஒரு குழந்தை பசித்துன்பத்தால் வருந்தும்; மற்றொரு குழந்தை வயிற்றுக் கோளாறு காரணமாக வருந்தும். ஒரு குழந்தை ஆடை ஒன்றும் இல்லாமல் குளிரால் நடுங்கும்; மற்றொரு குழந்தை ஆடையணிகளின் சுமையால் நெருக்குண்டு புழுங்கும். ஒரு குழந்தை எடுப்பார் இல்லையே என்று ஏங்கும்; மற்றொரு குழந்தை தன் விருப்பம்போல் விளையாட விடுவார் இல்லையே என்று ஏங்கும். இவ்வாறு, ஆயிரம் வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். இருந்தும், பயன் இல்லை. உரிமை மனம் அற்றவளர்ப்பு முறை என்று கருதும் போது, இரு வகைக் குழந்தைகளையும் நினைந்து இரங்க வேண்டியதாகவே இருக்கிறது.

அடங்கி வாழும் வாழ்க்கையைத் தன் அனுபவத்தால் ஏழைக் குழந்தை கற்றுக்கொள்கிறது.

சுற்றுப்புறத்தைக்காண்பதால், அடக்கி வாழும் வாழ்க்கையையும் அறிந்து கொள்கிறது. செல்வக் குழந்தையின் அனுபவமும் வேறு; சுற்றுப்புறமும் வேறு.

அது தன் அனுபவத்தால், அடக்கி வாழும் வாழ்க்கையைக் கற்றுக் கொள்கிறது; சுற்றுப்புறத்தைக் கண்டு கண்டு, அடங்கி வாழும் வாழ்க்கையை அறிந்து கொள்கிறது. இவ்வாறு, இருவகைக் குழந்தைகளுக்கும் அஞ்சி வாழும் வாழ்க்கையும், அச்சுறுத்தி வாழும் வாழ்க்கையும் பழகிவிடுகின்றன. குழந்தைப் பருவத்திலேயே, வாழ்க்கையின் அடிப்படையில் அச்சம் அமைந்துவிடுகிறது.

ஏழைக் குழந்தையைப் பெற்றதாய், ஒவ்வொரு வேளையில், கொஞ்சிக் குலவித் தின்பண்டம் கொடுத்து ஆசை யூட்டுகிறாள்; அல்லது, கொடுப்பதாக ஆசை யூட்டுகிறாள். செல்வக் குழந்தையை வளர்க்கும் வேலைக்காரி அடிக்கடி அந்தக் குழந்தைக்குப் பலகாரங்களின் பெயர்களைச் சொல்லியும், பலவகைக் காட்சிகளைக் காட்டியும் ஆசை யூட்டுகிறாள். இவ்வாறு, அச்சத்தோடு ஆசையும் வாழ்க்கையில் ஊன்றி வேர் கொள்ளுகிறது.

இந்த இருவகைக் குழந்தைகளும் மெல்லப் பள்ளிக்கூடத்தை எட்டிப் பார்க்கின்றன. அங்கே, வயிற்றுப் போராட்டத்தின் காரணமாக, ஆசிரியராக வந்துள்ளவர் குழந்தைகளின் மனத்தை நன்றாகத் தெரிந்து கொள்கிறார். உரிமை கொடுத்தால், தம் வாழ்வே போய்விடும் என்று உணர்ந்துகொள்கிறார். பெற்றோரும், வளர்த்தோரும் ஊட்டிய அச்சத்தையும், ஆசையையும் இவரும் தொடர்ந்து ஊட்டி வளர்க்க முயல்கிறார். ஏழைச் சிறுவனுக்கு அச்சத்தை மிகுதியாகவும், ஆசையைக் குறைவாகவும் ஊட்டுகிறார். செல்வச் சிறுவனுக்கோ, குறைந்த

அளவில் அச்சத்தையும், மிகுந்த அளவில் ஆசையையும் புகட்டுகிறார். இவர் ஊட்டும் அச்சத்தின் அறிகுறியாக உள்ளது பிரம்பு; ஆசையின் அறிகுறியாக உள்ளன அன்புப் பேச்சும், அதிக 'மார்க்கும். கல்லூரிப் பருவம் வந்தபோது, இவைகளை வேறு வழிவங்களைக் கொள்கின்றன. அங்கே பிரம்பு வாழ்வ தில்லை; ஆனால், அபராதம், தண்டனை என்பன இருக்கின்றன; ஆசைப் பேச்சுக்குப் பதிலாகப்பட்டமும் பரிசும் இருக்கின்றன. எவ்வாறு அமைந்தாலும், அங்கும் வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையாக நாட்டப்படுவன அச்சமும், ஆசையுமே ஆகும். அறிவு என்பது இரண்டாந்தரமாகவே கருதப்படுகிறது.

திருமண நிகழ்ச்சியிலும், அதனை அடுத்த இல் வாழ்க்கையிலும் காதலும் இவ்வாறே இரண்டாந்தரமான நிலையில் நின்றதுவிடுகிறது. பழைய அச்சமும், ஆசையும் முன் வந்து நிற்கின்றன. எதிர்காலத்தைப் பற்றிய பயம், வரதட்சிணை போன்ற உதவி பெறும் ஆசை—இவைகள் திருமணத்திற்கு அடிகோலுகின்றன. வாழ்க்கை நடத்தும் போதும், உலகம் பழிக்குமே என்ற பயம் இருக்கிறது; இப்படிக்கூடி வாழ்ந்தால் இன்ன பயன் கிடைக்கும் என்ற ஆசையும் வழி காட்டுகிறது. தாய் வீட்டி லிருந்து கொண்டுவரும் பொன்னாலும், பொருளாலும் ஆசை பூட்டிக் கணவனுடைய அன்பை மனைவி பெற முயல்கிறாள். தன் வருவாயி லிருந்து வாங்கித் தரும் பட்டாடைகளாலும், பொன் நகைகளாலும் ஆசைபூட்டி, மனைவியின் அன்பைக் கணவன் பெற முயல்

கிறான். இருவர்க்கும் இடையே உற்றாரும், உலகத்தாரும் "சேர்ந்து வாழ்க் தவறினால் கை விடுவோம், பழிப்போம்" என்று பயப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படியோ கணவன், மனைவி என வாழ்க்கை நடக்கிறது. இப்படி வாழ்கிறவர்கள் தொகையே பெரும்பான்மையாக இருக்கிறது. காதல் காரணமாக வாழ்கிற உரிமை உடையவர்கள் மிக மிகச் சிலரே.

இவர்கள், வாழ்க்கையில் எந்தத் தொழிலில் புகுந்தாலும், அங்கும் இந்த இயல்பு நீங்காமல் நிற்கிறது. போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் தம்மைவிடத் தாழ்ந்த போலீஸ்காரரைக் கண்டால், நடுங்கும்படியாக மருட்டுவார். ஆனால், அவரே, பெரிய இன்ஸ்பெக்டர் வந்தபோது அவர் முன்னே அஞ்சி நிற்பார். ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் கிராமமுனிசிபையும், கணக்கரையும் மருட்டுவார்; ஆனால், அவரே ஜில்லாக் கலெக்டர் முன்னிலையில் அச்சத்தோடு வாய் பொத்தி நிற்பார். இப்படியே, எல்லா அதிகாரிகளும் தங்களைவிடப் பெரிய அதிகாரிகளைக் கண்டு அடங்குவதும், சிறிய மீன்களைக் கண்ட போது விழுங்குவதும் வழக்கம். இவையெல்லாம் வாழ்க்கையில் அச்சத்தின் பகுதி. ஆசையின் பகுதியும் உண்டு. அதுதான் லஞ்சம் வாங்கும் வழக்கம், எளியவரை மருட்டி லஞ்சம் வாங்குவதும், வலியவர்க்கு அடங்கி லஞ்சம் கொடுப்பதும் உண்டு அல்லவா? இவ்வாறு, தொழில் செய்யும் போதும் உரிமையும், கடமை யுணர்ச்சியும் இல்லை; அச்சமும், ஆசையுமே உள்ளன. அச்சத்தாலும், ஆசையாலுமே பெரும்பாலும் காரியங்கள் நடைபெறும்.

சிறு குடிசையோ அல்லது பெரிய ஆலையோ

குடிசை, அரண்மனை, ஆலை
எதானாலும் சரி, இவைகளின் நிர்மா
ணத்தில் எஃகு இன்றியமையாதது.

டாடா எ.:ஓ

பிரசுரம் : டாடா அயர்ன் அண்டு ஸ்டீல் கம்பெனி லிமிடெட்
தலைமை சேல்ஸ் ஆபீஸ் : 102-A, கிளைவ் தெரு, கல்கத்தா.

ஆஸ்திரேலியா
விவாகியுள்ள
வர்களுக்கு
நான்
கிணைத்தான்
சொல்லுவேன்

தற்சமயத்திற்கு
குணமளிக்கும்
நெருந்துகளை வாங்குவது முற்றிலும் வீண்.

"புரோகித் சுவாஸஹரி" தற்சமயத்திற்கு
மீடும் அல்ல. "ஆஸ்திரேலியா"வின் மூலகார
ணங்களையும் கண்டித்து நீடித்த குணத்தை
அளிக்கும். சாப்பிட ஆரம்பித்ததுமே திணைநிலை
பிறுத்தி ஜீரணத்தையும் அதிகரிக்கிறது. நாள
கடவில் பலத்தையும் கொடுத்து ஆஸ்திரேலியை
வேரோடு ஒழிக்கும்.

"ஆஸ்திரேலியா," திணைநிலை (கஷ்ட சுவாசம்
முதுகுவி, தொண்டைக் கரகம்பு, இருமல்)
இன்னும் இதைப்போன்ற நரல் சம்பந்தப்பட்ட
வியாதிகளுக்கு "சுவாஸஹரி" ப்ளெயின்,
(ஸேப்பெட்டி) சாப்பிடவேண்டும். அஜீரணம்
வயிறு உப்பிசம் உள்ள ஆஸ்திரேலிய விவாக
உள்ளவர்கள் "சுவாஸஹரி" காம்பெளண்ட்
(சிவப்புப் பெட்டி) உபயோகிக்கவேண்டும்.

ஒவ்வொரு மருந்துக் கடைவிலும் கிடைக்கும்
3, 6, 12, அவுன்ஸ் அளவுகளில் முறையே
ரூபாய் 3-6-0, 5-12-0, 10-0-0 ஆக விலை.

தயாரிப்பவர்கள்:—

புரோஹித் பார்மஸி, கோலாப்பூர்
எம். எஸ். எம்.

கிடைக்கிறார்கள்:— சென்னை:

1. அப்பா அண்டு கோ, சைனாபுஜார்.
2. அமிருத் ரத்னாகர் பார்மஸி,
கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெரு.

திருவாரூர்:

K. C. மாத்தூ & கோ,
கெயிஸ்ட்ஸ் &
டீரக்கிஸ்ட்ஸ்,
கோஷாஞ்சேரி.

புரோகித்ஸ்
ஸ்திரேலியா

அடுத்த விளையாட்டுப்
பந்தயத்தில்

அம்ருதா
ரத்த சூத்தி
திராவகம்..

கலக்கம், ஆயாசமில்
லாமல் நன்கு விளை
யாடி வெற்றி பெறச்
செய்கின்றது.

நரம்புகளை
முறுக்கேற்றுகிறது

353.A.E.

கேசர் குளாம் ஸ்திரேலியா

ஒரிஸ்ஸா, தைஜாம் சமஸ்தானம், ஆத்திரேலியா
ஜில்லாக்கள், தமிழ் நாட்டுக்கு ஏஜண்டுகள்:
சீதாராமா ஜெனரல் ஸ்டோர்ஸ்
பெர்ஹாம்பூர், செகந்திராபாத்,
பெஜவாடா, மதுரை.

அரசியல் துறையிலும், நாட்டுப் பற்றோ, உலக அன்போ வாழக் காண்பது அரிதாக உள்ளது. தேர்தலில் வாக்களிக்கும் செயல் முதல், எளியவர் மேல் அணுகுண்டு வீசும் அடாத செயல் வரையில் அச்சம், அவா இவைகளே காரணமாக உள்ளன. பொதுமக்களுக்கு அரசியல் அறிவை ஊட்டி வளர்க்கும் கட்சித் தலைவர்கள் மிகச் சிலரே இருக்கிறார்கள். ஆனால், பொதுமக்களுக்கு அச்சத்தையும், ஆசையையும் புகட்டிக் கட்சியைப் பெருக்கும் தலைவர்களோ புற்றீசல்போல்புறப்படுகிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட நிலையில், ஒரு நாட்டு மக்கள் வாழ்வார்கள்

ளானால், அந்த நாட்டில் ஹிட்லர் போன்ற சர்வாதிகாரிகள் எளிதில் தோன்றித் தலைமை பெறுவார்கள், சர்வாதிகாரிகள் தோன்றும் வாய்ப்பு எவ்வாறு ஏற்படுகிறது? உரிமை அற்ற மக்கள்—அடிமைமனப்பான்மை உடைய மக்கள்—பெரும்பாலோராக அந்த நாட்டில் இருப்பதே அதற்கு உரிய வாய்ப்பு ஆகும்.

அடிமை மனப்பான்மை இவ்வாறு இருக்கும் என்று விளக்க வேண்டியதே இல்லை. உரிமை உணர்வு பெற்றவர்கள் வாழ்க்கையை ஆராய்ந்து அறிந்தால் போதும். அவர்கள் தவிர, மற்றவர்கள் எல்லோரும் அடிமை மனப்பான்மை உடையவர்களே.

வாயைப் பிளந்த ஆசிரியர்

ஜாக் லண்டன் என்ற எழுத்தாளர், 1904-ல் ரஷ்ய ஜப்பானிய யுத்தத்தை 'ரிப்போர்ட்' செய்வதற்காக, கொரியா சென்றிருந்தார். ஒரு நாள் அவர் தங்கியிருந்த ஓட்டலுக்கு ஓர் அதிகாரி வந்து, அந்தப் பக்கத்திலிருந்த ஜனங்கள் எல்லோரும் அவரைப் பார்க்க ஆவல் கொண்டு, வெளியே திரண்டு நிற்பதாகத் தெரிவித்தார்.

கடல் கடந்த நாட்டில்கூடத் தன்னுடைய புகழ் பரவி யிருப்பதைக் கண்டுமகிழ்ச்சியும், வியப்பும் அடைந்தவராய், ஜனத் திரளுக்குத் 'தரிசனம்' தருவதற்காக ஜாக் விரைந்து சென்றார். அவரை வாயைத் திறக்கும்படி ஜனங்கள் கேட்டுக்கொண்டபோதுகூட, தன்னுடைய 'அதியற்புத'ப் பிரசங்கத்தைக் கேட்க அவர்கள் அவ்வளவு துடிப்பதாகவே அவர் எண்ணினார். பிறகுதான் விஷயம் புரிந்தது. ஜாக் ஒரு செயற்கைப் பல்வரிசை கட்டிக்கொண்டிருப்பதாக அவர்களுக்கு அப்போதுதான் செய்தி வந்ததாம். மேலை நாட்டினரின் இந்தச் 'சிருஷ்டி'களை அவர்கள் முன்னே பின்னே பார்த்திராததால், ஜாக்கை நெருங்கி, அந்தப் பற்களை நன்றாகப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவல் தூண்டியே அவர்கள் அங்கே ஓடி வந்தார்களாம்!

—ஸ்காட்ஸ்மான்

திடீர் வசந்தம்

வசந்த காலம் வருஷத்துக்கு ஒரு முறை வராமல், ஒரு நூற்றாண்டுக்கு ஒரு முறை வந்தாலோ, அல்லது மெதுவாக வராமல், பூகம்பத்தைப் போல் திடீரென்று வந்தாலோ, இந்த அற்புத மாறுதலைக் காண மனித இதயத்தில் எவ்வளவு துடிதுடிப்பும், பரபரப்பும் ஏற்படும்! -

—லாம். பெல்லோ

சு ண் டெ லி

வில்லியம் சரோயன்

ஒரு வாரமாய்க் குடித்துக் கொண் டிருந்ததன் பயனாக, இளைஞனுக்குச் சுண்டெலிகளிடம் பிரியம் விழும்படி ஆகி விட்டது. சுண்டெலிகள் என்றால், எல்லாச் சுண்டெலிகளிடமுமா? ஊஹும்—அந்தச் சுண்டெலி யிடம்தான்—அதே ஒற்றைத் தனிச் சுண்டெலி—சுண்டெலிகளில் எல்லாம் சிறந்த சுண்டெலி, நகரத்துச் சுண்டெலி, அற்புதமான சுண்டெலி, மேதைச் சுண்டெலி, மாபெரும் வடக்கத்திய ஓட்டலின் சுண்டெலி—இப்படிப்பட்ட சுண்டெலி யிடம்தான் அவனுக்குப் பிரியம் விழுந்தது.

அவன் (வேண்டுமானால், அது என்று வைத்துக்கொள்ளுகளேன்) ஒரு நாள் இரவு, இழந்து போன எதையோ மீட்டுக் கொண்டு வந்து விட்டவன் போலக் குதித்துக்கொண்டு வந்து சேர்ந்தான். சிறிதும் பயமில்லாமல், இளைஞனிடம் அந்தச் சுண்டெலி வந்து, அவன் காலடியில் பணத்தைப் போட்டது. அது வாயில் கெளவிக்கொண்டு வந்த பணம் நாலு பத்து டாலர் நோட்டுத்தான். பணத்தின் அழகை லேசான பல் குறிகூடப் பட்டுப் பதிந்து கெடுத்து விடாதபடி, அவ்வளவு கெட்டித்தனமாக, அவ்வளவு சிறந்த முறையில், வெகு முன் யோசனையுடன், மென்மையோடு ஏந்தியபடி கொண்டுவந்தது.

இளைஞன், பரபரப்பின்றிச் சாதாரணமாய்ப் பணத்தைப்

பொறுக்கி எடுத்து, அதைக் கவனித்துப் பார்த்தான். சகலத்துடனும் இசைந்து பொருந்திய வண்ணம் தன் பக்கத்தில் நின்றிருந்த அந்தச் சுண்டெலியையும் கூர்ந்து கவனித்தான்.

இளைஞன் இரண்டு அடிமுன்னே நடந்து, தானும் சகலத்துடனும் இசைந்து பொருந்திய வண்ணம் நின்று கொண்டான்.

“சரிதான்,—இது கன குவியான காரியந்தான்!” என்றான் அவன்.

ஏதோ யோசனையுடன் சுண்டெலியை ஏறிட்டுப் பார்த்தான்.

“திருடியாய், இல்லையா?” என்றான்.

ஏதாவது ஓர் அற்பமான, ஆனால் குவியான, குற்றத்தைச் செய்துவிட்டு ஒப்புக்கொள்ளும் போது ஒரு கோமாளி தலையை ஆட்டுவானே, அதேபோல் சுண்டெலியும் தலையை ஆட்டியது.

இளைஞன் கூறினான்: “நிரம்பச் சரி. வாழ்வது, வாழ்விடுவது என்னும் கொள்கையில் நான் நம்பிக்கை யுள்ளவன். நான் வாழுவதற்கு, இந்த வழியில் நீ எனக்குப் பணம் கொண்டு வந்து கொடு. உன்னுடைய ஒழுக்க முறைகளைச் சீர்திருத்த நான் முயல மாட்டேன். நீ திருட வேண்டுமானால், எனக்கு அதைப் பற்றி ஒரு குறையு மில்லை. எனக்கும் அது சரிதான்.”

இந்த ஏற்பாடு சுண்டெலிக்கும் நிரம்பச் சரியாகவே பட்டது போலத் தோன்றியது. ஓட்ட

லின் அறைகளை யெல்லாம் அது துருவித் துருவிப் பார்த்து, வேட்டையாடத் தொடங்கிற்று. பிரயாணம் செய்யும் ஜனங்கள், வேலையி லிருந்து ஓய்வுபெற்ற ராணுவ அதிகாரிகள், குளித்துக் கொண் டிருக்கும் ஆசாமிகள் இவர்க ளெல்லாம் காகித ரூபமான தங்கள் பணத்தை எந்த எந்த இடங்களில் விட்டு வைக்க விரும்புவார்களோ, அங்கெல்லாம் அது சென்றது. அனேகமாக, ஒவ்வொரு நாளும், விதவிதமான அமெரிக்கக் காகிதப் பணத்தைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பதற்காக, இளைஞனின் அறைக்குச் சுண்டெலி வரும்; சில சமயங்களில் பத்து டாலர் நோட்டுக்கள், சில சமயம் ஐந்து டாலர் நோட்டுக்கள், சில சமயம் ஒரு ஐந்து டாலர், இரண்டு ஒரு டாலர்-இப்படியாகக் கொண்டு வரும். ஒரு நாள் நான்கு ஒரு டாலர் நோட்டுக் கொண்டு வந்தது. பெரும் போடாகக் குடியில் இறங்கி விட்ட இளைஞனுக்கு இது பெரிய நெருக்கடியை உண்டாக்கிக் கடுமையான ஏமாற்றத்தை அளித்தது.

“நீயும் வாழ்ந்து, பிறரையும் வாழ விட வேண்டியதுதான். ஆனால், நீ இதைக் காட்டிலும் இன்னும் நன்றாக வேலை செய்யலாம். இப்பொழுது நான் உனக்கு விளக்கிச் சொல்லுகிறேன்: இது என்ன எண்? பத்து; இது நல்லது. உன்னை முடிந்தபோது இந்த ரகத்தையே எடு. இது ஐந்து; பாதிக்குப் பாதி தாழ்வில்லை. பத்து டாலர் நோட்டுக்கள் கிடைக்க வில்லை யென்றால் ஐந்து டாலர் நோட்டுக்களைத் தூக்கு. இது இரண்டு டாலர்; அதிர்ஷ்டம் சரியில்லை. இவைகள் அவ்வளவு சுகம் இல்லை; ஆனால், சக்தி பொங்கல் மலர்—1947

அதற்காக விட்டுவிடாதே. இது ஒன்று; படு மோசம். பத்துப் பத்தாகவே சேர்க்கப்பார்.”

இந்த எளிய நடைமுறைக்குறிப்பைச் சுண்டெலி ஏற்றுக் கொண்டது. நோட்டுக் கற்றைகளை எங்கே பார்த்தாலும் இறைத்துப் போட்டு விட்டுக் குளிக்கப் போய்விடும் விருந்தாளிகளின் அறைகளில் எல்லாம் பிரவேசித்தது. இப்படியாக, வெகு நாட்கள் அந்த இளைஞன் ராஜாவைப் போல் வெகு குஷியாக வாழ்ந்து வந்தான். துணிமணிகள் வாங்கினான்; ‘சில்லுண்டி’ச் சாமான்கள் சேர்த்தான்; நன்றாகத் தின்றான்; மிக நன்றாகக் குடித்தான்.

அந்தச் சுண்டெலி மட்டும் மிக்க மலிவான ஆகாரத்தைக் கொண்டே வாழ்க்கையை நடத்தியது. பழைய மேல் ஜோடுகள் தான் அதற்கு ஆகாரம்.

ஒரு நாள், சுண்டெலியிடம் இளைஞன் சொன்னான்: “இந்த விஷயம் வெளியில் பாவி விடலாம். ஜனங்கள் சந்தேகப்பட ஆரம்பிக்கலாம். பணத்தைச் சுண்டெலி திருடாமல் தடுக்க எவ்விதமான சட்டமும் இல்லை. ஆகையால் சட்டப்படி நீ எப்போதும் குற்றமற்றவனே இந்தத் தேசத்தில் உன்னைத் தண்டிக்கும் நியாயவாதி எவனுமே கிடையாது. ஆனால், ஊர் விசாரணையில் தலையிட்டுத் திரியும் ஆசாமி எவ்வளவு உன் மேல் தூரத்தி லிருந்த படியே கண் போட்டு, உனக்குப் பொறி வைத்துவிடலாம். இந்தப் பொறிக ளெல்லாம் நிரம்பப் பயங்கரமான சங்கதிகள், வெளிப் பார்வைக்கு மட்டும் வெகு கவர்ச்சிகரமாக இருக்கும். இதில் பாலடை சம்பந்தப்படுகிறது. நீ இப்பொழுது கொண்டு

வந்திருக்கும் இந்தத் தண்டுக் காகிதங்களில் ஒரே ஒரு தண்டுக் காகிதத்தைக் கொண்டே மிகமிக உயர்ந்த பாலடையில் இருபது பவுண்டு வாங்கி விடலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால், அது உனக்குப் பிடிக்காது என்று தான் நான் சொல்லுவேன். மலிவான பாலடையைக் கொண்டு உன்னை இழுக்கப் பார்ப்பார்கள். ஒரு பவுண்டின் விலை பத்துச் சதம்தான்; அல்லது ஏறக்குறைய அந்த ரகத்தைப்போல இருக்கும். நான் பல மாதங்களுக்கு முன்பே இந்த ரகத்தைச் சாப்பிடுவதை நிறுத்திக்கொண்டுவிட்டேன். முட்டாள்தனமாக அதைத் தின்றுவிடாதே. அதைக் கண்டு மயங்கிப் பொறிக்குள் துழைந்து விடாதே. பாலடையின் மணம் மிகவும் அருமையாயிருக்கிறது என்பதற்காக அப்படியே சொக்கிச் சுழன்று போய், பொறிக்குள்ளே புருந்து விடாதே. நீ நன்றாக, ஆரோக்கியமாக இருப்பாய் என்று நான் நம்புகிறேன்."

சுண்டெலி கேள்விப்பட்டதே யில்லை.

பாலடையாவது, பொறியாவது!

அதற்குத் தெரியாது. இவை யெல்லாம் மிகுந்த பாபரப்பை யூட்டும் செய்திகளாக இருந்தன. பணம் என்பது என்ன என்று, எந்தக் காரணத்தினாலோ, அதற்குத் தெரியும். பணத்தின் வாசனை நன்றாக இல்லை. அதற்கு ருசி இல்லை;கடனைக்கழிக்கும் அதி கார தோரணை அதில் இருந்தது. அப்படி இருந்தும், பணத்தை அந்தச் சுண்டெலி அறியும்.

இளைஞன் சுண்டெலிக்குச் சிறிது பாலடை கொடுத்திருக்கலாம். ஆனால், பிறகு, அது

தின்பண்டத்தைத் தவிர வேறு எதையுமே ரசிக்க மறுத்து விட்டால் என்ன செய்வது என்று அவன் பயப்பட்டான். அந்த நிலை அவனுக்குப் பிடிக்க வில்லை. சுண்டெலி தனக்குத்தானே ஆகாரம் தேடிக்கொள்வது தான் நிரம்ப நல்லது.

"ஆனால், பொறிக் கம்பிகளோடு மிகத் திறமையாகச் சேர்த்துக் கட்டப்பட்டு, ஒரு தீமையும் இல்லாததுபோல ஆடாமல் அசங்காமல் இருக்கும் அந்தப் பாலடையின் கிட்டப்போகவே போகாதே. ஒரு தரம் மயங்கி மூர்ச்சை போட்டுவிட்டாயோ, நீ தொலைந்தாய்! அதுவே உனக்குச் சாவாகவும் ஆகிவிடலாம்" என்று இளைஞன் தெளிவாய்ச் சொன்னான்.

சாவா?

சுண்டெலி கேள்விப்பட்ட தில்லை.

குடி, தொடர்ந்து நடந்தது. பல தடவை சுண்டெலி வெளியே சென்று, பணத்துடன் திரும்பி வந்தது. ஆனால், ஒரு நாள் சுண்டெலி திரும்பி வர வில்லை. சீக்கிரம் இளைஞன் மறுபடியும் ஏழையாக மாறத் தொடங்கினான். அவன் சிறிது கலக்க மடையக் கூடத் தொடங்கிவிட்டான். பணமில்லாமல் எப்படி நாலு பேர் முகத்தில் விழிப்பது என்று தான் முதலில் கவலைப்பட்டான். ஆனால், கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சுண்டெலியைப் பற்றிக் கவலைப்பட ஆரம்பித்தான். சாராயமோ, மனோ தத்துவமோ எதுவோ ஒரு வழியில், சுண்டெலி தன்னுடைய அறையிலிருந்து இரண்டு நாளைக்குமுன் புறப்பட்டுச் சென்ற மார்க்கத்தை அறிந்து கொண்டு, அது பொறியில் மாட்

டிக்கொண்ட டிருப்பதையும் அவனால் தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

அது, கீழ்த் தளத்திலுள்ள 517-ம் இலக்க முள்ள அறை. இடப் பக்கத்தில் இரண்டு அறை தள்ளி யிருந்தது. யாரோ ஒரு வயது முதிர்ந்த அம்மா அங்கே குடியிருந்தாள். அவள் குழந்தைகள் அவளைச் சில சமயங்களில் வாரக் கடைசியில் வார்ச்மண்டுக்கு அழைத்துச் செல்வ துண்டு.

ஜன்னல் வழியாக உள்ளே நுழைவது கொஞ்சம் சிரமமாகவே யிருந்தது. ஆனால், எப்படியோ அவன் நுழைந்துவிட்டான். எதிர்பார்த்தது போலவே அறையின் மூலையில், சுண்டெலி இருந்தது. கிழவி வார்ச்மண்டுக்குச் சென்றிருந்தாள்.

இளைஞன் கண்ணீர் வடித்தான்.

“நான்தான் உனக்குச் சொன்னேனே? என்ன நேர்ந்ததென்பதைப் பார்த்தாயா? உன்னை நீயே இப்போது பாரேன். இந்தா, முதலில் இந்தச் சனியன் பிடித்த கூண்டி லிருந்து உன்னை விடுவிக்கிறேன்” என்று அவன் அழுது கொண்டே கூறினான்.

பொறியி லிருந்து, சுண்டெலியை விடுவித்து, இடப் புற உள்ளங்கையில் அதைப் பத்திரமாக எடுத்து வைத்துக்கொண்டு, விம்மி யழுதவாறே விசைப் படியில் ஏறிக்கொண்டு தன் அறைக்குச் சென்றான்.

விசைப் படியை இயக்கும்பையனும், இளைஞனுடன்

சேர்ந்துகொண்டு அழுதான். கதகதப்பான இடத்தில் அமைதியாக இருந்தால் நல்லது என்று இளைஞனுக்கு அந்தப் பையன் யோசனை கூறினான்.

சுண்டெலிக்குக் கதகதப்பும், அமைதியும் அளிக்கப்பெற்றன. ஐந்து சதம் பெறுமான முள்ள பாலடையும் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால், சுண்டெலி அதைத் தின்ன இஷ்டப்பட வில்லை.

இது இளைஞனைப் பயந்து போகும்படிச் செய்துவிட்டது.

“கடவுளுக்கு அடுக்காத அந்த ஜனங்கள்” என்று மீண்டும் மீண்டும் அவன் சொல்லிக் கொண்டே யிருந்தான்.

ஐந்து பகலும், ஐந்து இரவும் சுண்டெலி இளைஞனையே கவனித்துக்கொண்டிருந்தது; பிறகு இறந்து போயிற்று.

சமயத்துக்குப் பொருத்தமான வெள்ளை நிறத்தில் இருந்த ஓட்டல் காசிதம், உறைகளைக் கொண்டு, அதை ஜாக்கிரதையாகப் போர்த்து எடுத்துக் கொண்டு, சென்ட்ரல் பார்க்குக்குச் சென்றான். அங்கே, தன் வலக்கால் செருப்பின்முன்பாகத்தால் ஒரு புதைகுழி தோண்டி, அதைப் புதைத்தான்.

உலகத்தில் இருந்து வரும் மக்களின் போக்கைப் பற்றி மிகுந்த மனக் கசப்போடு குறைகூறிய வண்ணம் ஓட்டலை அடைந்து, அங்கே பாக்கிசாக்கிகளை முடித்துக்கொண்டு வெளியேறினான்.

இரண்டு

வாழ்க்கையில், கடவுள் அளித்த இரண்டு மகத்தான அருள்கள் இருக்கின்றன—கலையில் காதல், காதலில் கலை. — ஆஸ்கார் ஓயிஸ்ட்

இந்தப் பாஷைத் தகராறு!

புரொபசர் பி. எஸ். மாதூர்

இந்தியா முழுவதற்கும் பொதுவான ஒரு பாஷையைப் பற்றி எத்தனையோ வாதப் பிரதிவாதங்கள் நடந்தும், முடிவு ஏதும் பிறப்பதாகக் காண வில்லை. நேர் எதிரிடையாக, இவை, ஹிந்தி அன்பர்களுக்கும், உருது அன்பர்களுக்கும் இடையே மனஸ்தாபத்தைக் கிளப்பிவிட்டிருக்கின்றன.

ஹிந்து முஸ்லிம் ஒற்றுமைக்காகச் செய்த முயற்சிகள், பிளவை அதிகப்படுத்தி யிருப்பது போலவே, இந்தப் பாஷைத் தகராறும் நிலைமையை மோசமாக்கி யிருக்கிறது. முந்திய பிரச்சனைக்கு மேலான பரிகாரம், மெளனமா யிருந்துகொண்டு, விஷயங்கள் தாமாகவே சரியாகும்படி விடுவதுதான். அதே போல், இதிலும், மனஸ்தாபத்தை முனையிலேயே கிள்ளி யெறிந்து விட்டு, அகில இந்தியாவுக்கும் திருப்திகரமான ஒரு பாஷை, இயற்கையாக ஏற்படும்படிச் செய்வதுதான் சரியான முறை. திருப்திகரமான தென்று நான் சொல்வதற்குக் காரணம் எந்தத் தனிப் பாஷையும், இந்தியாவின் முதல் பாஷையாக, இந்தியாவிலுள்ள எல்லா மாகாணங்களுக்கும் தாய் மொழியாக, ஜனங்களால் வெகு சகஜமாகப் பேசப்படுவதாக ஆக முடியாது என்று நான் அபிப்பிராயப்படுவதுதான். அந்தப் பாஷை, உருதுவாகவோ, ஹிந்தியாகவோ, அல்லது அதிகம் விரும்பப்படும் ஹிந்துஸ்தானியாகவோ எது

வாக இருந்தாலும் சரியே. மேலும், இந்த மாகாணங்களுக்குச் சொந்தத்தில், வளம்பெற்ற, வலுவும் பெற்ற, பாஷைகள் இருக்கும்போது, அவைகளைச் சுலபத்தில் ஆக்கிரமித்து விட ஒரே ஒரு தனிப் பாஷையால் முடியாது.

கால வளர்ச்சியில், ஒரு பாஷை அதனுடைய முக்கிய யோக்யதைகளினாலும், விரிவடையும் தன்மையினாலும், அனேகமாக அகில மாகாணப்பாஷையாக ஆகி, இறுதியில் அகில இந்தியப்பாஷையாக மாறுவது சாத்தியமே. முழுக்க முழுக்க ஒரே பாஷை என்பது அசாத்தியம்; அது விரும்பத்தக்கது மல்ல. உதாரணமாக, ருஷ்யா நீங்கலான ஐரோப்பா—ஏறக்குறைய இந்தியாவைப் போன்ற பரந்த தேசம்—சர்வ தேசிய விவகாரங்களுக்காக ஒரு பொதுப் பாஷையைப் பெற்றிருக்க வில்லை. பிரெஞ்சுப் பாஷை, தன்னுடைய பரம்பரைப் பாத்தியதையினாலும், வளைந்து கொடுக்கும் தன்மையினாலும் சற்று முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கிறது,—அவ்வளவுதான். ஒரு தேசத்துக்கும் இன்னொரு தேசத்துக்கு மிடையே அபிப்பிராயங்களைச் சமர்ப்பித்துக்கொள்ள அங்கே துவிபாஷிகள் இருக்கிறார்கள். இதேமாதிரியான பரிகாரம், எதிர்கால இந்தியாவுக்கும் பயன் அளிக்கலாம்.

நினைவு கடந்த நாட்கள் முதற்கொண்டு, இந்தியாவின் தேசிய

வளர்ச்சியில் அதனுடைய பூகோளமும் சரித்திரமும் எப்படிப் பங்கெடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன என்று இங்கே கவனிப்பது அவசியம். இந்தப் பாஷைத் தகராறு இவைகளைப் பூரணமாகப் புறக்கணிப்பதாகவே எனக்குத் தோன்றுகிறது. இது இயற்கையின் நியதியைக் கட்டுப்படுத்தி, இயற்கையின் மீற முடியாத செய்கையை எதிர்த்துப் புரட்சி செய்வதாகவே இருக்கிறது. சரித்திரப் பூர்வமாக, அரசியல் விவகாரங்களுக்காக எழும்பிய ராஜாங்கப் பாஷையைத் தவிர, இந்தியா முழுமைக்கும் பொதுப் பாஷை என்று எதுவும் இருந்ததில்லை.

உதாரணமாக, ஹிந்துக் காலத்தில் சம்ஸ்கிருதம் இருந்தது; முஸ்லிம் இந்தியாவில் பாரசீகப்பாஷை; பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் ஆங்கிலம். ஜனங்க ளிடையே இவைகளுக்கு இருந்த புழக்கமும் நிலையற்றதாகவே இருந்தது. ஹிந்துச் சமூகம் கலப்படமற்றிருந்ததால், சம்ஸ்கிருதத்தின் பிடிப்பு மட்டும் சற்றுப் பலமாக இருந்தது.

ஆனால், பிறகு வந்த முஸ்லிம் படையெடுப்பினாலும், அதற்குப் பின் வந்த வெள்ளையர் படையெடுப்பினாலும், ஹிந்துச் சமூகம், உலக சரித்திரத்தில் இதற்கு முன் நடந்திராத வண்ணம், மாறிக் கலந்து போயிற்று. ஹிந்து இந்தியாவில் அல்லது முஸ்லிம் அரசியல் இந்தியாவில் அல்லது ஆங்கிலேய அரசியல் இந்தியாவில் உண்மையாக இருந்த விஷயம், வருங்கால ஜனநாயக இந்தியாவிலும், கலந்து போன சமுதாயம் ஒவ்வொன்றும் தன் தன் பாஷையைப் பிடித்துக்கொள்ள முயன்றுகொண்டிருக்கும் போதும் உண்மையாக இருக்க

முடியாது; இது இயற்கை. ஆகையால், எந்தப் பாஷையையும், அதற்கு எத்தனை விசேஷக் குணங்களோ, மதிப்போ இருந்த போதிலும் சரி, மக்களின் மேல் திணிப்பதென்பது தவறான காரியம். மாகாணங்களின் பல்வேறு வாழ்க்கை வசதிகளுக்குப் புத்துயிரும், செழிப்பும் அளிக்க வேண்டியது பொதுப் பாஷையின் நோக்கமாயிருக்க, இந்திய ஜனநாயகத்தின் அடிவேரையே அறுப்பதாக இது ஆகிவிடும்.

பூகோள ரீதியாகப் பார்த்தால், பல்வேறு சமுதாயப் பழக்க வழக்கங்களும், பல்வேறு மாகாணக் கலாசாரமும் உடைய பரந்த ஜனத்தொகையைக் கொண்ட ஓர் உபகண்டமாக இந்தியா இருக்கிறது. ஆங்காங்குப் புழக்கத்தில் இருந்து வரும் நல்ல, பெரிய பாஷைகளை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, செயற்கையாகச் செய்யப்பட்ட ஒரு புது முறைப் பேச்சுப் புழக்கத்தைக் கொண்டு வருவது என்பது முற்றிலும் பகற்கனவையாகும். இந்தப் பரந்த கண்டத்தில் எதையும் திணிப்பது முடியாத காரியம்.

இந்த இரண்டு அம்சங்களும் இந்தியாவிற்கு ஒரு நிர்மாண அமைப்பை நிர்ணயிக்கின்றன. அதுதான் ஒரு சமஷ்டி. இங்கே யும்கூட, ஏற்கெனவே இருந்த வற்றைத் தள்ளிவிட முடியாது. ஏனெனில், நம்முடைய பிரச்சனைகள் மிக விசித்திரமானவை. எந்த விதமான நிர்மாண அமைப்பையும் இந்தியா ஏற்க மறுக்கிறது. எல்லா விஷயங்களிலும் மில்லாமல், சிற்சில விஷயங்களில் மட்டும் அன்னிய நாடுகளின் உதாரணத்தைப் பின்பற்றி நாம் நம்முடைய சமஷ்டி

அமைப்பை அமைத்துக்கொள்
வோம். இதற்காக, எல்லாப்
பாஷைகளையும் கொஞ்சம்
கொஞ்சமாகத் தாமே பல மடை
யும்படி விட்டு வைப்போம். எதிர்
காலத்துக்கு வேண்டிய பொதுப்
பாஷையைப் பற்றி நாம் ஒன்
றும் பேசாமலேயே இருக்க
வேண்டும்; மாகாணங்களுக்
கிடையே உள்ள உறவுகளை
உத்தேசித்து, நமக்குத் துவி
பாஷிகள் இருந்து வருவார்கள்.
ஆனாலும், ஐரோப்பாவில் பிரஞ்
சைப் போல, ஏதாவது ஒரு
பாஷை தானாக அகில இந்தியப்
பாஷையாக உருவடையும்
என்று நாம் நம்பலாம். அது
எந்தப் பாஷையாக இருக்கும்
என்று முன்கூட்டிச் சொல்வது
கடினம். இப்பொழுது திருக்கும்
பெரிய பாஷைகளுள் ஒன்றாகவே
அது இருக்கலாம்; அல்லது
இரண்டு மூன்று பாஷைகள்,
வேலை செய்யக் கூடிய விதத்தில்,
ஒன்றாகச் சேர்ந்த ஒரு புதுப்
பாஷையாகவும் இருக்கலாம்.
ஆதலால், ஹிந்தி மேல் உருது
வையோ அல்லது உருதுவின்
மேல் ஹிந்தியையோ திணிப்பது
போன்ற ஃபாசிச மனப்பான்மை
போக வேண்டும். அது நம்மை
எங்கேயும் கொண்டு செல்லாது.
சொல்லப்போனால், வசூப்புக் கல
வரத்துக்கு அது வழியாக ஆக
லாம். உருது இந்தத் தேசத்தில்
அதிகக் காலமாக இருந்து வா
வில்லை என்றோ, அல்லது சூயில்
பாட்டுக்களும், பாரசீக, அராபியச்
சண்டைகளைப் பற்றிய பாட்டுக்
களும் தான் உருதுவில் நிறைந்
திருப்பனவால், அது அரசாங்கப்
பாஷையாக ஆவதற்கு லாயக்கற்
றது என்றோ அல்லது இது
போன்ற உணர்ச்சியைக் கிளப்பி
விடக் கூடிய விஷயத்தையோ

கூறி, பொதுப் பாஷையாக ஆவ
தற்கு உருதுவைக் காட்டிலும்
ஹிந்திக்குத்தான் அதிகத் தகுதி
உண்டு என்று வாதிப்பது, உருது
விற்கு இருக்கும் சக்திகளை
மறுப்பதாகும். தேசிய யோக்
யதைக் கெல்லாம் ஹிந்திக்கே
இருப்பனவாகக்காட்டுவது, தேசிய
யத்திற்கு விரோதமானதும், விஷ
மத்தனமானதுமான நோக்கா
கும். இந்த இரண்டுக்கும்
இடையே ஏற்படக் கூடிய சமர
சத்தில்தான் நம்முடைய நம்
பிக்கை இருக்கிறது.

ஆனால், ஒரு விஷயத்தைக் கவ
னிக்க வேண்டும். இந்தச்
சமரசம் பலவந்தமாக ஏற்படக்
கூடாது. காலத்தின் சக்தியில்
நான் நம்பிக்கை கொண்டவன்.
நாம் இந்த இரண்டு பாஷைகளையு
ம்—ஹிந்தியையும், உருதுவை
யும்—சேர்க்கச் செய்கிற முயற்சி
யின் பலகை, இந்த இரண்டும்
தாமாக மகிழ்வுடன் கலந்து
போவதில்தான் நாட்டின் சிறப்பு
இருக்கிறது என்று நான்
எண்ணுகிறேன். நிச்சயமாகச்
சொல்வதானால், அறிவினால் தீர்
மானிக்கப்பட முடியாத ஒரு
நிலையைத்தான் நான் வற்புறுத்து
வேன். ஹிந்திக்கு முக்கியத்
துவம் கொடுக்க வேண்டு
மென்று விரும்புபவர்கள், அதை
எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்ளும்
படிச் செய்ய முயலட்டும்; இதே
வார்த்தைதான் உருது அன்பர்
களுக்கும். இந்த இரண்டும் சந்
திக்கவே செய்யும் என்று நான்
எண்ணுகிறேன். அதுவே, நம்
நாட்டின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்
கான ஒரு திருப்திகரமான
பாஷைச் சேர்க்கையை உரு
வாக்கிக் கொடுக்கும். [ஓரியன்ட்
வார்ப்பத்திரிகையில் வெளியான கட்டு
ரையின் சாரம்.]

✱

அழகின்
சிறப்பு—

சருமசுகத்தின்
மகிமையே

ரெக்ஸோனா

சருமசுகத்திற்கு

உங்கள் வசிகரம் பெரும்பாலும் மேனியழகை பொறுத்திருக்கிறது. மேனியழகு சரும சுகத்தினால் மட்டுமே ஏற்படுகிறது. சருமத்தைப் போஷிக்கும் குணமுடையதும் ஆன்டிஸெப்டிக்முள்ள தைலங்கள் சேர்ந்துள்ள 'கேடில்' ரெக்ஸோனாவில் அடங்கியிருப்பதால் அது சருமத்தை ஆரோக்கியமாக வைத்துக் கொள்வதுமல்லாமல் சரும அழகு ஏற்படவும் உதவுகிறது. அதிகக்கிரத்தில் தாராளமாயுண்டாகும் ரெக்ஸோனாவின் நுரை சருமத்திற்குள் சுகமளிக்கும் கேடில் சேர்த்து ஆற்றலுடன் அழகையும் கொடுக்கின்றது. கேடில் கலந்துள்ள விசேஷமான சோப் இது ஒன்றே. அதனாலேயே இச்சோப் சருமத்தை மச்ச மறுக்களிவிடுத்து பாதுகாக்கிறது.

ஆரோக்கியமிகுதியால் சோபையடையும் சருமத்தை முக்கியமாகக் கருதும் ஆடவர்கள், ரெக்ஸோனாவின் சுறுசுறுப் பளித்து சக்தியை ஊட்டும் நிறமையெச்சுவர்கள். சுகமான சருமமேற்பட விரும்பும் ஆடவர்களுக்கு, ரெக்ஸோனா இன்றியமையாதது என்று உண்மையாக சொல்லலாம்.

குழந்தைக்கு ரெக்ஸோனா: குழந்தையின் மெல்லிய சருமத்தில் புள்கள், சிளப்புகள் ஏற்பட வழியுண்டு. ரெக்ஸோனாவின் மருந்து சேர்ந்த நுரை சிறு கைகால்களை சாதாரண சரும வியாதிகளிவிடுத்து காப்பாற்றுகிறது.

* ரெக்ஸோனாவிலுள்ள கேடில், ஆன்டிஸெப்டிக்முள்ள சுகமளித்துப் போஷிக்கும் தன்மையுடையதுமான தைலங்கள் சேர்ந்த ஒரு விசேஷ மருந்து. இம்மருந்து சருமப் பாதுகாப்பிற்கு ரொம்பவும் உத்தமமானது.

லோத்ரா பல்லாண்டுகளாக இந்திய ஸ்திரீகளுக்கு விசுவாசத்துடன் சேவைபுரிந்து நம்பிக்கையுள்ள கற்பாசய ரோகநிவாரணி என்று புகழையும் ஸ்தாபித்துக் கொண்டுள்ளது.

லோத்ரா கவர்ச்சி மிக்க ஆரோக்கியத்தையும் சக்தியையும் அளிக்கிறது.

ENTRANCE 378

கேஸரி குட்டிரம் லிமிட்டெட்,
மதுரஸ்

ஹைலாம் சமஸ்தானம், ஆந்திர ஜில்
லாக்கள் தமிழ் நாட்டுக்கு ஏஜண்டுகள்;
சீதாராமா ஜெனரல் ஸ்டோர்ஸ்
செக்திராயத் — பெஜவாடா — மதுரை

Shakti Pongel Malar 1947

1872-ல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு கடந்த 73-ஆண்டு
களாக பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களால்
உபயோகிக்கப்பட்டும், புகழப்பட்டும்
வருவதுமான

மதுரை

M. காதர் சாஹிப் & ஸன்ஸ்

—“ யானை மார்க் ”—

- சந்தனாதித் தைலம்
- அரைக்கிரைத் தைலம்
- மிளகாய்த் தைலம்

குளிர்ச்சி, கூந்தலழகு, ஆரோக்
கியம் தருபவை

- நாஷினல் பிளவர் டஸ்ட்

(உடுப்பு, ரிக்கார்டு பெட்டிகளில்
அந்து, பாச்சைமுதலியவைகளை
அணுகவொட்டாமல் பரிமள
வாசனை தரக்கூடியது)

மற்றும் வாசனைப் பாக்கு,
தசாங்கம், ஸ்ரூன பவுடர்,
ஊதுவத்திகள், சந்தன
பில்லைகள், சந்தன பவுடர்,
பன் லீர் வகையராக்களும்
கிடைக்கும்

சரக்குகள் வாங்கும்பொழுது எமது
'யானை' டிரேட் மார்க்கை கவனிக்க
கோருகிறோம்

M. KHADER SAHIB & SONS.,

Manufacturing Perfumers
MADURA

கண்ணைக் கவனியுங்கள் !

ஆர். டெனன்ட்

நமது கண்ணின் நிலைமை பெரும்பாலும் நமது பொது ஆரோக்கியத்தைப் பொறுத்தது. தேகம் நல்ல நிலைமையில் இருக்குமானால், கண்ணும் நன்றாக இருக்கும். ஆனால், நாம் சரியான ஆகாரம் சாப்பிடாமல், அல்லது உடற்பயிற்சி செய்யாமல், அல்லது போதிய அளவு ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளாமல் நமது தேகத்தைக் கெடுத்துக்கொண்டால், கண்ணும் கெடத்தானே செய்யும்! சரியான ஆகாரம் சாப்பிட வேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றி அனேகர் எழுதி யிருக்கிறார்கள். உடற் பயிற்சியைப் பற்றியும் அவர்கள் எழுதி யிருக்கிறார்கள். ஆதலால், அவைகளைப் பற்றி இப்போது விரிவாகச் சொல்ல வேண்டிய அவசிய மில்லை. மூன்றாவது விஷயத்தைப் பார்ப்போம்: ஓய்வு மிகவும் முக்கியம். கண்ணுக்குப் போதிய அளவு ஓய்வு கொடுக்க வேண்டும். ஓய்வென்றால், கண்ணை உபயோகிப்பா மலிருக்க வேண்டுமென்ப தில்லை. போதுமான நேரம் தூங்க வேண்டும். கண் நன்றாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புவோர், ஓய்வொரு நாளும், தவறாமல் எட்டு, ஒன்பது மணி நேரம் தூங்குவது அவசியம்.

தூக்கத்திற்கு அடுத்தபடியாகக் கண்ணுக்கு நலமளிக்கக் கூடியது, தினம் பகலில் சுமார் பத்து நிமிஷம் உள்ளங்கையினால் கண்ணைப் பொத்திக்கொண்டிருத்தலாகும். சௌகரியமாக உட-

கார்ந்துகொண்டு, கண்ணை மூடி, உள்ளங்கையைக் குழித்து, கண்ணிலே அழுக்காமல், வலப் புற உள்ளங்கையினால் இடக் கண்ணையும், இடப் புற உள்ளங்கையினால் வலக் கண்ணையும் பொத்த வேண்டும். அப்புறம், முழங்கையை முழங்கால் மேலே ஊன்றிக்கொண்டு, கரு நிறத்தைப் பார்க்கப் பிரயாசைப்படுங்கள்; கண்ணுக்கு எவ்வளவு கறுப்புத் தெரிகிறதோ, அவ்வளவுமல்லது.

குளிர்ந்த தண்ணீர் கண்ணுக்குச் சுகம். இது அனேகருக்குத் தெரியாது. முகம் கழுவுகிற போதெல்லாம், கண்ணை மூடிக் கொண்டு, உள்ளங்கையினால் கொஞ்சம் தண்ணீர் அள்ளி, கண் மேலே அடிப்பது நல்லது. இப்படி ஐந்தாறு தடவை செய்ய வேண்டும். கண்ணுக்குத் தெளிவும் பிரகாசமும் உண்டாகும்.

சூரிய வெளிச்சமும் ஒரு சிறந்த தெம்பு தரும் சாதனம். சீதோஷண ஸ்திதி வசதியா யிருக்கும்போது, இரண்டொரு நிமிஷம் சூரியனைப் பார்த்த வண்ணமாக நின்றுகொண்டு, தலையை மெதுவாக ஒரு புறமிருந்து மறு புறம் திருப்ப வேண்டும். அப்போது, சூரிய வெளிச்சம் கண்ணின் எல்லாப் பாகங்களிலும் ஒரே அளவாகப் பட்டு, ரத்தத்தை அவைகளிடமிருந்து இழுப்பதன் மூலம், தசை நரகளுக்கும் நரம்புகளுக்கும் ஓய்வு கிட்டும்.

சூரிய வெளிச்சம் நல்ல தென் றால், அதற்கு நேர் வீரோதம் செயற்கை வெளிச்சம். ஆதலால், நாம் உபயோகிக்கும் வெளிச்சம் கூடியவரை பகல் வெளிச்சத்தை ஒத்து, அதாவது, எல்லா இடங் களிலும் சமமாக இருப்பதாகவும், கண்ணிலே நேரே அடிக்காத தாகவும், நிழலிடாததாகவும் இருக்க வேண்டும்.

அச்செழுத்தை வாசிப்பது கண்ணுக்குக் கெடுதல் என்று சிலர் யோசிக்கிறார்கள். ஆனால், உண்மையில், அது மிகவும் நல்ல தோர் அப்பியாசமாகும். ஏனென்றால், வாசிக்கிறபோது கண் ஒடிக்கொண்டே இருக்கிற து. கண்ணை ஊன்றி வாசிப்பது தான் கெடுதலானது. எதையும் உற்றுப் பார்க்கக் கூடாது; வெறித்துப் பார்க்கக் கூடாது; ஒரே பார்வையில் முழுவதும் பார்த்தவிட வேண்டுமென்று பிரயாசைப்படலாகாது. கண் அதற்குத் தக்கதாக உண்டாக்கப் படவில்லை. பொருளின் ஒருசிறிய பாகத்தைத்தான் ஒரு நேரத்திலே பார்க்க முடியும்; முழுவதும் பார்ப்பதற்குக் கண் எப்போதும் அசைவிலேயே இருக்க வேண் டும்.

இந்தக் காரணத்தால், கண் சிமிட்டுதலும் கண்ணுக்குச் சிறந்த அப்பியாசமாகும். கண் ணைச் சிமிட்டும்போது அல்லது இமைக்கும்போது, அது மிகவும் வேகமாக அசைகிறது. தவிர, இந்த அப்பியாசம் கொஞ்சங் கொஞ்ச நேரம் ஒளியை மறைத்து, கண்ணுக்கு ஓய்வு கொடுக்கிறது. அதனால், கண் ணிலே கண்ணீர் அதிகமாகச் சுரந்து, அதிலே இருக்கும் தூசு, தும்புகளை வெளியே கழுவிவிட்டு, அதைச் சுத்தம் பண்ணுகிறது.

ஆகையால், நீங்கள் புத்தகம் வாசித்துக்கொண்டிருந் தாலும் சரி, ஆபீசிலே வேலை செய்துகொண்டிருந்தாலும் சரி, அல்லது எந்த வஸ்துவையாவது உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டிருந் தாலும் சரி, இடைக்கிடையே நின்று, கண்ணை இரண்டொரு நிமிஷம் இமை கொட்டிக் கொட்டி விழிக்க வேண்டும். அடிக்கடி வேலை இடத்தி லிருந்து வாங்கி, வேறெங்காவது பார்க்க வேண்டும். அதற்கு முன்னர், சிறிது நேரம் கண்ணைப் பொத் திக்கொண்டிருந்தாலும் நல்லது.

இன்னும் சில நல்ல அப்பியா சங்கள் இருக்கின்றன. அவை களைக் காலையிலே விழித்தவுடன் செய்யலாம். தலையை அசையா மல் வைத்துக்கொண்டு, மாற்றி மாற்றி இடப்புறமும் வலப்புற மும் பாருங்கள். அப்புறம், கொஞ்ச நேரம் மேலும் கீழும் பாருங்கள். கடைசியாகக் கண்ணை மெதுவாக உருட்டுங் கள்.

காலையில், துணி உடுக்கும் போது, வெவ்வேறு அளவு தூரத்திலுள்ள வஸ்துக்களைப் பார்ப்பது கண் தசைகளுக்குப் பயிற்சி யளித்து, வெறித்த பார்வை ஏற்படாமல் தடுக்கும். முதலிலே, கண் சற்றே வலிக்கு மென்றாலும், அதைப் பொருட் படுத்தாதீர்கள். வலி கொஞ்ச நாளைக்குத்தான் இருக்கும். பிறகு, போய்விடும்.

இந்தப் பயிற்சிகளை யெல்லாம் செய்து வந்தும் கண் வலி நிற்க விடில்லை யென்றால், தலைவலி அல்லது தலை சுற்றுதல் இன்னும் இருக்கிற தென்றால், யாராவது ஒரு நல்ல கண் வைத்தியரிடம் காட் டுங்கள். [நல்லுயி விருந்து]

சாகசம்

சிரில் லெவின்

நள்ளிரவு. என்னைத் துயில் எழுப்பியது எது என்பதை அறிய நான் முயன்றேன். அந்தக் குரல் மீண்டும் கேட்டது. மெதுவாக, மதுரமாக ஒரு குரல் பேசிற்று. இன்னொரு குரல் மெதுவாகப் பதில் சொல்லிற்று. இரண்டாவது குரல்—தாழ்ந்த குரல்—மேஜர் வெர்ஷிகோராவின் குரல்.

“நீ காலையில் புறப்பட்டால் போதும். அது வரையில் ஓய்வு எடுத்துக்கொள்” என்றான் மேஜர்.

“காலை வரையில் தாமதிக்க முடியாது. என்னைச் சேர்ந்தவர்கள் எனக்காகக் காத்திருப்பார்கள். உடனே புறப்பட எனக்கு அனுமதி தர வேண்டும், தோழர் மேஜர்!” என்றான் அவன்.

முகத்தை மூடியிருந்த போர்வையை நான் அகற்றினேன். மங்கின வெளிச்சத்தில் ஓர் அதிகாரி மேஜருடன் பேசிக்கொண்டிருப்பதை நான் கண்டேன். அதிகாரி வாஸிபன்; மீசை அரும்பாத சிறுவன்.

“சரி! நீ போ!” என்று சொன்னான் மேஜர். “எப்பொழுது நீ திரும்பி வருவாய்?”

“இரவு திரும்பி வர முடியுமென்று நினைக்கிறேன். ஆனால், நான் எதையும் திட்டமாகக் கூற முடியாது. இரவு நாங்கள் அங்கேயே தங்க நேரலாம். நான் போகட்டுமா?”

மேஜர் தலையை அசைத்தான். மேஜரை வணங்கிவிட்டு அதிகாரி வெளியே சென்றான்.

அவன் சிறந்த சிப்பாய் என்பதை அவன் தோற்றத்திலிருந்து எவரும் எளிதில் தெரிந்துகொள்ளலாம். அவன் லாகவமாக நடந்தான். சுரங்கத்தைப் பூனையைப் போன்று எளிதில் கடந்தான்.

“நாம் புறப்படலாமா, தோழர் லெஓப்ப்டெனென்ட்?” என்று கேட்டான் ஒருவன்.

“உடனே புறப்படுவோம். எல்லாம் தயார் செய்து விட்டாயா?” என்று லெஓப்ப்டெனென்ட் அமைதியாகக் கேட்டான்.

“அவர்களைப் பார்! எல்லோரும் தயாராக இருக்கிறார்கள். சுரங்கத்திலேயே எல்லோரும் இருக்கிறார்கள்” என்றான் மேஜர்.

கேள்வி கேட்கும் முறையில் நான் அவனைப் பார்த்தேன், அவன் எல்லாவற்றையும் விளக்கினான்.

“அவர்கள் வேவு பார்ப்பவர்கள். எதற்கும் துணிந்தவர்கள். ‘செய்ய முடியாத வேலைகளைச் செய்யும் நிபுணர்கள்’ என்று எல்லோரும் அவர்களை அழைக்கிறார்கள். உதாரணமாக, ‘பேசக் கூடிய ஒருவன் தேவை’ என்றான் கமாண்டர். ‘ஓர் அதிகாரி கிடைத்தால் நலமாக இருக்கும்’ என்று அவன் வேடிக்கையாகச் சொன்னான். ஏனெனில், ஓர் அதிகாரியைச் சிறைப் பிடிப்பது அந்தப் பகுதியில் அசாத்தியம். அப்பொழுது லெஓப்ப்டெனென்ட் அங்கே இருந்தான்.

தான். அவன் கண்கள் பிரகாசித்தன. ஜெனரலிடம் பேசத் தன்னை அனுமதிக்கும்படி அவன் என்னைக் கேட்டான். 'பேசு' என்றேன் நான். ஆனால், அதிகம் பேசாதே!"

"எனக்கு அனுமதி தந்தால், நான் ஜெர்மன் அதிகாரியைச் சிறைப் பிடிக்கிறேன்" என்றான் அவன்.

"அப்படியானால், ஒருவனைப் பிடித்து வா!" என்றான் ஜெனரல். "அவனைத் தலைமைக் காரியாலயத்திற்குக் கொண்டு வா! உனக்காக நான் காத்திருப்பேன்" என்று அவன் உல்லாசமாகச் சொன்னான்.

"ஜெனரல் போன பிறகு, நான் லெஃப்டினென்டிடம் மனம் விட்டுப் பேசினேன்.

"ஈ வாக்களித்து விட்டாய். ஈ ஒரு ஜெர்மன் அதிகாரியைச் சிறைப் பிடிக்க வேண்டுமே! ஈ இதை எவ்வாறு செய்யப் போகிறாய்?" என்று நான்கேட்டேன்.

"எப்படி இதைச் செய்வேன் என்பது எனக்குத் தெரிய வில்லை. என் தோழர்களுடன் பேசி விட்டு நான் ஒரு முடிவுக்கு வருவேன்."

மாலையில் அவன் திட்டத்துடன் வந்தான்.

"அதிகாரியைச் சிறை செய்ய நாங்கள் காலையில் புறப்படுவோம்" என்று அவன் சொன்னான்.

"பட்டப் பகலிலா? ஜெர்மானியர் விழிப்புடன் இருக்கும் பொழுதா?"

அவன் அமைதியாகத் தன் திட்டத்தை விளக்கினான்.

"இரவில் அவர்கள் ஜாக்கிரதையாக இருப்பார்கள். ஆனால், பகலில் அவர்கள் எங்களை எதிர்பார்க்க மாட்டார்கள்."

"அது மிகத் துணிகரமான திட்டம்; சரியான திட்டமும் கூட. ஜெர்மானியர்களின் பிடாமல், வெண் சட்டை அணிந்த வீரர்கள் எதிரிகள் பாசறையில் பிரவேசித்தார்கள். இரவில் அவர்கள் வெளியே வந்தார்கள். சார்ஜன்ட் கார்யாபோவுக்கு ஜெர்மன் பாஷை நன்றாகத் தெரியும். வழியில் சந்தித்த ஜெர்மன் சிப்பாய்களிடமிருந்து தலைமைக் காரியாலயம் இருக்கும் இடத்தை அவர்கள் தெரிந்து கொண்டார்கள். தலைமைக் காரியாலயத்திற்குத் தகவல் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று சொன்னான் கார்யாபோவ்."

மேஜர் கண்கள் விஷமத்துடன் சிரித்தன.

"அந்த அதிகாரியை ஈ பார்த்திருக்க வேண்டும்" என்றான். அவன். "அவனுக்கு நாற்பது வயது இருக்கும். அவன் கொழுத்த பன்றியைப் போன்று இருந்தான். அந்த அதிகாரி பிரகடைச் சொந்தக்காரன் என்பது பிறகு தெரிந்தது. ஜெர்மானியர் அணி வழியாக அவனை அழைத்து வந்தார்கள். இதை எப்படிச் செய்தார்கள் என்பது அந்தச் சூரியனுக்குத்தான் வெளிச்சம்! அவன் வாயில் துணியைத் திணித்தார்கள். அவன் மூச்சுத் திணறிற்று. தனக்குத் தெரிந்த விவரங்களை யெல்லாம் அந்த அதிகாரி சொன்னான். அவன் பணிவாக நடந்து கொண்டான். ரஷ்யர்களின் கைதியாக இருப்பது நல்லது என்பது தனக்குத் தெரியுமென்று அவன் பெருமையுடன்

“ஏற்றம்தேட ஏற்றம் போடும் ஏழை”

கூறினான். - பீல்ட் மார்ஷல் பாலஸும், பிறரும் ருஷ்யர்களின் கைதிகளாக இருக்கிறார்கள் அல்லவா? இது பெரிய விஷயம்!"

மேஜர் பேச்சை முடித்து விட்டுப் பத்திரிகை படிக்க ஆரம்பித்தான். அப்பொழுது குண்டுச் சத்தம் கேட்டது. கூரையிலிருந்து மண் உதிர்ந்தது; சிறிய ஜன்னலின் கண்ணாடிகள் கலகலத்தன. மண்ணைத் தட்டிவிட்டு, குனித்த தலை நிமிராமல் மேஜர் பத்திரிகையைப் படித்தான். குண்டுச் சத்தம் சமீபத்தில் கேட்டது. விளக்கு அணைந்தது. அவன் தீக்குச்சியைக் கொளுத்தினான். மஞ்சள் ஒளி காற்றைத் தழுவிற்று. மேஜர் மீண்டும் பத்திரிகையைப் படிக்க ஆரம்பித்தான். பிறகு அதை அழகாக மடித்து விட்டு, அன்புடன் அதைத் தொட்டான். அவன் பத்திரிகையை வருடுவதைப்போன்றிருந்தது அந்த ஸ்பரிசம்.

"பிராவுடா—புதிய மலர்' என்றான் வெர்ஷிகோரா. "போர் முனையில் இதைப் படிப்பதால் ஏற்படும் மகிழ்ச்சி எல்லையற்றது. இது பழைய எண்ணங்களையும், உணர்ச்சிகளையும் தூண்டிவிடுகிறது. நான் மாஸ்கோவில் இருப்பதைப் போன்ற உணர்ச்சி எனக்கு ஏற்படுகிறது..... அந்த மகிழ்ச்சியை வர்ணிக்கவே முடியாது..."

துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நின்றது. உடைகளைக் கழற்றாமல் அவன் படுக்கையில் படுத்தான்.

அப்பொழுது போர் முனையில் பரிபூரண அமைதி நிலவிற்று. இது அசாதாரணம். நான் விழித்து எழுந்தேன். எவ்வளவு நேரம் தூங்கினேன் என்பது எனக்குத் தெரியாது. சுரங்

கத்தில் யாரும் தென்படவில்லை. விளக்கு அணைந்துவிட்டது. மங்கின ஒளி ஜன்னல் மூலம் அறையில் வீசிற்று. நான் வெளியே சென்றேன். ஒற்றையடிப் பாதை நதிக்குச் சென்றது.

திடீரென்று யந்திரப் பிரங்கி சுட்டது. இன்னும் சூரியன் உதிக்கவில்லை. எனினும், வானம் சிவந்திருந்தது. வாத்துக் கூட்டங்களைப் போன்று கோபத்துடன் கர்ஜித்துக்கொண்டு மேற்கே பறந்தன விமானங்கள். தேவதாரு மரத் தோப்பிலிருந்தும், நதிக் கரையிலிருந்தும் குண்டுகள் பறந்து வந்தன. சிப்பாய்கள் அங்கு மிங்கும் தென்பட்டனர். அந்த இடத்தை நோக்கி நான் பாய்ந்தேன். மண்டியிட்டு உட்கார்ந்துகொண்டு, நடவடிக்கைகளைக் கவனித்துக்கொண்டிருந்தான் மேஜர் வெர்ஷிகோரா. கானகத்தில் போர் நடந்து கொண்டிருந்தது.

"அது செமியோனோவாவா?" என்று கோபத்துடன் கேட்டான் மேஜர். "அது அவளாக இருக்க முடியாது."

நான் ஆச்சரியத்துடன் அவளைப் பார்த்தேன். செமியோனோவா யார்?

"காலையில் அவள் எதிரிகள் அணியைக் கடக்க மாட்டாள்" என்று மேஜர் உறுமினான். "எந்த விதமான மறைவிடமுமின்றி, அவள் பட்டப் பகலில் வரமாட்டாள். ஆளை அடையாளம் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை."

"அவள் தவறான காரியம் செய்ய மாட்டாள்" என்று கார்ப்போரல் எக்ரோசுக் மதூரமான குரலில் சொன்னான். அவன் வயது முதிர்ந்தவன்;

அடர்ந்த மீசை படைத்தவன். “அவள் திட்டத்துடன் தான் வேலை செய்வாள். அவள் திட்டம் என்ன என்பதை நாம் பொறுத்திருந்துதான் பார்க்கவேண்டும்.”

“பொறுத்திருப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது? அவளைப் பார்!” என்று கூவினான் மேஜர். “இன்று அவள் ஆபத்தி லிருந்து தப்ப முடியாது!”

கானகத்தி லிருந்து இருவர் வெளியே வந்தனர். எங்கள் அணியை நோக்கி அவர்கள் வளைந்து வளைந்து நடந்தனர். அவர்களைச் சுற்றிக் குண்டு மாரி பொழிந்தது. அடிக்கடி பனிச் சுருள்கள் மேலே எழுந்தன. திடீரென்று ஓர் உருவம் கீழே விழுந்தது. அதற்குப் பிறகு அந்த உருவத்தை எதிரிகள் சுடவில்லை. வேடர்களால் துரத்தப்படும் ஓநாயைப் போன்று, அந்த உருவம் குண்டுக்குச் சாமர்த்தியமாகத் தப்பிற்று. கீழே விழுந்த உருவம் குதித்து எழுந்து, ஓட ஆரம்பித்தது. அவர்கள் போக்கு எனக்கு அசாதாரணமாகப் பட்டது. அவர்கள் ஓடினார்கள் என்பது உண்மைதான். ஆனால், அவர்கள் மறைவடத்தில் ஒளிந்து கொள்ளவோ, எங்களிடம் வரவோ அவசரப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. திடீரென்று அவர்கள் பணிக்கட்டி மீது படுத்தார்கள். வெண்சட்டை அணிந்திருந்த அவர்களை அப்பொழுது அடையாளம் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. பிறகு குதித்து எழுந்து ஓட ஆரம்பித்தார்கள்.

“சீக்கிரம் வந்து விடுங்கள்!” என்று என்கோர்சுக் கூவி அழைத்தான். “எதற்காக வீண்பொழுது போக்குகிறீர்கள்?”

மேஜர் நடத்தை எங்களுக்கு விளங்கவில்லை. ஆச்சரியத்

துடன் அவன் முன்கிணை. மீண்டும் ஓடும் உருவங்களைப் பார்த்தான். பிறகு வலது பக்கம் உற்றுப் பார்த்துவிட்டு, அவன் சிரித்தான்.

“ஆம்! செய்யோனோவா இதைச் செய்வாள் என்பதை நான் ஊகித்திருக்க வேண்டும்!...” என்று தாழ்ந்த குரலில் சொன்னான் மேஜர்.

“செய்யோனோவாவா?”

அவன் என்னைத் தந்திரமாகப் பார்த்தான்.

“ஆம்; அவள்தான்!” பிறகு, என்கோர்சுக்கை அவன் வெற்றி மகிழ்ச்சியுடன் பார்த்தான். “நன்றாக ஓடுகிறார்கள், இளம் பிசாசுகள்!” அவன் ஆற்றின் அக்கரையைச் சுட்டிக் காட்டினான். “சிறந்த வேலை, இல்லையா கார்ப்பொரல்?”

“இதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு என்ன இருக்கிறது? வெகு நேரத்திற்கு முன்பே அவர்கள் இங்கே வந்திருக்கலாம்!” என்று அவன் ஆச்சரியத்துடன் கூறினான்.

“அவர்கள் இங்கே வர இவ்வளவு நேரமாவதால்தான் இதைச் சிறந்த வேலை என்கிறேன்” என்று கூறிவிட்டு, மேஜர் அவன் தோளைப் பிடித்துக் குலுக்கினான். “அதைப் பார்!” அவன் வடக்கே சுட்டிக் காட்டினான்.

கார்ப்பொரல் வடக்கே பார்த்தான். அவன் முகம் பிரகாசம் அடைந்தது. ஓடும் சிப்பாய்களை அவன் மரியாதையுடன் பார்த்தான்.

“இப்பொழுது எனக்குப் புரிகிறது, மேஜர்! தலை சிறந்த குழந்தை செய்யோனோவா! பிறவி வேவுகாரி!”

“என்ன நடக்கிறது, மேஜர்? விஷயத்தை விளக்கிச் சொல்லுங்கள்!” என்று நான்கேட்டேன்.

“எல்லாம் விரைவில் உனக்கு விளங்கும்” என்று அவன் புன்முறுவலுடன் கூறினான். பிறகு மீண்டும் வடக்கே பார்த்தான். “எல்லோரும் வந்து விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்” என்று அவன் திருப்தியுடன் கூறினான். பிறகு அவன் கூவினான்: “எல்லோரும் வருக! அவர்கள் வந்து விட்டார்கள்!”

சில நிமிஷங்களில் இருவரும் எங்களை அடைந்தனர். அவர்களில் ஒருவன் சிறுவன். அவன் சட்டையைக் கழற்றி எறிந்து விட்டு நெடுமூச்சு விட்டான். குளிர் காற்று உக்ரமாக வீசிற்று என்றாலும், அவன் தொப்பியை வீசி எறிந்தான். கை உறையால் நெற்றியைத் துடைத்துக் கொண்டு, கணீரென்று ஒலிக்கும் குரலில் சொன்னான்:

“நல்ல ஓட்டம்! வீணில் வெப்டனென்ட் எங்களுக்கு ஓடக்கற்றுக் கொடுக்கவில்லை. அவர்கள் வந்து விட்டார்களா, தோழர் மேஜர்?”

வெர்ஷிகோரா பதில் சொல்லவில்லை. புதர்களிலிருந்து வெளிப்படும் உருவங்களை அவன் உணர்ச்சியுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். பல வடிவங்கள் மரங்களுக்கிடையே தோன்றின. பிறகு மறைந்தன. ஓர் அதிகாரி அவர்களுக்குத் தலைமை தாங்கினான். மேஜரை அடைந்ததும், அவன் வணக்கம் செலுத்தினான். முன்பு நான் கேட்ட அதே குரலை மீண்டும் கேட்டேன்.

“அந்தப் பேய்களை நன்றாக ஏமாற்றினீர்கள்!” என்று உல்கத்தி பொங்கல் மலர்—1947

லாசமாகக் கூறினான் மேஜர். “நல்ல வேலை செய்தாய், செய்யோனோவா! இதை மறைப்பதில் பயனில்லை. முதலில் நான் உன்னைச் சபித்தேன். ஏனெனில், நீ என்ன செய்கிறாய் என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை.”

நான் செய்யோனோவாவை இமை கொட்டாது பார்த்தேன். அவள் தேகம் வாலிபனின் தேகத்தைப் போன்றிருந்தது. அவள் குரலும் வாலிபனின் குரல்தான்!

“வாலிபனா? சிறுமியா?”

“அவள் போர் புரிவதைக் கண்டு அவளை வாலிபனாக மதிக்கிறார்கள் ஜெர்மானியர். அவளை உனக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறேன்” என்று சிரித்துக் கொண்டே கூறினான் மேஜர்.

வெப்டனென்ட் செய்யோனோவா கை குலுக்கிவிட்டுச் சிரித்தாள். அவள் கரிய, அகன்ற விழிகள் என்னை ஆகர்ஷித்தன. அந்தக் கண்ணி விழிகள், போரில் பண்பட்ட சிப்பாயின் கண்கள்தானா?

“நான்கு வருடங்களாக அவள் போர் புரிகிறாள்” என்றான் மேஜர்.

“அவளுக்குப் போர் முறைகள் எல்லாம் தெரியும்! விரைவில் அவளுக்கு வீரர் தங்க நட்சத்திரம் அளிப்பார்கள். பொறுத்துப் பார்! அவள் அணியைக் கடந்ததை நீ காணவில்லையா? எதிரிகளைத் தன் பக்கம் இழுத்தாள். பிறகு ஒரு மைல் தூரம் நடந்தாள்!”

பிறகு, எதையோ நினைத்துக் கொண்டு, அவன் கோபத்துடன் கேட்டான்:

“ஓ ஏன் பட்டப் பகலில் வந்தாய்? மாலை வரையில் பொறுத்திருக்கக் கூடாதா?”

பதில் சொல்லு முன், தன்கழுத்தில் தொங்கின சிறிய தோல் பையை அவள் வெளியில் எடுத்தாள். அத்தகைய பையை நாங்கள் உபயோகிக்கவில்லை.

“பொறுத்திருக்க முடியவில்லை, மேஜர்! ஜெர்மானியர் எங்களைத் தூரத்தினர்கள்! அவர்கள் தலைமைக் காரியாலயத்தை நாங்கள் சூறையாடினோம். அங்கே சில தஸ்தாவேஜிகள் இருந்தன. இதனால் ஆத்திரம் அடைந்த அவர்களிடமிருந்து நாங்கள் தப்பவேண்டி யிருந்தது. இதோ அந்த தஸ்தாவேஜிகள்!”

கன்னிச் சிரிப்புடன் அந்தப் பையை அவள் மேஜரிடம் கொடுத்தாள். [தேச விடுதலைக்காக (ருஷியக் கதைகள்): ஆர். ராமநாதன். பாப்பா பிரசாம், ராயவரம், புதுக்கோட்டை ஸ்டேட். விற்பனை உரிமை: நவயுகப் பிரசுராலயம், காரைக்குடி. விலை ரூ. 2-4-0

வாண்டா வாஸிலெவ்ஸ்கா, அனடோல் ரூஸ்ஸோ, போரிஸ் லாவ்ரானவ், ஸெர்ஜி க்ருஷின்ஸ்கி, ஸிரில் லெவின், நடான் ரிபாக், வியோனிவ் பெர்வோ, மெய்ஸ்கி ஆகியோர் எழுதிய எட்டுக் கதைகள் உள்ளன.]

வேலை மாற்றம்!

க்ளீவ்லாந்தில் இளம் பெண் ஒருத்தி காண் ஒட்டிக்கொண்டு வந்தாள். பாதி வழி வரும்போது, திடீரென்று கார் நின்றுவிட்டது. என்னவெல்லாமோ செய்து பார்த்தும், கார் நகருவதாகக் காணோம். கார், வழியை அடைத்துக்கொண்டிருந்ததால், பின்னால் வந்துகொண்டிருந்த ஒரு காரின் சொந்தக்காரர், முன் காலை மேலே செல்லும்படி ‘ஹார்ன்’ செய்துகொண்டே இருந்தார். கடைசியில், அந்த இளம் பெண் ஆத்திரமடைந்தவளாய்க் காலை விட்டிறங்கி, பின் காரருகே வந்து, அதன் சொந்தக்காரரிடம் சொன்னாள்:

“தயவு செய்து என்னை மன்னிக்க வேண்டும். என் காலை மேலே கிளப்பும் திறமை எனக்கு இல்லை யென்றே தோன்றுகிறது. நீங்கள் வேண்டுமானால் அங்கே சென்று, என் காலைக் கிளப்பிப் பாருங்கள். நான் உங்களுக்காக இங்கே உட்கார்ந்துகொண்டு, ‘ஹார்ன்’ செய்து கொண்டிருக்கிறேன்.”

—ரீடர்ஸ் டைஜெஸ்ட்

சாஸ்திரியார் ஆங்கிலம்

இங்கிலாந்திலே இரண்டு ஆங்கிலப் பத்திரிகாசிரியர்களுக்கு இடையே ஒரு தகராறு எழுந்தது. சண்டைக்குக் காரணம் ஏதோ ஓர் ஆங்கில வார்த்தையின் உச்சரிப்புத்தான்.

“இதுதான் சரி! இப்படித்தான் உச்சரிக்க வேண்டும்” என்று அழுத்தமாகக் கூறினர் ஒருவர்.

“அது எப்படி? நீர் சொல்வதற்கு ஆதாரம் என்ன?” என்று திருப்பிக் கேட்டார் மற்றவர்.

“ஆதாரமா? ‘ரைட் ஆனரபிள்’ சாஸ்திரியார் இப்படித்தான் உச்சரிக்கிறார்” என்று கூறி, விவாதத்துக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்துவிட்டார் இரண்டாவது பேர்வழி!

—மறுமலர்ச்சி

ஒவ்வொரு தடவையும் ஸன்லையாகிறது

— ஜாஸ்தி அழுக்குப்
படிந்த இடங்கள் உள்பட

உங்கள் ஆடைகள் நீடித்திருக்கும் காலம் ஜாஸ்தி அழுக்குப் படியும் பாகங்களை சலவை செய்யும் முறையைப் பொறுத்திருக்கிறது! ஜாஸ்தி அழுக்குப்படியும் பாகங்கள் அணியவில்லை சரீரத்துடன் அதிகமாக உரையும் பாகங்கள் தான் என்பது ஞாபகமிருக்கட்டும்—அதனாலேயே, உங்கள் துணிகளை சிறிது சோப்பைத் தேய்த்து, தண்ணீரில் நனைத்து, அடித்துத் துவைக்கும்பொழுது இந்த பாகங்கள் முதலில் கெட்டுப்போகின்றன.

உங்கள் துணிகளை ஸன்லைட் முறைப்படிச் சுத்தம் செய்து அடித்துத் துவைப்பதனாலேற்படும் நாசத்தை விலக்குங்கள். ஸன்லைட்டின் ஏராளமான சுயமாகஇயல்விற துரையை நனைந்த துணியிடையே நன்றாய் புகுத்திக் கசக்கினால், அது ஒவ்வொரு தடவையும் வெண்மையாக்குகிறது—அதோடு சேரயின்றி சுத்தமாகச் சலவை செய்கிறது. இச்சுத்தமான சோப், அடித்துத் துவைக்காமலே அழுக்கை யகற்றுகிறது; துணிகளை இறகைப்போல் மிருதுவாகச் செய்கிறது; மேலும் உங்கள் கைகளை மென்மையாகவும் மழமழப்பாகவும் வைத்துக் கொள்கிறது.

இது
ஸன்லைட் முறைப்படி
சுத்தம் செய்தது!

ஸன்லைட் சோப்

இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்

தலைமை ஆபீஸ் :

“ இந்தியன் பாங்க் பில்டிங்ஸ் ”

வடக்கு பீச் ரோடு, மதராஸ்

லோகல் ஆபீஸ்கள் :

எஸ்பிளனேட், திருவல்லிக்கேணி, மவுண்டு ரோடு, மயிலாப்பூர்,
தியாகராயநகர், புரசவாக்கம், எழும்பூர்.

சென்னை மாகாணத்தில் எல்லா முக்கியமான இடங்களிலும் பம்பாயிலும்
பிராஞ்சுகளும் சப் ஆபீஸ்களும் உள்ளன

வழங்கி வாக்களிக்கப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 69,96,600

செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 50,79,613

ரிஸர்வ் நிதி ரூ. 56,87,200

டெபாஸிட்டர்கள் : ரூ. 17 கோடிக்கு அதிகம்

சகலவிதமான பாங்க் அலுவல்களும் நடத்தப்படும். மற்ற
விவரங்களுக்குப் பாங்கியின் எந்த ஆபீஸுக்காவது எழுதி
தெரிந்து கொள்ளலாம்.

N. கோபால அய்யர்

செக்ரடரி

உலகெங்கிலும்
மிகவும் போற்றப்
பெற்றது!

ஸிரோலின்
'ரோச்'

சுவாஸகோச

உபாதைகளுக்கு சிறந்தது

சால்வடார் டாலி

க. விற்பன்னன்

கூடந்த சில வருஷங்களாக, ஐரோப்பாவிலும், அமெரிக்காவிலும் ஒரு புது மாதிரி சித்திரக்கலை வளர்ந்து, பெருகி வருகிறது. 'காப்பிக் கிளப்பு'களிலும், கடைகளிலும், 'தியேட்டர்'களிலும், பிரபலப் பத்திரிகைகளின் அட்டைகளிலும், முகப்புப் பக்கங்களிலும் இந்தப் படங்கள் காட்சியளிக்கின்றன. இந்தப் புது முறைப் படங்கள் பார்ப்பதற்குப் பயங்கரமாகவும், விகாரமாகவும், சில சமயங்களில் அருவருப்பாகவும்கூட இருக்கின்றன. வாஸ்தவமான காட்சிகளை விட்டு, மனிதன்காணும் கனவுகளி லிருந்தும், அரைகுறைத் தூக்கத்தினின்றும் எழும்பும் பைத்தியக்காரத்தனமான மனப்போக்குகளிலிருந்தும் இந்தச் சித்திரங்கள் உருவாகின்றன. இவற்றைக் காணும் ஜனங்கள், தாங்கள் என்றைக்கோ விசித்திரமாக நினைத்த ஏதோ ஓர் எண்ணம் இந்தச் சித்திரங்களில் படிந்திருப்பதைக் கண்டு வியப்படைகிறார்கள். தங்களை யறியாத ஒரு வசீகர சக்தி அவைகளில் இருப்பதைக் கண்டு ஆச்சரியப்படுகிறார்கள். பிரத்தியட்சமாகத் தென்படும் வாஸ்தவக் காட்சிகளிலிருந்து விடுபட்டிருக்கும் இந்த 'மனப் பிராந்திப் படங்கள்' மேலை நாட்டு மக்களின் பூரண ஆதரவையும் இன்று பெற்றிருக்கின்றன.

இந்த வெற்றிக்கு முக்கியக் காரணம் சால்வடார் டாலி என்ற ஸ்பானிஷ் ஓவியரே. பத்து வருசக்தி பொங்கல் மலர்—1947

ஷங்களுக்கு முன்பு, இவருடைய பயங்கரப் படங்கள் சில அமெரிக்கப் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தன. அன்றி லிருந்து, டாலியின் அரை குறை உருவங்கள், நொண்டியின் கைப்பிடி, வளையும் பிடில் வாத்தியம், இன்னும் என்ன வெல்லாமோ அமெரிக்கர்களை மயக்கிவிட்டன.

டாலி, பைத்தியக்காரரைப் போன்ற சிந்தனையாளரல்ல; முழுப் பைத்தியமேதான்! "டாலியின் ரகசிய வாழ்க்கை" என்ற அவருடைய சுய சரித்திரம் இன்னதுதான் எழுதுவது என்ற கட்டுப்பாடில்லாமல், மனம் போன போக்கில் எழுதப்பட்ட ஒரு புஸ்தகம். அவர் ஒரு 'சினிமா'ப் படம்கூட எடுத்தார். அதில், நான்கு செத்த நாய்கள், நான்கு பெரிய 'பியானோ' வாத்தியங்களைக் கண்டபடி வாசிக்கும் காட்சி ஒன்று வருகிறது! அவரைப் போன்ற மனப் போக்குடைய நண்பர்களுக்குக்கூட அவருடைய புத்தியிலும், மூளையிலும் சந்தேகம் வந்துவிட்டது.

தம் நண்பன் ஒருவனின் மனையையக் காதலித்தார் டாலி. அந்த நண்பன் இவருக்காக அந்தப் பெண்ணுடன் விவாக ரத்துச் செய்துகொண்டான். ஆரம்பத்தில், அவளை வசப்படுத்துவதற்காக டாலி நன் முகத்தில் ரத்தம் பூசிக்கொண்டு காட்சியளிப்பாராம்! தலையில் பூச் சூட்டிக் கொண்டு வருவாராம்!

சிருஷ்டிக்கத் தொடங்கினார்கள். சிறிது நாளில், இந்தக் 'கலை' ஜனங்களின் ஆதரவையும் பெற்று, வேகமாக வளரத் தொடங்கிற்று.

இந்தப் பரம்பரையில் வந்தவர்தான் டாலி. அவருடைய தினசரி வாழ்க்கையிலும் கூட அவர் பைத்தியக்காரராகவே தோன்றுகிறார். படங்களில் காண்பிப்பது போலவே, வாழ்க்கையிலும் பகுத்தறிவை ஒதுக்கி வைத்து விட்டுக் காரியங்களை நடத்தி வருகிறார். ஒரு சம

சிந்தனைக் கெட்டாத, பைத்தியப் போக்குகளைச் சித்திரங்களில் அப்படியே 'படம் பிடிப்ப'தில் சிபுணரான ஓவியர் சால்வடார் டாலி

இந்த 'மனப் பிராந்திக் கலை' டாலிக்கும் முன்பாகவே ஆரம்பமாகிவிட்டது. ஜெர்மனியிலும், பிரான்சிலும் யிருந்த சில கலைஞர்கள், சாதாரணமான பிரத்தியட்சக் காட்சிகளில் அலுத்துப் போய், வேறு புது முயற்சி செய்ய விரும்பினார்கள். "பகலில் தூங்கும்போது ஏற்படும் ஏதோ ஓர் உணர்வையும், மந்தமாக உட்கார்ந்திருக்கும் பொழுது மனம் ஓடும் கட்டற்ற ஓட்டத்தையும் ஏன் சித்திரிக்கவோ, எழுதவோ கூடாது?" என்று அவர்கள் யோசித்தார்கள். கடைசியில், சிலர் அரைகுறைத் தூக்கத்தையும், அரைகுறை விழிப்பையும் கலந்து, புதிய வடிவங்களைச்

யம், கலகக்காரர்களின் கூட்டமொன்றில், தலையில் ஒரு ரொட்டித் துண்டைக் கட்டிக்கொண்டு பிரசங்கம் புரிந்தாராம்! டாலியின் அரசியல் நோக்கும், இதே போல் விசித்திரமானதுதான். சட்டைப் பையில் வெனின் படத்தை வைத்துக்கொண்டிருந்தாலும், அவர் ஒரு ஓபாசிஸ்ட் என்றே சொல்கிறார்கள்.

1934-ல் அமெரிக்காவுக்கு வந்த பிறகு, டாலியின் புகழும், பைத்தியக்காரக் கூத்துக்களும் வளர்ந்தன. பொது ஜனங்களுக்கு அபாயமான காரியங்கள் எல்லாம் செய்ய ஆரம்பித்தார். பான்வுட் டெல்லர் என்ப

சக்தி பொங்கல் மலர்—1947

வரும் அவருடன்கூடச் சேர்ந்து கொண்டார். ஒரு முறை, டெல்ல ருடைய வீட்டு ஜன்னலை இவர் ஒரு தினுசாக அலங்கரித்திருந்ததை, யாரோ வேறு விதமாக மாற்றிவிட்டதால், மிகக் கோபங் கொண்டு, ஜன்னலை உடைத்து அமார்க்களப்படுத்தி விட்டார்! இதனால், ஒரு நீதி பதிக்கு முன்பு போய் நிற்க வேண்டி வந்தது. ஆனால், நல்ல வேளையாக, அந்த நீதிபதி "இதெல்லாம் கலைஞரின் உரிமைகள்" என்று கூறி, டாலியை விடுவித்து விட்டார்!

'மனப் பிராந்திக் கலைஞர்' களுக்கு டாலியின் போக்குப் பிடிக்க வில்லை. அவருக்கு இந்தக் கலையில் நல்ல வருமானம் வந்து கொண்டிருந்ததும் அவர்களுக்

குப் பொருமையை உண்டாக்கிற்று. எல்லாமாகச் சேர்ந்து, டாலியை அவர்களுடைய சங்கத்தி விருந்தே துரத்தி விட்டது!

டாலியின் மனைவி காலா டாலி, டாலிக்கு நேர்மாறாக, புத்திசாலி; உலக இயல்பு அறிந்தவள். அவள் தான் டாலிக்கும் வாஸ்தவ உலகிற்கும் இடையே இருந்து கொண்டு, வீட்டுக் காரியங்கள் அனைத்தையும் கவனித்து வருகிறாள். ஏதாவது காரியமாக டாலி வெளியே சென்றால், அவர் போக வேண்டிய இடத்தை ஓர் அட்டையில் நன்றாக எழுதிச் சட்டைத் துணியில் கட்டிவிடுகிறாள்; இல்லாவிட்டால், டாலிக்கு அவர் போக வேண்டிய இடத்தைப் பற்றிய திணைவே இருக்க

டாலியின் இந்தப் படத்துக்கு 'ஹிட்லர் புதிர்' என்று பெயர். ராட்சச டெலிஃபோனி விருந்து பிரம்மாண்டமான மழைத்துளி சொட்டுகிறது. தட்டில், சிறிய ஹிட்லர் படம் கிடக்கிறது. பக்கத்தில் சேம்பர்வின் குடை தொங்குகிறது. அர்த்த மென்ன! சாட்சாத் டாலிக்கே அது தெரியாதாம்!

சக்தி பொங்கல் மலர்—1947

காது! இந்த உபகாரங்களுக்கெல்லாம் பிரதியாக, தான் வரையும் சித்திரங்களில் 'காலா டாலி' என்றே டாலி கையெழுத்திடுகிறார்.

டாலி ஓர் ஏமாற்றுக்காரர் என்று பொதுவாகக் குற்றம் சாட்டப்படுகிறார். நடக்காத கதைகளைப் பெரிதாக அளப்பது அவர் வழக்கம். ஒரு சமயம், போலீட் எட்கார் - குவினட் என்ற இடத்தி லிருந்து வரும் பொழுது, ஒரு குருட்டு நொண்டிப் பிச்சைக்காரனை வழியி லெல்லாம் உதைத்துக்கொண்டே வந்ததாகத் தன் சுய சரித்திரத்தில் கூறுகிறார்! அந்தச் சுய சரிதையை வாசிப்பவர்களுக்கு, "இது நிஜம்தானா!" என்ற சந்தேகம் அடிக்கடி தோன்றுவதில் ஆச்சரியம் ஏது யில்லை.

இவ்வள விருந்தும், பார்ப்பதற்கு டாலி கண்ய முள்ள ஒரு கனவானாகவே தோன்றுவார். வாஸ்தவத்தில், அவர் ஒரு 'நல்ல நடத்தை யுள்ள பித்துக்கொள்ளி', அவ்வளவுதான். காரியம் காரியம் என்று, காரியத்திலேயே சுழன்றுகொண்டிருக்கும் உலகத்திற்கு, ஒன்றும் செய்யாமல் பைத்தியக் கனவுகளைக் காணும் டாலி ஒரு புதுமைதான்!

'ஆக்கிங்' காந்தி

ஜனங்கள் வழியைக் குறுக்கிட்டு மறிக்காவிட்டால், நாங்கள் வேகமாகவே காரை விட்டுக்கொண்டு போய்விடுவோம். அப்படி அவசரமாய்ப் போகையில், கூட்டத்தில் எவர் எவர் கண்ணுக்கு, யார் யார் காந்தியாகத் தோன்றுவார்களோ, அவரவர்கள் காந்திதான். தக்கர் பாபா, காந்திக்குல்லாய் அணிந்து, கோட்டுப் போட்டுக்கொண்டிருந்ததால், ஜனங்களில் பெரும்பாலார் அவரைக் காந்தி என்று எண்ணிக்கொள்வதில்லை. மேலே கதர் ஆடையைப் போர்த்துக்கொண்டு, மொட்டைத் தலையாக, பிச்சக் குடுமியோடு காரில் யார் இருந்தாலும் அவர்கள் காந்திக்கு 'ஆக்கிங்' வேலை பார்த்து வந்தார்கள். உண்மைக் காந்தி உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் சமயங்களில் அப்படி எங்களுக்கெல்லாம் காந்திப் பரிவட்டம் கிடைத்தது.

—தி. சே. சௌ. ராஜன் (தமிழ் நாட்டில் காந்தி)

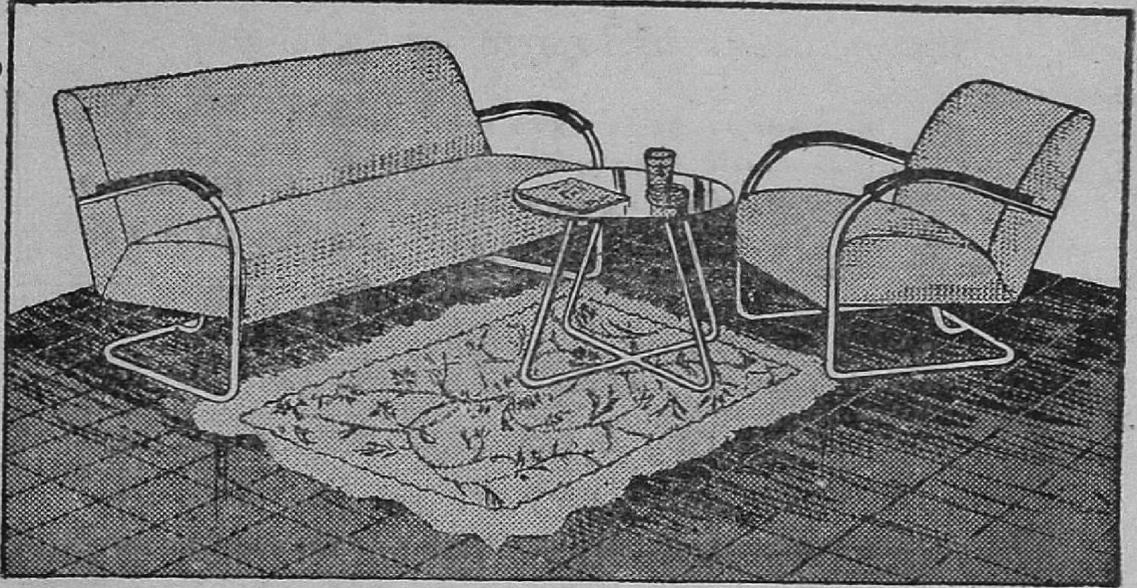
தன் சுய சரிதையில் அவர் கூறுகிறார்: "இது ஏனென்று எனக்குப் புரியவே யில்லை: வெளியே வெயிலுடன் கூடிய அழகான நிலைமை இருக்கும்போது, செயற்கையாக மழையை வரவழைத்துக்கொண்டு, உள்ளே மழைக் 'கோட்' டுடன் உட்கார்ந்திடும்படி நிர்ப்பந்திக்கக் கூடிய மோட்டார் வண்டிகளை ஏன் ஒருவரும் கண்டு பிடிக்க வில்லை? சமையல் செய்த மீன் இறைச்சியை ஹோட்டலில் கேட்டால், 'சர்வர்' ஏன் வறுத்த 'டெலிபோ'னைக்கொண்டு வர மாட்டே னென்கிறான் என்று ஆச்சரியமா யிருக்கிறது."

டாலி, மாபாதகங்களைப் புரிந்தோ, மாபாதகங்களைப் புரிய வசதியில்லையே என்று ஏங்கியோ மூளை குழம்பிய, அல்லது மூளை கெட்ட பைத்தியக்கார அறிவிலியல்ல. இவரது மூளையின் சிறந்த சில கூறுகள் அபாரமாய் வளர்ந்து, பண்பட்டுப் போய், அற்பத்தனமான லௌகிக விஷயங்களைக் கவனிக்கும் சில கூறுகள் கவனிக்கப்பெறாமல், செயலற்றுப் போனதனால், பித்தனை ஆன, பேரின்ப உபாசகரே இவர். நமக்குப் புரியாதவர்களைப் பைத்தியம் என்று கேலி செய்வது உலக வழக்கந்தானே!

நாகரிக வாழ்க்கைக் கேற்ற

Godrej

கோத்ரெஜ் சாதனங்கள்

கோத்ரெஜ் உலோக பர்னிசர் சாமானில் நாகரிக மனோ நிலையின் நல் விருப்பத்திற்கு ஒத்த செளகரியத்திற்கேற்ற சாதனங்கள் நன்றாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் சிறப்பான வேலைப்பாடும் துல்லிதமான பளபளப்பும், அதற்கு, உஷ்ணப் பிரதேசத்தில் மிகவும் விரும்பும் குளிர்ந்த தோற்றத்தைக் கொடுக்கிறது. கோத்ரெஜ் பர்னிசர் சாமானை சுத்தம் செய்வது மிகவும் எளிது. அதில் தூசியோ அல்லது பூச்சி, எலி முதலியன இருக்க இடம் கொடாது. பல ஆண்டுகளாகச் செய்த ஆராய்ச்சியின் பலனாலும், விசேஷ உலோகத்தினால் செய்யப்பட்டிருப்பதாலும் அதன் மெருகு ஒருபொழுதும் கொடாது. உங்கள் நண்பர்களின் நன் மதிப்பையும் அதிகரிக்கச் செய்கிறது.

கோத்ரெஜ் அண்ட் பாய்ஸ் மான்யுபாக்சரிங் கோ., லிமிட்.

உறுதியும் பாதுகாப்பும் வாய்ந்த உலோக பர்னிசர் தயாரிப்பவர்கள்

மதராஸ்: 164, பிராட்வே. பெங்களூர்: திகமிஷன் & ஜெனரல் ஏஜன்ஸி, 180, ராசிம் ராஜாரோடு; கோயமுத்தூர்: திகமிஷன் & ஜெனரல் ஏஜன்ஸி, பெரியகடைத் தெரு. திருச்சிநாப்பள்ளி: St. R.M. Ct. ராமஸ்வாமி செட்டியார் அவர்கள், மோட்டார் வேர் ஹவுஸ். மதுரை: மெசர்ஸ் S.R. S. பிரதர்ஸ் 45, கீழ் சித்திரை வீதி.

சரும ஆரோக்யத்திற்கும் அழகிற்கும்

Godrej

கோத்ரெஜ் டாய்லெட் (ஸ்நான) சோப்புகள்

பருத்தி நூல்களுக்கு பிரதான ஸ்தாபனம்
மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி
லிமிடெட்

மதுரை — தூத்துக்குடி — அம்பாசமுத்திரம்
 எங்களுடைய விசேஷமான நூல்கள் :

5,00,000
 தூற்கும்
 கதிர்கள்

ஒத்தை நூல், இரட்டை நூல்,
 பனியன் நெசவுக்கேற்ற கோன்
 நூல், மில் நெசவுக்கேற்ற சீஸ்
 நூல், முறுக் கேற்றிய நூல்.

ந ம ப ர்
 80 வரை
 நூல்கள்

●
 நாங்கள் சப்ளை செய்வது :

கைத்தறி, இயந்திரத்தறி, பின்னல் தறிகளுக்கு
 வேண்டிய காரிசுக்கள் நூல்கள், இயந்திர நெசவுக்
 கேற்ற வார்ப்பு நூல்கள், கனத்த வெப்பிங், காண்
 வாஸ் முதலியவைகளுக்கேற்ற மடக்கு இரட்டை
 நூல்கள், மற்றும் பின்னல் இயந்திர நெசவுக்
 கேற்ற மிருதுவான சன்ன நூல்கள்.

எங்கள் எகிப்திய பருத்தி நூல்கள் இறக்குமதியாகும்
 நூல்களைப்போல் எல்லா வகையிலும் கீர்த்தி பெற்
 றது.

●
 நாங்கள் நூற்பதைத் தவிர நெய்வதில்லை

●
 தற்காலம் நூல் விநியோகம் கட்டுப்பாடு செய்யப்
 பட்டிருப்பதால், உங்கள் தேவைக்கு உங்கள் மாகா
 ணம் அல்லது ஸ்டேட்டில் உள்ள துணிக் கட்டுப்பாடு
 அதிகாரிக்கு விண்ணப்பித்துக் கொள்ளவும்.

ஏ. & எப். ஹார்வி லிமிடெட்,
 மாணேஜர்கள்

கிராமப் பணி

வினாபா பவே

நாம் தொண்டு செய்ய வேண்டுமென்கிற கருத்துடன் கிராமத்திற்குச் செல்கிறோம். ஆனால், அந்தத்தொண்டு எவ்விதம் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமென்பதுதான் புரிவதில்லை. நாம் பட்டண வாசிகளாக இருந்து வருகிறோம். கிராம சேவை செய்ய வேண்டுமென்னும் இச்சை மட்டுமே நமது மூலதனம் அல்லது முதல். இத்துணை சிறிய மூலதனத்துடன் வியாபாரத்தை எவ்விதம் ஆரம்பிக்க முடியும்?

சமூகம் முழுவதற்கும் சேவை செய்ய வேண்டுமென்ற கோக்கத்துடன் நாம் கிராமத்திற்குப் போகக் கூடாது. சமூகம் பூராவிற்கும் நம்முடைய சேவை எட்டுவது என்பது இயலாத காரியம். தனி மனிதனுக்குச் செய்யும் சேவையில்தான், நம்முடைய கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும். இது என்னுடைய முதல் யோசனை. யுத்த களத்தில் போர் செய்யும் வீரன், சத்துருவுடன் போர் செய்வதாகச் சொல்வான். ஆனால், போரிடும் சமயத்தில் அவனுடைய குறி யெல்லாம் அவன் எதிரே காணும் ஒரே ஒரு மனிதன் பேரில்தான் இருக்கும். இம் முறையிலேதான் நாமும் தொண்டு செய்ய வேண்டும். ஆசிரியர் வகுப்பு முழுவதற்கும் தான் பாடம் கற்பிக்கிறார். ஆனால், ஒவ்வொரு மாணாக்கனைப் பற்றியும் அவர் விசேஷ கவனம் செலுத்துவதில்லை யெனில் அதிக லாபம் கிடைக்காது. எப்போது,

பொறுக்கி எடுத்த ஒரு சில மாணாக்கர்களிடமாவது விசேஷ கவனம் செலுத்துகிறாரோ, அப்போதுதான் உண்மையான பயன் உண்டாகக் கூடும். இவ்விதமே சமூகத் தொண்டும். ஆனால், ஒருவனுக்குத் தொண்டு செய்யும்போது மற்றவர்களுக்கு இம்சை, நாசம், அல்லது கேடு ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். கிராமம் சென்று, இந்த முறையில் ஒரு தொண்டர் 25 பேருக்கு மட்டுமே தொண்டு செய்ய முடியுமானாலும், அவர் போதிய வேலை செய்துவிட்டார் என்பதை அறிய வேண்டும். கிராம வாழ்க்கையில் நுழைவதற்கு, இதுவே சுலபமான, பலனளிக்கக் கூடிய வழியாகும். எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் பணி செய்திருக்கிறவர்களால் என் வாழ்க்கை மிகவும் பயன் பெற்றிருக்கிறது என்பது என் அனுபவம். பாபுஜி தன் கையால் எனக்குப் போஜனம் பரிமாறிய பணியினால் என்னுடைய வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட மாறுதல்களைப் போல, அவருடைய கட்டுரைகளாலும் ஏற்பட வில்லை. இதுதான் தனி மனிதனுக்குச் செய்யும் தொண்டின் மகிமை. இத்தொண்டில் சமூகத் தொண்டு விலக்கப்பட வில்லை. சமூகத்திற்குத் தெளிவாகப் புலப்படக் கூடிய உருவம் கிடையாது. அது அவ்யக்தம், தனி மனிதன் உருவ முடையவன். எனவே, தனி மனிதனுக்குச் சேவை செய்வது சுலபம்.

கிராம வாசிகளிடம் கிராம சேவையைப் பற்றியே பேச வேண்டும். தேச சேவையைப் பற்றிப் பேசுவதில் பயனில்லை. இது என்னுடைய இரண்டாவது யோசனை. கிராம தர்மத்தைப் போல, தேச தர்மம் அவர்களுக்கு இயற்கையாகவும், சகஜமாகவும் தோன்றுது. ஆகையால், அவர்களுடைய கண்முன் கிராம தர்மத்தை வைக்கவேண்டுமே அல்லாது, தேச தர்மத்தை வைக்கக் கூடாது. தனி மனிதச் சேவையைப் பற்றி மேலே சொன்னது இங்கும் பொருந்தும். கிராம வாசியைப் பொறுத்தமட்டில், கிராம தர்மம் உருவமுடையது; கண்ணெதிரில் இருப்பது. தேச தர்மமோ உருவமற்றது; கண்ணுக்கு எட்டாதது. குழந்தைக்காகத் தியாகம் செய்ய வேண்டுமென்று தாயாருக்குக் கற்றுத் தரத் தேவை யில்லை, கிராம தர்மம் அத்துணை இயற்கையானது. கிராமத்தில் ஏற்படும் சச்சரவுகளைத் தீர்ப்பது, கிராம சுத்தம், சுகாதாரம் இவைகளைக் கவனிப்பது, வெளியூரி லிருந்து வரும் சாமான்கள், வெளியூருக்குப் போகும் சாமான்கள், கிராமத்தின் புராதனத் தொழில்கள் இவைகளைப்பற்றி ஆராய்வது, புதிய தொழில்களைச் செயல்முறைக்குக் கொணர்வது, இன்னும் இவை போன்ற, கிராம வாழ்க்கைக்குச் சம்பந்தமான ஒவ்வொரு விஷயமும் கிராம தர்மத்தைச் சேர்ந்தது. புராதன கிராமப் பஞ்சாயத்து முறை அழிந்து போனதினால், கிராமங்களுக்குப் பெருங்கேடு விளைந்தது. சச்சரவுகளைத் தீர்ப்பதில், பஞ்சாயத்து பேருதவி செய்து வந்தது. இப்போது, சட்ட சபைத் தேர்தல்களின் அனுபவத்தால், கிராம வாசிகளுக்குத் தேச

தர்மத்தைப் புரியும்படி செய்வது எத்துணை கடினம் என்பது நன்கு புலப்பட் டிருக்கிறது. சர்தார் வல்லபாய்க்கும், பண்டித மாளவியாஜீக்கும் அபிப்பிராய பேதம் உண்டாயிற்று என்பதைக் கிராமவாசி கேட்டால், என்ன புரிந்துகொள்ள முடியும்? அவனுடைய மதிப்பில் இரு தலைவர்களும் சரிசமானமான பெருமக்க ளாவார்கள். யாருடைய அபிப்பிராயத்தை ஒப்புக் கொள்வான்? யாருடைய அபிப்பிராயத்தைத் தள்ளிவிடுவான்? ஆகையினால், கிராமத் தொண்டு செய்யும்போது கிராம தர்மத்தையே கண்முன் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். 'நம்முடைய கிராமத்தில் நோய் அணுகலாகாது' என்பது வேதகாலத்து ரிஷிகளின் பிரார்த்தனை. அதுவே நம்முடைய பிரார்த்தனையாகவும் இருக்க வேண்டும்.

என்னுடைய மூன்றாவது யோசனை, ஊழியனுடைய நடவடிக்கையைப் பற்றியது. ஊழியனுடைய தேவைகள் கிராமவாசியின் தேவைகளைவிடச் சிறிது அதிகமாக இருந்தாலும், ஊழியன் கிராம சேவை செய்ய முடியும். ஆனால், ஊழியனுடைய தேவைகள் கிராமத்திலேயே உண்டாகக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்; புறம்பானதாக இருக்கலாகாது. ஊழியனுக்குப் பால் தேவையாக இருக்கலாம்; பால் இல்லாமல் அவனால் ஒரு கணமும் இருக்க முடியாது; ஆனால், கிராமவாசிக்கோபாலும் நெய்யும் கிடைப்பது மிக அருமை. எனினும், ஊழியன் கிராமப் பணி செய்யும்போது பால் சாப்பிடலாம். ஏனெனில், பால் கிராமத்திலேயே உற்பத்தியாகும் பொருள். ஆனால், வாச

னைச் சோப்பு கிராமத்தில் உற்பத்தியாகும் பொரு எல்ல. எனவே, சோப்பை, கிராமத்திற்குப் புறம்பான பொருள்களில் ஒன்றாகக் கருத வேண்டும். ஊழியன் அதை உபயோகிக்கக் கூடாது. உடையைச் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளும் விஷயத்தை எடுத்துக்கொள்வோம்: கிராம வாசிகளின் உடை அழுக்கடைந்து இருக்கிறது. ஆனால், ஊழியன், அவர்களுடைய ஆடைகளைச் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளக் கற்றுத்தர வேண்டும். இதற்காக, வெளியூரி விருந்து சோப்பைக் கொணர்வதும், அதைப் பற்றிப் பிரசாரம் செய்வதும் சரியல்ல. கிராமத்தில் ஆடைகளைச் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ள எவ்வித வசதிகள் இருக்கின்றனவோ, அல்லது ஏற்படுத்திக்கொள்ளக் கூடுமோ, அவைகளை உபயோகித்து, ஆடைகளைச் சுத்தமாக வைப்பதும் கிராம வாசிகளுக்கு இவ் விஷயத்தைப் பற்றி அறிவிப்பதும் ஊழியனுடைய கடமையாகும். கிராமத்திலேயே கிடைக்கும் சாதனங்களால் வாழ்க்கையின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதில், அவனுடைய நோக்கம் எப்போதும் இருக்க வேண்டும். கிராமப் பொருள்களை உபயோகிப்பதிலும் கூட, விவேகமும், மிதமும் ஊழியனுக்கு மிக்க அவசியம்.

கதர்ப் பிரசாரத்தில், இதுவரை ராட்டை மட்டுமே உபயோகப்பட்டு வருகிறது. கதர் உற்பத்திக்கு ராட்டை சிறந்த தே. ஆனால், சர்வஜன சுய தேவைப் பூர்த்திக்குத் தக்ளியே தலைசிறந்தது. நதி எத்துணை அகலமாக இருந்தாலும், பயன் அளவில் மழைக்கு ஈடாகாது. நதி, நதி தீரத்தில் இருப்பவர்களுக்குத்

தான் பயன்படும். ஆனால், மழை எல்லோருக்கும் பயன்படுகிறது. தக்ளி மழை போன்றது. தக்ளி செல்லுமிட மெல்லாம், சுய தேவைப் பூர்த்தி வேலை நல்ல முறையில் நடைபெறும். நமது தேசத்தில் ஒவ்வொருவனுக்கும் 14 அல்லது 15 கஜம் துணி தேவை. இதற்காகத் தினந்தோறும் 100 தார் நூல் நூற்றூல் போதும். இந்த வேலையைத் தக்ளியில், அரை மணி நேரத்தில் செய்து விடலாம். ராட்டை பழுதுபட்டுக்கொண்டிருக்கும். ஆனால், தக்ளியோ, எக்காலமும் நம் முடைய சேவைக்காகத் தயாராக இருக்கிறது.

பல தினங்களாகக் கிராமத்தில் சுகாதார வேலை செய்துவந்தும், கிராம வாசிகள் தங்களுடன் ஒத்துழைப்பதில்லை என்று, கிராம ஊழியர்கள் முறையிடுகிறார்கள். இந்தக் குற்றச்சாட்டு சரியல்ல. சுகாதார வேலையைச் சுய தர்மமாகக் கருதி, தொண்டு செய்வோமானால், தன்னந்தனியாகத் தொண்டு செய்ய ஏற்பட்டாலும், அதில் துக்கம் இருக்காது. சூரியன் தனியாகத்தானே இருக்கிறான்! 'இது என்னுடைய வேலை. மற்றவர்கள் அதைச் செய்கிறார்களோ இல்லையோ, நான் என் வேலையைச் செய்தே தீரவேண்டும்' என்று எண்ணி, ஓர் ஊழியன் தன் வேலையைத் தொடங்குவானால், தன் பின்னால், உதவிக்காக வேறு யார்வது வருகிறார்களா, இல்லையா என்று அவன் கவனிக்க வேண்டிய அவசியமே இருக்காது. கிராம சுகாதார வேலை, தனி மனிதனைவிட அதிகமாக, சமூகத்தைக் குறித்தே செய்ய வேண்டிய வேலை. ஆனால், மற்றவர்கள் தங்கள் பொறுப்பை அறியா

விட்டால், அந்தப் பொறுப்பு முழுவதையும் தன்மேலே போட்டுக்கொண்டு வேலை செய்வது ஊழியனுடைய நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். இதில் ஊழியனுடைய சுயநலமும் இருக்கிறது. வழி அசுத்தமாக இருந்தால், அதனால் விளையும் கேடு இவனுடைய ஆரோக்கியத்தையும் பாதிக்கும்.

நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சை செய்வதில் ஒரு விஷயம் கவனிக்க வேண்டும். நம்முடைய தொண்டின் விளைவாக, கிராம வாசியைக் கையாலாகாதவனாகச் செய்துவிடக் கூடாது. தன்னைத் தானே பாதுகாத்துக்கொள்ளக் கூடியவனாகச் செய்ய வேண்டும்.

இயற்கையான, மிதமான வாழ்க்கையை நடத்தவும், இயற்கை வைத்தியத்தைக் கையாளவும், அவனுக்குக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். வியாதிக்கு வைத்தியம் செய்வதைவிட, நோயே அணுகாமல் காத்துக் கொள்ள முயல் வேண்டும். ஒழுக்கமும், சுத்தமும் கூடிய வழக்கங்களைக் கிராம வாசிகளுக்குக் கற்றுக்கொடுப்பதால் இது கைகூடும். [கிராம ராஜ்யத்தி லிருந்து எடுத்தது; மொழிபெயர்த்தவர்: ஆதம் பாக்கம் ஸ்ரீ நா. ராமகிருஷ்ணன்.

கிராம ராஜ்யம்: மாதப் பத்திரிகை: ஆசிரியர்: ஜி. வெங்கடாசலபதி, கல்லூப் பட்டி, மதுரை ஜில்லா. க்ரௌன் 1X4 52 பக்கம். விலை 8 அணை.]

வித்தியாசம்!

நாடகக் கொட்டகையின் காரியாலய அறையில் டெலிபோன் மணி அடித்தது:

“ஹல்லோ! உங்கள் கம்பெனியில் எனக்கு ஒரு வேலை கிடைக்குமா? நான் ஆடுவேன், பாடுவேன், நடிப்பேன்...” என்றது குரல்.

“இதே யோக்கியதாம்சம் உங்களைப் போல ஆயிரம் பேருக்கு இருக்கிறது; அவர்களுக் கெல்லாம் வேலையே கிடையாது இங்கே” என்றார் மானேஜர்.

“ஒரு நிமிஷம் பொறுங்கள். நான் பியானோ வாசிப்பேன், கயிறு மேல் நடப்பேன், ‘பாரடைஸ் லாஸ்ட்’ பாட்டைத் தலைகீழாக ஒப்பிடுவேன்...”

“நான் சொல்லுகிற ஆயிரம் பேர்களுக்கும் இதே வேலை தெரியும் தயவு செய்து என் நேரத்தை வினாக்காதீர்கள்...”

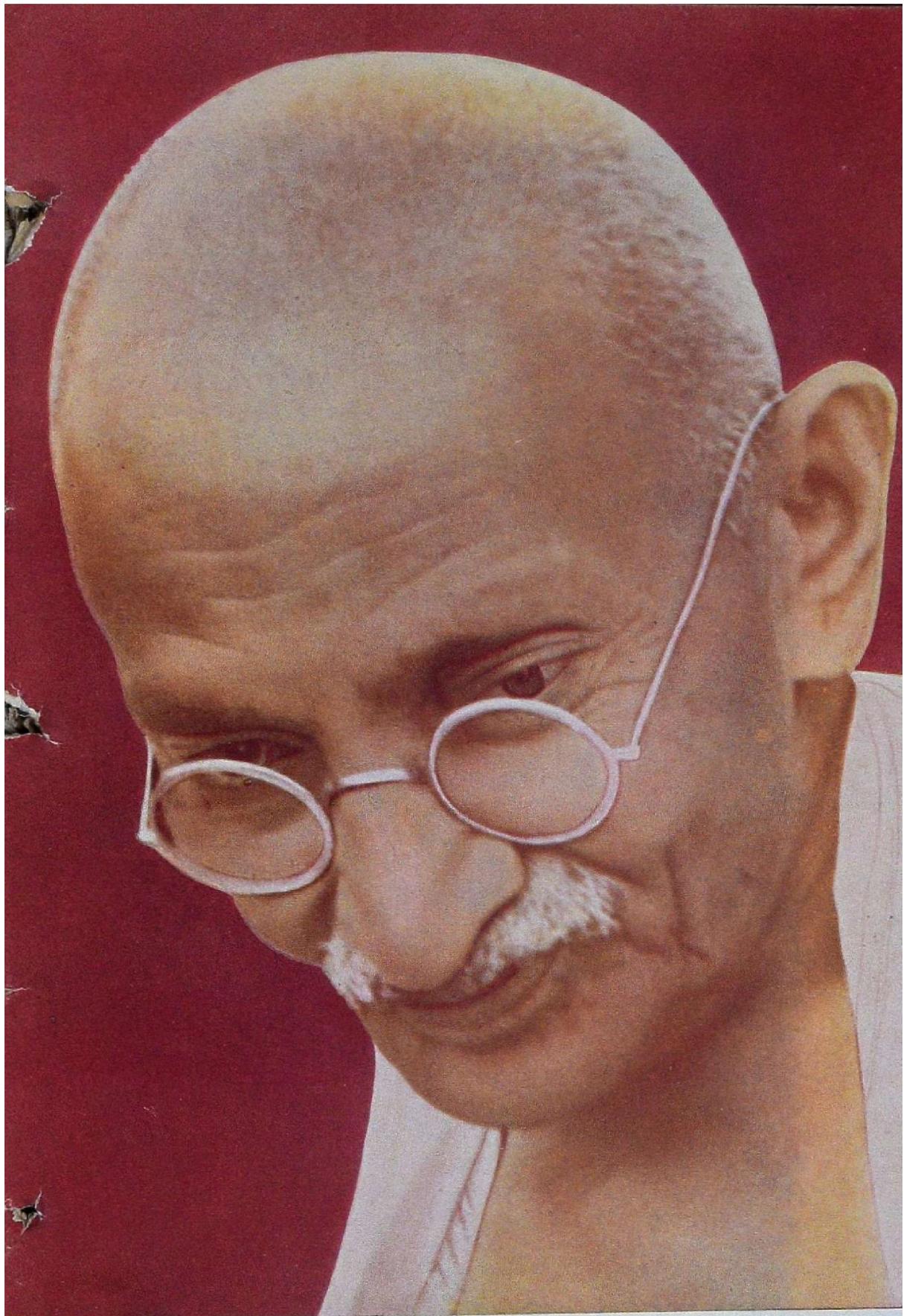
“இருங்கள், இருங்கள்! கடைசியாக ஒரே ஒரு விஷயம் உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டி யிருக்கிறது—நான் ஒரு நாய்!”

—டி. பி. பி.

வாசக நண்பரே,

இந்த இதழில் உங்களுக்குப் பிடித்த அம்சம் எது? பிடிக்காத அம்சம் எது? காரணம் என்ன? சக்தியின் வளர்ச்சிக்கு உங்கள் யோசனை என்ன?

—ஆசிரியர், சக்தி

உலகத்தின் ஒளி விளக்கே!

(படம் : புதுமைப் பதிப்பகம்)

லக்ஸ்
 டாய்லட் சோப்பினால்
 அழகுபடுத்தும்
 சுலபமான முறையை
 ராஜகுமாரி
 சொல்கிறார்

லக்ஸ்
 டாய்லட் சோப்பின்
 நுரையை
 தாராளமாக
 சருமத்தின் மேல்
 தடவுகிறேன்...

சுத்தமான,
 குளிர்ந்த
 ஜலத்தில்
 கழுவுகிறேன்...

★ கிளிமா நட்சத்திரங்கள்
 விருமபும்
 அழகையளிக்கும் சோப்
 ★

வேளையை. அழகுபடுத்திக் கொள்வ
 தில் தேர்ச்சிபெற்ற எல்லா கிளிமா
 நட்சத்திரங்களும், மென்மலரின்
 இதழ்போல் மிருதுவானதும் களங்க
 யின்றி பளபளப்பானதுமான
 சூழல் ஏற்பட ல்கலையே நம்ப
 லாம் என்றறிவார்கள். அதன் சுக
 மளிக்கும் வீரியம் வாய்ந்த நுரை சரு
 மத்திற்குள் புகுந்து திங்கை விளைவ்
 கும் மாக மறுக்களை எல்லாக்க கத்
 தம் செய்து விடுகிறது. ராஜகுமாரி
 யின் அழகு முறையை நீங்களும் 30
 நாட்கள் கையாளுங்கள் - பிறகு
 அதன் சுகமாக கதீதம் செய்யும் தன்
 மையைக்கண்டு மகிழ்வீர்கள்.

பின்பு,
 உலர்ந்த
 மிருதுவான
 துண்டினால்
 முகத்தை
 துடைக்கிறேன்

கூந்தல் வளர்ச்சிக்கு
சீக்கன சுலப முறை

காஷ்மீர்-குஸூம்

உங்களுக்கு விருப்பமான
எண்ணையில் கலக்கவும்

சரும
பாதுகாப்புக்கு

ஸான்டலக்ஸ்

முகப்புரு
தீப்புண்
காயம், சொறி
குணமடைய.

பிராமலீலா

மைசூர்
ஊதுபத்திகள்

ஆயுர்வேத வித்வான் B.V.பண்டிடீஸ்
'சதுவைத்தியசாலை' நடுச்சன்கூடு

ஜ்வரேக்

எவ்வித ஜ்வரங்களுக்கும்

கு
டி
ந
தை
க
க
க
க
க

→ **காஸ்மஸ்**

கஸ்தூரி மாத்திரை

→ **கர்ஜன்**

கோரோஜனை மாத்திரை

→ **பாலக்ஸ்**

பேதியாக மாத்திரை

கூலெக்ஸ்

உஷ்ண சமன ஸ்நான தைலம்

பல் உபாதகனை சுண்டிக்க

I. D. L. மெடிகேட்ட

நடுச்சன்கூடு பல்பொருள்

சோல் ஏஜன்டுகள் :

யுனிடெட் கன்ஸர்ன்

54, பந்தர் தெரு, மதராஸ்.

மதுரை: 42, தெற்காவணி

முனைதி

கோவை: 234, ராஜா தெரு

பம்பாய்: 277, தேவதார்

ரோடு, மாடுங்கா

**பொன் விழா
வருமலோகு**

பண்டிடீ. டி. கோபாலாச்சார்யவின்

ஜீவாய்ருதம்

நாட்டில் தேக சுகத்
தையும் சுபீட்சத்தை
யும் பரவச் செய்வதில்
தொடர்ந்து ஐம்பது
வருஷங்களாக நிலை
யான ஊழியம் புரிந்து
வந்திருப்பதில்
பெருமை யடைகின்
றும்.

**ஆயுர்வேதாஸ்ரமம் வி.
தி-நகர்... மதராஸ்.**

ஆசையின் எல்லை

ரா. கி. ரங்கராஜன்

ராமநாதனுக்கு வெயிலேலா, உடம்பை எரிக்கும் அந்த அனல் காற்றோ ஒன்றும் விசேஷமாகப் படவில்லை. தூரத்தில், அந்தண்டைக் கோடியில், 'கார்டு'டன் வம்பு அடித்துக் கொண்டிருந்த ஸ்டேஷன் மாஸ்டரையும், அவருடைய கோலத்தையும் பார்த்துத் தனக்குள்ளேயே சிரித்துக்கொண்டான். வண்டி முழுவதும் அவஸ்தைப் பட்டுக்கொண்டிருந்தபோது, இவன் மட்டும் இன்ப லாகிரியில் கிறங்கிக் கிடந்தான்.

போன வாரம்தான் சுவாமிமலைக்குப் போய்விட்டு வந்தான். அதற்குள்ளாக மறுபடியும் பிரயாணம்!...

சுவாமிமலையை விட்டுப் புறப் படுவதற்கு முதல் நாள் இரவுகையில் பால் டம்ளருடன் ருக்கு நின்றுகொண்டிருந்தான். ராமநாதனுக்கும் அவளுக்கும் ஏதோ தர்க்கம் நடந்துகொண்டிருந்தது...

"பைத்தியக்காரி! இப்போதுதான் படாத பாடு பட்டு வீவு வாங்கிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதற்குள் அடுத்த வாரம் இன்னொரு தரம் துரை வீவு கொடுப்பானா? அசட்டுத் தனமாகப் பிடிவாதம் பிடிக்கிறாயே!"

"ஆமாம்! எல்லாம் மனசிருந்தால் மார்க்கம் இல்லாமலா போய்விடும்?"

"ருக்கு, இதோ பார்! இன்னும் நீ குழந்தையாகவே இருக்க

சக்தி பொங்கல் மலர்—1947

கிறாய். என்னைக் காட்டிலும் உன்மேலே அதிகப் பிரியம் உள்ளவர் யாராவது உண்டா? நான் என்ன செய்யட்டும், சொல்லு. பணம் செலவழிக்க நான் கவலைப்படவில்லை. ஆனால் வீவு கிடைக்க வேண்டுமே?" என்று ராமநாதன் சமாதானப் படுத்திக்கொண்டிருந்தான்.

இரண்டு பேரும் யோசனையில் மூழ்கி யிருந்தார்கள். 'புதுக்குடித்தனம்' வைத்த பிறகு இப்பொழுதுதான் முதன் முறையாகப் பிரியம் அந்த இளம் தம்பதிகளுக்கு ஒரு நிமிஷப் பிரிவு கூடச் சகிக்கக்கொணாததாகத் தோன்றியதில் வியப்பொன்றும் இல்லை.

திடீரென்று ருக்கு சொன்னான்: "எனக்கு ஒரு யோசனை தோன்றுகிறது. ஆனால்..."

"என்ன, என்ன விஷயம் சொல்லேன்!" என்றான் ராமநாதன் வெகு ஆவலுடன்.

"வேறு ஒன்றுமில்லை. எனக்கு உடம்பு சரியாக இல்லை யென்று அப்பாவை விட்டு ஒரு பொய்த்தந்தி கொடுக்கச் சொல்கிறேனே! அதை ஆபீசில் காட்டி..."

அவள் பேசி முடிப்பதற்குள், ராமநாதன் குறுக்கிட்டான் "ஈ, ஈ! அசடு! அந்தமாதிரி அச்சான்யமாக எதுவும் செய்து விடாதே! உனக்குத் தலைவலி என்கிற வார்த்தைகூட என்காதில் பட வேண்டாம்."

இந்த ஆட்சேபணை ருக்குவின் காதில் ஏறவில்லை. “உங்களுக்கு இங்கே வர மனசில்லை. அதற்காகத்தான் இந்த நொண்டிச் சாக்கெல்லாம் சொல்கிறீர்கள்” என்று குறைகூற ஆரம்பித்தாள். முதலில் ராமநாதன் ருக்குவைச் சமாதானப்படுத்த வேறு வழியில்லையென்று இந்தயோசனையை ஏற்றுக்கொண்டான். ஆனால், சிறிது நேரத்தில் அவன் மனம் இப்படித்தான் எண்ணியது, “ஆஹா, ருக்குவைத் தவிர வேறு யாருக்காவது இந்த மாதிரி யோசனை தோன்றுமா? என்ன இருந்தாலும் ருக்குவின் புத்திசாலித்தனம் அவாதிதான்!” கன குஷியுடன், அடுத்த வாரம் ருக்குவைச் சந்திக்கப் போகும் உற்சாகத்துடன், மறுநாள் ராமநாதன் சென்னைக்குப் பயணமானான்....

திங்கள்கிழமை பிற்பகல் ஆபீசுக்கே வந்து சேர்ந்தது தந்தி:

“ருக்கு அபாயம். உடனே புறப்படவும் — வைத்தீசுவர ஐயர்.”

ராமநாதன் முன்னே, பின்னே ஒரு நாடகத்தில், ஓர் ‘எக்ஸ்ட்ரா’ வேஷம்கூடப் போட்டுக் கொண்ட தில்லை. ஆனாலும், அப்பா! அவன் ஆபீசிலே நேற்று படுத்திவைத்த பாடும், அலறின அலறலும்! முதல் காரியமாகத் துரை அவனுக்கு லீவு ‘சாங்க்ஷன்’ செய்து விட்டு, ‘அவனுடைய மனைவி குணமாக வேண்டுமென்று ஆண்டவனைப் பிரார்த்தி’ப்பதாகவும் தெரிவித்து அவனை அனுப்பி வைத்தார்.

ராமநாதன் துரையின் புத்திசாலித் தனத்தை நினைத்துக் கொண்டு வாய்விட்டுச் சிரித்தான். ருக்குவின் உடம்பு குண

மாகப் பிரார்த்திக்கிறாராம்! இன்னும் கொஞ்சம் மூனையைக் கொடுக்கும்படி அந்த ‘ஆண்டவனை’ வேண்டுவதுதானே!...

வண்டியின் ‘கடக், கடக்’ சப்தம் நின்றது; ராமநாதன் ஜன்னல் வழியாக எட்டிப் பார்த்தான். மாயவரம் ஜங்ஷன் — சனியன் பிடித்த வண்டி இங்கே அரை மணி நேரம் நிற்கும்! கொஞ்சம் ‘பிளாட்பார்’ தில் இறங்கி, காப்பி சாப்பிட்டு விட்டு வந்தால்கூடத் தேவலை.

காப்பி சாப்பிட்டுவிட்டு, வெற்றிலையும் போட்டுக்கொண்ட பிறகு, ராமநாதன் தன்னைச் சுற்றி யிருக்கும் ஸ்டேஷன் கோலாகலங்களைக் கவனித்துப் பார்த்தான்.

‘டாய்லட்’ சாமான் விற்பவன் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டு, ஆரஞ்சுப் பழக்காரனுக்கும், வண்டியி லிருந்த ஒரு கிழவருக்கும் நடந்துகொண்டிருந்த ‘லடா’வை நிரம்பச் சுவாரஸ்யமாகக் கவனித்துக்கொண்டிருந்தான். ‘டாய்லட்’ தட்டிலிருந்து தொங்கிக்கொண்டிருந்த ரிப்பன் ராமநாதனைத் தொட்டதும், ஒரு விஷயம் ஞாபகத்துக்கு வந்தது.

பட்டணத்தில், ஆபீசுக்குப் போகும் ஒவ்வொரு தினமும், ருக்கு ராமநாதனுக்கு ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டிருப்பாள், ஓரத்தில் மெல்லிய சரிகை போட்ட கறுப்புக்கரை ரிப்பன் அரை டஜன் வாங்கி வரும்படி; அவனும் தினம் மறந்து கொண்டே யிருப்பான்.

ருக்குவுக்கு அதிர்ஷ்டம்தான், — மாயவரத்தில், எதிர்பாராத சமயத்தில், அதே கறுப்புக்கரை ரிப்பன் அவன் எதிரில் வந்து நாட்டிய மாடுகிறது! அரை

டஜனுக்கு ஒரு டஜனாக வாங்கிப் பையில் போட்டுக்கொண்டான். சில்லறையைக் கொடுத்துவிட்டு வண்டியில் ஏறுவதற்கும், அது கிளம்புவதற்கும் சரியாக இருந்தது.

அந்தக் கறுப்பு ரிப்பனுடன் ருக்கு எப்படிக்காட்சியளிப்பான் என்று ஒரு கணம் ராமநாதன் தனக்குள் கற்பனைசெய்து பார்த்துக்கொண்டான். கருநாகம்போன்ற அந்தக் கூந்தலுக்கு இந்தக் கறுப்புக் கரைரிப்பன்நிரம்பப் பொருத்தமானது தான். ருக்கு ஏற்கெனவே நல்ல அழகி. எட்டு மாதக் கர்ப்பம் அவளுடைய அழகுக்கு மெருகு கொடுத்திருந்தது. வெகுமோஹனமான உருவம்.....ராமநாதன் அந்த அழகுக் கற்பனையில் தன் 'சிந்தை திறை கொடுத்த' விட்டான்.

'வெட்டிவேர்' என்று அவன் காதுக் கருகில் யாரோ கத்தியதற் கப்புறம்தான் அவனுக்கு இந்த உலக நினைவு வந்தது. ஆடு துறை வந்து விட்டது. இன்னும் ஐந்தோ அல்லது ஆறே ஸ்டேஷன்கள்தான் சுவாமிமலைக்கு. அப்புறம் ருக்குவைக் காணலாம், பேசலாம்...

வெட்டிவேர் என்றால் ருக்குவுக்கு உயிர் ஆயிற்றே! அதுவும் கொஞ்சம் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டியதுதான்...

சுவாமிமலை ஸ்டேஷனில் பார்சல் வண்டி வந்து நின்றதும், அதிலிருந்து இறங்கிய முதலாவது ஆசாமி, ராமநாதன்தான். மூட்டை, முடிச்சு ஒன்றும் கிடையாது. கையில் ஒரு பை. அதிலும் இரண்டு வேஷ்டி, சட்டை, வெட்டிவேர், ரிப்பன்— இவைகள் தான்.

சக்தி பொங்கல் மலர்—1947

கையை வீசிக்கொண்டு 'புதுப் பால்'த்தைக் கடந்து ஊருக்குள் நுழைந்தான். மனம் எங்கேயோ சிட்டுக் குருவிபோல் பறந்து கொண்டிருந்தது உல்லாசமாக.

ஆயிற்று, தெற்கு மடவிளாகம் வந்தாகிவிட்டது. அடுத்த திருப்பம் ருக்குவின் வீடு இருக்கும் நடுத்தெரு.

தெருக் கோடிக்கும் வந்து விட்டான். அதோ, மாமனாரின் மாடி வீடு கம்பீரமாய்த் தலைநிமிர்ந்து நிற்கிறது. வாசலில் மாமனார் சின்றுகொண்டிருக்கிறார். நடையை எட்டிப் போட்டான்.

வீட்டு வாசற் படியில் காலை வைத்ததும் மாமனார்தான் அவனை முதலில் வரவேற்று "வாப்பா, ராமு!" என்றார். அவர் குரல் ஏன் இவ்வளவு கம்மிப் போயிருக்கிறது?

"என்ன மாமா, நீங்கள் கூட ருக்குவின் விளையாட்டில் சேர்ந்து கொண்டீர்கள்?" என்று ராமு சிரித்துக்கொண்டே கேட்டான்.

"என்ன விளையாட்டு? நான் கொடுத்த தந்தி வந்து சேர்ந்ததா, இல்லையா?" என்று சற்றுத் திகைப்புடன் கேட்டார் வைத்தீசுவர ஐயர்.

"வந்தது, வந்தது. அதைத் தான் நானும் சொல்லுகிறேன்!"

"அதில் விளையாட்டு என்ன இருக்கிறது? வாஸ்தவத்தைத் தானே அடித்திருந்தேன். நீ சொல்லுவது எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லையே! ருக்கு ஏதோ தலைவலி, ஜலதோஷம் என்று சொல்லிக்கொண்டு நேற்று மத்தியானம் படுத்துக் கொண்டான். சாயந்திரம் நல்ல ஜூரம்; மூச்சுப் பேச்சு இல்லை. டாக்டர்

வந்து பார்த்துவிட்டு, இன்னும் ஆறுமணி நேரம் தாண்டினதற்கப்புறம் தான் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும் என்று சொல்லி விட்டுப் போயிருக்கிறாரே, அப்பா!" என்றார் அவர். அவர்கள்களில் ததும்பி நின்ற கண்ணீர் கீழே சிந்திற்று.

ராமநாதனுக்கு உலகமே சுழலுவதாகத் தோன்றியது. வீட்டின் உள் பக்கம் நோக்கினான். குதூகலத்தின் சாயைகூடத் தென்படவில்லை அங்கே. அதற்குப் பதி

லாக இருட்டுத்தான் நிறைந்திருந்தது. நிசப்தம், பயங்கர நிசப்தம், மரண அமைதி குடி கொண் டிருந்தது.

இங்கே ராமநாதன் மனத்தை இருள் கவ்விக் கொண்டது. கையில் பிடித்திருந்த பை நழுவிக்கீழே விழுந்தது. அதிலிருந்து வெளிப்பட்ட ஒரு டஜன் ரிப்பனும், கட்டு வெட்டி வேரும் தெருக்குறட்டிற்கு ஏதோ ஒரு வித பயங்கர சோபையை அளித்துக்கொண்டிருந்தன.

நாய் வால் ஆகாரம்

தென் ஆப்பிரிக்கச் சுதேசி ஒருவனை அரசாங்க அதிகாரி ஒருவர்கண்டு, வரி கொடுக்கும்படிக்கேட்டார். நியாயமான காரணங்களைச் சொன்னால்தான் அவன் வரி கொடுப்பான் என்று எண்ணி, அவர் சொன்னார்: "அப்பா! இந்த அரசாங்கம் உனக்குத் தகப்பனரைப் போல இருக்கிறது. உனக்கு உடம்பு சரி யில்லாதபோது வைத்தியம் அளிக்கிறது; எதிரிகளிடமிருந்து காக்கிறது. பசிக்கும்போது உணவு தருகிறது; கல்வி வசதி செய்துகொடுக்கிறது. இதற்கெல்லாம் நீ பணம் தர வேண்டாமா?"

சுதேசி இதைப் பொறுமையோடு கேட்டுக்கொண்டிருந்துவிட்டுப் பதில் கூறினான்: "ஐயா, எனக்கு எல்லாம் புரிகிறது. இதைக் கேளுங்கள்: என்னிடம் ஒரு நாய் இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு நாள் நிரம்பப் பசித்தபோது, அது என்னிடம் வந்து ஆகாரம் கேட்கிறது. நான் சொல்கிறேன்: 'அட நாயே! நீ நிரம்பப் பசியுடனிருப்பது எனக்குத் தெரிகிறது. நான் உனக்காக நிரம்ப வருத்தப்படுகிறேன். இதோ, உனக்கு ஆகாரம் தந்துவிட்டுத்தான் மறு வேலை.'

"இப்படிச் சொல்லிவிட்டு, ஒரு கத்தியை எடுத்து, நான் அதனுடைய வாலில் அறுத்து, அதன் முன் போட்டுவிட்டுச் சொல்லுகிறேன்: 'விசுவாச மிக்க என் நாயே! இதோ அருமையான மாமிசம் இருக்கிறது. சாப்பிட்டுக் கொழுத்துப் போ!'"

—டபிள்யூ. ஜே. டர்னர்

ஹிம்சை நாகரிகம்

படாடோபம் பொருந்திய பெருஞ் செயல்களையும், கண்ணைப் பறிக்கும் செல்வச் செழிப்பும் ஆடம்பரமும் மிகுந்த வாழ்க்கையையும், ஹிம்சையினாலன்றி ஏற்படுத்தவும், கொண்டு செலுத்தவும் இயலாது. ஆகையினால், இவைகளை நாகரிகத்தின் சின்னங்களாகக் கருதுவது தவறாகும்.

—கே. ஜி. மக்ருவாலா (கிராம ராஜ்யம்)

மங்கை

பெண்களின்
புத்தகம்

பதிப்பாசிரியர்: 'குகப்ரியை'

தனிப் புத்தகம் ரூ. 1

தபால் செலவு தனி

12 புத்தகங்களுக்கும் தபால் செலவுடன் ரூ. 12

சக்தி காரியாலயம்

சென்னை 14

கோபால்ஜி அண்டு கம்பெனி

203. கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெரு ஜி. டி. மதராஸ்

NARASU'S

means

nice coffee

★ Narasu's coffee is preferred for parties, big and small. The wise hostess knows the secret of satisfying her guests with the best of beverages, Narasu's coffee. Full-grown berries selected with care, roasted, ground and packed in an up-to-date and well-equipped factory for the high quality of

- - Narasu's coffee - -

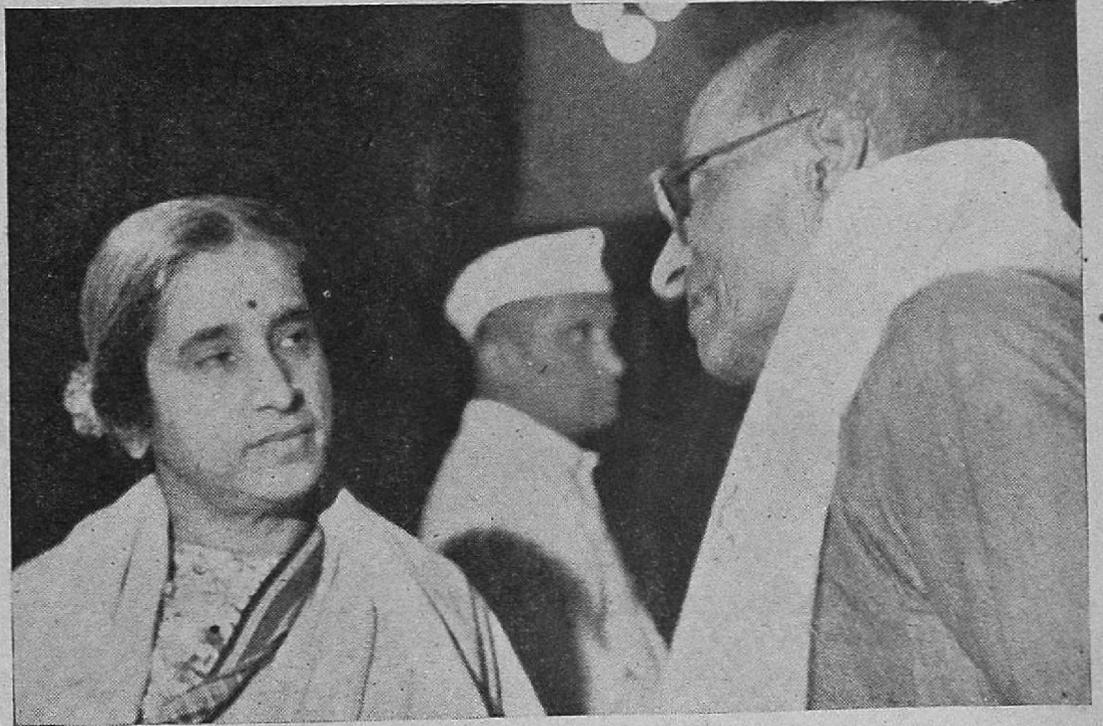
Insist on Narasu's nice coffee, unrivalled for its flavour and quality.

 Narasu's

— THE BEST THAT INDIA PRODUCES —

அரசியல் நிர்ணய சபையில் கர்ஜனை புரிந்துவிட்டு வெளிவரும் பண்டித நேருவுக்கு மகத்தான வரவேற்புக் கிடைக்கிறது

ராஜாஜியும் ஸ்ரீமதி அம்மு ஸ்வாமிநாதனும்

சக்தி போங்கல் மலர்-1947

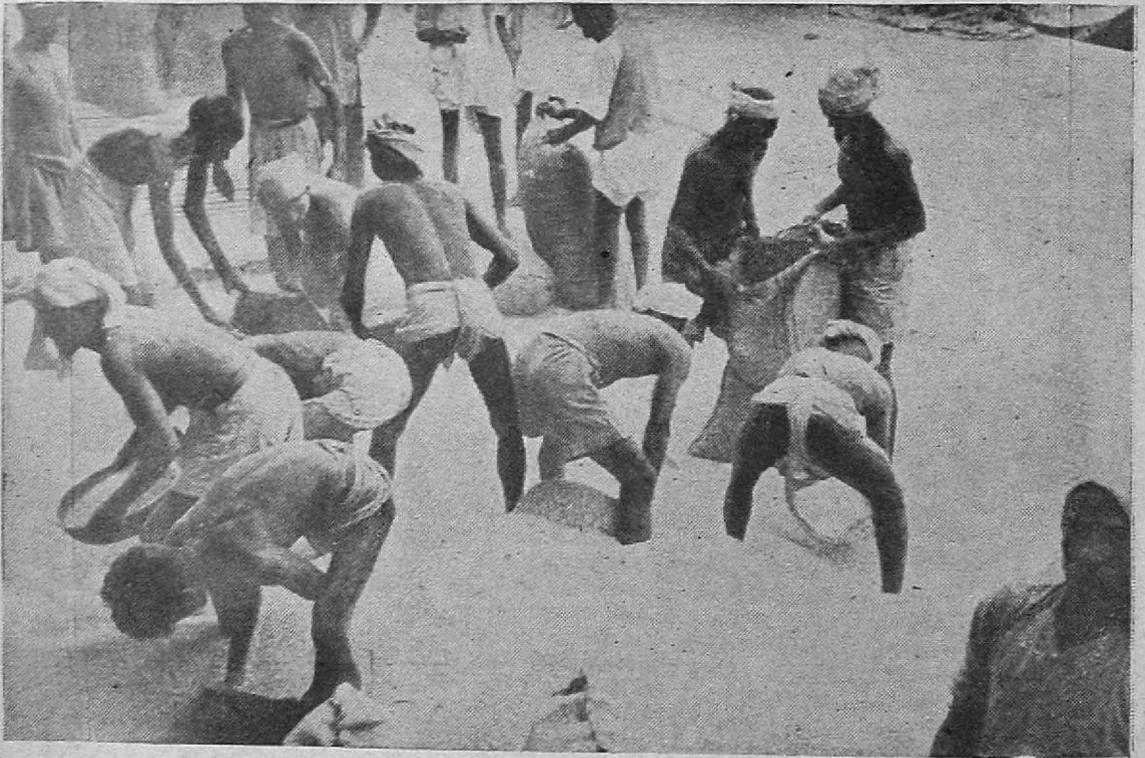
இந்தியாவின் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்க,
1946, டிசெம்பர் 9-ம் தேதி, புது டில்லியில் கூடிய
அரசியல் நிர்ணய சபையில், பண்டித நேரு
சொல்மாரி பொழிகிறார்

டில்லியில் இருந்தவாறே, வடமேற்கு எல்லைப்புற
மாகாணத்தைப் பார்க்கிறார் அரசியல் நிர்ணய
சபைத் தலைவர் ராஜேன் பாபு

“அறிவுடையோர் நாமல்ல அறியாயம் செய்தறியோம்
ஆடாய்ப் பிறந்திட்டோம் அனைவருக்கும் பரி தீர்ப்போம்!”

“கோதுமையை அள்ளி அள்ளிக் கோணியிலே கொட்டுவதென்?
குடைதொழிலைக் கைவிட்டுக் கூலிக்கு வந்ததினால்!”

சக்தி பொய்கல் மலர்—1947

லாண்ட் ட்ரஸ்ட் ஆப் இந்தியாவின்

“பிக்ஸ்ட் டெபாஸிட்ஸ்கள்”

மூலம்

உங்கள் தனத்தை விருத்தி செய்யுங்கள்

கீழ்க்கண்ட விகிதங்களில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன

3 மாதங்களுக்கு	2½%	5, 6 வருடங்களுக்கு	5%
6 மாதங்களுக்கு	3%	7 வருடங்களுக்கு	5½%
9 மாதங்களுக்கு	3½%	8 வருடங்களுக்கு	5½%
1, 2 வருடங்களுக்கு	4½%	9 வருடங்களுக்கு	5¾%
3, 4 வருடங்களுக்கு	4¾%	10 வருடங்களுக்கு	6%

உங்கள் பாதுகாப்புக்கு

காசி, கல்கத்தா, அதன் சுற்று வட்டாரங்களில் ஏற்கெனவே எங்களுக்குள்ள சிரேஷ்டமான நிலங்களுடன், நாங்கள் மறுபடியும் சமீப காலத்தில், கல்கத்தா கார்ப்பொரேஷன் எல்லைக்குட்பட்ட, ஹிந்துஸ்தான் கம்பெனியின் புதிய அலிப்பூர் காலனிக்கு பக்கத்தில், பெரிய நிலங்கள் வாங்கியிருக்கிறோம். இந்த நிலங்கள் தீர்ப்பொழுது சிறு சிறு மனைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு விற்கப்படுகின்றன

லாண்ட் ட்ரஸ்ட் ஆப் இந்தியா

— லிமிடெட் —

ஸ்தாபிதம் : 1941

லாபம் பிரித்துக் கொடுப்பதில் முன்னேற்றமுள்ள
தேசிய ஸ்தாபனம்

தலைமை ஆபீஸ் : 12, செளரங்கி ஸ்கொயர், கல்கத்தா

பேர்ஸ் : Cal. 1464 & 1465 : : தந்தி : "ARYOPLANTS"

A. P. P/L. T.

அன்பர்கள்

அனைவருக்கும்

எமது

பொங்கல்

வாழ்த்துக்கள்

A.R.P. சாரதி, மதுரை

SARATHI
HANDLOOM TEXTILES
MADURA

M.S. MANI

வியத்தகு க்ரைட்டன்

க்ளாரென்ஸ் அனந்தப்பா

தீர்க்கதரிசிக்கு என்றைக்குமே, எங்குமே மதிப்பு உண்டு. அதேபோல், சகல கலைகளையும் கற்று, எல்லாத் துறைகளிலும் வல்லுவன யிருந்த ஜேம்ஸ் க்ரைட்டனின் புகழும் எட்டுத் திக்குகளிலும் பரவிற்று.

அவனுடைய பிறப்பைப்பற்றிய திட்டமான தேதி தெரியவில்லை. 1560-ம் வருஷம் ஆகஸ்டு மாதத்தில் அவன் பிறந்திருக்க வேண்டுமென்று பலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். பெர்த்தில் இலக்கணப் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு, செயின்ட் ஆண்ட்ரூவில் மேல் படிப்பைத் தொடங்கினான். இருபது வயது நிறையு முன்னரே, எல்லாக் கலைகளிலும் தேர்ந்தவனானான். பத்து வித பாஷைகளிலும் நன்கு பேசவும், எழுதவும் முடிந்தது. நாட்டியம், சங்கீதம் ஆகியவற்றிலும் சிறந்த தேர்ச்சி யடைந்தவனான யிருந்தான்.

இந்தத் திறமையையே முதலாகக் கொண்டு, பெயரும் புகழும் சம்பாதிப்பதற்காகப் பிரான்சு நாட்டுக்குச் சென்றான். பாரிசுக்குச் சென்றதும், அங்கிருந்த பள்ளிக்கூடங்கள், கல்லூரிகள், கல்வியிற் சிறந்து விளங்கிய அறிஞர்களின் வீடுகள் ஆகியவற்றின் வாசல்களில் ஓர் அட்டையில் இப்படி எழுதித் தொங்கவிட்டான் :

“நடுவர் கல்லூரியில் என்னைச் சந்திக்கவும், எந்த விஷயத்தைப் பற்றி வேண்டுமானாலும், எந்தக் சக்தி பொங்கல் மலர்—1947

கேள்வி வேண்டுமானாலும் கேட்கலாம். நான் பதில் சொல்லத் தயார். கேள்வி கேட்பவரின் இஷ்டப்படி, ஹிப்ரூ, சிரிய, அராபிய, கிரேக்க, லத்தீன், ஸ்பானிஷ் பிரஞ்சு, இதாலிய, ஆங்கில, டச்சு, ப்ளிமிஷ் ஆகியவற்றுள் எந்தப் பாஷையிலும், வசனமாகவோ, கவிதையாகவோ கேள்வி கேட்கலாம்.”

இதை எழுதிவிட்டு, க்ரைட்டன் வெகு உல்லாசமாய்ப் பொழுதைக் கழிக்க ஆரம்பித்தான். பாட்டிலும், கூத்திலும் ஈடுபட்டான். தன்னுடைய சவாலுக்காக எத்தகைய முன்னேற்பாடும் செய்துகொள்ள வில்லை.

சர்வ கலாசாலை மாணவர்கள் க்ரைட்டனின் இந்த நடத்தை யைக் கண்டு ஆத்திரம் அடைந்தார்கள். நடுவர் கல்லூரியின் வாசலில் மாட்டப்பட்டிருந்த சவால் அட்டையின் கீழே அவர்கள் இப்படி எழுதி வைத்தார்கள் :

“நீங்கள் இந்த அதிமேதாயியைப் பார்க்க வேண்டுமானால், எங்கே யாவது சாராயக் கடைக்கோ, தாசி வீட்டிற்கோ தான் செல்ல வேண்டும்!”

கடைசியில், அந்தத் தினம் வந்தது. காலை ஒன்பது மணிபி லிருந்து அஸ்தமிக்கும் வரை, அலுக்காமல், சலிக்காமல், தட்டாமல் கேள்விகளுக்குப் பதில் அளித்தான் க்ரைட்டன். கூட்டத்தின் தலைவரும், அங்கு வர்

திருந்த நான்கு பேராசிரியர்களும், க்ரைட்டனின் அசாதாரணமான மேதா விவாசத்தையும், திறமையையும் வெகுவாகப் பாராட்டி, ஒரு வைரமோதிரமும் பொற்பை ஒன்றும்பரிசாக அளித்தார்கள். ஜேம்ஸுக்கு அன்றி விருந்து "வியத்தகு க்ரைட்டன்" என்ற பெயர் வந்தது.

அடுத்தபடியாக, க்ரைட்டன் ரோமுக்குச் சென்று, அங்கும், முக்கிய ஸ்தலங்களில் வெல்வாம் இதே தோரணையில் அட்டைகள் எழுதித் தொங்க விட்டான் :

"ஜேம்ஸ் க்ரைட்டன் எனப் படும் நாம், கேட்கப்படும் எந்தக் கேள்விக்கும், எவ்வித முன்னேற்பாடுமின்றிப் பதிலளிக்கத் தயாராயிருக்கிறோம்."

பல பேரறிஞர்களும், வித்துவான்களும் நிறைந்த இடத்தில் இவன் விடுத்த சவால் வீண்போகவில்லை. போப்பும், பிஷ்புகளும், கார்டினல்களும், டாக்டர்களும், விஞ்ஞானிகளும், பேராசிரியர்களும், நிறைந்திருந்த சபையில் தன்னுடைய பரந்த ஞானத்தை வெளிப்படுத்தினான் க்ரைட்டன்.

அவனுடைய அடுத்த போர்க்களம் வெனிஸ். அங்கே யிருந்த நகரக் கல்வி ஸ்தாபனத்தில், வெகு அற்புதமான பிரசங்கம் ஒன்று செய்தான். தத்துவம், கணிதம், வேதாந்தம் ஆகியவற்றில் அவனுக்கு இருந்த அபாரமேதை, அங்கே குழுமி யிருந்தவர்களுடைய பாராட்டுதல்களைப் பெற்றது. வெனிஸின் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் க்ரைட்டனின் பெயர் புழங்கிற்று.

அடுத்த திக்விஜய ஸ்தலம் பாடுவா. பெரிய சர்வ கலாசாலை யொன்று உள்ள பாடுவா,

கல்வியறிவின் சிகரமாக விளங்கிற்று அந்தக் காலத்தில். பாடுவா இவன் வருகையைப் பெரிய தேசியக் கொண்டாட்டமாகவே கொண்டாடிற்று. கரைபுரண்டோடிய உற்சாகத்துடன் க்ரைட்டனுக்கு வரவேற்பு அளித்தது. உகந்த முறையில் பதிலளித்தான் க்ரைட்டன்.

ஒரு பொதுக் கூட்டம் நடைபெற்றது; க்ரைட்டன், அவர்களுடைய கலைகளைப் பரிகசித்தான்; கணித சாஸ்திரிகளைக் குறை கூறினான்; அரிஸ்டாடிஸையும், அவனைப் பின்பற்றுபவர்களையும் கடுமையாகத் தாக்கினான். அந்தக் காலத்தில் பிரபலமாக இருந்த, தவருன மனோபாவம் ஒவ்வொன்றையும் பிய்த்து அலசினான்.

பிறகு, மாண்டுவா ஜனங்கள், அவனுடைய குஸ்தித் திறமையைக் காட்டச் சொல்லி அவனை அழைத்தார்கள். அப்பொழுது மாண்டுவாவில் ஒரு பெரிய குஸ்திப் பயில்வான் வசித்து வந்தான். துவர்துவ யுத்தத்தில் தன்னை யாரும் வெல்ல முடியாது என்று இறுமாப்புக் கொண்டிருந்தான் அவன். தன்னை எதிர்த்த மூன்று பேர்வழிகளையமலோகத்துக்கு அனுப்பியுமிருந்தான். க்ரைட்டன் அவனுடன் சண்டை செய்யச் சித்தமானான்.

மாண்டுவா பிரபு பயப்பட்டான். அநியாயமாக க்ரைட்டன் உயிரைக் கொடுக்கப் போகிறானே என்று வருந்தினான். ஆனால், க்ரைட்டன், தனக்கு 1500 பிஸ்தோல் பரிசு கொடுத்தால், அந்தப் பயில்வானை மாண்டுவாவை விட்டு மட்டுமல்லாமல், இத்தாலியை விட்டே ஓடும்படிச் செய்வதாகக் கூறினான்.

பயங்கரமான சண்டை ஆரம்ப மாயிற்று. க்ரைட்டனின் எதிரி தன்னுடைய சக்தியை யெல்லாம் பிரயோகித்து, வெகு ஆத்திரத்துடன் தாக்கினான். க்ரைட்டன் வெகு நேரம் சாத்வீகமாக நின்று தாக்குதலைத் தாங்கிக் கொண்டே யிருந்தான். பயில்வான் கடைசியில் களைத்துப் போன சமயம் பார்த்து, ஒரே பாய்ச்சலில் அவனை வீழ்த்தித் தள்ளினான். பார்த்திருந்த மக்களின் மகிழ்ச்சி அளவு கடந்து போயிற்று. க்ரைட்டனைப் புகழ்பவர்களின் எண்ணிக்கை இன்னும் அதிகமாயிற்று. அவனுடைய வெற்றியின் சிகரம் அவன் பின்னால்செய்த காரியம் தான் : ஏற்கெனவே, அந்தப் பயில்வானைத் தூத்துவதில் தங்கள் உயிரைக் கொடுத்த மூன்று பேர்களுடைய மனைவிகளுக்கும், தனக்குக் கிடைத்த பரிசை வழங்கியது தான் அது. மாண்டு வா பிரபு அளவற்ற மகிழ்ச்சியடைந்தார். தனக்கு மெய்க் காப்பாளனாகவும், தன் மகனுக்கு உபாத்தியாயராகவும் க்ரைட்டனை நியமித்தார்.

ஓர் இரவு, மாண்டுவா நகரின் தெரு வழியே, ஸ்டார் வாத்தியத்தில் இன்னிசை பெருக்கிய வாறு போய்க்கொண்டிருந்த போது, ஒரு சில முக மூடி மனிதர்களால் க்ரைட்டன் தாக்கப்பட்டான். அவர்களுள், பிரபுவின் மகனும் ஒருவன். அவன் தான் க்ரைட்டனின் மார்பில் கத்தியால் குத்தினான். இந்தப் படுகொலைக்குக் காரணம் தெரியவில்லை. பிரபுவின் மகன் காதலித்த ஒரு பெண்ணை க்ரைட்டன் காதலித்தா னென்றும்,

அந்தப் பொருமையால் இந்தப் படு கொலை நிகழ்ந்தது என்றும் சிலர் கூறுகிறார்கள்.

க்ரைட்டனின் வாழ்க்கை சுருக்கமானது. முழு மனிதனை ஆவதற்குள்ளேயே அவன் இறந்துபோனான். ஆனால், அதற்குள்ளேயே அவனுடைய வாழ்க்கையில் புகழும் கௌரவமும், தொண்டும் நிறைந்துவிட்டன. மிக ஆதாரமான ஒரு செய்திப்படி அவனுடைய வயது இருபத்திரண்டுதான்.

இந்தச் சோக முடிவு பொது மக்களுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைப் பெற்றது. வெகு நாட்களுக்கு மாண்டுவா அவனுடைய மரணத்துக்காகத் துக்கம் காத்தது. அவன் பொருட்டுப் பாடப்பட்ட பிரலாபங்களையும், சரமசுலோகங்களையும் சேர்த்துப் பார்த்தால், அவை ஹோமரின் காவியங்களைவிட அதிகமாகவே யிருக்கும்.

ஒரு குதிரை மேல், ஒரு கையில் ஈட்டியுடனும், இன்னொரு கையில் புத்தகத்துடனும் வீற்றிருப்பதாக க்ரைட்டனின் திருவுருவம் காண்கிறது. அரசர்கள், இளவரசர்கள், பணக்காரர் ஏழை, படித்தவர், பாமரர் ஆகிய எல்லோருடைய மதிப்பையும் ஒருங்கே பெற்றிருந்தான் க்ரைட்டன். இயற்கையின் அதியுன்னத சிருஷ்டி அவள்.

அசாதாரணமான ஆற்றல் படைத்த மனிதனைக் கண்டால் நாம், "வியத்தகு க்ரைட்டன் இவன்" என்று கூறி, இன்றைக்கும் க்ரைட்டனை நினைத்துக் கொள்கிறோம். [வமசிந்தியாவிலிருந்து]

இலங்கைத் தேயிலைத் தோட்டம்

எஸ். சியாம்சுந்தர் ராஜரத்னம்

சுதந்தரம் மக்களின் பிறப்புரிமை என்பது யாரும் மறுக்க முடியாத விஷயம். ஆனால், ஒவ்வொரு நாட்டிலும் பெரும்பான்மையான ஜனங்கள், பல்வேறு துறைகளில் கட்டுண்டு, பரிதவிப்பது கண்கூடு. கல்வியற்ற பாமாமக்கள் சூழ்ச்சியாளர்களின் கையில், சினந்தெழும். அலையில் அடிபடும், கதியற்ற படகைப்போல், திகைப்புற்று, வருந்தி வாடுகின்றனர். 'நாகரிகம், நாகரிகம்' என்றும், 'உரிமை, உரிமை' என்றும், 'நாவளவில் பிதற்றும் அரசாங்க அதிகாரிகளும், 'சமுதாயச் சேவையாளர்' என்ற 'படே' நாமத்துடன் விளங்கும் அனேக நய வஞ்சகர்களும் ஏழை, பாமாமக்களின் இரத்தத்தை உறிஞ்சி வருவதைக் காண்கிறோம்; வருஷந்தோறும் இந்த ஏழைகளிடமிருந்து தவறாது காணிக்கை வாங்கும் கயவர்களை, நாளுக்கு நாள் நாம் நன்கு அறிந்துவருகிறோம். தெய்வலோக இன்பத்தைப் பூமண்டலத்திலேயே நிலைநாட்டி விடுவதாகவும், அவர்கள் நலத்தை நசுக்க முயற்சி செய்யும் எதிரிகளை எதிர்த்துப் போராடி, நன்மை தேடிக்கொடுப்பதாகவும் 'தலைவர்'களும், 'தேசாபிமானி'களும் பல்லவி பாடுவது இன்று சகஜமாகிவிட்டது. ஆனால், பரோபகார சிந்தனை யுடையவர்களும் இல்லாமலில்லை. உண்மையான உத்தம குணம் வாய்ந்த இச்சிலரே, உதவியற்ற ஏழைகளுக்கு உதவவும், துர்ப்பாக்கியத்தி

லாழ்ந்த எளியவரின் துயரை நீக்கவும் உதவுகின்றனர்.

இலங்கையில் எல்லாக் காரியங்களும் முற்போக்கான முறையில் நடத்தப்படுகிற தென்றும், அங்கு வாழும் இந்தியர்கள் சுவர்க்கலோக சுகத்தைப் பெற்று இன்புறுகின்றனர் என்றும் அனேகர் எண்ணுகின்றனர். உண்மையில் இலங்கையரிடையே ஒரு நாகப்படுகுழி 'விச்வ ரூப'க் காட்சி யளிக்கிறது. இந்தியர்களுக்கு, அவர்களுடைய சொந்த நாட்டில், இருக்க வீடோ, அணியத் துணியோ, புகிக்க அன்னமோ கிடையாது, இங்கு வந்து தான் எல்லாவற்றையும் தேடிக்கொண்டு சுகமாக வாழ்கின்றனர் என்ற தப்பெண்ணம் உடனே அகல வேண்டும். ஏனெனில், தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் இந்தியத் தொழிலாளியின் நிலைமை பரிதாபமாக இருக்கிறதே தவிர, அதில் கௌரவம் கொள்ளவோ, போற்றவோ, புகழவோ சற்றேனும் இடமில்லை.

இலங்கையில் உள்ள இந்தியரில் சுமார் எட்டு லட்சம் பேர், தேயிலைத் தோட்டங்களிலும், ரப்பர் தோட்டங்களிலும் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகள். இவர்களே இலங்கையின் வளர்ச்சிக்கும், உயர்வுக்கும் காரணகர்த்தாக்கள். இவர்களின் உழைப்பினால்தான் இலங்கைச் சர்க்காரின் கஜானாவில் பணம் குவிக்கிறது. ஆதி முதல் நாட்டைச் சீர்ப்படுத்திய தனிச் சிறப்பு இவர்களுக்கு

பயோ டோல

குழந்தைகளின் ஆரோக்
கியத்தையும் பலத்தையும்
வளரச் செய்வதற்கு
ஓர் உயர்ந்த டானிக்

இன்பமாயும் சாப்பிடுவதற்கு
ருசியாயுமுள்ள பயோ
டோல குழந்தைகளின்
எலும்புகளையும் தசை நார்
களையும் வளர்க்கிறது. குழந்
தைகளை மன உறுதி, சக்தி,
பலம், உறுதியான பற்கள்
இவற்றுடன் வளர்ப்பதற்கு
ஓர் உன்னதமான டானிக்

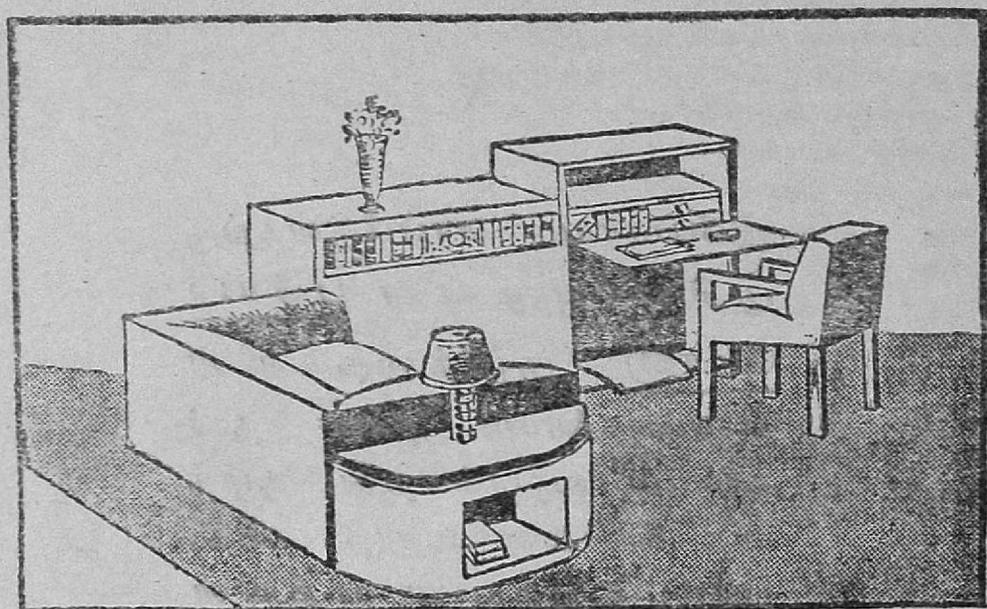

ராய் அண்ட் கம்பெனி

பிரின்ஸஸ் ஸ்டிரீட் - பம்பாய்

உங்கள் விருப்பத்திற்கேற்ற
நேர்த்தியான பர்னிச்சர்களுக்கு

ரென் கம்பெனியே

ரென் பென்னட் ^{அண்ட்} கம்பெனி
(இந்தியா) லிமிடெட்

பர்னிச்சர்கள் தயாரிப்பவர்கள்

34, மவுண்ட் ரோடு - சென்னை

மட்டுந்தான் உண்டு. இன்று, இலங்கையின் பெயர் உலகில் எல்லாப் பாகங்களிலும் பரவச் செய்வதும் இவர்களே. இலங்கை என்ற உடனே தேயிலை கிளைவுக்கு வருகிறது. இத் தேயிலை யாரால் உண்டுபண்ணப் படுகிறது? இந்திய ரல்லவா? இவர்களே நாட்டின் உயிர் நாடியாகவும், தேசத்தின் முதுகெலும்பாகவும் இருந்து, தொண்டு செய்கிறார்கள். திசுபத்ததுடன், எளிய வாழ்வு நடத்தி, சுகம் பெற வழியின்றி வருந்துகின்றனர்.

இவர்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு தான் எல்லா முதலாளிகளும் வியாபாரிகளும் பணம் திரட்டுகின்றனர். இவர்கள் ஏழைத் தொழிலாளரை ஏமாற்றச் சூழ்ச்சிசெய்யும்பொழுது, அரசாங்கமும் அவர்களை அடிமைப்படுத்தி, ஆதிக்கம் புரிந்து வருகிறது. அடிமை வியாபாரம் சென்ற நூற்றாண்டிலேயே நிரம்புமாக்கப்பட்ட தென்று சரித்திரம் கூறுகிறது. ஆனால், அடிமைப்படுத்தில் கட்டுண்டு அவஸ்தைப்படும் எட்டு லட்சம் இந்தியரை என்ன பெயரிட்டழைப்பது?

ஒவ்வொரு தோட்டத்திலும் முன்னூறு பேர் முதல் அறுநூறு பேர் வரை இருக்கின்றனர். இவர்கள் குடியிருப்பதற்குத் தோட்டத் துறைமார்கள் கட்டடம் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று அரசாங்கம் பெருமிதப்படுகிறது. இந்த கட்டடங்கள் கைதிகளுக்கான கடுங்காவல் அறைகளா அல்லது கண்ணியமான ஜீவனம் நடத்தும் குடும்பத்தாருக்கான இல்லமா என்று ஆச்சரியப்பட வேண்டியிருக்கிறது. எட்டு, பத்து அறைகள் ஒரே தோடர்பில் கட்டப்பட்ட

டிருக்கின்றன. இந்தத் தோடர்களுக்கு 'லயம்' என்று பெயர். ஒற்றுமையைக் குலைத்து, பிரிவினையை உண்டுபண்ணும் நோக்கத்துடன் 'லயங்கள்' பல்வேறு திக்குகளில் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால், எல்லா ஜனங்களும் ஒன்றாக, சகோகர நேசத்துடன் வாழ இடமில்லை.

இந்தக் கட்டடங்களைப் பற்றிப் பிரமாதமாக ஒன்றும் கினைத்து விடக் கூடாது. ஒவ்வொரு அறையும் பத்து அடி நீளமும், எட்டு அடி அகலமும் உடையது. இந்த அறையை, இருபதாம் நூற்றாண்டின் 'கல்கத்தா இருட்டு அறை' என்று சொல்லுவது தரும். இதனுள்ள்தான் சமைக்க வேண்டும்; தூங்க வேண்டும்; குளிக்க வேண்டும். சிறு குழந்தைகளும் வயோதிகர்களும், ஆண்களும் பெண்களும், இனத்தாரும் நண்பரும், அந்தகார மடைந்த இந்த அறையிலேயே 'சுவர்க்க இன்ப'த்தை அனுபவிக்க வேண்டும். நோய்வாய்ப்பட்டு வருந்தும் போதும், பிரசவ வேதனையில் துடிக்கும் போதும், புகைபிடித்த, காற்றோட்ட மற்ற, இடிந்து பாழடைந்த இந்த அறையில் தான் அடைக்கலம் புக வேண்டும். சில இடங்களில், புருஷன், மனைவி, மக்கள், மருமக்கள், பாட்டன், பாட்டி ஆகிய எட்டு, பத்து ஜீவராசிகள் கூட இகிலேயே அடைந்து கிடக்க நேரிடுகிறது. இவ்விதமான இடத்தில் 'சுகாதார விஷயம்' எப்படியிருக்குமென்பது சொல்லாமலே தெரியும். எங்கும் ஒரே தூர்க்கந்தம்; குப்பைக் குவியல்கள்; புழுக்கள் வசிக்கும் சாக்கடைத் தண்ணீர். இவர்களுடைய சினேகிதரோ, உறவினரோ இங்கு தங்க முடியாது. தோட்டத்தில்

கூலி வேலை செய்யாதவர்கள், அனுதாபங் காட்டியோ, உதவி பெறவோ இங்கு தங்கினால் குற்றவாளியாவர். இது தான் சட்டம்; ஏழை மக்களை நசுக்கி, அடிமைக் குழியில் ஆழ்த்தும் அபூர்வச் சட்டம்!

இன்று, இலங்கையில் இலவசக் கல்வி அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால், ஏழை இந்தியத் தொழிலாளியின் பிள்ளைகளுக்கு எழுதப் படிக்க வசதியில்லாமலிருப்பது வருந்தத் தக்கதே. அழகக் கடைந்த கந்தையை அணிந்து கொண்டு, தமது பெற்றோருடன் வேலை செய்யும் ஐந்து, ஆறு வயதான சிறுவர் சிறுமியர் எத்தனையோ பேரைக் காணலாம். வயிறு நிறையக் கஞ்சி இல்லை; உடலை மறைக்கக் கந்தைக்கும் கஷ்டம்; விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்ய வழியில்லை. தோட்டங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், இவைகள் மாணவ ரில்லாத கலாசாலைகள் தான். இதனால், தோட்டத் தொழிலாளர் என்றும் பாமர ராகவே வாழ்ந்து, சுரண்டப்பட்டு துன்புறுத்தப்பட்டு, நிந்திக்கப்பட்டு புழுக்களாக வாழ்கிறார்கள். மருந்துச் சாலைகளும், மருத்துவர்களும் சில இடங்களில் உண்டு. இவைகளும் வெளித் தோற்றமளிக்கும் உயிரற்ற நிர்வாகங்கள் என்பதில் சந்தேக மில்லை.

சாதாரண நாட்களில், காலை விருந்து மாலைவரை வெயிலிலும், மழையிலும் கஷ்டப்பட்டு உழைக்கும் ஓர் ஆண் மகனுக்குக் கிடைக்கும் சம்பளம் எட்டு அணு தான். இதைக் கொண்டுதான் சகல செலவும் செய்ய வேண்டும். இதன் காரணமாகச் சதா காலமும் கடனாளியாகவே கலங்கி

வாடுகிறான் ஏழைத் தொழிலாளி. இவன் மனைவி மக்களும் கூட வேலை செய்தால்தான் எல்லோருக்கும் அரை வயிற்றுக் கஞ்சியும், கந்தைத் துணியும் கிடைக்கும். எல்லோரும் பிச்சைக் காரர்போல் தோன்றுவதன் ரகசியம் இதுதான். அரசாங்கமும் முதலாளிகளும் லாபம் அடையச் சாதனமா யிருக்கும் தொழிலாளி, அவனுடைய கடைசிக்காலத்தில், எல்லோராலும் வெறுக்கப்பட்டு, அனாதையாக உயிர் விடுகிறான். வாழ்நாள் முழுதும் உழைத்ததற்குப் பயன் இதுதான். வயதான காலத்தில், பலம் குன்றிய வேளையில், சில இடங்களில் மாதாமாதம் இரண்டு ரூபாயும், இரண்டு மூன்று படி அரிசியும் கொடுக்கப்படுகின்றன. இதைப் பெறுவதற்கும், நடக்கச் சக்தியற்ற, நேராக நிமிர்ந்து நிற்கக்கூடப் பலமில்லாத கிழவர்கள் ரஸ்தாக் களை கூட்டிச் சுத்தம் செய்ய வேண்டும்.

தோட்டத்தில் இருக்கும் அதி காரிகளின் ஆதிக்கமும் அக்கிரமமும் சொல்லத் தரமில்லை. இவர்கள் எஜமானர்கள்; தொழிலாளிகள் தாழ்மையுடன் கீழ்ப்படிந்து நடக்க வேண்டும்; நேராக நிற்பது தவறு; எதிர் வார்த்தை சொல்வது தவறு; கட்டளையை மீறுவது தவறு. இந்தக் குற்றங்களுக்காகத் தோட்டத்தை விட்டு உடனே வெளியே போகவும் நேரிடும். அடி, உதை கிடைத்தாலும் கிடைக்கும்.

நாள் முழுதும் உழைப்போரை நசுக்குவதில் கௌரவம் கிடையாது. இரத்தம் சிந்தி ஊழியம் செய்வோரை ஏமாற்றிச் சுரண்டுவது தர்மம் இல்லை. இந்தத் தொழிலாளிகள் பிறப்பிலும்,

வளர்ப்பிலும், வாழ்விலும் அடிமை; நேற்றும், இன்றும் அடிமை; நாளைக்கும் அடிமையா என்பது, முடிவு செய்யப்பட வேண்டும். இவர்களுக்குக் கல்வி இல்லை; உலக அறிவு இல்லை. உண்மையான உதவி இல்லை. வறுமையும், அறியாமையும் அவர்களுடைய நற்குணங்களையும், ஆர்வத்தையும் அடியோடு அழித்து விடுகின்றன.

இவ்வளவு கஷ்டத்தையும் தாங்கிக்கொண்டு, உயிரை ஓட்டி வரும் தொழிலாளியைப் பல விதத்திலும் நசுக்க முயலுகிறான், நயவஞ்சக முதலாளி. இதை எதிர்த்து, இலங்கைத் தோட்டத் தொழிலாளியின் நன்மைக்காக நாம் பாடுபட முன்வந்தால், இலங்கைக்கு மட்டுமல்ல, இந்திய நாட்டுக்கே புகழ் தேடிக்கொடுத்தவர்களாக ஆவோம்.

இனி நம்புவார்!

ஒருவருக் கொருவர் அறிமுக மில்லாத இரு நபர்கள் ஒரு பழைய சித்திரக் கண்காட்சியைப் பார்வை யிட்டுக்கொண்டிருந்தனர். படம் பார்க்கும் சுவாரஸ்யத்தில், இருட்டு நிறைந்த, ஜன நடமாட்டமே மில்லாத ஒரு பாகத்துக்குப் போய்விட்டார்கள்.

ஒருவருக்கு மட்டும் 'என்னமோ போல்' இருந்தது. இரண்டாவது நபரைப் பார்த்து "ஒரு தினுசாகப் பயம் ஏற்படுகிற தல்லவா?" என்று கேட்டார்.

இரண்டாவது நபர்: "உங்களுக்குப் பிசாசுகளில் நம்பிக்கை உண்டோ?"

முதல் நபர்: எனக்குக் கிடையாது; நீங்கள் நம்புகிறீர்களா?

இரண்டாவது நபர்: ஆம், நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

இப்படிச் சொல்லிவிட்டு அந்த இரண்டாவது நபர் மறைந்து போனார்!

—டி. சீ. சீ.

புகைப்படப் போட்டி விவரங்கள்

சென்ற (கார்த்திகை) இதழில் பிரசுரித்த படங்களில், சேலம் ஸ்ரீ எஸ். கந்தசாமி அனுப்பிய "நோக்கு" எனப் பெயரிட்ட படத்திற்கு முதற் பரிசு கொடுக்கப்பெறுகிறது. காவடியைத் தூக்கும் மனிதன் நிற்கிற பாவனையே அவன் ஆட்டத்தை உணர்த்துகிறது. மனிதன் நிழலும் உருவத்திற்கு அணுசரித்துத் தெரிவது படத்தின் அழகை அதிகரிக்கிறது. ஒரு பலகைமேல் மனிதன் போன்ற பொம்மையை நிறுத்திப் படம் எடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், படத்தில் தோன்றுவது மெய்யான மனித உருவம் போலவே இருக்கிறது.

இந்தப்போட்டியில் இரண்டாவது பரிசுபெற்றவர் சென்னை ஸ்ரீ ஜே. எம். கல்யாணம். படத்தில் ஸ்திரீயின் முகம் மத்தியில் இல்லாமல் இருப்பது கவனிக்கத் தக்கது. தலைமேல் உள்ள பாணைக்கு எதிராகக் கையில் ஒரு குடமும் வைத்திருப்பது படத்திற்கு ஸ்திரீத்தையும், அழகையும் கொடுக்கிறது.

கும்பகோணம் ஸ்ரீ ஆர். கிருஷ்ணன் அனுப்பிய குழந்தைகளின் படங்கள் இரண்டும் நன்றாய் இருக்கின்றன. ஆனால், படத்தில் குழாயைத் திறந்து இருப்பதாய்க் காண்பித்து, நீர் கொட்டாமல் இருப்பது பொருத்தமாயில்லை. தண்ணீர் வேகமாகக் கொந்தளித்துக்கொண்டு இருந்தால், படத்தின் சலனத்தைக் காண்பித்திருக்கும்.

—பல்காரர், சக்தி

ஆபீஸ்பையன்

கோ. த. வுண்முகசுந்தரம்

நூலைந்து நாட்களாகத் தொடர்ந்தாற்போல் அடை மழை பெய்து கொண் டிருந்தது. பாட்டை முழுவதும் கால்வைப்பதற்கு வாய்க்கில்லாமல் சேறும் சகதியுமாக இருந்தது. மழைத் தூற்றலோடு வாடைக் காற்றும் கலந்து வெகு வேகமாக வீசியதால், ஒவ்வொரு மழைத் துளியும் உடம்பில் பட்டதும் 'சுரீர்' என்று முள் தைப்பதைப் போன்ற உணர்ச்சியை உண்டாக்கியது.

பாட்டையில் அவனைத் தவிர வேறு மனித நடமாட்டம் இல்லை. அவன் மட்டும், கையில் குடைகூட இல்லாமல், மழையில் நனைந்தபடி வெகு வேகமாக நடந்துகொண் டிருந்தான்.

அப்பொழுது காலை மணி ஒன்பது இருக்கலாம். மழைக்காலமானதால், பொழுது விடிந்தது கூடத் தெரியாமல் அவன் தூங்கிப் போய்விட்டான். அதனால், ஆபீசுக்கு எட்டு மணிக் கே போக வேண்டியவன் அன்றைக்கு ஒரு மணி நேரத்திற்கு அதிகமாக 'லேட்'டாகப் போக நேர்ந்துவிட்டது.

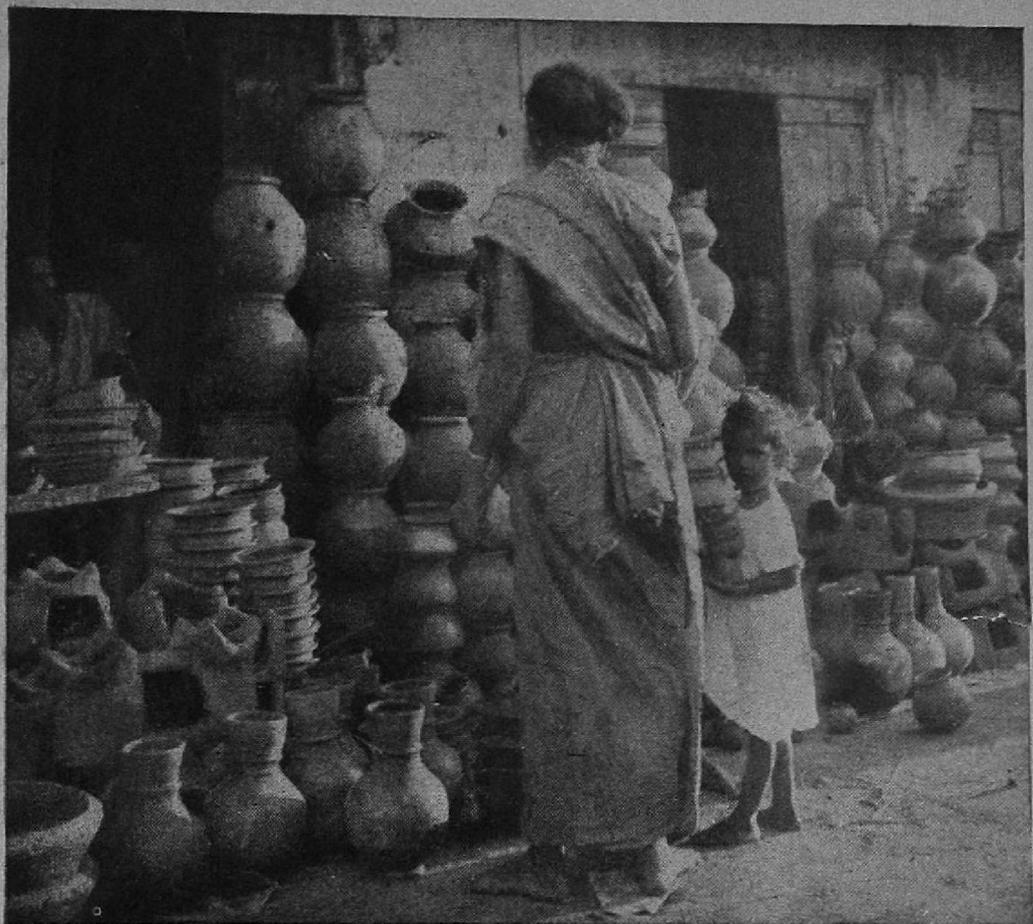
மனத்திலே அளவிற்கு மீறிய பயம் தாண்டவமாட, உடலெல்லாம் குளிரால் நடுநடுங்க, ஓட்டமும் நடையுமாக ஆபீசை நெருங்கிக்கொண் டிருந்தான் அவன். அவன் பெயர் ராமசாமி.

ராமசாமிக்கு வயது பன்னிரண்டுதான் இருக்கும். வேளா வேளைக்குச் சாப்பாடு கிடைக்காததால், மிகவும் "நறங்கி"ப் போயிருந்தான். அவனுக்கு "ஏழை நேசன்" பத்திரிகாலயத்தில், ஆபீஸ்பையன் வேலை. அதாவது, ஆபீசில் வேலை பார்க்கும் மற்றவர்கள் சொல்கிற சில்லறை வேலைகளைச் செய்வது. அதோடு, முதலாளியின் அறை வாசலிலே கின்றனுகொண் டிருந்து, அவர் மணியடிக்கும்போது உள்ளே போய், அவர் சொல்லும் எல்லா வேலைகளையும் கவனிப்பது; இவைகள்தான் அவனது தினசரி அலுவல்கள்.

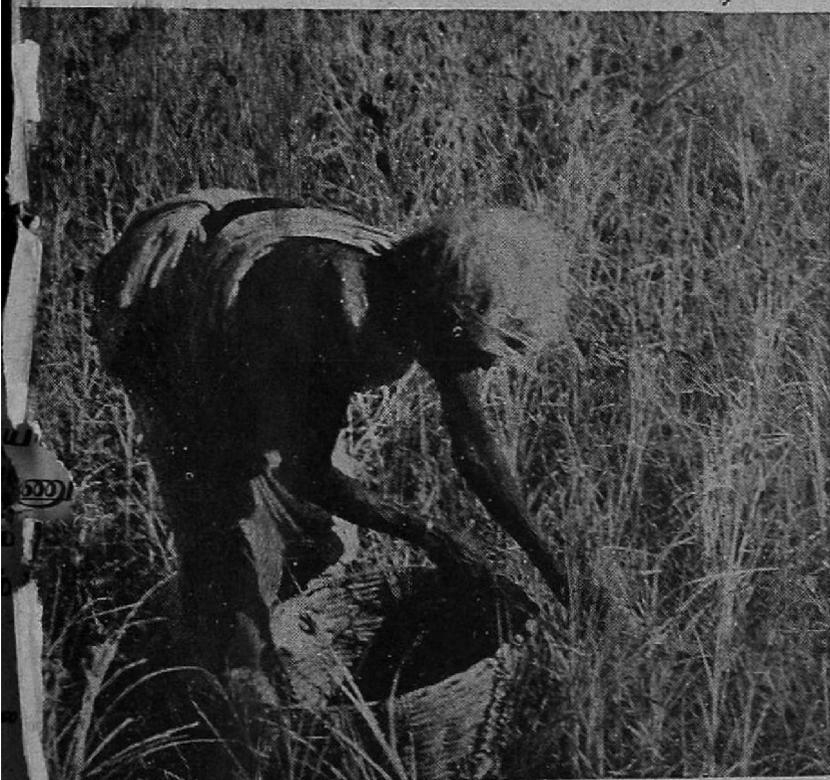
ஒருவாறு ஆபீஸ் படிக்கட்டை நெருங்கிவிட்டான் ராமசாமி. அவன் போட்டிருந்த காக்கிக் கால்சட்டையும், போலிக் கதர்ச்சட்டையும் மழையில் தொப்பலாக நனைந்துவிட்டன. குளிரின் கொடுமையைத் தாங்க முடியாமல், அவன் உடம்பு நடுங்கிக்கொண் டிருந்தது.

இதையெல்லாம் அவன் லட்சியம் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. அவன் மனத்தில் "முதலாளி என்ன செய்வாரோ?" என்ற சீதி தாண்டவ மாடிக்கொண் டிருந்தது. முதலாளிக்குக் கோபம் வந்துவிட்டால், ராமசாமிக்கு நிச்சயம் நாலு அறை கன்னத்தில் கிடைக்கும். அவன் 'சின்னப்பய'லாக இருப்பதால், முதலாளிக்கு அவனை அடிக்கக் கூடிய துணிச்சல் இருந்தது.....

ஆபீஸ் படிக்கட்டில் நின்று, ராமசாமி தன் கால் சட்டையையும், சட்டையையும் (உடம்பில்

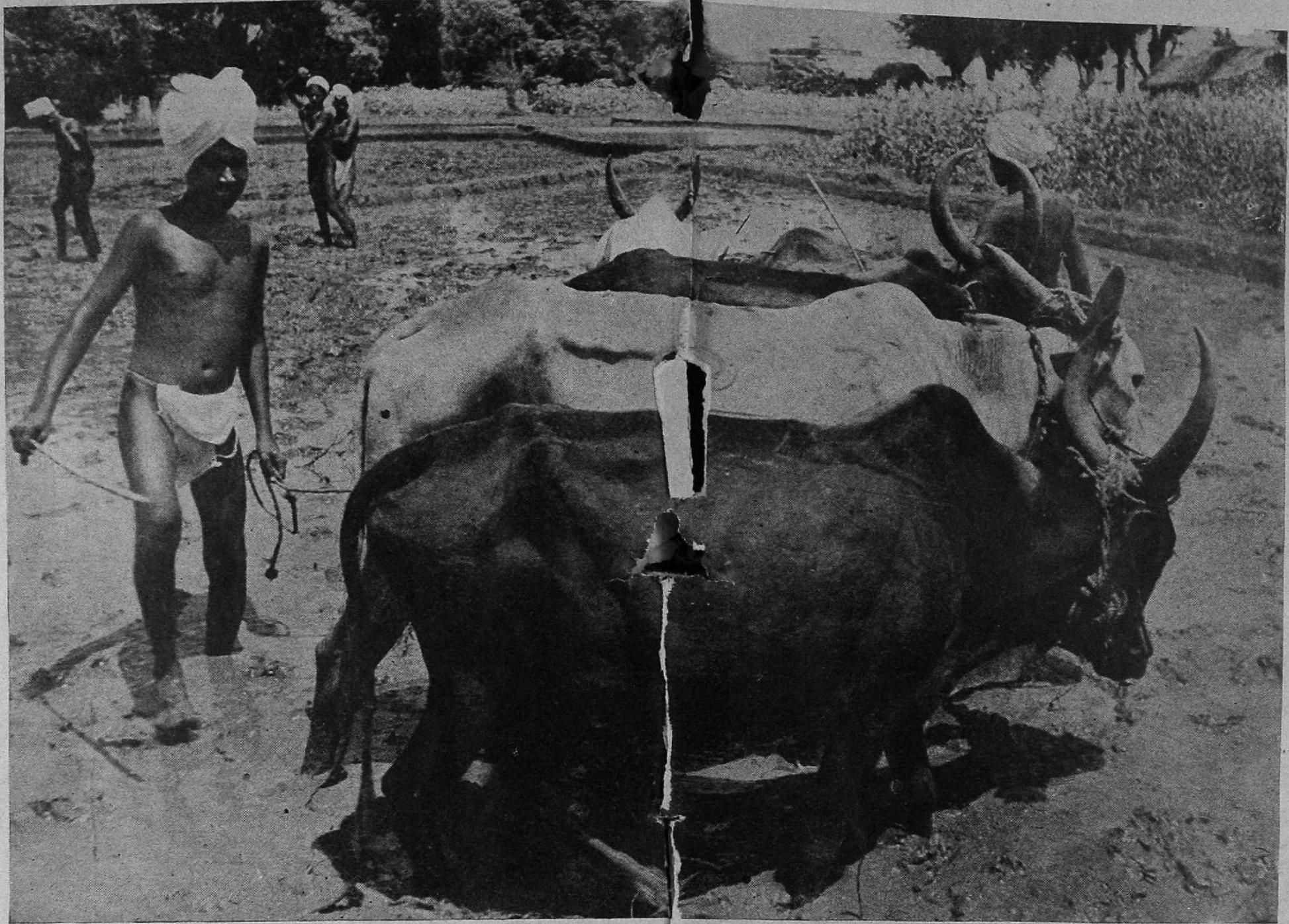

“எல்லாங் தங்கக் கொடமாட்ட மில்ல இருக்குது”

வயிற்றுப் பிகழப்பு

படம்: ஆர். கிருஷ்ணன்,
கும்பகோணம்

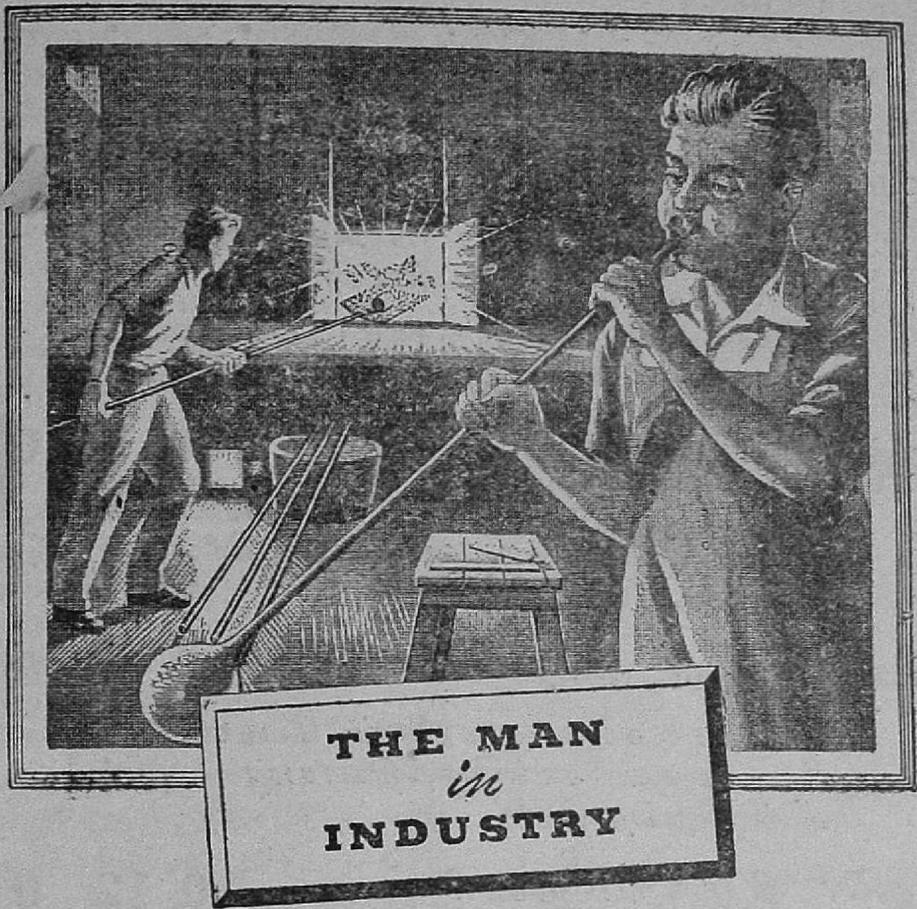
“மானம் பொய்யானும்!
சீமை வெண்கலனும்!
மாடும் மனிதனும்!
வாழவே வேண்டும்”

படம்: ஆர். பூர்ணயா, கோயம்புத்தூர்

நிர்மாணத் திட்டம்

சக்தி போங்கல் மலர்—1947

**THE MAN
in
INDUSTRY**

கண்ணாடித் தொழிலாளி

கண்ணாடி உருக்குவதில் இந்தியாவின் புராதனமான தொழில். அதில் ஈடுபட்டுள்ள திறமைமிகும் அனுபவமும் நிறைந்த இன்றையத் தொழிலாளி, பக்குவமாகக் காய்ச்சிய கண்ணாடிக்குழம்பை, தொழில் முறைப்படி ஊதி, கண்ணாடித் திண்ணை, பிளாஸ்டிக் முதலிய பொருள்களை உற்பத்தி செய்கிறார். உருவமே இல்லாத ஒன்றிலிருந்து உருவங்கள் அமைக்கிறார்.

இக்காலத்தின் முன்னேற்றமான முறைகளைக் கொண்டு, எம் சாட்டிங் உபயோகத்துக்குத் தேவையான கண்ணாடிப் பொருள் எல்லாவற்றையுமே தயாரிக்க முடியும். ஆனால் அவைகளை எர்ட்டுக்கும் மக்களுக்குக் கிடைக்கும்படி செய்ய தல்ல ரோடுகளைத் தேவை.

இந்தியக் கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்கு நல்ல ரோடுகள் தேவை என்றும் தம்பிக்கையுடன் பாமாஷெல் கம்பெனியாரால் வெளியிடப்பட்டது.

BURMA-SHELL OIL STORAGE AND DISTRIBUTING CO. OF INDIA LTD. (INCORPORATED IN ENGLAND) GA/65/1

எங்கள்

புதிய தமிழ் நூல்கள்

மகாத்மா காந்தி 10 0 0

உலகத்தின் எல்லாப் பாகத்திலிருந்தும்
63 அறிஞர்கள் எழுதியுள்ளார்கள்.

அறிஞர், வெ. சாமிநாதசர்மா அவர்களால்
தமிழாக்கப் பெற்றது.

யுத்தகால பர்மா 4 0 0

1941. டிசம்பர் முதல் 1945. மே வரை பர்மா
வில் நடந்த யுத்தகால வாழ்வின் விரிவான
சரித்திரம்.

பொது உடைமைதான் என்ன? 2 0 0

மாஸ்கோ சர்வகலாசாலைப் பேராசிரியர்
ஸ்ரீ ராகுல சாங்கிருத்தியாயன் அவர்
களின் சிறந்த நூல்.

வேலை நிறுத்தம் ஏன்? 0 12 0

'கல்கி' யின் உதவியாசிரியர் 'விந்தன்'
வேலை நிறுத்தம் பற்றித் தொழிலாளர்
களின் கட்சியை அழகாகச் சொல்லுகிறார்.

வருகின்றார் நேத்தாஜி 0 12 0

திரு, S. D. சுந்தரம் எழுதிய உணர்ச்சி
மிக்க கவிதை.

புரட்சி 0 10 0

நேத்தாஜி யவர்கள் எழுதிய நூலின்
தமிழாக்கம்.

தமிழ்ப் புத்தகாலயம்

மயிலாப்பூர் : சென்னை-4

போட்டிருந்தபடியே) பிழிந்து விட்டுக்கொண்டான். பிறகு, மெல்ல, பூனைபோல் அடிவைத்து, முதலாளி அறைக்கு வெளியே தான் வழக்கமாக உட்காரும் இடத்தில் போய் உட்கார்ந்து கொண்டு, முதலாளி அறையில் நடப்பதைக் காது கொடுத்துக் கவனித்துக்கொண்டிருந்தான்.

முதலாளியின் அறையில், "ஏழை நேசன்" பத்திரிகையின் முதலாளி கல்யாணராமன், ஆசிரியர் முத்தையாவோடு நிரம்பச் சுவாரஸ்யமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

"இந்தப் பணக்காரப் பயல்களை எல்லாம் சுட்டுக் கொல்ல வேண்டும் சார்! ஏழை ஜனங்களைக் கசக்கிப் பிழிந்து, அவர்களை நிரந்தர அடிமைகளாக வைத்திருக்கும் அந்தக் கொலைபாதகர்களை 'ரிவால்வ'ரால் சுட்டுக் கொல்லவேண்டும், மிஸ்டர் முத்தையா!" என்று ஆவேசமாகக் கூறினார் கல்யாணராமன்.

"அது சரிதான், சார்!" என்று ஒத்து ஊதினார் ஆசிரியர் முத்தையா.

விடாமல், கல்யாணராமன் மேலே பேசிக்கொண்டே போனார். ஆசிரியர் முத்தையா சிகரட்டின் மேல் சிகரட்டாகப் பற்றவைத்துக்கொண்டு, எல்லாவற்றிற்கும் 'உம்' போட்டுக் கொண்டே இருந்தார். அவருடைய நினைவெல்லாம் எங்கோ சென்றிருந்தது. முகத்தில் கொஞ்சங்கூட உயிர்க்களை இல்லாமல், சிலையைப் போல் உட்கார்ந்திருந்தார்.

ஆசிரியர் முத்தையாதான், "ஏழை நேசன்" பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர். அவரது எழுத்தில் உள்ள வீரமும், கம்பீர சக்தி பொங்கல் மலர்—1947—E

மும் இணையற்றவை யென்று தமிழ் நாடு முழுவதும் கொண்டாடியது. உலகப் பிரச்சனைகள் எல்லாவற்றையும் ஒரே வினாடியில் தீர்த்துக் கட்டிவிடுவதற்கு அவர்கையில் வராளமான திட்டங்கள் இருந்தன. இருந்த போதிலும், (ஆசிரியர் முத்தையா சொல்வதைப் போல) ஒரு மடையன்கூட அவற்றை நிறைவேற்றி வைக்க முன்வரவில்லை.

பார்த்தார் ஆசிரியர் முத்தையா. இந்தத் திட்டங்களோடு மாடிப் பதை விட்டு, எங்காவது 'கழுதை மேய்க்கப் போகலாம்' என்று முடிவு செய்தார். தன் முடிவின் படியே, ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியராக அமர்ந்துவிட்டார்!

ஆசிரியர் முத்தையாவிற்குப் பூர்வீகச் சொத்து இருக்கிறதா, இல்லையா என்பது யாருக்கும் தெரியாது. ஆனால், அவர் பையில் சேர்ந்தாற்போல இரண்டு ரூபாய் இருந்ததையாரும் பார்த்ததில்லை.

அன்றைக்கு முதல் நாள் இரவு பூராவும் கண்விழித்துப் "பட்டினியை ஒழிக்கும் வழி" என்ற ஒரு புரட்சிகரமான புத்தகத்தை எழுதி முடித்து, அதைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு ஆபீசுக்கு வந்திருந்தார். காலை யில் எழுந்தது முதல் அவர் ஒன்றுமே சாப்பிட முடியாமல் ஆபீசுக்கு வந்தார். சாப்பிட முடியாததற்குக் காரணம் வயிற்றுக் கோளாறு அல்ல...பணக் கோளாறுதான்!

இரவு எழுதிய புத்தகத்தைக் கல்யாணராமனிடம் கொடுத்து விட்டு, ஏதாவது பணம் வாங்கிக் கொண்டு போய், காலை ஆகாரம் செய்வதற்குத் திட்டம் போட்டிருந்தார். அதைப் படித்து விட்டுத்தான் உணர்ச்சி மீறிப்

போய்க் கல்யாணராமன் பணக் காரர்களை வெளுத்துக் கட்டிக் கொண் டிருந்தார்.....

கல்யாணராமன் மேலே பேசிக் கொண்டே போனார்.....ஆசிரியர் முத்தையாவும், பரிதாபகரமான தொனியில், 'ஆமாம்' போட்டுக்கொண்டு சிகரெட்டின் மேல் சிகரெட்டாகக் கொளுத்தித் தள்ளினார்.

வெறும் வயிற்றில் சிகரெட்டு குடித்ததால், அவருக்குத் திடீரென்று இருமல் வந்து, சுமார் கால் மணி நேரம் ஓயாமல் இருமிக்கொண் டிருந்தார்.

கல்யாணராமன் பேச்சை சிறிதுத்திவிட்டு, "சார், கொஞ்சம் ஜலம் சாப்பிடுகிறீர்களா? அந்த 'ராஸ்கல்' இன்னும் ஆபீஸ் வரவில்லை. எவ்வளவு நேரமாக மணி அடிக்கிறேன்! வந்தானால் 'டீ'யாவது வாங்கி வரச் சொல்லலாம்" என்று இரக்கத் தோடு கேட்டார்.

"அந்த ராஸ்கல்" என்று முதலாளி தன்னைத்தான் குறிப்பிடுகிறார் என்று ராமசாமி புரிந்துகொண்டான். குளிரால் 'வெட வெட'த்துக்கொண்டு உட்கார்ந்திருந்த அவன், பயத்தினால் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக நடுங்கிக்கொண்டே, முதலாளி அறைக்குள் எட்டிப்பார்த்தான்.

"அடேய், திருட்டு ராஸ்கல்! வந்துவிட்டாயா? துரை இவ்வளவு நேரமா எங்கே போயிருந்தேள்? — இங்கே வாடா...!" என்று சீறினார்.

ராமசாமி பயத்தோடு மேஜையை அணுகிக்கொண்டிருந்தான்.

"பாருங்கள், மிஸ்டர் முத்தையா! இந்த 'ராஸ்கல்' கொஞ்சம் முன்னால் வந்திருந்தால், அப்பொழுதே 'டீ' வாங்கி வரச்

சொல்லி இருப்பேன்....." என்று கல்யாணராமன் சொல்லிக்கொண்டே வரும்பொழுது, ஆசிரியர் முத்தையா சந்தர்ப்பத்தை நழுவ விடாமல், "அப்படியே இரண்டு 'பன்'னும் (ரொட்டியும்) வாங்கி வரச் சொல்லுங்கள்" என்றார்.

"அப்படியானால் நீங்கள் இன்னும் ஒன்றுமே சாப்பிட வில்லையா?" என்று ஆச்சரியத்தோடு கேட்டார் கல்யாணராமன்.

"இல்லை சார்!" என்றார் ஆசிரியர். அவர் குரல் பரிதாபமாக இருந்தது.

இதைக் கேட்டதும், கல்யாணராமனின் ஆத்திரம் உச்சநிலையை அடைந்தது. ராமசாமி ஒழுங்கான நேரத்தில் வந்திருந்தால், ஆசிரியர் முத்தையா இவ்வளவு நேரம் பட்டினி கிடந்திருக்க வேண்டிய தில்லையல்லவா?

"இங்கே வாடா ராஸ்கல்!" என்று அவனைப் பார்த்து உக்கிரமாக உறுமினார்.

ராமசாமி அவரை நெருங்கினான். அவன் கிராப்பை ஒரு கையால் பிடித்துக்கொண்டு, "பளார் - பளார்" என்று நாலு அறை கொடுத்தார் கல்யாணராமன்.

"இனிமேல், ஒழுங்காக வருகிறேன் சார்!" என்று அலறினான் ராமசாமி.

"படவா! ஜாக்கிரதை!...போ! சிக்கிரமாக ஓடிப்போய், டிஃபினும், டீயும் வாங்கி வா!" என்று அவனிடம் ஒரு ரூபாய் நோட்டை வீசி எறிந்தார்.

நோட்டைப் பொறுக்கி எடுத்துக்கொண்டு, ராமசாமி 'டீ'க் கடையை நோக்கிப் போனான்.

இன்னும் மழை தூறிக்
கொண்டே இருந்தது. உடம்பில்
விழுந்த மழைத் தூறலைக்
கொஞ்சங்கூட வட்சியம் செய்யா
மல், எங்கேயோ நினைவை வைத்
துக்கொண்டு, தேம்பிய வண்ணம்
ராமசாமி நடந்தான்.

பார்க்கப் போனால், அதுவரை
யில் அவனை அவ்வளவு கடுமை
யாகக் கல்யாணராமன் அடித்
தது கிடையாது. வாழ் நாளி
லேயே அவனை அவ்வளவு மோச
மாக நடத்தியவரும் கல்யாண
ராமன் ஒருவர்தான்.

கல்யாணராமனிடம் வேலைக்கு
வருமுன் வாழ்க்கையில் ஒரே
ஒரு தடவைதான் அடி பட்
டிருக்கிறான். அதை ஒட்டி
நடந்த ஓர் அபாக்கியச் சம்பவம்
அவர்கள் குடும்பத்தையே ஓர்
ஆட்டு ஆட்டி வைத்துவிட்டது.

ராமசாமிக்கு ஏழு வயது நடக்
கும் பொழுதுதான் அந்தச் சம்
பவம் நிகழ்ந்தது. அப்பொழுது
ராமசாமி மிகவும் 'சுட்டி'யாக
இருந்தான். சதா ஏதாவது விஷ
மம் செய்துகொண்டிருப்பான்.
ஒரு நாள் அடுத்த வீட்டுக்
குழந்தையோடு விளையாடிக்
கொண்டிருக்கும் பொழுது,
அதை அடித்துவிட்டான். அடி
கொஞ்சம் பலமாகவே விழுந்து
விட்டது. அந்தக் குழந்தை
வீரிட்டு அலறியது.

அடிபட்ட குழந்தையின் தகப்
பரை ஓர் 'எட்டய்யா' (ஹெட்
கான்ஸ்டபிள்). தன் குழந்தையை
ராமசாமி அடித்து விட்டதைப்
பார்த்ததும், அவருக்குப்
பொறுக்க முடியாத கோபம்
வந்துவிட்டது. ராமசாமியைத்
தன் வீட்டிற்குள் இழுத்துக்
கொண்டுபோய், தோல் சவுக்கி
னால் 'வெளு வெளு' வென்று
வெளுத்துவிட்டார்.

சக்தி பொங்கல் மலர்—1947

அவன் உடம்பெல்லாம் 'வார்
வாரா'கத் தடித்துப் போய்
விட்டது. தேம்பித் தேம்பி அழுது
கொண்டே, தன் தகப்பனிடம்
போய் நடந்ததைச் சொன்
னான்.

ராமசாமியின் தந்தை ஒரு
'பாங்கி'யிலே 'வாட்ச்மேன்'
வேலை பார்த்து வந்தான். ஏழைக்
குடும்பமாக இருந்தபோதிலும்,
அவன் நிரம்பவும் துடியான
வன். அதுவும், தன் பிள்ளையை
அயலான் அடித்துவிட்டான்
என்று கேள்விப்பட்டதும்,
அவன் ரத்தம் கொதித்தது.
பெற்ற மனம், பழிதிர்க்க
வேண்டுமென்ற வெறியைக்
கொண்டது.

வெகு வேகமாக அடுத்த வீட்
டுக்குப் போனான். 'எட்டையா'
சாவகாசமாக உட்கார்ந்து, தன்
பிள்ளைக்கு விளையாட்டுக் காட்
டிக் கொண்டு இருந்தார்! தன்
அழுகையை மறந்து பிள்ளை
சிரித்துக்கொண்டிருந்தது.

அதைப் பார்த்ததும், ராமசாமி
யின் தந்தைக்கு ஆத்திரம்
பொங்கியது. தன் பிள்ளை என்
றால் மட்டமா, என்று அவன்
இதயம் குமுறியது.

"அயோக்கிய மிருகமே!"
என்று சீறிக்கொண்டே,
"எட்டையா" மீது பாய்ந்து,
அவரைச் சரியானபடி நொறுக்
கித் தீர்த்துவிட்டான்.

அந்தச் சம்பவம் நடந்து அரை
மணி நேரத்திற்குப் பிறகு ராம
சாமியின் வீட்டில் ஒரு போலீஸ்
படை வந்து இறங்கியது. ராம
சாமியின் தந்தை கைது செய்யப்
பட்டான். அவன் மீது என்
னென்னவோ குற்றங்களைச்
சாட்டி போலீசார் பழிவாங்க
முயன்றனர்.

அதன் பலகை, அவனுக்குத் திருட்டுப் பட்டம் சூட்டப்பட்டு, இரண்டு வருஷச் சிறைத் தண்டனையும் கிடைத்தது.

அதன் பிறகு, என்னென்ன நிகழ்ச்சிகளெல்லாமோ நடந்து விட்டன. ராமசாமியின் தந்தையினுடைய உடல் கட்டுவறுமையாலும், கஷ்டத்தினாலும் சிதறிப் போய்விட்டது. இப்பொழுது, எந்த வேலையும் செய்ய முடியாமல், பரிசுவாயுவில் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு, வீட்டிலேயே கிடந்து வந்தான்.....

முதன் முதலாக "ஏழை நேசன்" பத்திரிகையில் வேலைக்கு வந்து சேர்ந்ததும் ஒரு தடவை கல்யாணராமன், ராமசாமியை அடித்துவிட்டார்.

அழுதுகொண்டே போய்த் தன் தகப்பனிடம் நடந்ததைச் சொன்னான். அவன் தந்தை முந்தைய தடவையைப்போல, துடித்துக்கொண்டு கிளம்பவில்லை.

மிகவும் அமரிக்கையாக, "நாம் ஏழைகள், அப்பா; நம்மை அப்படித்தான் அடிப்பார்கள்" என்று கூறினான். அதைச் சொல்லும் பொழுதே அவன் கண்களின் கோடியிலே கண்ணீர் துளிர்ந்தது.

ஏழையாகப் பிறந்த தோஷத்துக்காகக் கல்யாணராமனிடம் அடி வாங்கத்தான் வேண்டும், என்று ராமசாமி தன் மனத்தைத் தேற்றிக்கொண்டிருந்தான். இருந்தபோதிலும், இன்றைக்கு முதலாளி அவனிடம் நடந்துகொண்ட முரட்டுத்தனத்தை அவனால் பொறுக்க முடியவில்லை. கன்னத்தில் பலமாக அறை விழுந்துவிட்டதால், அவன் காதில் ஒரேயடியாகக்

குத்தல் வலி கண்டுவிட்டது. உடம்பெல்லாம் அனலாகக் கொதித்தது. ஹோட்டலுக்குப் போய் 'டீ' வாங்கி வருவதற்குள் அவனுக்கு நடுக்கம் கண்டு விட்டது.

கல்யாணராமனின் மேஜைமீது 'டீ'யைக் கொண்டு வந்து வைத்தான். பாக்கிச் சில்லறை ஒன்பதணுவையும் மேஜையில் வைக்கப் போனான்.

"ஈ எடுத்துக் கொள்ளடா, முட்டாள் பயலே! ஒழுங்காக ஆபீசுக்கு வந்தால்தானே ஈ முன்னுக்கு வரலாம், அதற்காகத்தான் உன்னை அடித்தேன்" என்றார் கல்யாணராமன்.

அதை ஒன்றும் காதில் வாங்காதவன் போல, ராமசாமி சில்லறையை மேஜை மேலே வைத்தான்.

"ஈ எடுத்துக்கொள்ளடா!"

"வேண்டாம் சார்!"

அதைச் சொல்லிவிட்டு, ராமசாமி அறையை விட்டு 'விறுவிறு' வென்று வெளியேறினான்.

கல்யாணராமனுக்குச் சொல்ல முடியாத கோபம் வந்தது.

"பாருங்கள், மிஸ்டர் முத்தையா! அந்த முட்டாள் எவ்வளவு தீமிராகப் போகிறான்!" என்று இரைந்தார்.

"ஆமாம், மடப்பயல்!" என்றார் ஆசிரியர் முத்தையா, ரொட்டியைக் கடித்துக்கொண்டே.

ராமசாமி நேராக வீட்டிற்குப் போய்விட்டான். வீட்டை அடைவதற்குள் அவனுக்குக் குளிர் காய்ச்சல் வந்துவிட்டது. மழையில் நனைந்தது ஒருபக்கம்; அடியால் ஏற்பட்ட அதிர்ச்சி மற்றொரு பக்கம்.

அன்றும் இன்றும்

“சுமித்ரா, உன் முகத்தில் ஏன் இவ்வளவு சோகம்? அதற்குள் அகத்துக்காரருடன் சண்டையா?” என்று கேட்டாள் என் பிரிய சிநேகிதி ஹேமா. அவ்வளவுதான், எனக்குத் துக்கம் குழறிக் கொண்டு வந்து விட்டது. “என் அகத்துக்காரருக்கு என் மேலிருந்த பிரியமெல்லாம் போய்விட்டது!” என்றேன் விம்மி அழுதுகொண்டு. “அசடே, அழாதே! என்ன நடந்தது சொல்!” என்றாள் ஹேமா.

“அவரும்” நானும் ஒருநாள் இரவு கடற்கரைக்குப் போயிருந்தோம். பெளர்ணமி சந்திரன் ஓடுகின்ற மேகங்களிடையே பிரமாதமாகப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது அவர் சொன்னார்.....”

ஹேமா:— உன் முக விலாஸத்தைக் கண்டு சந்திரன்கூட வெட்கப் படுகிறான் என்றாரோ?

நான்:— உம் அது ஏதடி அதெல்லாம் போச்சு. அன்று உருளைக்கிழங்கின் குணகுணங்களைப் பற்றி ஒரே உபன்யாஸம் எனக்கு அழகையும் ஆத்திரமுமாக வந்தது....ஹேமா! நீதான் சொல்லேன்! என் அழகு குறைந்து விட்டதா என்ன?

ஹேமா:— அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. நீ வருத்தப்படாதே சுமித்ரா. உன் முகத்திலுண்டா யிருக்கும் பருக்களால் ஏதோ கொஞ்சம் அழகு மங்கிப்போலெ இருக்கு. இந்தப் பருக்களைப் போக்கி, இழந்த அழகைத் திரும்பப் பெற்று, சருமத்தைப் பள பள வெனப் பிரகாசிக்கச் செய்ய சுலபமான வழி ஒண்ணு சொல்கிறேன் கேள். பிரதிதினம் தவராமல், குளுமையான ஜாப்கோஸ்னோவை உபயோகி. அப்புறம் நீயே சொல்லுவாய் அதன் குணத்தை

ஹேமா சொன்னபடி ஜாப்கோஸ்னோவைத் தவறாமல் பிரதிதினம் உபயோகித்தேன். வெகுசீக்கிரமே பருக்கள் நீங்கி என் முகம் ரோஜா இதழ்களைப் போல் வனப்படைவதைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியுற்றேன்.

முந்தாநாள் இரவு நானும் என் கணவரும் கடற்கரைக்குப் போயிருந்தோம். “ஆஹா அந்தச் சந்திரன்தான் என்ன அழகு?” என்றேன் நான். “உன் முகத்தைப் பார்க்கவா சந்திரன் அழகு? ஆமாம்...தினம் தினம் உன் செளந்தரியம் அதிகரித்துக் கொண்டல்லவா வருகிறது? அதன் ரகசியம்தான் என்ன” என்றார் அவர். “எல்லாம் உங்கள் அன்புதான்” என்றேன். ஆனால் என் மனத்திற்குள் ஜாப்கோஸ்னோவை வாழ்த்தாமலிருக்க முடியுமா? “உங்கள் வீட்டு “அவர்” உங்களைப் பார்த்து என்றும் மகிழும்படியான அழகு வேண்டுமென்றால் ஜாப்கோஸ்னோவைத் தவறாமல் உபயோகியுங்கள்!

அல்லயன்ஸ்
அரிய நூல்கள்

என் சரிதம் மகாத்மா காந்தி

விலை ரூ. 3 8 0

வஸந்தா	ரூ. 2 8
போகும் வழியில்	2 8
மோகினி	2 8
சக்தி வேல்	2 8
கந்த புராணத் தி ர ட் டு - III	2 4
ஊரும் பேரும்	5 0

(கடைசி 2-ம் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை
இயற்றியவை)

அடுத்து வரும் நூல்கள்

1. உதயம் 2. ஜான்ஸி ராணி
3. வழி காட்டி 4. ஆசார்ய
- கிருபளானி 5. தலைவர்
- ஜவாஹர் 6. வேலும் வில்
- லும் 7. கற்புக் களல்

அல்லயன்ஸ் கம்பெனி
மயிலர்ப்பூர் :: சென்னை-4

பொங்கலோ! பொங்கல்!!

வ. ரா.	
சுந்தரி	ரூ. 5 0
'குகப்ரியை'	
சஞ்சீவி	3 4
'லக்ஷ்மி'	
பவானி	2 8
கொத்தமங்கலம் சுப்பு	
மஞ்சி விரட்டு	3 8
வாண்டா வாணி ஸெவ்ஸ்கா	
காதல்	3 12
துர்கனேவ்	
ஜெயகாதல் கீதம்	0 8
சகுந்தலா ராஜன்	
வனிதாலயம்	2 0

●
தயாராகின்றன

'குகப்ரியை'	
அசோக மௌர்யன்	
'லக்ஷ்மி'	
பெண் மனம்	
'வ. ரா.'	
வாழ்க்கைச் சித்திரம்	

டால்ஸ்டாய்

அன்னை கரினினை

பவானி பிரசுரம்

ராயவரம்,

புதுக்கோட்டை ஸ்டேட்

படுக்கையில் போய்ப் படுத்த வன் இரண்டு நாள் வரை கண்ணை விழிக்கவில்லை. அவன் தகப்பன், பக்கத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு, எவ்வளவோ வைத்தியம் செய்து பார்த்தான்.

மூன்றாம் நாள் ஜன்னி கண்டு விட்டது. ராமசாமி ஒரேயடியாகப் பிதற்றினான்.

“அடிக்காதீர்கள் சார்! நான் ஏழை சார்!” என்று அலறி அலறி எழுந்திருந்தான்.

மாலை வருவதற்குள் அவன் உடல் நிலை திடுக்கிடத்தக்க அளவுக்குச் சீர்குலைந்து போய்விட்டது. ஏழு மணிக்கெல்லாம் அவன் ஆவியும் அடங்கிவிட்டது. அந்தக் குடும்பத்தின் விளக்கு அவிந்தது.

ராமசாமி இறந்துபோன மறு தினம் “ஏழை நேசன்” காரியாலயத்தில், ஆசிரியர் முத்தையாவோடு, கல்யாணராமன் பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

யாரோ ஒருவன், ராமசாமி இறந்துபோன செய்தியை அவரிடம் வந்து சொன்னான்.

அதைக் கேட்டதும் கல்யாணராமனுக்கு உள்ளபடியே வேதனையாக இருந்தது. சுபாவத்தில் கல்யாணராமன் கெட்டவரல்ல. ஏழைகளிடம் கிரம்பவும் இரக்கப்படுபவர். அவர்கள் நன்றாக வாழவேண்டும் என்று ஆசைப்படுபவர். இருந்த போதிலும், சில சமயங்களில் தன்னுடைய சொந்த வேலைகள் ஒழுங்காக நடைபெறவிட்டால், வேலைக்காரர்கள்மீது அசாத்யக் கோபம் வரும். அதன் விளை

வாக ஏற்பட்டதுதான் இந்தச் சம்பவம்.

“பாவம், மிஸ்டர் முத்தையா! அந்தக் குடும்பத்தில் சம்பாதிப்பதற்கு வேறு ஆளே கிடையாது. அந்தப் பயலும் இறந்து போய் விட்டான். அந்தக் குடும்பத்திற்கு நம்மாலான உதவியாக நூறு ரூபாய் அனுப்பப் போகிறேன். சரிதானே?” என்று முத்தையாவைக் கேட்டார்.

“சரிதான் சார்!”

கல்யாணராமன், தனது ஆபீஸ்பையன் வசம் நூறு ரூபாய்க்கு ஒரு ‘செக்’கும், ஒரு கடிதமும் அனுப்பினார். அதைப் பெற்றுக் கொண்டு அந்தக் குடும்பம் முன்னுக்கு வந்து விடும் என்று தனக்குள் முடிவு கட்டிக்கொண்டார்.

அரைமணி நேரம் கழித்து, ஆபீஸ்பையன் திரும்பி வந்து, செக்கையும், கடிதத்தையும் அவர் மேஜை மீது வைத்தான்.

“எனப்பா? அவனிடம் கொடுக்க வில்லையா?” என்று துடித்துக்கொண்டு கேட்டார்.

“கொடுத்தேன், சார்! ‘இந்தச் செக்’கை உன் முதலாளி தலையிலே கிழித்துப் போடு!” என்று அவன் வீசி எறிந்து விட்டான், சார்!” என்றான் அந்தப் பையன்.

கல்யாணராமனுக்கு ஆத்திரம் தாங்கவில்லை. “பாருங்கள் சார்! ஏழைகள் எவ்வளவு முட்டாள்களாக இருக்கிறார்கள்? இவர்கள் எங்கே உருப்படப் போகிறார்கள்!” என்றார்.

“ஆமாம். மடப்பயல்கள்!” என்று எதிரொலி செய்தார் ஆசிரியர் முத்தையா.

உற்பத்தியைக் குறை!

துருவன்

தாய்மையே பெண்மையின் இலட்சியம்" என்று அறிஞர்களும், ஆராய்ச்சியாளர்களும் ஜபித்துக்கொண்டிருந்தாலுங்கூட, "வேண்டாமையா குழந்தை! வேண்டவே வேண்டாம், அந்தச் சனியன்!" என்ற பேரொலி நமது செவியைத் துளைக்கிறது.

இந்த அலறல் பெண்மணிகளென்னும் 'அபாயச் சங்கு' களிடமிருந்து கிளம்பியிருப்பது ஒரு விசேஷப் பரபரப்பை உண்டாக்கிறது. கல்விப் பயிற்சியின் பயனாகப் பெண்ணினம் தனது அபிப்பிராயங்களை அம்பலப்படுத்தத் தயங்குவ தில்லை. அவர்களது கட்சியையும், மாயாவாதங்களையும் நான் ஒப்புக் கொண்டாலும், ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும், "வாழ்க நிரந்தரம்! சிந்தையின் வீரம்!" என நாவலிக்கத் தயாராயிருக்கிறேன்.

"குழந்தை வேண்டாம்!" என்று ஏன் பெண்கள் கதறுகிறார்கள்? நாம் அவர்களைப் பிள்ளை பெறும் இயந்திரங்களாக மாற்றி விட்டதால்தான்!... புற்றீசல் போல, பொல பொல வெனப் பிள்ளைகளைப் பெற்றுத் தள்ளுவதால், நாட்டிலே வறுமை பெருகுவதோடல்லாமல், தாய்மார்கள், குழந்தைகளின் ஆரோக்கியமும் கெட்டுப் போகிறது; சிசு மரணம், வியாதி, இட நெருக்கடி, உணவுப் பஞ்சம், அறிவுப் பஞ்சம் முதலிய

தொல்லைகள் பெருகுகின்றன; உண்மை.

ஆனால், தொல்லைகளைச் சமாளிக்க வழி தேடாமல், துறவு மனப்பான்மையை உபதேசிப்பது அறிவுடைமை யல்ல. ஆண்கள் ராமகிருஷ்ணர்களாகவும், பெண்கள் மீராபாய்களாகவும், 1946, அணுகுண்டு யுகத்தில் ஆக முடியாது. இன்று, துறவிகள்கூட இல்லறத்தை விரும்பி ஆதரிக்கும்போது ஆண்கள் விசுவாமித்திரக் குஞ்சுகளாகி விட முடியாது! இல்லறத்திலிருந்தவாறே துறவு பூணக்கூடாதா, என்ன? எனது கூற்றுக்கு, மகாத்மா காந்தியடிகளின் வாழ்க்கை சாட்சி சொல்லுகிறது.

குழந்தை பெறுவது, மிருகத்தனமோ, கீழ்த்தர மனோபாவமோ அல்ல. தாம்பத்திய வாழ்க்கையின் பல அம்சங்களிலே அது ஒன்று; அது ஓர் இயற்கை நிகழ்ச்சி; மனித வர்க்கம் அழியாமல் நிலைத்து நிற்பதற்கு அத்தியாவசியமான ஏற்பாடு.

அடிமைப்பட்ட தேசத்திலே, ஜனப்பெருக்கம் இன்னல் விளைவிக்கும் என்பது உண்மையே. ஆனால், இனப்பெருக்கைச் சண்டித்தனமான உபதேசங்களினால் நிறுத்திவிட முடியாது. அரசாங்கமும், மக்களும் கூடி ஒத்துழைத்துத் தீர்க்க வேண்டிய பெரிய பிரச்சனை இது.

பிழையான போதனைகளினால், சமூகத்திலே கலகமும், அடிதடி

சக்தி பொங்கல் மலர்—1947

யும், விபசாரமும் பெருகும் என்பது என் அபிப்பிராயம். கணவனும் மனைவியும் சந்தானவேட்கை விஷயத்தில் ஒரு சுமுகமான ஏற்பாட்டைச் செய்து கொள்ளாவிட்டால், குடும்பத்தில் பெரிய அமளி குமளி தோன்றிவிடும்; குடும்பம் பிளவுற்றுச் சீரழியும்.

இந்த விஷயத்தில், நாயகனும், நாயகியும் மனம்விட்டுக் கலந்து பேசி, புலனடக்கத்தை அனுசரிக்க வேண்டும் இல்லாவிடில், கொலை, கொள்ளை, குத்து வெட்டு, சோரம், சிறை நிச்சயம்; இவ்வாழ்க்கை நரகமாகிவிடும்; இன்பம் கானல் நீர்தான்.

புலனை அடக்குதல் எளிதல்ல. மிகுந்த சிரம முண்டாகும். மனத்தை ஓர் உயர்ந்த இலட்சியத்தில் நிறுத்தி, அந்தக் குறிக் கோளை யடைய அல்லும் பகலும் பாடுபட்டால்தான் வெற்றி கிட்டும். கவங்காத உள்ளம், குன்றாத ஆர்வம், விடாமுயற்சி, சோர்வற்ற உழைப்பு ஆகியவை தேவை. இதுதான் 'இல்லறத்தில் துறவறம்' அனுஷ்டிக்கச் சிறந்த வழி.

"உபதேசம் சரிதான்! ஆனால் நடைமுறையில் உபயோகப்படுமா?" என்று கேட்டால் உதட்டைப் பிதுக்கத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்றால், 'சிந்தையை அடக்கியே சும்மாயிருக்கின்ற திறம் அரிது!' சாதாரண மனிதனுக்கு அந்தச் சித்து விளையாடல் ஒத்துவராது.

கர்ப்பத்தடை முயற்சிகளைக் கையாளுவதுதான் அடுத்த வழி. இதை எதிர்ப்போர் பலருளர்.

என்றாலும், அவர்கள் பேச்சு பிரச்சனையைத் தீர்க்காது. விவாதத்துக்கு இனிப்பா யிருக்குமே தவிர, விவகாரத்துக்குச் சரியான பரிகாரம் ஆகாது.

கர்ப்பத்தடை முயற்சிகளைப் பரப்புவதில் அரசாங்கம் ஒத்துழைக்க வேண்டும்; விதவா விவாகம் எவ்வளவு அவசியமோ, பலதார விவாகக் கட்டுப்பாடு எவ்வளவு தேவையோ, விபசாரத்தடை எவ்வளவு முக்கியமோ அவ்வளவு இன்றியமையாதது கருத்தடை மசோதா.

அரசியலார் கருத்தடைக்குப் பரிபூரண ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும். துண்டுப் பிரசுரங்கள், புத்தகங்கள், பாடசாலைகள், சினிமா, ரேடியோ, பொதுக்கூட்டம் ஆகியவற்றின் மூலம் அரசாங்கச் செலவில், கருத்தடைப் பிரசாரங்கள் விஞ்ஞான ரீதியிலே, சுகாதாரத்தைப் பாதுகாக்கும் முறையில் நடைபெற வேண்டும். மருந்து வியாபாரிகளும், மருத்துவச்சிகளும், ஆஸ்பத்திரிகளும், டாக்டர்களும் கருத்தடைக்குப் பரிபூரண ஒத்தாசை செய்யவேண்டும். பாமர மக்களுக்கு விஷயத்தை விளங்கவைப்பதன் மூலம், அவர்கள் பயத்தைப் போக்கி, வெற்றிகரமாகப் பிரஜா உற்பத்தியைக் குறைக்க முடியும். சர்க்காரும், ஜனங்களும் ஒன்றுபட்டு, காரியங்களைச் சாதிக்க முனைந்தால் தான், ஜனப் பெருக்கத்தை வெகு விரைவில் குறைக்கலாம்; விமோசனத்துக்கும் வழியுண்டு; அல்லாத பட்சம் மற்றவையெல்லாம் வீண் பேச்சுத்தான்!

எழுத்தாளர் தீர்ப்பு!

ம. பொ சிவஞான கிராமணியார்

டிசெம்பர் 14, 15 தேதிகளில், சென்னை ஒற்றைவாடைக் கொட்டகை ஓய்வற்று விளங்கியது. காலையிலும், மாலையிலும் எழுத்தாளர் மாநாட்டு நடவடிக்கைகள்; இரவில் 'பைத்தியக்காரன்' நாடகம். பகலெல்லாம் தமிழ்ப் பித்தர்கள் நடவடிக்கை; இரவில் சமூகப் பித்தன் நடிப்பு. பொருத்தம் எப்படி?

14-ம் தேதி காலை துவங்கிய மாநாடு 15-ம் தேதி மாலை வரை, அடாது மழை பெய்யினும், விடாது நடைபெற்றது.

என். எஸ். கே. நாடக சபை இளம் நடிகர்கள் தமிழ் முரசொலி எழுப்ப, மாநாடு துவங்கிற்று. வரவேற்புத் தலைவர் ரா. நா. எளிய தோற்றத்துடன், இனிய மொழிகளால், இருகையும் கூப்பி "வருக! வருக!" என்று பிரதிநிதிகளை வரவேற்றார். மாநாட்டுத் திறப்பாளர் நேரத்தில் வராததால், தலைவர் பிரேரணைச் சடங்கு ஆரம்பமாயிற்று. தலைவரைப் பிரேரேபிக்கும்போது, வ. ரா. சொன்னது இது:

"தமிழில் ஒரு நல்ல புத்தகத்தைக் கொண்டு வந்து யாரேனும் என்னிடம் காட்ட வேண்டும். அதைப் பார்த்துவிட்டு, அக் கணமே என் இதயம் வெடித்து, நான் சாகவேண்டும். இதுவே என் ஆசை."

வ. ரா. வின் கற்பனையில் தமிழ் மொழி உயிரைப் போக்கும் நஞ்சாகப் படுகிறது போலும்! ஆம்,

சங்கம் தவழ்ந்த தமிழைப் பெரியார் வ. ரா. படித்திருந்தால், தமிழ் மொழியானது உயிர் வளர்க்கும் அவிழ்தம் என்பதை உணர்ந்திருப்பார். திருவாளர்கள் உ. வே. சாமிநாத ஐயர், வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார், ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் ஆகியவர்கள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து, வயோதிகத்தின் எல்லை யைக் கடந்தது எதனால்? தேமதுரத் தமிழ் மொழியா லன்றோ? தம் ஒரே மகளை இழந்தும் உடல் பலமிழந்தும் உள்ளக் களிப்புடன் ஊர் சுற்றிக் கம்பன் புகழ் பரப்பும் ரசிகமணி டி. கே. சி. வாழ்வதும் தமிழாலன்றோ? தமிழ் மாபுக்கு மாறான வழியில் கற்பனை செய்வதை வ. ரா. கைவிட வேண்டும். அவர் நீடுழி வாழவே இதை வற்புறுத்துகிறேன்.

சடங்குகள் முடியும் சமயம், நாமக்கல் கவிஞர் மேடையில் தோன்றித் திறப்புவிழாச் சொற்பொழிவாற்றினார். தமிழனுக்குத் தனிநாடு, தனி அரசு வேண்டும் என்ற கோரிக்கையோடு அவரது மிக நீண்ட சொற்பொழிவு முடிந்தது.

தலைவர், திரு. ம. ப. பெரியசாமி (பெ. தூரன்), தமது தலைமை உரையை நிகழ்த்தினார். கலை உணர்வோடு கடமையை நினைவூட்டியது அவரது சொற்பொழிவு. 'அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும்' என்ற தமிழர் பண்புக் கேற்பத் தலைவர் பாரதியா

ரின் உள்ளத்திலே புகுந்து, அவரது உணர்ச்சியிலே கலந்து,—

“தம்பி—நான் ஏது செய்வேனடா! தமிழைவிட மற்றொரு பாஷை சுகமாக இருப்பதைப் பார்ப்பதற்குமே தான் எனக்கு வருத்த முண்டாகிறது... தமிழ்ச்சிவையக் காட்டிலும் மற்றொரு ஜாதிகாரி அழகாயிருப்பதைக் கண்டால் என் மனம் புண்படுகிறது”

என்ற முத்தாய்ப்பு மொழிகளுடன் தலைமையுரையை முடித்துக்கொண்டார். இந்தச் சொற்கள் அங்குக் கூடியிருந்தவர்களுக்குத் தாங்களும் தமிழர்தான் என்ற தன்மான உணர்ச்சியை ஊட்டின.

அமைச்சர் என்ற பதவியுடன் திரு. அவினாசிவிங்கம் அவர்கள் அவையை அலங்கரித்தார். அது மட்டுமல்ல; அழகாகவும் பேசினார்.

அவருக்குப் பின்னர், தோழர் சி. என். அண்ணாத்துரை தமக்கே உரிய இனிய நடையில், எளிய முறையில் எழுத்தாளரின் கடமையை உணர்த்திப் பேசினார்.

காலை நிகழ்ச்சி அத்துடன் முடிந்தது.

மாலை, பத்திரிகைக் கண்காட்சித் திறப்பு விழா நிறைவேறியது. அன்று இரவு முன்னேரத்தில் விஷயாலோசனைக் கமிட்டி நடந்தது.

டிசெம்பர் 15-ம் தேதி இரண்டாம் நாள் நடவடிக்கை. தீர்மானங்கள் மீது காரசாரமான வாதங்கள்; தீர்மானங்களை ஆமோதிப்போரும், ஆட்சேபிப்போரும் மாறி மாறி ஒலி பெருக்கிமுன் நின்று பேசியது, கண்ணுக்குக் காட்சியாக இருந்த சக்தி பொங்கல் மலர்—1947

தது. அவர்கள் கூறிய வாதங்கள் கருத்துக்கு விருந்தாக இருந்தன.

மாநாட்டில் நிறைவேறிய தீர்மானங்களில், மூன்றுதான் முக்கியமானவை. அவை: (1) தமிழ் எழுத்துக்களைத் திருத்துவது, (2) ஆங்கில-தமிழ் அகராதி தயாரிப்பது, (3) தமிழ் இனத்தின் அரசியல் கோரிக்கை.

முதல் இரண்டு தீர்மானங்கள் எளிதில் நிறைவேறின. இவற்றைக் காரியத்தில் கொண்டுவரத் தனித் தனிக் கமிட்டிகள் அமைக்கப்பெற்றன. ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை, தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை, மு. வரதராஜன், தேவநேயப் பாவாணர் போன்ற தமிழ் அறிஞர்களும் கமிட்டிகளில் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

அரசியல் தீர்மானம், எழுத்தாளர் உலகத்தின் புரட்சி என்றே சொல்லலாம். தீர்மானத்தின் சுருக்கம் இதுதான்:

“தமிழ் நாட்டின் எல்லை குமரி முதல் திருப்பதி வரை ஆகும். இந்த எல்லைக்குள், சுதந்தர இந்தியாவின் ஐக்கியத்துக்குப் பாதகமில்லாத வகையில், சுதந்தரமுள்ள தமிழர் குடியரசு அமைய வேண்டும். அந்தக் குடியரசின் அரசியலை வேறு எவர் தலையீடுமின்றித் தாங்களே தயாரித்துக்கொள்ளத் தமிழ் இனத்தவருக்குச் சூய நிர்ணய உரிமை உண்டு.”

இந்தத் தீர்மானத்தின் முற்பகுதி என்னால் பிரேரேபிக்கப்பெற்றது; பிற்பகுதி, ‘தமிழ் முரசு’ மாணேஜர் திரு. கொ. மோ. ஜனார்த்தனத்தால் சேர்க்கப்பெற்று, ஏகமனதாக நிறைவேறியது.

இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசிய திரு. ஜீவானந்தம், தேசிய இனம் என்றால் என்ன, சர்வதேச அரசியலில் அதற்குரிய இடம் யாது ஆகியவை பற்றி விரிவாக விளக்கிப் பேசினார்.

தீர்மானத்தை எதிர்த்து வாக்களிக்காவிடினும், வார்த்தையில் எதிர்ப்புக் காட்டினார் சிலர். தினமணி திரு. ஏ. ஜி. வேங்கடாச்சாரி இதைத் தமிழ்ப் பாக் கிஸ்தானோ என்று சந்தேகப்பட்டார். எனது விளக்கத்துக்குப் பிறகு, அவரும் சம்மதித்தார். ஆம், தமிழனுக்குத் தமிழரசு என்றால், அதைத் தட்டிப் பேசும் தமிழரும் உண்டோ? இனி, தமிழர் குடியரசுக்குப் பாடுபடுவது தமிழ் எழுத்தாளரின் தலையாய கடன் என்பதை எழுத்தாளர் மாநாடு தனது ஏகோபித்த தீர்ப்பால் வற்புறுத்திவிட்டது.

முத்தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு (நாமக்கல் கவிஞர் இயலுக்கு, தலைவர் பெரியசாமி இயலுக்கும் இசைக்கும், ஸ்ரீ ப. சம்பந்த முதலியார் நாடகத்துக்கு—ஆசிரியர், சக்தி) முதலிடம் தந்ததும், எல்லாக் கட்சியினரும் பங்கு கொள்ளச் செய்ததும் வரவேற்புக் கமிட்டியாரின் நல்ல பண்பையும், நடுநிலைமையையும் தெற்றென விளக்குகின்றன. சிறப்பை விளக்கியதுபோல் சில குறைகளையும் இங்கு விளக்குவது அவசியமாகும்.

மாநாட்டுத் தலைவருக்கு 'சென்ட்ரல் ஸ்டேஷ்'னில் வரவேற்பு நடந்த தல்லவா? அங்கு நகரிலுள்ள பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் உள்படப் பிரபலஸ்தர்கள் ஒருவரையும் காணவில்லை. வ. ரா.

கூட வராதிருந்துவிட்டார். காரணம் என்னவோ? தமிழ்மா நாட்டுத் தலைவர் வரவேற்பு என்றால், அவருக்குச் செய்யும் பெருமை தமிழ் மொழிக்கு, தமிழினத்துக்குச் செய்யும் பெருமையாகும், இதில், பெரியோர் சிறியோர் என்ற பேதத்துக்கு இடமில்லை.

எழுத்தாளர்களுக்கெல்லாம் எழுத்தாளர்களாய் இலங்கும் திரு. வி. க., ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை, மு. வரதராஜன் போன்ற முற்போக்குப் புலவர்கள் மேடையில் தோன்றியிருக்கச் செய்யாத காரணம் என்னவோ?

பத்திரிகைக் கண்காட்சியில் பார்த்தபோது, 'பிராட்வே' யிலுள்ள பத்திரிகைக் கடையைப் பார்ப்பது போல் இருந்தது. இனி, அப்படி இருக்கக் கூடாது. ஆரம்பக் காலப் பத்திரிகைகளின் பழம் பிரதிகளைத் தேடிப் பிடித்தேனும் காட்சியில் வைக்கவேண்டும். தோற்றம் முதல் இன்று வரை, பத்திரிகைகளின் எண்ணிக்கை வளர்ச்சியைக் காட்டும் புள்ளி விவரங்கள் கூடிய அட்டைகள் வைக்கவேண்டும். பத்திரிகை உரிமைக்காகச் சிறை சென்றவர்களின் உருவப்படங்கள் காட்சியில் இருக்கவேண்டும்.

இந்தக் குறைகெல்லாம் அடுத்த மாநாட்டில் தவிர்க்கப்படுமென்று நம்புகிறேன் அடுத்த மாநாடு தென் திருவிதாங்கூரில் நடக்கப்போகிறது. தமிழ் நாட்டின் தெற்கெல்லை குமரி முனை என்று தீர்ப்பளித்த எழுத்தாளர்கள், அந்தக் குமரி முனைக்கே படை எடுக்கப்போகிறார்கள் என்பது மகிழ்ச்சிக்கு உரிய தல்லவா?

“திருமகள் சிறியவள்”

ம. ரா. போ. குருசாமி

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலே ‘கருணை மிகுந்த’ அரசாங்கத்தார் ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகை நடத்தினார்கள். தமிழ் மொழியினிடத்து அவர்களுக்கு இருந்த அன்பு உண்மையிலேயே பாராட்டத் தக்கது. பல வகையான கட்டுரைகள் அந்தப் பத்திரிகையிலே இடம் பெற்றன. இருபது ஆண்டுகள் அந்தப் பத்திரிகை நிலவிற்று. அதன் பிறகு “தமிழ் வளர்த்துவிட்டது; போதும்” என்று நினைத்ததாலோ என்னவோ, சென்னை அரசாங்கத்தார் ‘ஜநவிநோதிசி’ என்ற அந்தப் பத்திரிகையை நிறுத்திவிட்டார்கள்.

பிரிட்டிஷ் அரசியல் அமைப்பு வாணிக அடிப்படையில் எழுந்து நிலவுவது. எனவே, முதலாளித்துவ அடிப்படையில் இயங்குவது பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் என்று சொல்லலாம்.

“படைத்தான் படைத்தான் மனுவுக்காக; மனுவைப் படைத்தான் தன்னை வணங்க” என்று கடவுளைக் ‘காமிய கரும’ வாதியாக ஆக்கும் சமய ஆசிரியர்கள் உண்டு. கடவுளை வணங்கத்தான் மனிதர்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற ‘நியாய’த்தைப் போலவே வேறொரு நியாயமும் உள்ளது. ‘செல்வர்களுடைய நல்வாழ்வுக்காகவே ஏழைகள் இருக்கிறார்கள்’ என்ற அநியாயம்தான் அந்த நியாயம். ‘இந்த விழுமிய ஏற்பாடு இறை சக்தி பொங்கல் மலர்—1947

வன் செய்ததாகும்’ என்றும் அவ்வாதத்துக்குரியவர்கள் சொல்லிவிடுவார்கள்.

வாணிக அரசாங்கத்தார் நடத்திய ‘ஜநவிநோதிசி’யில் ஒரு கட்டுரை இருக்கிறது: அதன்கண் உள்ள ஒரு பகுதியைப் பாருங்கள்:

“அகன்ற இவ் வுலகத்தில் எவ்விடத்திலும் வாசஞ் செய்கிற மனுஷருக்குள் ஏழைகளே மிகுதியானவர்களாயிருக்கிறார்கள். இப்படியிருப்பது கடவுளின் அமைப்பு.” இத்தகைய ஊழலான அமைப்பையா கடவுளின் அமைப்பு என்று சொல்வது! அந்தக்கட்டுரை இத்தகைய அமைப்புக்குக் காரணமும் சொல்லுகிறது:

“இப்படி ஏழைகள் அதிகமாக இராவிட்டால் மனுஷ ஜாதிக்கு இருக்கும் பற்பல குறைவுகள் ஒருகாலும் நீங்கமாட்டாது. ஏனென்றால், தனவான்களாயிருப்பவர்கள் வருத்தப்பட்டு உழைக்க மாட்டார்கள்.”

செல்வராகிய ‘மனித குமாரர்’கள் உழையாமல் இருப்பதற்காக மனிதப் பூச்சிகள் நசுங்க வேண்டும்; அப்படியானால் தான் மனித இனத்திலுள்ள குறைபாடுகள் நீங்க வழியுண்டு! என்ன அழகான வாதம்!

தன் அறிவில் தோன்றிய ஒரு கோணல் சூழ்ச்சியால், ஓடி உருண்டு செல்லும் இயல்புடைய செல்வத்தை மனிதன் அங்கங்கே முடக்கிவிட்டான்; முடங்கிய இடங்களில் இருந்த மனிதர்கள் செல்வத்துக்குத் தாங்களே

உடையவர்கள் என்று முடிசூடிக்கொண்டு அமர்ந்தார்கள். சமூகத்தின் உழைப்பால் சேர்ந்த செவ்வத்தைத் தங்கள் தனியுடைமையாக முதலாளிகள் கொண்டாடினர். இவ்வாறு, பணத்துக்கு முடக்குவாதம் கண்டபடியால், சமூகத்தில் பெரும்பான்மையோரான உழைப்பாளிகள் துன்புற நேர்ந்தது.

உழைப்புக்கு இருக்க வேண்டிய பெருமை பணத்துக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. அரியாசனத்தில் அமரவேண்டியவன் உழைப்பாளி. ஆனால், மனித இனத்தை ஆளும் உரிமையற்ற முதலாளி அந்த அரியாசனத்தை எப்படியோ கவர்ந்துவிட்டான்.

அரியாசனத்தை முதலாளிகவர்ந்த வகை என்ன? உழைப்புக்கு இருக்க வேண்டிய மதிப்பு பணத்துக்கு எவ்வாறு ஏற்பட்டது? — இந்த இரண்டுகேள்விகளுக்கு விடை சொன்னால் உலக வரலாறு கிடைத்து விடும். உண்மையான மதிப்புக் குரிய தொழிலாளி நசுங்க, செல்லாத நாணயத்துக்குச் செல்வாக்கு ஏற்பட்ட கதைதான் உலக வரலாறு.

முதலாளியின் வன்பிடியுள் சிக்கிய செங்கோல், நெளிந்து வளைந்து கொடுங்கோலாக மாறி விட்டது. மன்னன் மனமே நீதியின் விளைகளம். வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கால் அல்லவா? எனவே, ஆளுவோன் அருளும் சொற்கள் சட்டமாயின. அந்தச் சட்டங்கள் நடைமுறையில் இருப்பதற்கேற்ற திட்டங்களை—சமூக அமைப்பை—அறிஞர்கள் ஏற்படுத்தினர்.

இவ்வாறு முரண்பட்ட சமூகம் எப்படி இருக்கும்? சமயமும் அறநெறியும் கூட முதலாளித்துவத்தின் தூண்களாக மாற வேண்டியவரும். சமயத்தையும் அறத்தையும் தங்கள் கருவிகளாகச் செல்வர்கள் கையாளுவார்கள். 'ஐநவநோதிதி'யின் கூற்றைப் படியுங்கள்:

[அன்பர்களுக்கு இங்கே ஓர் எச்சரிக்கை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. 'ஐநவநோதிதி'யின் பொருள் மட்டுமல்ல, அதன் நடையும் நம் மனத்தில் இடம்பெறவே கூடாது. ஜாக்கிரதை! தமிழ் உருவந்தான் என்று எண்ணிவிட வேண்டாம்.]

“எஜமான்களா யிருக்கிற தனவான்கள் தாங்களா யாவது. மற்றவர்களைக் கொண்டாவது தங்களுடைய ஊழியக்காரர்களுக்கு அறநெறியைப் போதித்துக் கடவுளுக்கும் மனுஷருக்கும் செய்ய வேண்டிய கடமை இன்னதென்று அவர்களுக்கு விவரிக்க வேண்டியது அவர்கள் கடமையா யிருக்கின்றது. இப்படிச் செய்கிற தனவான்களே ஞானிக ளென்றும், நல்லவர்க ளென்றும் அழைக்கப்படுவதற்குப் பாத்திரவான்களா யிருக்கிறார்கள். ஏனென்றும் சன்மார்க்கத்திற்கு ஏற்றதாகிய கடவுளைப் பற்றிய பயம் எப்பொழுது ஒரு மனுஷனுடைய மனத்தை விட்டுப் போய் விடுகிறதோ, அப்பொழுதே நேச சட்டத்திற்கு விநாசமான குற்றங்களுக்கும் அவற்றால் வரும் தண்டனைக்கும் அயன் பயமற்றவனாகிறான். ஆதலால் நமது குற்றங்களுக்குக் கடவுளால் வரும் தண்டனையையும், உலகராஜாங்கத்தால் வரும் தண்டனையையும் எடுத்துக் காட்டிச் சத்திய நெறியைப் போதிக்கும் எஜமான்களை ஞானமுள்ளவர்க ளென்றும் நல்லவர்க ளென்றும் தாராளமாய்ச் சொல்லலாம்—”

முதலாளித்துவ முறையில் அமைந்த சமூகத்தில் சமயத்துக்கும் அறநெறிக்கும் உள்ள மதிப்பும் இடமும் இந்தப் பகுதியால் தெளிவாக விளங்குகிற தல்லவா?

For Soft Smooth hair

SRIVIS-AMLA HAIR OIL

மிருதுவான அழகிய கறுகறுத்த கூந்தல் அடர்த்தியாக வளரப் பென் மணிகள் ஓர் நம்பத் தகுந்த கூந்தல் வளர்ப்புத் தைலம் உபயோகிக்க வேண்டும். கூந்தலழகைப் பெற குணம், மணம் மிகுந்த “ஸ்ரீவிஸ்-அம்லா” கூந்தல் தைலத்தை நம்பிக்கையுடன் வாங்கி இன்றே உபயோகிக்க ஆரம்பியுங்கள்

S. VISWANADHAM & Co.,
44, Bunder St., G.T. Madras.

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுரம்

தமிழன்பர்களுக்கு

பொங்கல்

வாழ்த்துக்கள்

அறிஞர் வெ. சாமிநாத சர்மா அவர்
களின் புதிய, பழைய எல்லா நூல்
களும் இனி பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுரம்
மூலம் வெளிவரும் என்பதை மகிழ்
வுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்
விபரங்களுக்கு எழுதிக் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுராலயம்

ஸ்தாபிதம் 1936

தெற்கு மூன்றாம் வீதி : புதுக்கோட்டை

உழைப்பாளிகளா யுள்ள ஏழைகளுக்கு உபதேசிப்பதற்காகவே தான் சமயமும் அறவுரைகளும் பயன்படுகின்றன! இறை நெறிக்கும் அறநெறிக்கும் முரண்பட்டு வாழ்க்கை நடத்துகிற செல்வர்கள் தான், உழைப்பாளிகளுக்குச் 'சமயம் இன்னது, தருமம் இன்னது' என்று எடுத்துரைக்க வேண்டுமாம்!

இந்தத் தலைகீழ் முறைப்படி அமைந்த சமூகத்தைக் கண்டு புழுங்கிய அறச் செல்வர்கள் பலர். கோட்டுஸ்மித் என்ற ஆங்கிலக் கவிஞன் அவருள் ஒருவன். செல்வம் சேர்ந்து முடங்கிக் கிடக்கிற நாடு எவ்வாறு இருக்கும் என்பதை அவன் கூறுகிறான்; கண்ணால் கண்டதைத்தான் கூறுகிறான்; கற்பனைக் காட்சி யல்ல.

“தொழிலாளி துன்புற்
ரெழிந்திட நாட்டில்
பழிகாரர் சிலரிடம்
பணமது முடங்கின்
நாட்டை நோக்கி
நனி(வு)ஒடி வருமே
நாடும் நாடும்
நனியும் கேட்டை”

முதலாளிகள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் சமூகத்தில் எவ்வளவோ துன்பயிரும் காட்சிகள் காணலாம். வள்ளுவர் உள்ளம் அத்தகைய காட்சிகளால் உருகி ஆவியாய்ப் போனதுண்டு. மேலும், இத்தகைய அமைப்பு இறைவனே ஏற்படுத்தியது என்ற செல்வர்களின் வாத்தைக்கேட்டு அவர் மனம் புழுங்கிச் சினந்தெழுந்தது உண்டு.

‘இரந்தும் உயிர் வாழ்தல்
வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான்’
என்ற திருமொழி அத்தகைய சினத்தின் ‘புறப்பாடே’ யாகும்.

சக்தி பொங்கல் மலர்—1947

பணத்தின் உண்மையான மதிப்பு என்ன?

பானையிற் சோறு
பரிகலம் வந்து
பசித்தவன் பசித்தால்
பயந்தந்த தாகும்
பாற்சோ நெனினும்
பானையே வைகின்
புனித்துப் புழுவின்
மயமாய் மாயும்
பணமெனப் படுவது
உணவு தரும் உபாயம்
என்னிலை(து) உணவாய்
எங்கனும் வழங்கிட
வேண்டும். இலையேல்
சண்டிய பணத்தின்
பயனேதுகொல் பயசு
புனித்தவா றல்லால்?

[பயசு-பால்]

சமூகத்தின் நேர்மையான சட்டம் எவ்வாறு அமைதல் வேண்டும்?

உற்ற பசியினை
உணர்ந்தோன் தானே
பாடுபட்டுழைத்த
பணத்தாற் போக்கலே
உலகத் துள்ளோர்க்கு
உற்றதொரு சட்டம்

ஆனால் இச் சட்டம் இன்று நிலவுகிறதா? இல்லை. என்ன வகையில் இன்றைய சமூகம் அமைந்துள்ளது?

உழைப்பவன் துன்புற்று வாட, உட்கார்ந்திருப்பவன் உண்டு, தினைக்கிறான். இது என்ன டியாயத்தைச் சேர்ந்தது?

உழைப்பவன் ஒருவன்
துய்ப்பவன் ஒருவன்
எள்ள அமைந்திடின
என்ன உலகம்!
கொள்ளைக் குழுவினர்
குகையிது வன்றே?

கொள்ளைக் குழுவினரின் கோட்டை எப்போது தகர்க்கப்பெறும்? பணத்தை வைத்து ஒருவனை மதிக்கின்ற காலம் ஒழிந்து, பணத்தைச் சரியான முறையில் மதிப்பிடும் காலம் எப்போது புலரும்?

உழைப்பின் உயர்வை உணர்ந்த அளவில் பணத்தின் மதிப்புத் தானே இழிந்துவிடும். பணத்தின் மோகனப் புன்னகையில் சிக்கி மயங்கியுள்ள மனிதன், உழைப்பாளியின் வியர்வை நீரித்தன் வாழ்வைக் காணுகின்ற சமயத்தில் போலிப் பணத்தைச் சட்டகமாக உடைய சமூக அமைப்புத் தகர்ந்து விழும். அப்போதுதான் சரியான சமூக அமைப்பு ஏற்படும்; நேர்மையான நெறியிலே சமயமும் அறமும் பயன்படும். அப்போதுதான் மனிதன் மனிதனாக வாழ்வான். எல்லாம் உழைப்பிலே இருக்கிறது என்ற உண்மை உதயமாகின்ற சமயமே, மனித இனம் வாழத் தொடங்கும் புது யுகம்.

நிலத்தில் வியர்வை சொட்டப் பாடுபடுகிறான் உழவன். அவன் உழைப்புக் கேற்ப நிலமகள் மகிழ்ச்சி பூத்துக் கதிர் பரப்புகிறார். கதிரின் வளமையிலே உழைப்பின் ஒளி வீசுகிறது. அந்த ஒளியின் பெருக்காலே பசியின் இருள் மறைகிறது. எனவே, போலி நாணயம் அங்கே என்ன செய்ய முடியும்? உண்மையான மதிப்பு உழைப்புக்குத்தான் என்பதை உணர்ந்துவிட்டால், நாணயமற்ற பணம்தன் போலி மதிப்பை இழந்துவிடும். பணத்தால் மதிப்புப் பெற முயலும் மனிதன் பணத்தையே மதிப்பிடும் காலம், உழைப்புக்கு வந்தனை செய்யும் காலந்தான்.

இந்த உண்மையைக் கம்பர்கண்டிருக்கிறார்.

விசுவாமித்திரருடன் இராமனும் இலக்குவனும் மிதிலைக்குச் சென்றார்கள். சீதைக்குக் கணவனாக வரப்போகிறவன் காணேற்ற வேண்டிய வில்லைப்

பற்றிய பேச்சு வந்தது. அந்தச் சமயத்தில் சதானந்தன் என்பவன் 'சீதை பிறந்ததால் இலக்குமி நாணி ஒதுங்கினாள்' என்று கூறுகிறான். 'இலக்குமியை வெல்லும் அழகோடு சீதை பிறந்தாள்' என்று மட்டும் சொன்னால் போதாது. 'சீதை பிறந்ததால் இலக்குமி நாணி ஒதுங்கினாள்' என்று மட்டுமே கம்பர் சொல்லியிருந்தால், 'இது சீதையின் அழகு பற்றிய குறிப்பு' என்று சொல்லலாம். ஆனால், அவர் அவ்வாறு சொல்லவில்லை. சீதையையும் இலக்குமியையும் சேர்த்து வைத்து நினைத்தபோது, மனித இனத்தின் வரலாற்றி் லிருந்து தெரிந்து கொண்ட ஒரு பேருண்மையைக் கூறிவிட்டார்.

பாடலைப் பார்க்குமுன் 'சீதை' என்ற சொல்லைப் பற்றிய குறிப்பு ஒன்றைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். வர்கொண்டு உழுகின்ற பொழுது கொழுமுனையில் புரள்கின்ற மண் - திரளுக்குச் சீதை என்று பெயர்; வடமொழிச் சொல். உழுகின்ற கொழுமுகத்தி் னடியில் கிடைத்தவளாகையால் சீதை என்று பெயர் பெற்றாள் என்பது வரலாறு.

இனி, கம்பருடைய பாடலைப் பாருங்கள் :

உழுகின்ற கொழுமுகத்தின்
உதிக்கின்ற, கதிரின் ஒளி
பொழிகின்ற புவிமடந்தை
உருவெளிப்பட்டு உனப்புணரி
எழுகின்ற தெள்ளமுதோடு
எழுந்தவளும் இழிந்து ஒதுங்கித்
தொழுகின்ற நன்னலத்துப்
பெண்ணரசி தோன்றினாள்

[தெள்ளமுதோடு எழுந்தவள்திருமகள்]

உழைப்பின் பயனாக எழுகின்ற சக்தி வெளிப்படுமானால், வீண்

சக்தி பொங்கல் மலர்—1947

பெருமையடித்துக்கொண்டிருக்கிற பணம் தன் மதிப்பை இழந்துவிடும் என்பதுதான் கம்பருடைய குறிப்பு. உழைக்கும் தொழிலாளிகளுக்கே உண்மையான மதிப்பு; உண்டு உறங்கும் முதலாளிகளுக்கல்ல. தொழிற்சக்தி திரண்டெழுந்து தன் தோற்றத்தை வெளிக் காட்டுமானால் செல்வத்தின் சக்தி ஒரு பக்கமாக ஒதுங்கி நின்று தொழிற்சக்திக்குப் பணிய வேண்டியதுதான். இந்தக் கருத்தைத்தான் புவிமகள் மேலும் திருமகள் மேலும் ஏற்றிக் கம்பர் சொல்லியிருக்கிறார்.

தொழிற் சக்தியால் நிறுவப்படும் அரசு ஏற்படுமானால்தான் 'ஐநவீநோதிதி'யில் நாம் படித்த

வாக்கியங்கள் பொருளற்றுப் போக வழி ஏற்படும். அதுவரையிலும், 'ஏழைகள் அதிகமாக இருக்கவேண்டுமென்பது இறைவன் ஏற்பாடு' என்று சொல்லிக் கொண்டுதான் இருப்பார்கள்.

நல்ல திருநாட்களில் சிறந்த குறிக்கோளை மேற்கொள்ளுவது விழுமிய வழக்கம். இன்று—இந்தத் தமிழர் பொங்கல் விழாவன்று—திருமகளைச் சிறியவளாக்க வேண்டிய முயற்சியைக் கைக்கொள்வோம்.

திருமகள் நாணி ஒதுங்க வருங்கால உலகம் வழிசெய்தே தீரும். மனித இனத்தின் போக்கு இவ்வகையில்தான் செல்லுகிறது.

அக்கினி அஸ்திரம்!

வீட்டுக்குப் பக்கத்தி லிருந்த ஒரு கூவரக் கடையில் ஒரு மனிதர் முக கூவரம் செய்துகொண்டிருந்தார். பாதி கூவரம் நடந்திருந்தபோது, யாரோ ஓர் இளைஞன் கடைக்குள் தட தடவென்று ஓடி வந்து "மிஸ்டர் வில்கின்ஸ், மிஸ்டர் வில்கின்ஸ்! உங்கள் வீடு நெருப்புப் பிடித்து எரிந்து கொண்டிருக்கிறதே!" என்று கத்தினான். அவ்வளவுதான், அந்த மனிதர் ஒரே ஓட்டமாக, கடையிலிருந்து கிளம்பி ஓடினார், சட்டை தொப்பியைக் கூட மாட்டிக்கொள்ளாமல்.

பாதித் தூரம் ஓடிய பிறகு திடீரென்று நின்று யோசித்தார்: "அட, கஷ்ட காலமே! நான் ஏன் இப்படித் தலை தெறிக்க ஓட வேண்டும்? என் பெயர் வில்கின்ஸ் அல்லவே?" என்று இரைந்து கூவினார்.

—டைஜெண்ட் ஆஃப் வேர்ல்ட் ரிடிங்

பெரிய மனுஷன் ஆக

பெரிய மனுஷத்துவ அடையாளங்களில், அவர்கள் எழுதுகிற கடிதங்களைப் புத்தகம் ஆக்குவதும் ஒன்று. ஆகையால், புத்தகம் போட வேணும் என்ற நோக்கத்துடன், ஆரம்பம் முதலே, அருமை அருமையாகக் கடிதங்கள் எழுதி வைக்க வேண்டியது அவசியம். அவற்றைத் தபாலில், போட்டாலும் சரி, போடா தொழிந்தாலும் சரியே! தபாலில் போட்டு கண்பர்களுக்கும், மனைவிக்கும், காதலிக்கும், மகளுக்கும், மற்றையோருக்கும் என்று, பற்பல பண்பான கடிதங்களையும் அனுப்பிவிட்டால், அத்தனைக்கும் நகல் எடுத்து வைக்க வேண்டியது முக்கியம். பெரிய மனுஷராக மாறிக்கொண்டிருக்கும்போதே, விசித்திரமான காரியங்கள் செய்ய வேணும். தெருவில் போகும்போது, தானாகவே சிரித்துக் கொண்டோ, லாந்தர் கம்பங்களைக் கையால் தட்டிக்கொண்டோ, ஏதாவது செய்து, லாஸ்களாக அலைய வேண்டும். மேதைக்கும் பைத்தியக்காரர்த் தனத்துக்கும் நெருங்கிய உறவு.

—ஈயாண்டி பாரதி (கவிக்குயில் மலர்)

எனக்குக் குழந்தை வேண்டும்

“ பிரமை ”

வினோதப் போக்குடைய நவீன நாகரிகத்தில் புரண்டோடுகிற மேற்றிசை நாடுகளில், உயர்தரக் கல்வியும் விஞ்ஞானப் பயிற்சியும் பெற்று, தத்தம் வாழ்க்கைப் போக்கை தீர்மானித்துக்கொள்ளச் சுதந்தரம் பெற்ற பெண்கள் பலர் விவாகமே தேவை இல்லை என்றும், மக்களைப் பெற்று வளர்ப்பது தொல்லை என்றும் கருதுகிறார்கள். உடலின் தேவைகளைத் தேடிக்கொள்வதற்கும், மனத்தின் மகிழ்ச்சியை நாடுவதற்கும் போதுமான வருமானத்தைச் சம்பாதித்துக்கொள்ள, போதிய திறமையும் திராணியும் உடைய இந்தப் பெண்கள், மகப் பேறு இல்லாமலே பால்ய இன்பங்களை அனுபவிக்கப் பல நூதன முறைகளையும் கையாள ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். மேற்றிசையினின்று பெரு வெள்ளம் போல வெகு வேகமாக வரும் இந்தப் புது நாகரிகச் சுழலிலே சிக்கிக்கொள்கிற நமது நாட்டு நவ நாகரிகப் பெண்களில் சிலர், மேற்றிசைப் பெண்களின் சிந்தனைப் போக்கைத் தழுவி வாழ்க்கையை நடத்தலாம் என்று கருதுகிறார்கள். கலாசாலைகளில் பயின்று, உயர்தரக் கல்விகற்றுப் பணத்திற்கு முட்டுப்பாடின்றி ஏதேனும் ஒரு தொழிலை மேற்கொண்டு, மனிதம்மதியாக வாழ்க்கையை நடத்தினால் போதும் என்பதே இவர்களுடைய உள்ளத்தின்மேலோட்டமான சிந்தனையாக இருக்கின்றது. இத்தகைய மனப்பான்மை

பெண்மை இயல்பிற்குச் சற்றுமே பொருந்திய தன்று.

குழந்தையைப் பெற்று வளர்க்க வேண்டும் என்பதே பெண்மை இயல்பு. இதுவே இயற்கை உணர்வு என்று துணிந்து கூறலாம். சின்னஞ்சிறு வயதிலேயே தாய்-உள்ளம் குழந்தை மனத்தின் கட்டுக்கோப்பில் அமைந்திருப்பதைப் பார்க்கலாம். சிற்றில் கோலி மரப் பொம்மை வைத்து விளையாடும் பருவத்தில், பொம்மைக்குப் பால் ஊட்டல், பொம்மையைத் தாலாட்டல், சீராட்டல் முதலிய விளையாட்டுக்கள் பெண் குழந்தைகளிடத்திலேதான் தோன்றுகின்றன. தானும் தாயாகிக் குழந்தையை வளர்க்க வேண்டும் என்ற ஆசை பெண் குழந்தையின் பொம்மை விளையாட்டில் வெளிப்படுவது போல, ஆண் குழந்தைகளின் விளையாட்டில் வெளிப்படுவதில்லை. சிறு வயதுப் பெண் குழந்தை, தன் தம்பி, தங்கையைப் பொறுப்போடு பாதுகாக்கிற விதமாக, ஆண் குழந்தைகள் தமது தங்கை, தம்பியைப் பாதுகாப்பதில் அக்கரையாக இருக்க மாட்டார்கள். இவையாவற்றையும் சிந்திக்கும் பொழுது, குழந்தையைப் பெறுதலும், வளர்த்தலும் பெண்களிடத்தில் இயற்கை உணர்வாக இளமை முதல் அமைகின்ற தன்மை என்பது தெளிவு.

உயிர் உயிரைத் தோற்றுவித்து மகிழ்கிறது. உலகம் உயிர்த் திரளால் ஆனது. உலகில் மதிப்

**Creates Energy
Conserves -
Health**

Adamin
HIGH POTENCY
SHARK LIVER OIL

GOV. OIL FACTORY. Calicut..

ADS-18

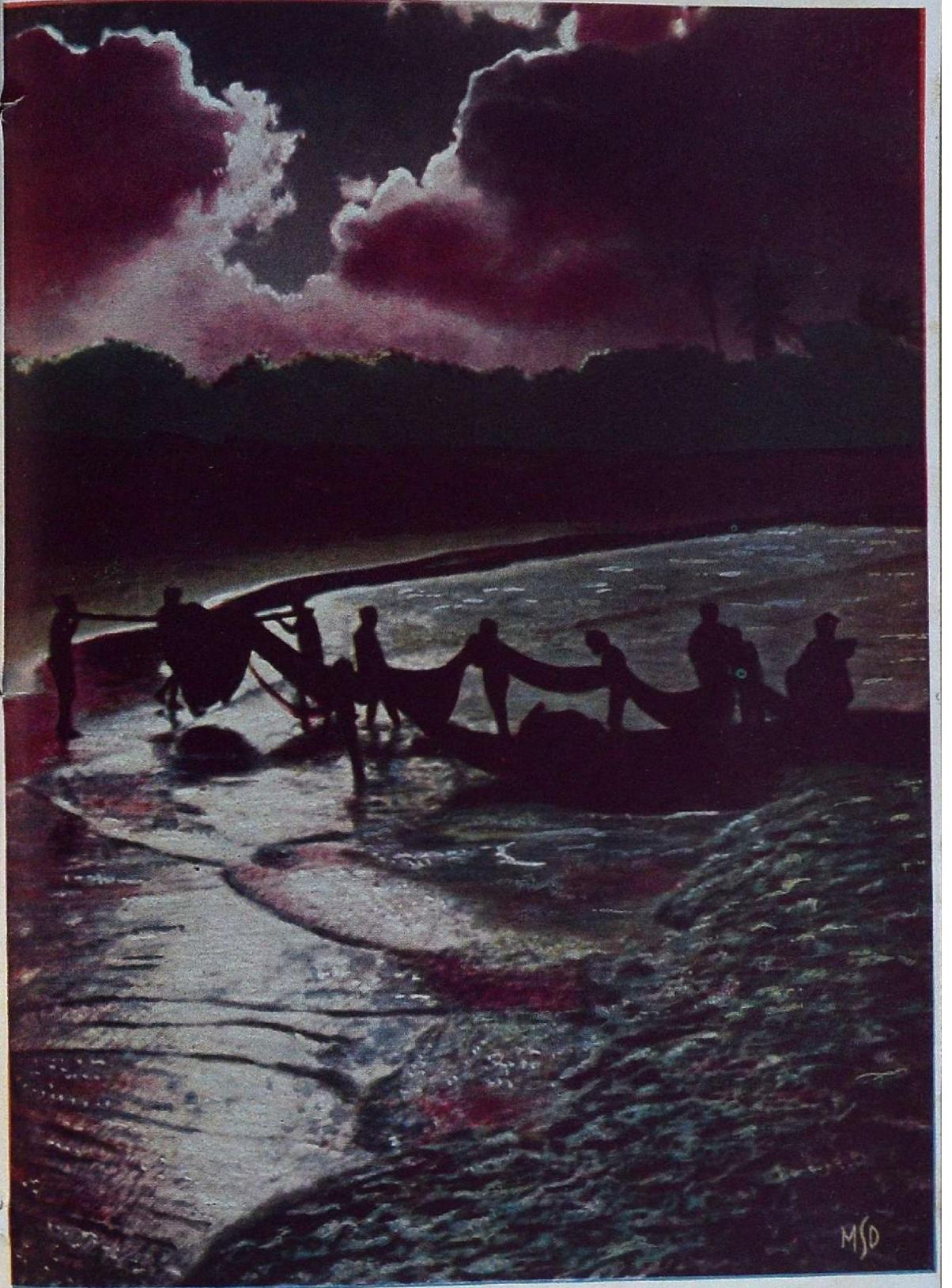
சென்னை ராஜதானிக்கும் அதை ஒட்டியுள்ள சமஸ்தானங்களுக்கும் ஏஜண்டுகள்
மெசர்ஸ். பாரி & கம்பெனி லிமிடெட், மதராஸ்

அன்பர்கள் அனைவருக்கும் எமது

பொங்கல் வாழ்த்துக்கள்!

இதுகாறும் எமது கம்பெனியில் தயாராகி
வரும் “சைபால்”, “அயோடிசால்”,
“பேபிகிரைப்” முதலிய மருந்துகளை
வாங்கி உபயோகித்து வியாதிகள் நீங்கப்
பெற்று, தேக திடமடைந்து, மகிழ்ச்சி
யுற்று, அமோக ஆதரவு காட்டிவரும்
எண்ணிறந்த அன்பர்கள், வியாபாரிகள்,
வாடிக்கைகாரர்கள் அனைவருக்கும் இம்
மங்களகரமான பொங்கல் நன்னாளில்
எமது வாழ்த்துக்களைச் சமர்ப்பித்துக்
கொள்ளுகிறோம்.

தி சௌத் இந்தியன் மானுபாக்சரிங் கம்பெனி,
மதுரை

வலையும் வாழ்க்கையும்

பிடத் தகுந்தது எதுவாகிலும் உண்டு என்றால் அது உயிரோ யாம். உலகத்திலே வாழும் உயிர்கள் அனைத்தும் தம் சந்தானத்தைக் கண்டு மகிழும் இன்பத்தை நாடுகின்றன. என்றோ, எங்கேயோ ஆரம்பித்த உயிர், பற்பல வேற்றுமைகளோடு தோன்றுகிற எண்ணிறந்த உயிர் இனங்களாகி, பலவகை உயிர்ப் பேதங்களாகி, சந்தான வேட்கையால் உலகத்தின் உயிர்ப் பிரவாகத்தை இடையறாமல் காத்து வருகின்றது. காயாத மரம் உலகத்திற்குப் பலவாறு பயன் தர இருந்தாலும், சிருஷ்டியின் பிரதம நோக்கமாகிய உயிர்ப் பிரவாகத்தை, மக்களிலும், மக்களின் மக்களிலுமாக இடையறாமல் பெருகி வருவதை, உயிரின் முடிவிலா இளமையை, இறப்பற்ற நிலையைக் காப்பதற்குப் பயன்படுவ தன்று. ஒரு பெண்ணின் இளமை விரைந்து ஓடும் இயல் புடையது. குழந்தையை ஈனும் நிலையிலே இருக்கின்ற இளமைப் பருவம் விரைவில் கடந்து போவது. அந்த இளமை கடந்து போவதற்கு முந்தியே ஒரு குழந்தையை ஈன்றால், முதுமை அடைவதற்குள் அவளுடைய குழந்தை தன் முறையிலே ஒரு குழந்தையைப் பெறக்கூடிய இளமையை அடைந்து விடும். அப்பொழுது தாயின் இளமை குழந்தையிலும், குழந்தையின் இளமை பேரக் குழந்தையிடத்திலும் தோன்றுவதைக் காணும் பொழுது அவளுடைய உள்ளம் மகிழும்; அவளுடைய இளமை முடிவற்றுத் தொடர்ந்து செல்கிறதை உணர்கிறாள். உயிரும் முடிவிலாது பெருகி ஓடுகிறது. இயற்கையின் சிருஷ்டித் தொழில் முட்டின்றி நடை பெறுகிறது. எந்தப் பெண் இந்த இயற்கைச்

சட்டத்தை மீறிக் குழந்தையைப் பெற மனம் அற்று, உலகத்தில் இயற்கைப் பொருள்களால் பெறக்கூடிய இன்பங்களை மாத்திரம் அனுபவிக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறாளோ, அவளே தன் முதுமையைக்காண்பவள். அவளே இயற்கைக்குப் பயன்படாத தன் வாழ்க்கையை மரணத்தில் முடிப்பவள். குழந்தையைப் பெறுபவள், தன் குழந்தையில் இறவாமல் இருக்கிறாள். அவள்தான் நித்திய யௌவனம் உடையவள்.

இயற்கை தனக்குப் பயன்படாதவற்றை, விரைவில் அப்புறப்படுத்தும் சட்டத்தை உடையது; தனக்குப் பயன்படுவதை நெடுங்காலம் காக்கும் இயல்புடையது. காயாத மரம் விரைவில் விறகாக வெட்டுண்டு போம். சவுக்கு மரங்கள் விரைவில் வெட்டுண்டு போவதன் காரணம், அதன் காய்மற்றெவ்வகையிலும் பயன்படாமையே. இனிப்பிழைக்காது என ஒரு கிளை நோயுறுமாயின், தாய்மரம் அக்கிளைக்குச் சாரத்தை ஊட்டுவதில்லை. அவ்வாறே இயற்கையும் தன் நியதிக்கு மீறிய ஒழுக்கம் உடைய ஜன சமூகத்தை அழிக்கப் பல முறைகளைக் கையாளுகிறது. குழந்தை பெறுவதில் விருப்பம் இன்மை ஒரு ஜன சமூகத்தாரினிடம் பொதுவாகப் பெருகித் தோன்றுமாயின், இயற்கை அந்தச் சமூகத்தை ஒழிக்க எண்ணிறந்த முறைகளைக் கையாளத் தொடங்கும். இந்த மனப்பான்மையே அணுகுண்டு போலச் சமூகத்தை வேரறுக்க முயலும்.

இன்பம் என்பதே துன்பத்தின் வாயிலாகத் தோன்றுவது. ஒரு பொருள் மற்றொருக்கத்

தோன்றும் பொழுது இடைக்காலத்தில் தோன்றுகின்ற மாற்றத்தில் வேதனை உண்டு. உயிர் உயிரைக்கண்டு இன்புற வேண்டுமாயின், ஈனும்பொழுது தோன்றும் வேதனை இன்றியமையாதது. நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்தால் துன்பம் என்பதே இன்பத்தின் சரி பாதி அங்கமாக விளங்குவது. அப்படியானால், குழந்தையைப் பெறுவதிலும், அதை வளர்ப்பதிலும் துன்பம் உண்டென்று அஞ்சுகிறவர்கள், இவ்வலகில் என்றுமே இன்பத்தை அனுபவிப்பவர் அல்லர். அழியாத வாழ்க்கை இன்பத்தை அளிப்பது மக்களைப் பெறும் துன்பந்தான். இத் துன்பம் மக்களை வளர்க்கின்ற பொழுது இன்பமாகின்றது.

உலகத்தில் இதுகாறும் தோன்றிய எந்த மதத்திலும் குழந்தையைப் பெறுதற்கும், அதை வளர்ப்பதற்குமே தலையான சிறப்பு அளித்திருப்பதைக் காணலாம். குழந்தையின் பிறப்பை மனித சமூகம் தொன்றுதொட்டு ஒரு விழாவாகக் கொண்டாடி வருகின்றது. குழந்தை பிறந்தது முதல், நாமகரணம், ஜாதகரணம், தொட்டில் இடல், அன்னம் ஊட்டல், கல்வி கற்பித்தல், விவாகம் முதலிய கருமங்கள் மத ஆசாரங்களோடு தொடர்புற்றிருக்கின்றன. குழந்தை இருக்கும் வீட்டிலேதான் கிருஷ்ண ஜயந்தி, தீபாவளி நவராத்திரிக் கொண்டாட்டம், கார்த்திகைத் தீபம் முதலிய பண்டிகைக் கொண்டாட்டங்களுக்கும் இடம் உண்டு. கோயில் தோறும் கடவுளைத் தொழுதலும் கடவுளை வழிபடலும் சந்தானக்ஷேமத்தின் பொருட்டென்று ஒருவாறு கூறலாம். குழந்தையைப் பெறுதல்

தலையான நோக்கம் அன்றியின், சிவ பெருமான் உமையை மணப்பதும் தேவை யில்லை; பாசத்தியை வணங்குதலும் தேவை இல்லை. இறைவனைப் புருஷ சக்தியாகப் பாவித்தலும் பொருத்தமற்றதாகும். ஆவடையாளாகவும், அதில் விங்கமாகவும் இறைவனைத் தொழுகின்ற தத்துவங்கள் யாவும் 'குழந்தை எனக்கு வேண்டாம்' என்று கூறுகின்ற பெண்களுக்குப்பொருந்தாதவை. இந்து சமயத்தைப் பற்றிக் கூறிய இதே சிந்தனைகள் பிற சமயங்களுக்கும் முற்றிலும் பொருந்துவனவாம். குழந்தை வேண்டாம் என்ற மனப்பான்மை தோன்றுமாயின் கிறிஸ்தவப் பெண்ணுக்குக் கிறிஸ்தவப் பண்டிகை பயனற்றதாகும். கிறிஸ்துவை மணவாளாகவும் திருச்சபையை மணவாட்டியாகவும் உருவகம் செய்கின்ற சிந்தனைகள் யாவும் பயனற்றதாகும். இப்படியே மதங்களை ஆய்ந்து பார்க்கும்பொழுது, குழந்தை வேண்டும் என்கிற பெண்ணுக்காகவே மதங்களும், சன்மார்க்க நெறிகளும், இயம நியமங்களும் அமைந்திருப்பனவாகத் தோன்றும்.

மகாத்மா காந்தி, ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ண பரமஹம்சர் முதலாயினோரைப் பெரிய தியாகிகளாகக் கொண்டாடுகிறோம். இவர்கள் யாவரும் செயற்கைத் தியாகிகள். பெண்ணோ இயற்கைத் தியாகி. பதினைந்து அல்லது பதினாறு வயது வரைக்கும் தன்மேனியை யினுக்குவதிலும், தன்னை அலங்கரித்துக் கொள்வதிலும், தன் நாவுக்கு இனியதைத் தேடுவதிலும் கருத்துடையவளாக இருக்கும் பெண், ஒரு குழந்தையைப் பெற்றநாள் முதல்

லாக, எண்ணிறந்த முறைகளிலே, நாடோறும் தன்னை மறந்து, தன் குழந்தைக்காக வாழும் தியாக புத்தி உடையவளாக மாறிவிடுகிறாள். தன் குழந்தையின் உயிரைக் காக்கும் பொருட்டுத் தன் உயிரைத் துரும்பாக மதிக்கிறாள். தன் குழந்தைக்குத் தீங்கிழைக்கின்ற பகைவனை வீரக் காளி போல் எதிர்க்கிறாள். தாயின் உள்ளத்திலேதான் மகா காளியின் தன்மயம் உதயமாகி விளங்குகிறது. தாயைப் போன்றதொரு தியாகி உலகில் இல்லை என்றே கூறலாம். தியாக புத்தி சிறந்த தென்று கருதுவோமாயின், குழந்தையைப் பெற்றுத்தான் இந்தக் குணத்தை அடைய முடியும்.

ஒரு பெண்ணின் உதரத்திலே தோன்றப்போகிற குழந்தை எவ்வளவு மாட்சிமையான நிலையை அடையப் போகிற தென்று எந்தத் தாயும் அறியாள். மகாத்மா காந்தியின் தாய் அவரைத் தன் உதரத்தில் தாங்குவதற்கு முன் தன் மகவு அடையப் போகும் மாண்பை அறிந்தவள் அல்லள். இவ் வுலகத்தின் சிந்தனைப் போக்குகளை உருவாக்கிய மகா மேதாவினைப் பெற்ற அன்னையர், முன்னதாகவே தம் குழந்தைகளின் தன்மையை அறியவில்லை. பெண்கள் குழந்தைகளைப் பெறும் விருப்பில்லாமல், இன்பம் நுகர்தலையே வாழ்க்கையின் தலைசிறந்த நோக்கமாகக் கருதுவாராயின், அவர்கள் தம் மிடத்திலே தோன்ற விருக்கும் மேதாவிகள் தோன்றுவதற்கு இடந்தராத பழிக்கும் ஆளாகிறார்கள். மேதாவிகள் தோட்டி வேலை செய்கின்றவரிடையிலும் புகழுடம்பு இல்லாமல் இருப்பார்கள். வேறு சில மேதாவிகள்

உலகம் அறியப் புகழ் உடம்பு பெற்றும் இருப்பார்கள். ஆகையால், குழந்தை வேண்டும் என்று விரும்புகிற பெண்தான் உலகிலே மேதாவிகள் தோன்றுவதை விரும்புகிறவள். மேதாவிகள் என்ற சொல்லுக்கு அகன்ற பொருள் கூறுவதாயின், உலகத்திலே பிறக்கிற பெரும்பாலான குழந்தைகள் மேதாவிகளே. ஆதலால், குழந்தையைப் பெறுகின்ற அன்னையர் யாவரும் மேதாவி களையே பெறுகின்றனர். ஆனால், பிறக்கின்ற குழந்தைகளின் மேதாவிவாசம் வெளிப்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் சூழ்நிலை கியதிகளும் பிறவும் ஆம்.

பசிக்கின்ற பொழுது அன்னம் கிட்டாவிட்டால், பசிப் பிணி உடலை வாட்டுகிறது. நீர் வேட்கை எழும்பொழுது நீர் அருந்தாவிட்டால், உடலின் இயக்கங்கள் முற்றிலும் கோளாறாக முடிகின்றன. இப்படியே உடலின் பற்பல தேவைகளுமாம். உடலின் தேவைகளோடு நெருங்கிய உறவுடையது மனம். உடலில் வாழ்கின்ற உயிர், தன்னைச் சந்தானத்தில் கண்டு மகிழவேண்டும் என்ற வேட்கை அடையும். அதனைத் தகுந்த பருவத்திலே திருப்தி செய்யாவிட்டால், அந்தப் பருவம் கடந்து, குழந்தை பெற முடியாத பருவம் வந்து கூடும்பொழுது, இயல்பாகிய உடல் தேவையை அடக்கிய காரணத்தால், கடுகடுப்பும், பிறர்துயரம் அறியாத சிலையும், தன்னயமான வாழ்க்கையும், வருங்காலத்தைப் பற்றிய நம்பிக்கை இன்மையும், இவை தோன்ற பல சிக்கலான மனக்கோளாறுகளும் தோன்றுகின்றன. இந்த இயற்கை வேட்கையை அடக்குந்தோறும், வாழ்க்கையில்

எதோ ஒரு குறைவு இருப்பது போன்ற உணர்ச்சி உள்ளத்தின் ஆழத்தில் ஓயாமல் உலவிக் கொண்டே இருக்கும். அப்பொழுது மனம் நிம்மதியாக இருப்பதில்லை. அந்த அமைதியின்மையைச் சரிப்படுத்த, 'பிறர் குழந்தைகளை வளர்க்கலாமா? அநாதைக் குழந்தை ஆசிரமம் அமைக்கலாமா? அந்தத் தொண்டாற்றலாமா? இப்படி வாழலாமா? அப்படி வாழலாமா?' என்பன போன்ற சிந்தனைகள் எழும்; சிந்தனைக் கேற்ற செயல் போக்கும் வெளிப்படும். ஆகையால், மன நிம்மதி அடைவதற்கு ஒரே வழி, குழந்தையைப் பெற்று அதை வளர்ப்பதிலே மகிழ்வதுதான்.

பெண்ணின் உடல் குழந்தையைப் பெறுவதற்கும் அதை வளர்ப்பதற்கும் ஏற்ற முறையிலே அமைந்துள்ளது. கருப்பையும் அதன் உறுப்புக்களும், மார்பும் இடையில் அமைந்துள்ள எலும்புகளின் கட்டுக்கோப்பும் யாவும் குழந்தையைப் பெற்றுவளர்க்கின்ற நோக்கத்தோடு அமைந்திருக்கக் காரணமாகும். குறிப்பிட்ட நோக்கத்தோடு சிருஷ்டியிலே தோன்றிய பெண், அதற்குப் பயன்படாவிட்டால் சிருஷ்டி நோக்கத்தினின்று முற்றிலும் தவறியவளாவாள். குழந்தையைப் பெறும் வயது தாண்டும் வரையிலும், அவளுடைய உடலில் உள்ள அகச் சுரப்புகள் (ஹார்மோன்கள்) குழந்தை வேண்டும் என்ற துடிப்போடு இருக்கின்றன. ஹார்மோன்களின் இந்தத் துடிப்பு அவளுடைய உடலின் பல பாகங்களில் காலந்தோறும் தோன்றுகின்றன. இந்தத் துடிப்பை அடக்குவதனாலேதான் மனம் அமைதி

யாக இருப்பதில்லை. மன அமைதி சிதையும் பொழுது, பலவகையான மனச்சிக்கல்கள் தோன்றுகின்றன. பல கிரந்திகளின்-அகச்சுரப்பிகளின்-இயக்கங்கள் மனிதனின் உடலையும் அதன் சுகநிலையையும் ஆட்சி செய்கின்றன. இந்த அகச் சுரப்பிகளில் தலைமையாக விளங்குவன சந்தான உற்பத்திக்கென்று இயங்குகின்றவைகளேயாம். இந்தக் கிரந்திகளைப் பருவத்தில் பயன்படுத்தாவிட்டால், பிற்காலத்தில் உடலில் பல கோளாறுகளும், மனத்தின் கோளாறுகளும் நேரிடுகின்றன. இதை ஆழ்ந்து சிந்திக்கும்பொழுது குழந்தையைப் பெறுதவள் தன் வாழ்வைத் தானே பாழாக்கிக்கொள்கிறாள் என்பது தெரிய வருகிறது.

உலகில் தோன்றுகிற பெண்களின் சராசரி ஆயுட்காலம் ஆண்களைப் பார்க்கிலும் நீடித்தது. பெண்கள் தமது அனுபவஞானத்தைத் தமதுமக்களுக்கும், மக்களின் மக்களுக்கும், மூன்று தலைமுறை வரைக்கும் பகிர்ந்து கொடுத்துச் சந்தானத்தைக் காப்பதற்காகவே, இயற்கை, பெண்களின் ஆயுளைப் பெருகச் செய்கிறது. மனிதனில் தாழ்ந்த உயிர்நிலைகளைப் பார்க்கும்பொழுது, மிகவும் கீழான நிலைகளில், ஆண் உயிர்கள் சந்தானத்திற்கு உரிய கருமத்தைச் செய்து முடித்ததும், வாழ்க்கையின் நோக்கம் முடிந்து விட்டதினால், இறந்து விடுகின்றன. ஆண் தேள் பெண் தேளோடு கலந்ததும், அது பெண் தேளுக்கே இரையாகின்றது. இப்படியே பல உயிர்கள். விலங்குகளில் குழந்தையைக்காக்கும் பொறுப்பு பெரும்பாலும் பெண்ணையே சார்ந்தது. இயற்கையில் எவ்வயிர்க்குலத்தி

நீங்கள் நேரில் வந்து பரீக்ஷை செய்யுங்கள்

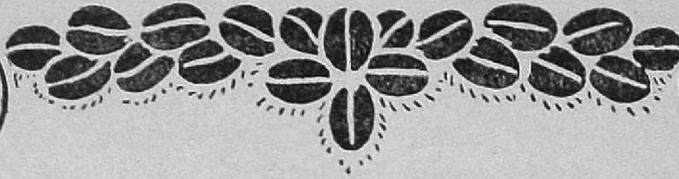
முதல்தரமான வஸ்துக்
களுக்கு ஈடு கிடையாது.
எதிலும் தரம் வேண்டு
மானால் அதற்கு உண்டான
மதிப்பைக் கொடுத்துத்தான்
ஆக வேண்டும். நீங்கள்
தேர்ந்தெடுக்கும் வைரங்கள்
பாபாலால் கம்பெனியி
லிருந்து வாங்கினதானால்
அவைகளின் கண்ணிய
மான தரத்தைப்பற்றி
உங்களுக்கு கவலை வேண்
டியதில்லை. அவைகள் எப்
பேர்ப்பட்ட பரீக்ஷைகளுக்
கும் தயாராக இருக்கின்றன.

பாபாலால் & கம்பெனி

கிர்த்திபெற்ற வைர நகை வியாபாரிகள்

மதராஸ்

DIRECT IMPORTERS OF QUALITY DIAMONDS

மை காப்பி

அருந்தி உங்கள் பொங்கல்
பண்டிகையை குதூகலமாகக்
கொண்டாடுங்கள். 'மை காப்பி'
யின் தனி ருசியும், மணமும் உங்க
ளுக்கு உற்சாகத்தையும் ஊக்கத்
தையும் அளிப்பதுடன் சோர்வை
நீக்கி சுறு சுறுப்பை அளிக்கிறது

$\frac{1}{2}$ பவுண்ட் பாக்கெட்டுகள்
எல்லா முக்கிய கடைகளிலும்
'மை காப்பி பாரி'லும் கிடைக்கும்

இன்றே உபயோகித்துப்பாருங்கள்

THE
INDIA COFFEE SYNDICATE
MOUNT ROAD
MADRAS

J.H.C.

லும் பெண்ணின் வாழ் நாள் ஆணின் வாழ்நாளேவிட நீடித்திருப்பது போலவே, மானிட வாழ்விலும் பெண்ணின் ஆயுள் நீடித்திருக்கிறது. குழந்தைகளைப் பெறும் பொருட்டே இயற்கை பல சிறந்த வரங்களைப் பெண்களுக்கு அளித்திருக்கிறாள். பெற்ற வரங்களைப் பயன்படுத்தாவிட்டால், பெண்ணாய்ப் பிறந்த பயன்பாழாகும். இங்கே மற்றொரு சிந்தனையும் பெண்ணுள்ளத்தைத் தொட்டசைக்க வேண்டும். அதிகமான கல்வி கேள்வி உடைய பெண்கள், குழந்தைகளைப் பெற்றுத் தம் மக்களை வளர்ப்பதிலே தம் அறிவையும் அனுபவத்தையும் பயன்படுத்த வேண்டும்.

இத்தகைய அன்னையால் வருங்காலத்தில் தோன்றப்போகும் சந்ததியார் எவ்வளவு மாட்சிமையான நிலையில் இருப்பார்கள் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். அதிகமாகப் படித்த பெண்கள்தான் குழந்தைகளைப் பெற்று அவர்களை வளர்க்கும் உரிமை உடையவர்கள். கல்வியை அடைவது எல்லாம் வருங்கால உலகத்தின் சந்ததியாரைச் சிறந்தவர்களாக்கி, மகா மாட்சிமையான மானிட வாழ்வை அமைப்பதே யாம். அப்படியானால், குழந்தை வேண்டாம் என்று சொல்வது எங்ஙனம்? குழந்தை வேண்டும் என்பதே என் பெண்மையின் அவா.

அவர் யோசனை

என்னிடம் எவனாவது வந்து, ஏதேனும் ஒரு விஷயத்தில் என் யோசனையைக் கேட்டானால், அவனுக்கு எது பிடித்தமாயிருக்கிற தென்று தெரிந்துகொண்டு, அந்த யோசனையையே சொல்லுகிறேன். அதைக் கேட்டதும் அவன், இந்த உலகத்திலேயே, அவனும், நானும்தான் புத்திசாலிகள் என்ற எண்ணத்துடன், திருப்தியடைந்து போய்விடுகிறான்!

—ஜாஷ் பில்லிங்ஸ்

தார்க்குச்சி

நியூ இங்கிலாந்திலுள்ள ஒரு சிறிய தொழிற்சாலையின் சொந்தக்காரரைப் பார்க்க, அவருடைய நண்பர் ஒருவர் சென்றிருந்தார். சொந்தகாரரின் மேஜையின் மேல்யாரோ ஓர் இளைஞனுடைய புகைப்படம், கண்ணாடி, சட்டம் போடப்பட்டு, வைக்கப்பட்டிருந்தது.

“இது உங்கள் பையனா?” என்று கேட்டார் நண்பர்.

“இல்லை, இல்லை. இந்த ஆசாமிதான், என் வெற்றிக் கெல்லாம் காரணம்” என்றார் முதலாளி. நண்பருக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. தொழிற்சாலை முதலாளி சொன்னார்:

“இந்த ஆசாமியின் பெயர் ஃபெர்ரிஸ் என்பது. உலகத்திலேயே மிக, மிக அற்பமான மனிதன் இவன். இவன் கீழே கொஞ்ச நாள் வேலை பார்க்க நேரிட்டது எனக்கு. எப்போதாவது எனக்கு வேலையில் தவறே, சோம்பலோ ஏற்பட்டால் இந்த மனிதரின் கீழே மறுபடியும் வேலை பார்க்க நேரிட்டுவிடும் என்று எண்ணிக்கொள்வேன். அதை ஞாபகப்படுத்தவே, இந்தப் படத்தை என் எதிரிலேயே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். இதனால், எனக்கு, என் வேலையில் தவறே, சோம்பலோ ஏற்படுவதே கிடையாது!”

—கரோனெட்

பருப்பு வேகவில்லை!

வல்லிக்கண்ணன்

பகட்டுகின்ற நீல ஆடை அணிந்திருந்த வானம் திடீரெனக் கறுப்பு உடை போர்த்துக் கொண்டது. இருளே, சமுத்திரமோ என்று பொங்கி வந்த மழைமேகம் கவியவும், எங்கும் இருண்டுவிட்டது. அவ்வப்போது வெறிச் சிரிப்புச் சிரித்தது வானம், ஒளி மின்னலை ஓடவிட்டு.

புரொபசர் கோமாஸ் தமது கையினால் ஆணித்தரமாக ஓங்கி மேஜையில் குத்தினார். அருகில் நின்ற சண்முகநாதருக்கு, அது இடி யொலியின் எதிர்க் குரல் போல்தொனித்தது. அவர்தனது 'கோட்' டை இழுத்துவிட்டு, பொத்தானைச் சுழற்றியபடி விழித்துக்கொண்டிருந்தார். அது, அப்போது உள்ளே வீசிய குளிர் காற்றின் காரணத்தினால் ஏற்பட்டதாக இருக்கலாம். ஆனால், தமது செயல் எழுப்பியது அச்சம் என்றுதான் கோமாஸ் கருதினார். அதனால், முறுக்கிவிட்டிருந்த அவரது மீசை முனையின் கீழே, இதழோரத்தில், சிறு சிரிப்பு மலர்ந்து மறைந்தது.

“மிஸ்டர் சண்முகம்! உம் மிடம் சொல்லி வைக்கிறேன்! ஐயாவை, எந்தக் கொம்பனும், எதுவும் செய்துவிட முடியாது. தெரியுமா? மிஸ்டர் கோமாஸிடம் எவன் பருப்பும் வேகாது. புரிந்துகொள்ளும்.....”

அந்த மனித மலை—ஐந்தே முக்கால் அடி உயரமும், இருதூற்றிருபது பவுண்டுக் கனமும்

உள்ள- சதை மூட்டை—அந்த அறைச் சுவர்கள் அதிரும்படியாக, அங்குமிங்கும் கர்வநடை நடப்பதையே கவனித்தார் சண்முகநாதர். அவருக்கு, என்ன சொல்ல வேண்டும் அல்லது செய்ய வேண்டும் என்றே புரியவில்லை.

“ஆமாம், எத்தனை கொம்பர்கள் கூடிப் பேசி முடிவு கட்டிவிட்டு வந்தாலும், இங்கே நடக்காது. அந்தப் பருப்பெல்லாம் இங்கே வேகாது, மிஸ்டர் சண்முகம்!” என்று திரும்பவும் உறுதியாகக் கூறினார் அருளானந்த உயர்நிலைப் பள்ளியின் தலைமை யாசிரியர் கோமாஸ். பள்ளிக்கூடத்தின் கௌரவம் ஒரு படி உயர்ந்தது அவரது கண்டிப்பான நிர்வாகத் திறமையினால். இது எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்ட உண்மை.

அந்தப் பள்ளிக்கூடத்து மாணவர்கள் அதுவரை—கோமாஸ் நிர்வாகப் பொறுப்பு ஏற்பதற்கு முன்னால்—அடங்காப் பிடாரிகளாகத் திகழ்ந்தார்களாம். ஒரு தலைமை யாசிரியரைச் சிலர் தாடியைப் பற்றி ஆட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். தமிழ் வாத்தியார்கள் என்னத்தில் தமிழ்ப்பாடபுத்தகத்தால் ஓங்கி அறைந்து, அப்புத்தகத்தைத் தமிழ்நாட்டுத் தீக் குச்சியால் கொளுத்தி, தனது தீவிரத் தமிழ்ப்பக்தியை நிரூபித்தார் ஒரு துணிந்த கட்டை. ஒரு செவிட்டு வாத்தியாரைப் படாதபாடுபடுத்தியிருக்கிறார்கள் பத்தாவது

வகுப்பு மாணவர்கள். இவையெல்லாம் அந்த உயர்நிலைப்பள்ளியின் உயர்வைப் பற்றி மாணவர்கள் பெருமையாகப் பேசிக்கொள்ளும் வீரப் பிரதாபங்களாகும்.

ஆனால், அவர்கள் 'கொட்டத்தை அடக்க' வந்து சேர்ந்தார் கோமாஸ். அவர் சரித்திரத்தில், அந்தக் கல்லூரியின் அட்டகாசத்தை அடக்கியது, இந்தப் பள்ளியின் பெருமையை உயர்த்தியது, எந்தப் பள்ளிக்கூடத்திலும் அமைதியை நாட்டி அருமையாக நிர்வாகம் செய்தது என்ற 'புரவோலங்கள்' தான் தலை தூக்கி நிற்கும், மழை காலத்தில் எல்லையற்று முளைத்து நிமிர்ந்து நிற்கும் 'நாய்க்குடைகள்' போல. அவ்வித வீரப்பிரதாபச் சூரர் உண்மையாகவே 'வெடிவால்' களின் மண்டையில் அடித்து உட்காரவைத்துவிட்டார். அபராதம், பிரம்படி, 'வெளியே போ', டிஸ்மிஸ் முதலிய பிரயோகங்கள் தண்ணீர் பட்டபாடு பட்டன அவரது ஆட்சியில். அவரைக் கண்டாலே நடுங்கும்படி வளர்ந்திருந்தாரா!—அது வேறு உதவியது 'துஷ்ட நிகரக சிஷ்ட பரிபாலனத்துக்கு.'! 'நம்பின பேருக்கு—நல்லவர்களுக்கு—நடராசா' அவர். 'நம்பாத பேருக்கு எமராசா' தான்!

அவரைப் பற்றி மாணவர்கள் மறைவாக என்ன பேசிக்கொண்டால் என்ன! கல்லூரியின் கௌரவம் காப்பாற்றப்படுகிறது அவரால். அதுதானே முக்கியம்!

"என் இன்னும் யோசனை? நான் சொன்னால், அது கண்டிப்பான பேச்சுத்தான்" என்றார் கோமாஸ்.

சண்முகநாதர் நடுக்கத்துடன் தான் பேசினார்: "மழை அதிகம். பையன்கள் பள்ளிக்கூடம் வர முடிவதில்லை. ஓயாது கடுமழை பெய்வதால், வகுப்பு விட்டு வகுப்பு மாறும்போது சிரமம் ஏற்படுகிறது. பலருக்குக் காய்ச்சல். எங்கும் சேறும் ஈரமுமாக இருக்கிறது. பாடமும் ஒழுங்காக நடப்பதில்லை....."

"என்ன!" என்று சீறித்திரும்பினார் கோமாஸ் அறைமூலையை அடையும் முன்னரே. "பாடம் நடப்பதில்லையா? ஏன்? உபாத்தியாயர்கள் தூங்குகிறார்களா, என்ன?"

"மழை. குளிர். மழையின் இரைச்சலில் சொல்வதே காதில் விழுவதில்லையே! கூடச் சூறைக் காற்று வேறு" என்று வார்த்தைகளை மென்று விழுங்கினார் உபாத்தியாயர்களின் பிரதிநிதி.

"ஓ! இவ்வளவு தூரம் வந்து விட்டதா! இதை விட்டுவிடக் கூடாதே" என்று தானே புலம்பிக்கொண்ட கோமாஸ் உரத்துக் கூறினார்: "பள்ளிக்கூடம் இந்த மழைக்குப் பயந்து மூடப் பெறாது, பாடம் நடந்துதான் ஆக வேண்டும். சொல்லிக் கொடுக்க முடியாது என்பது ஒரு காரணமா! பாடம் நடந்தே ஆக வேண்டும். நான், ஒவ்வொரு வகுப்பாக வந்து சோதிக்கப் போகிறேன். என்னிடம் யார்பருப்பும் வேகாது,—ஆமாம்!"

வெளியே மழை பெய்துகொண்டொன்றிருந்தது. சில தினங்களாகவே பெரும் மழைதான். வானம் பொத்துக்கொண்டுவிட்டது போல மழை பொழிகிறது என்று சிலர் சொன்னார்கள். ஆற்றிலும், வாய்க்கால்களிலும் நீர் கட்டறுத்துப் பிடரி மயிர்

உலுக்கி, நாலுகால் பாய்ச்சலில்
 ஓடும் முரட்டுக் குதிரை மாதிரி,
 கண்மூடித்தனமான வேகத்தில்,
 பொங்கிப் பிரவகித்தது. “இவ்
 வளவு தண்ணீரும் எங்கே ஐயா
 தேங்கிக் கிடந்தது!” என்று
 வியந்தவர் பலர்.

தெருவில் நீர்; வானவெளியிலே
 நீரின் கம்பிகள். பாதரசக்
 குண்டுகள் போலவும், மின்னுகின்ற
 கம்பித் துண்டுகள் போலவும்,
 கண்ணாடித் துகள் போலவும்
 மழைச்சரம் கொட்டிக்கொண்டிருந்தது.
 வீடுகளும் பெரிய கட்டடங்களும்
 கொடுமை தாங்காமல் அழுவனபோல்
 நீர் சொட்டித் தளங்களை நனைத்தன.

வீட்டை விட்டு வெளியே வர
 விருப்பமில்லை — எழுச்சியில்லை —
 மக்களுக்கு. வீட்டில், ‘நாஸி
 சேரிலோ’, கட்டிலிலோ முடங்கி
 “எதையாவது ‘காரமாகக்’
 கொரித்துவிட்டுச் சூடாகக்
 காப்பி சாப்பிட்டால் தேவலாம்”
 என்பதே பொது ஜன எண்ணமாக
 நிலவும் காலம். வகையற்ற
 வர்கள் ‘கையதுகொண்டு மெய்யது
 பொத்தி’, வாயை நடுங்கி,
 பற்களால் ‘தந்தி பேசும்’
 சத்திமுத்திப் புலவர்களாகத் திகழும்
 காலம்!

பள்ளிக்கூடத்திற்கு விடுமுறை
 விட்டுவிட்டால் நல்லது என்று
 உபாத்தியாயர்கள் கூடிப் பேசினார்கள்.
 விஷயத்தைச் சொல்லப் போனார்
 ஒருவர். பூசாரிகளின் மனம்
 இரங்கினாலும், சாமியின் மனம்
 இளகவில்லை! கடினச் சித்தமாகத்
 தான் இருந்தது. அவர் பாஷையிலேயே
 சொல்லப் போனால், மேட்டுப்பாளையத்துப்
 பருப்பின் ஜம்பம் வேகாத நீல
 கிரித் தண்ணீராக இருந்தது என்று
 கூறலாம்—தனது மனம்

கல் அல்ல என்ற ஆட்சேபணையை
 அவர் கிளப்பினார்!

கோமாஸின் கால் பூட்டுகள்
 ‘கரிச்—கரிச்’ என்று கதறின,
 அவரது ஆத்திரமும் பலமும்
 நிறைந்த அசைவின் சுமை தாங்க
 முடியாமல்.

வெளியே மழை ‘சோ’ என்று
 பிடித்து, விளாசிக்கொண்டிருந்தது.
 மின்னல் ‘பளிச் பளிச்’
 சென்று கண் வெட்டியது. இடியின்
 ஓலம் வேறு. ஆனால், கோமாஸிடம்
 அவற்றின் ‘பருப்பு வேகுமா’
 என்ன!

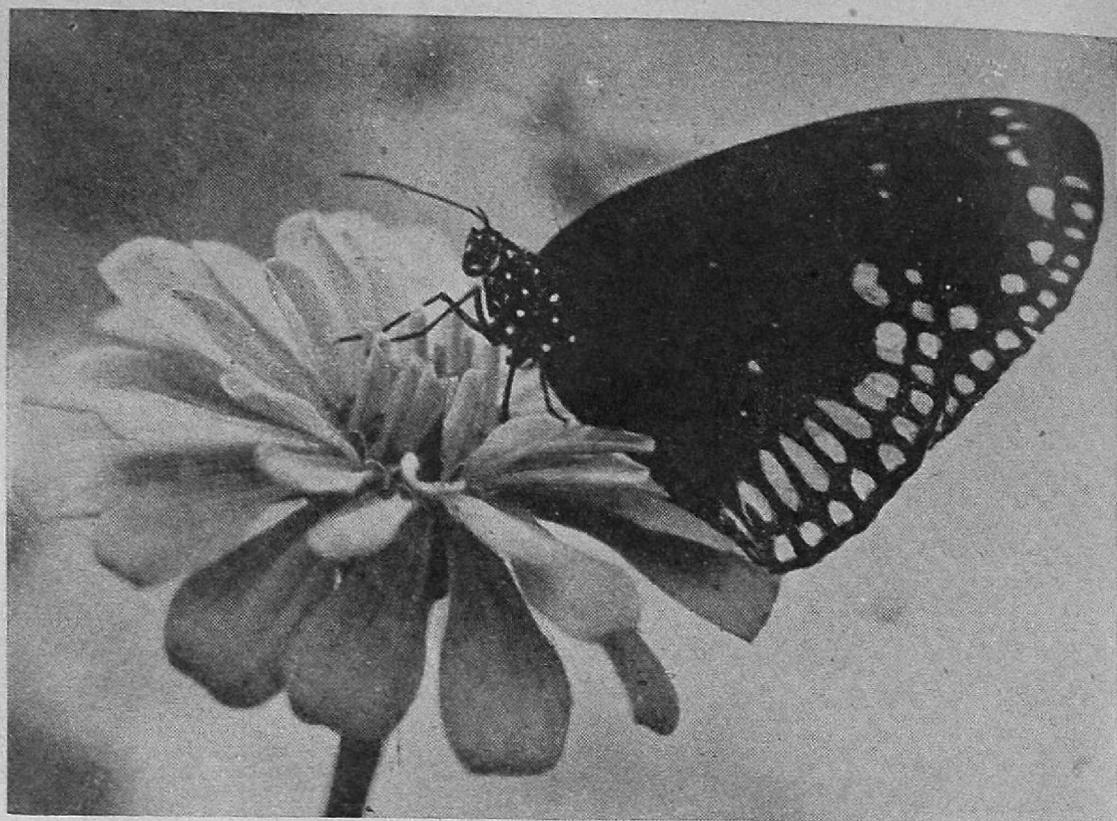
இயற்கையின் சீற்றம் வலுத்தது.
 மழையும் இடியும் தங்கள் சகாவான
 புயலை இழுத்து வந்தன. ‘சோ’
 வெனும் மழைக் கூச்சலுடன் ‘உய்ய்...
 ஒலய்’ என்ற சப்தம் எழுந்தது. காலிப்
 பயல் சீட்டி யடித்துக் ‘கூவோ
 கூய்’ என்று கூச்சல் போடுகிற
 மாதிரி ‘உய்ய்’ என்னும் ஓசை
 ஓகாரப் பேரிரைச்சலாக ஓங்கி,
 இலைகளை, மரங்களை ஆட்டி
 அசைத்துச் சரசரப்பையும் ‘மரா
 மரா’ ஓசையையும் எழுப்பிச்
 சுழன்றது. ஜன்னல் கதவுகள்
 தடார் படார் எனச் சாடின. கண்ணாடிகள்
 சில சிதறிச் ‘சில் சிலீர்’ என்று
 ஒலி எழுப்பின. இயற்கைக்குப்
 பிசாசு பிடித்து விட்டதுபோல்
 வெறித்தனமாகச் சக்திகளை
 இயக்கி அல்லோலப் படுத்தியது.

அறையி விருந்த காகிதங்கள்
 பறந்தன. கதவுகள் படாரென மூடித்
 திறந்தன, மீண்டும் சாடு வதற்காக!
 “என்ன இது! சனியன்!” என்று
 முனங்கிய கோமாஸ், காகிதங்களைப்
 பொறுக்கப் பரபரப்புக் காட்டினார்.
 சண்முகநாதர் ஓடிப் பொறுக்கினார்.
 மேஜைமீது விரித்

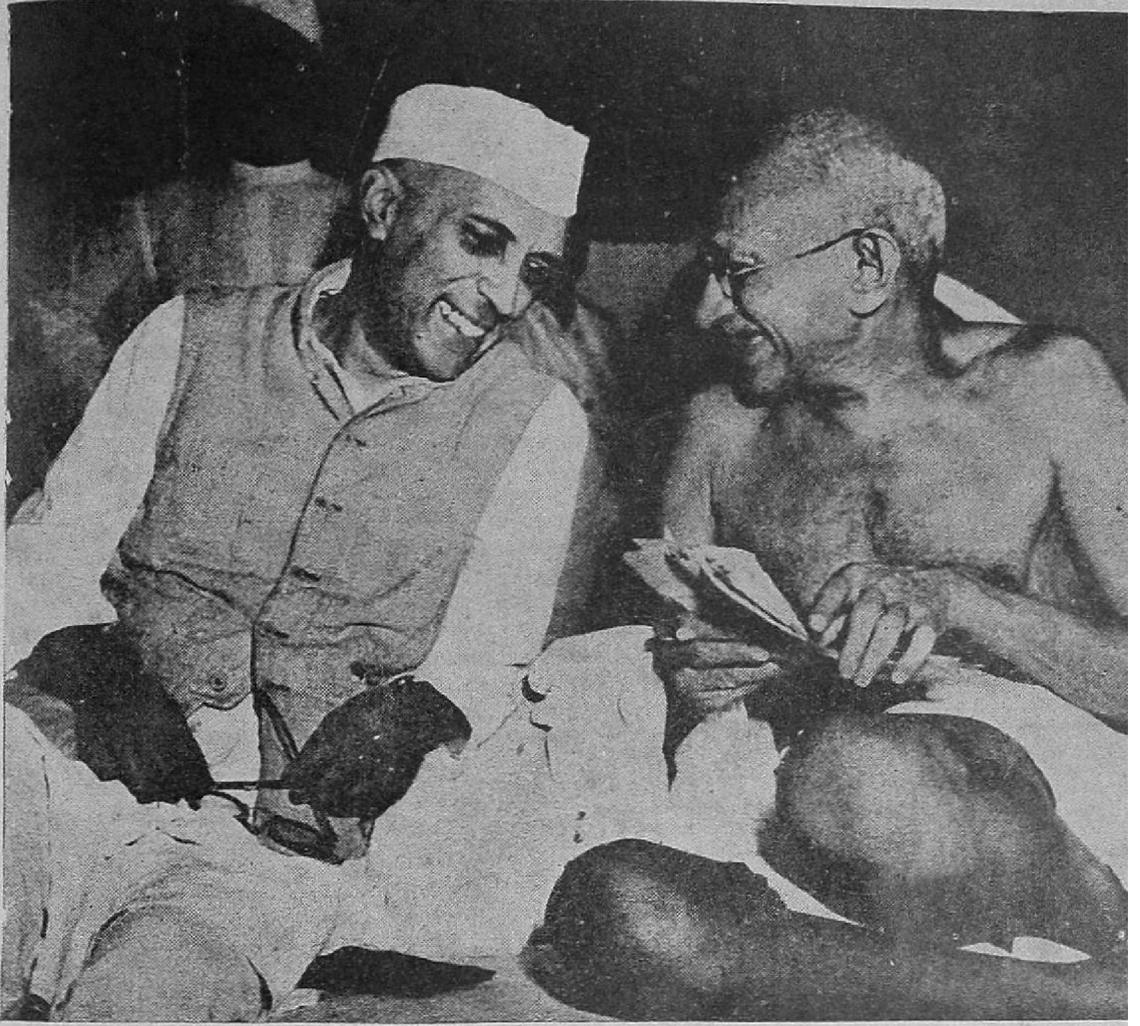
படம்: ஆர். சூர்ணயா, கோயம்புத்தூர்

“ பார்—பார்—பட்ணம் பார் ”

படம் : எஸ். கந்தசாமி, சேலம்

மோனக் காதல்

மலர்ந்த அன்பு

பொற் களத்தில் . . .

படங்கள்: ஆர். பூர்ணயா, கோயம்புத்தூர்

சக்தி பொங்கல் மலர்—1947

திருந்த துணியைப் புரட்டியது சூறை. மைக்கூடுகள் சிதறிச் சிவப்பு மை ஆறும், கறுப்பு மைக் கால்வாயும் சங்கமமாகி, விசித் திர வளைவுகள் தீட்டி நெளிந்தன.

மழைக் கம்பிகள், ஒரு புறத்து வாசல் வழியாகப் பாதி அறை வரை நனைத்து விடுவது என்று கங்கணம் கட்டி வேலை செய்யப் புகுந்தன. "அட, பிசாசுப்பயல் மழையே!" என்று கூவிக் கதவை அடைக்க ஓடினார் கோமாஸ்.

உள்ளே யிருந்து அடைக்க வேண்டிய கதவுதான். அதைச் சிறு பையன்கூடச் சுலபமாக அடைத்து விடலாம். ஆனால் இன்று? கோமாஸின் பல்த்தைப் பரிசோதிப்பதாக அமைந்தது! சுழன்று, சீறிப் பாய்ந்த சூறை "கதவை அடைத்து விடு பார்க்க லாம்" என்று சீட்டியடித்தது! இரு கதவுகளையும் சாத்தித் தாழ்ப் பாள் போட முயன்றார் கோமாஸ். 'ஹூ—வீய்—ஹூ—வீய்' என்று காலித்தனமாகச் சீழ்க்கை யடித்துச் சிரித்தது சூறை. குபீல் எனத் திறந்தன கதவுகள். அந்த வேகம் உயர் திரு கோமாஸ் அவர்களைக் கூட— ஐந்தே முக்கால் அடி உயரமும், இரு நூற்றிருபது பவுண்டுக் கனமும் உள்ள மணிதப் பருவதத் தைக் கூட—தள்ளாடி விழச் செய்தது. நல்லவேளை! சுதாரித் துக் கொண்டார். இல்லை பெனில், அவரும்—சிறிது தூரத் தில் அடியற்று விழுந்த மரம் போல—ஐயோ வெனத் தரையில் சாய்ந்திருப்பார்!

மழை சிரித்தது—நீர்த்துளிகளை அறையினுள் அள்ளி எறிந்தபடி. வானம் சிரித்தது—மின்னல் பல் காட்டி. காற்று சிரித்தது— குறும்புத்தனமாகக் கூச்சலிட்டு.

கோமாஸின் "பருப்பு வேக வில்லையே!" என்று எள்ளி நகையாடுவனபோல், எல்லாம் வெறி நகை புரிந்தன.

"சண்முகம், கொஞ்சம் கூடப் பிடியுங்கள்" என்று அழைத்து, முண்டி அடித்துக் கதவை மூடி, 'அடி தண்டா'வை அழுத்த மாகப் போட்டார் கோமாஸ். பெரு மூச்சு விட்டார். விரைந் தார் மேஜையருகில். எல்லாம் சூப்பை கூளமாகிக் கிடந்தன. ஏதோ ஒரு காகிதத்தைக் கிழித்து, அவசரம் அவசரமாக எழுதிக் கிறுக்கினார்.

"பியூன்!" என்ற கூவலும் மணியும் கலகலத்தன.

"எஜமான்" என்று வந்தான் ஒருவன். "இந்த நோட்டீஸை ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் கொண்டு போய்க் காட்டிவிட்டு, போர் டில் ஓட்டு. காட்டி முடிந்ததும் மணியடித்துவிடு—" என்றார் 'ஹெட்மாஸ்டர்' கோமாஸ்.

"மிஸ்டர் சண்முகம்! ஒரு வாரம் வீவ். நோட்டீஸ் காட்டி முடிந்த உடனேயே இன்று பள்ளிக்கூடம் விடப்படும். நீங்கள் போகலாம்" என்றார். அவர் குரலில் மிடுக்கு இல்லை. அதிகார அகந்தை இல்லை.

சண்முகநாதர் சலாம் வைத்து விட்டு வெளியேறினார். கால் மணி நேரத்திலேயே சேகண்டி, "செல்க! வீட்டுக்குச் செல்க!" என்று சொல்லிச் சிரித்தது.

மழையின் 'சோ' சப்தத்தை அழுக்கியது பையன்களின் 'ஓ...ஓய்' கூச்சல். விடுமுறை என்ற களிப்புடன் வீட்டுக்குத் துள்ளிச் செல்லும் பள்ளி மாணவர்களிடமா மழையின் 'பருப்பு வேகும்!' மழை, இடி, காற்று இவற்றின் 'பருப்பு வேகவில்லை' தான் அவர்கள் முன்னிலை!

சோறு போதுமா?

அன்னதாசன்

இன்று, இந்தியா மட்டு மல்ல, ஐரோப்பாவிலும், ஆசியாவிலும் உள்ள பெரும்பான்மையான நாடுகளும் பட்டினிப் பேயின் கைப் பிடியில் வாடுகின்றன. முக்கியமாக இந்தியாவும், சீனாவும் தான் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பஞ்சப் பிரதேசங்கள் முன்னே விடக் குறைந்து போயிருந்தாலும், வருகிற கோடைக் காலத்தில் லட்சக்கணக்கான மக்களுக்குப் போதுமான உணவு கிடைக்காமல் போய், அவர்கள் பட்டினியாய் மடிந்தாலும் நாம் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

மனித சமூகத்தையே துடைத்தெடுத்துவிடக் காத்திருக்கும் இந்தப் பஞ்சத்தின் காரணம் யாது?

எண்ணிப் பார்த்துப் பேசாதவர்கள், “உலக ஜனப் பெருக்கத்திற்குத் தக்கபடி போதிய உணவு எப்பொழுதுமே கிடைக்காது. ஒரு சாரார்—சிறப்பாக உழைப்பாளிகள்—இன்னும் உணவு அதிகமாக வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டுதான் இருக்கவேண்டும்” என்று சொல்லிவிடுவார்கள். இந்த வியாக்கியானம் எவ்வளவு பொய்யும் பித்தலாட்டமும் நிறைந்தது என்பதை விஞ்ஞானம் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தெளிவுபடுத்திவிட்டது. வேண்டிய சூழ்நிலையும் சமூக நிலையும் இருந்தால், இப்பொழுது இருக்கும் ஜனத்தொகை என்ன, இதைக் காட்டி

லும் மூன்று மடங்கு ஜனங்களுக்கு வேண்டிய உணவு உற்பத்தி செய்யலாம் என்பதை விவசாயத் தொழில் நிரூபிக்கிறது. நம் அனுபவமும் இந்த எண்ணத்தைப் பலப்படுத்துகிறது.

உணவு நெருக்கடிக்கு அடிப்படையான காரணம், விவசாயத் தொழிலின் வளர்ச்சியைத் தடைப்படுத்தும் உள்நாட்டு விஷயங்களே யாகும். இரண்டாவது காரணம், இடையிடையே தோன்றும் பொருளாதாரக் குழப்பம், உணவுப் பதார்த்தங்களையும், உற்பத்திச் சாதனங்களையும் அடியோடு அழிக்கும் சண்டை ஆகியவைகள்.

இந்தப் பட்டினிப் பயத்திற்குக் காரணம் என்ன? நாடு பிடிக்கும் சுயநல எண்ணத்தினால் தூண்டப்பட்டு, “ஜெர்மன் குண்டர்கள்” தொடங்கிய இரண்டாம் உலக மகாயுத்தம் தான் என்று தயங்காது கூறலாம். வழக்கம்போல் உணவுப் பொருள்கள் அனைத்தையும் காலி செய்துவிட்டார்கள். விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உற்பத்திச் சக்திகளாகிய உழவாளி, பண்ணை விவசாயச் சாதனங்கள் முதலியன பெருவாரியாக நாசமாயின. அது மட்டுமா? பரந்த பயிர் வெளி நிலங்கள் கோட்டைக் கொத்தளங்களாக மாறின. செழிப்பான பூமியில்தான் விமானத்தளங்களும், குண்டு மாரியிலிருந்து தப்பக் குழிகளும், சுரங்கங்களும், தோண்டினார்கள்.

பிறகு விளைச்சல் ஏது? ஐரோப் பாவில் உணவுப் பருப்பு வகைகள் யுத்தத்திற்கு முன்பு மொத்தம் ஆறு கோடி டன்னை இருந்தது, மூன்று கோடி பத்து லட்சம் டன்னைக் குறைந்துவிட்டது.

1945-46-ம் வருஷம் அங்கே சீதோஷ்ண நிலை பெரிதும் பாதகமாக இருந்தது உண்மை. பருவமழை யின்மையால் பயிர் விளையவில்லை. ஆனால், உணவு நெருக்கடிக்கு 'இயற்கை அன்னை' மட்டும் காரணமல்ல. குண்டுகளால் பூமி சேதப்படாமலிருந்திருந்தால், விவசாய உற்பத்திச் சாதனங்களும் மனித உழைப்பும் பாதிக்கப்படாமலிருந்திருந்தால், நிலத்தைச் செம்மையாகச் செப்பனிட்டு, எருப் போட்டு, உழவுக்கு ஏற்றதாகச் செய்திருந்தால், உணவுப் பஞ்சம் இவ்வளவு மோசமான நிலைக்கு வந்திருக்காது.

சண்டையினால் பாதிக்கப்படாத நாடுகள், சண்டையின் நாசவேலையினால் அழிக்கப்படாத நாடுகள் தங்களால் செய்யக்கூடியதை நன்றாய்ப் பயன்படுத்தி, உணவு உற்பத்தி செய்து, தங்களிடம் உள்ள உணவை நல்ல முறையில் உலகம் முழுவதும் விநியோகித்திருந்தால், அச்சு நாடுகளில் சரியான 'மாகூல்' இல்லை என்ற காரணத்தினால் மட்டும் உலக மக்கள் பூராவும் பட்டினி கிடக்கவேண்டிய நிலை வந்திருக்காது.

சண்டையினால் கஷ்டப்படாதது மல்லாமல், கொழுத்த பணக்கார நாடாக ஆகிய ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளின் விஷயங்களைப் பரிசீலனை செய்வோம்,

சென்ற பல ஆண்டுகளாக, உணவுப் பொருள்களின் விலை

சக்தி பொங்கல் மலர்—1947

வாசிகளையும், நில வாடகையையும் உயர்த்தி வைக்கவேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்தோடு உதவித் தொகைகள் கொடுத்து, விவசாய உற்பத்தியை அமெரிக்கர்கள் கட்டுப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். அமெரிக்க விவசாயி, தான் கோதுமை பயிர் செய்யாத ஒவ்வோர் ஏக்கரா நிலத்திற்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை வாங்கிக்கொள்கிறான். அமெரிக்க அரசாங்கம் கொடுக்கும் தொகை அதிகமாக இருப்பதால், விவசாயிகள் விளை நிலங்களில் கோதுமைக்குப் பதிலாகக் கால்நடைகளுக்கு வேண்டிய வைக்கோலை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அல்லது நிலங்களைத் தரிசாக விட்டு விடுகிறார்கள்.

ஐக்கிய அமெரிக்காவிலும், கானடா நாட்டிலும் இந்தக் கொள்கை யுத்தக் காலத்திலும் பின்பற்றப்பட்டது. யுத்தக் கொடூரங்களினால் ஜனங்கள் பட்டினி கிடக்க நேரிடும் என்று அறிந்திருந்தும், இந்த மாதிரி கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தது வியப்புத்தான். 1946-ம் ஆண்டில் ஜனங்கள் பட்டினியால் உயிருக்குப் போராடிக்கொண்டிருந்த சமயத்தில், அமெரிக்கப் புண்ணியவான்கள் கோதுமை விலை வாசிகளை உயர்த்தி வைப்பதிலேயே நாட்டமுள்ளவர்களாக இருந்தார்கள். ஐக்கிய அமெரிக்க அரசாங்கத்தார் பயிர் நிலங்களை விஸ்தரிக்கச் சொல்லாதது மட்டுமல்லாமல், உணவுப் பொருள்கள் விளையும் நிலங்களையும் அதிகப்படுத்தாமலிருக்க என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதை யெல்லாம் செய்தார்கள்.

1937-41 ஆண்டுகளில், ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டில் கோதுமை பயிர் செய்யப்பட்ட நிலத்தின்

விஸ்தீரணம் ஆறு கோடி தொண்ணூற்று மூன்று லட்சம் ஏக்கரா, முன்னேறுவதுதானே இயற்கை? ஆனால், அமெரிக்க அரசாங்கம் என்ன செய்தது? இந்த விஸ்தீரணத்தை ஆறு கோடி எண்பத்தொன்பது லட்சம் ஏக்கராவாகக் குறைத்தது. அதே சமயத்தில், கால் நடைகளுக்கு உணவாகிய சோளம், ஒன்பது கோடி இருபது லட்சத்தி விருந்து ஒன்பது கோடி எழுபது லட்சமாகக் கூடிப் போய்விட்டது. 'ஓட்ஸ்' பயிர் செய்யும் நிலங்கள் நாலு கோடியிலிருந்து நாலு கோடி அறுபது லட்சமாக அதிகரித்தது. எங்கும் பஞ்சம் பட்டினி என்று மக்கள் கதறிக்கொண்டிருந்த 1946-ம் ஆண்டில் கூடக் கால் நடைகளுக்கு வைக்கோல் உற்பத்தி ஜனசமூகத்தின் உணவுத் தேவையைக் காட்டிலும் முக்கிய மெனக் கருதப்பட்டிருக்கிறது.

1945-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம், ஓட்டாவா நகரத்தில் விவசாயிகள் மகாநாடு ஒன்று கூடியது. விவசாயிகள் கோதுமை உற்பத்தி செய்யும் நிலங்களை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள். ஆனால், விவசாய மந்திரியாகிய கார்டினர் உணவுப் பொருள்கள் விளையும் நிலங்களை விஸ்தரிப்பதைப் பற்றிக் கண்டித்துப் பேசினார்.

1940-ம் ஆண்டில், கோதுமை உற்பத்தி அதிகமாகிவிட்டதென்றும், அதைத் தடுக்க அரசாங்கத்தார் விவசாயிகளுக்கு நிலங்களைத் தரிசாக வைத்திருக்க வேண்டிப் பரிசுத் தொகை கொடுத்தார்கள் என்றும் ஞாபகப்படுத்தினார். அந்த மந்திரியின் எண்ணம், இன்று நிலைமை எப்பொழுதும் போல் மாறிவிட்டதால், உயர்ந்த விலைகளை ஒன்றும் தடைப்படுத்த

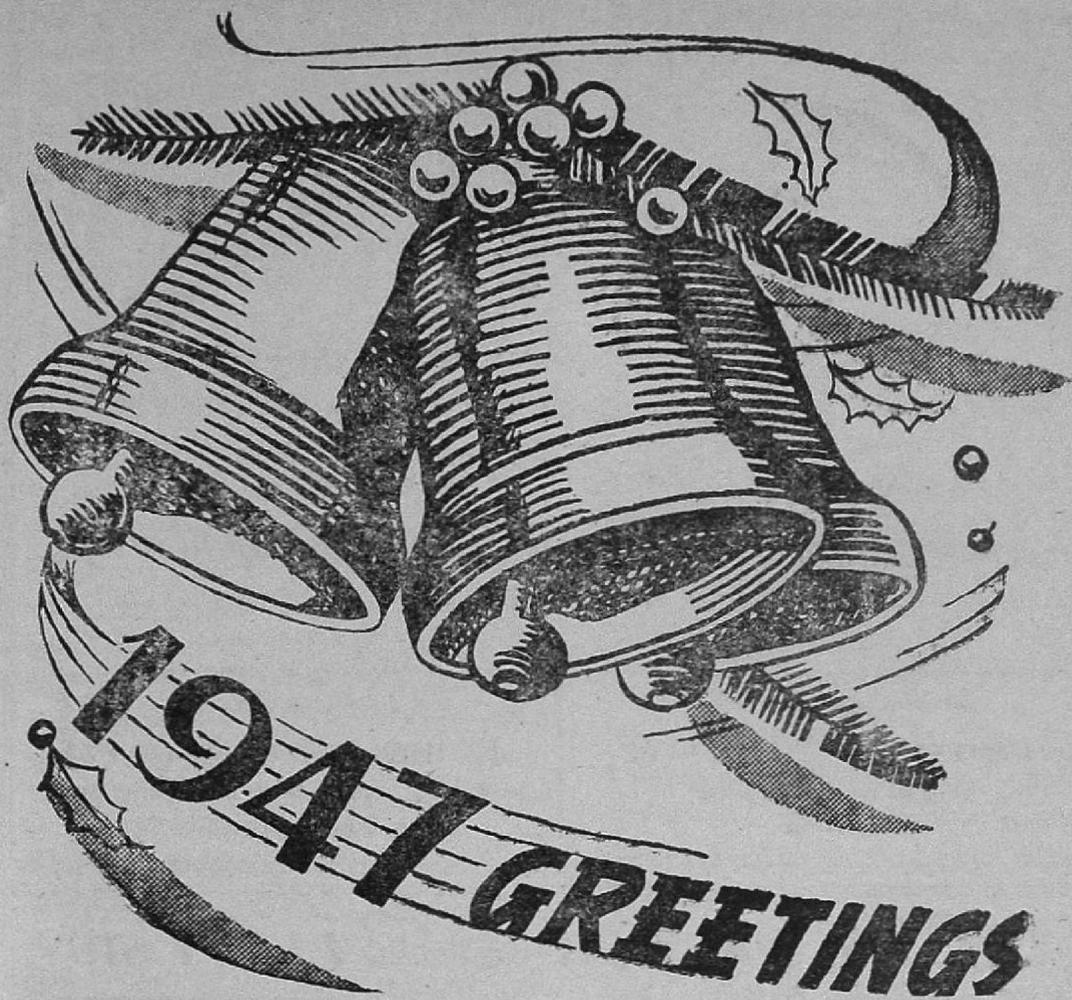
தக் கூடாது என்பதுதான். எல்லா நாடுகளிலும் பஞ்சப் பேய் தாண்டவமாட, அதிலும், இந்தியாவில் மக்கள் பட்டினியால் இறக்க, அங்கே, அமெரிக்காவில், மண்டிகளில் கோதுமை மூட்டைகள் அளவுக்கு மேல் குவிந்து, உளுத்து நாசமாகப் போய்விடும் என்ற பயத்தில் உற்பத்தியைத் தடை செய்தார்களாடாப் பிரதமர் மெக்கென்சிகிங்.

பிற நாட்டு மக்கள் பட்டினியால் மடியும்போது, அவர்களுக்கு உயிர்ப் பிச்சை யளிப்பதைக் காட்டிலும் கோதுமையின் விலையைக் குறைக்காமல் வைத்திருப்பதில்தான் தங்கள் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்துகிறார்கள் ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டினரும், கானடா நாட்டினரும்.

யுத்தக் காலத்திலும், யுத்த முடிவுக்குப் பிறகும், உலகத்தின் மற்றப் பாகத்தில் மனிதர்கள் பசியும் பட்டினியுமாக உயிருக்கு மன்றாடிக்கொண்டிருக்க, மாமிசத்தையும், மற்ற உணவுகளையும் யுத்தத்திற்கு முன்பு உண்டதைக் காட்டிலும் அதிகமாக உண்டார்கள்.

1947-ம் வருஷத்திய வரவு செலவுத் திட்டம் வகுக்கக் காங்கிரஸ் கூடியபொழுது, ட்ரூமன் அனுப்பிய வாழ்த்துச் செய்தியில், 1945-ம் வருஷத்திய ஐக்கிய அமெரிக்கர் உண்ட உணவு யுத்தக் காலத்திற்கு முன்பு இருந்ததை விட 15 சதவிகிதம் அதிகம் என்று கூறி அகமகிழ்கிறார். அவ்வாறே, மாமிச உணவிலும் அதிக வித்தியாசம் இருக்கிறது.

யுத்தம் காரணமாகப் பெரும் பணக்கார நாடாக ஆகிய ஐக்கிய அமெரிக்காவில் ஒவ்வொரு

1947 வாழ்த்துக்கள்

“ மனிதனில் சிறந்ததெல்லாம் நீடுழி வாழ்க ”
வெனும் மங்கள ஆசிகளுடன், நாம் பழய
ஆண்டைச் செல்ல விடுத்து, புதியதை மகிழ்ச்சியு
டன் வரவேற்போமாக! சமாதானமும், செழிப்பும்,
சந்தோஷமும் 1947க்கு நற்செய்தியாக விளங்குக!

தி டாடா ஆயில் மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

கும்பகோணம்

டி.எஸ்.ஆர். & கம்பெனியின்

கோகுல் கூந்தல் தைலத்தை

கூந்தல் வளர்ச்சிக்கும்

சிரசின் குளிர்ச்சிக்கும்

சந்தனத்தி, அரைக்கீரைவிதைத் தைலங்களையும்

உபயோகியுங்கள்

சென்னை நகர் ஏஜண்ட் :

புஷ்பவனம் ஸ்டோர்ஸ்

திருவள்ளிக்கேணி
சென்னை

கோயமுத்தூருக்கு சோல் ஏஜண்ட் :

B. பால பட்டாபி செட்டியார்

246, வைசியாள் தெரு
கோயமுத்தூர்

மோஹன் ஸ்டோர்ஸ்

தந்தி:
"HARANTALKY"

181, கீழ வாசல்

மதுரை

போன் நெ.
219

கீழ்க்கண்ட ஜவுளிகளின் ஸ்டாக்கிஸ்டிகள் :

மோஹன் ராம் கம்பெனியாரின்

சேலைகள், வேஷ்டிகள்

★

M. K. C. "சிங்கம் மார்க்"

பனியன்கள், ஸ்லீப் ஓவர்ஸ், ஆண்டர்வேர்ஸ்
சின்டஸ் வகையரா

★

சென்னை இன்டோ-லங்கா டிரேடர்ஸின்

30-இஞ்ச், 44-இஞ்ச் டோரியா வாயல்கள்

(சுத்த கைத்தறி ஜவுளிகள்) கண்களைக் கவரும் நவ நாகரிக
டிஸைன்களின் பற்பல ரகங்களில் கிடைக்கும்

★

மொத்த & சில்லரை ஆடர்களுக்கு எழுதவும்.

வரும் உட்கொள்ளும் உணவில் 3,300 கனலிகள் இருக்கின்றன. ஆனால், யுத்தத்தினால் தாக்குண்ட நாடுகளில், மேலே சொன்ன கனலிகளில் பாதி அளவுகூடக் கிடைப்பதில்லை. அப்படியிருக்க, இந்தியாவைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதே இல்லை.

கோடிக்கணக்கான மக்கள் பருக்கைச் சோற்றுக்கு அலையும் பொழுது, நாகரிகநாடாகிய ஐக்கிய அமெரிக்காவிலும் கானடா நாட்டிலும் கோதுமை கால் நடைகளுக்கு உணவாகிறது. 'இக்கானமிஸ்ட்' என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகையின் 1946-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாத இதழில் பின்வரும் புள்ளி விவரம் தரப்பட்டிருந்தது: ஐக்கிய அமெரிக்காவில் யுத்தத்திற்கு முன்பு கால் நடைகளுக்கும் கோழிப்பண்ணைக்கும் செலவான கோதுமை 45 லட்சம் டன்; 1942-43 விவசாய வருஷத்தில் ஒரு கோடி பதினாறு லட்சம் டன்; 1944-45 வருஷத்தில் ஒரு கோடி முப்பது லட்சம் டன்; 1945-46 ஆண்டுகளில் ஒரு கோடி ஐந்து லட்சம் டன்.

ஐக்கிய நாடுகளின் நிவாரண, புனர் கிர்மாணக் குழு திட்டமிட்டபடி, ஐரோப்பிய நாடுகளில் பஞ்சத்தைத் தடுக்க வேண்டிய கோதுமை ஒரு கோடி பத்து லட்சம் டன்தான். சொல்லப் போனால், ஐக்கிய அமெரிக்காவில் மட்டும் ஐரோப்பிய மக்களின் பசியைப் போக்கப் போதுமான அளவு கோதுமையைக் கால் நடைகளுக்கு உணவாக்குகிறார்கள்.

கானடாவில் மக்களுக்கு வேண்டிய கோதுமை வருஷத்திற்கு ஐந்து கோடி 'புஷல்' தான். [ஒரு புஷல் - 56 பவுண்டு,

சக்தி பொங்கல் மலர் - 1947

ஒரு மூட்டை 140 பவுண்டு. ஆகவே, மொத்தம் இரண்டு கோடி மூட்டை - ஆசிரியர், சக்தி.] ஆனால், கால் நடைகளுக்கு வேண்டியது ஒன்பது கோடி முப்பது லட்சம் புஷல் என்று கூறுகிறது 'ஸ்டாட்டிஸ்ட்' பத்திரிகை.

மனித உணவாகிய கோதுமை, ஆடு, மாடு, குதிரைகளோடு மட்டும் நில்லாமல், மயக்க மூட்டும் மதுபானங்களுக்கும் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. 1943-44-ம் ஆண்டுகளில் ஏறக்குறைய இரண்டு கோடி டன் கோதுமை, மது ரசம் இறக்குவதில் பாழ்படுத்தப்பட்டது.

மேற்கண்டவைகளி லிருந்து நாம் அறிவது யாதெனில், இந்த உணவு நெருக்கடி ஒரு சாராரின் ஆணவத்தினால் ஏற்பட்டுள்ளது என்பதுதான். உயிர்ச் சத்தை அளிக்கும் கோதுமை உற்பத்தியில் அமெரிக்கர் சிறிது ஊக்கம் காண்பித்தால்—ஏன், அது கூடத் தேவையில்லை; விளை நிலங்களை விஸ்தரிக்கக் கேவலம் அனுமதியாவது கொடுத்தால்—போதும். மக்களுக்குத் தேவையான உணவு கிடைத்துவிடும். இல்லையேல், கோதுமையை ஆடு, மாடுகளுக்குப் போடுவதிலும், சாராயம் இறக்குவதிலும் வீண் செலவு செய்யாம லிருக்கவாவது வேண்டும்.

உலக உணவு நெருக்கடியை அமெரிக்க நாடு மிக எளிதில்—மகத்தான தியாகம் தேவையில்லை—தவிர்க்கலாம். யுத்தத்தில் பிற நாடுகளுக்குப் பண உதவியும் ஆயுத உதவியும் புரிந்து கொழுத்த பணக்காரத் தேசமாக ஆகிய அமெரிக்க நாடு, தற்காலிகமான இந்தப் பெரும் ஆபத்தி லிருந்து

தப்பப் பிற நாடுகளுக்கு உதவி புரியக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த வருஷம், ஐக்கிய அமெரிக்காவில் அமிதமாக அறுவடை ஆகியிருக்கிறது என்று அறிவிக்கிறோம். 1945-ம் ஆண்டு மூன்று கோடி ஆறு லட்சம் டன்தான். ஆனால், இந்த ஆண்டு மூன்று கோடி பதினாறு லட்சம் டன்கொதுமை விளைந்திருக்கிறது என்று அறிவிக்கிறார் அமெரிக்க விவசாயக் காரியதரிசி. சோளத்திலும் அப்படித்தான். இந்த ஆண்டு எட்டுக்கோடி எண்பத்து எட்டு லட்சம் டன் அறுவடையாயிற்று.

ஆகவே, மற்ற நாடுகளுக்குக் கொடுத்து உதவி, உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பது மிக எளிது. ஆனால், மற்ற நாடுகளின்

இந்த பரிதாபகரமான நிலைமையை, அமெரிக்கா, சுரண்டு தலுக்கும், தனது ஏகாதிபத்தியச் செருக்கை அம்மக்கள்மீது திணிப்பதற்கும் உபயோகப்படுத்த முயலும் என்று சந்தேகப்படவேண்டியிருக்கிறது. அமெரிக்காவின் கொள்கை பொறுப்புணர்ச்சியினாலும், காருண்யம், சுய நலப்பற்றற்ற தன்மை போன்ற நல்ல எண்ணங்களினாலும் தூண்டப்பட்டது போல வெளிக்குத் தோன்றும். ஆனால், உண்மையில் தன் செல்வாக்கைத் திக்கெட்டும் பரப்ப, பிற நாடுகளின் பிறர்கையை எதிர் நோக்கும் நிலைமையைத் தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறது.

[நியூ டெம்ஸ் இதழில் இ. வர்கா எழுதிய கட்டுரையின் சாரம்.]

பிரகஸ்பதிகள் !

மேரிலாந்தி லுள்ள ஒரு பள்ளிக்கூடக் கமிட்டி, தங்கள் ஜில்லாவுக்கு ஒரு புதிய பள்ளிக்கூடம் வேண்டும் எனத் தீர்மானித்தது. பலத்த விவாதத்திற்குப் பிறகு சீழ்க்கண்ட தீர்மானம் நிறைவேறியது.

“ இந்தப் பிராந்தியத்தில் ஒரு புதிய பள்ளிக்கூடம் கட்டப்படவேண்டியது அவசியம் என்று இக் கூட்டம் தீர்மானிக்கிறது. கட்டடம் கட்டும் சாமான்களின் விலை இப்போது மிக அதிகமாக ஏறி இருப்பதால், புதுக் கட்டடத்தைப் பழைய கட்டடத்தின் சாமான்களைக்கொண்டே கட்டுவது என்றும் தீர்மானிக்கிறது. இடைக் காலத்தில் பள்ளிக்கூட நிகழ்ச்சி எதுவும் தடைப்படாமலிருப்பதற்காக, புதுக் கட்டடம் தயாராகும்வரை, பழைய கட்டடத்தையே நிர்வகிப்பது என்றும் கடைசியாகத் தீர்மானிக்கிறது.”

— ரீடர்ஸ் டைஜெஸ்ட்

அபாயம்—ஜாக்கிரதை !

தனிப்பட்டவரின் அபிப்பிராயம் பொதுஜன அபிப்பிராயத்தைச் சிறுஷ்டிக்கிறது. பொதுஜன அபிப்பிராயம் என்பது நாளைடையில் தேசப்போக்காக மாறுகிறது. இப்பொழுது திருக்கும் நிலைமையில், தேசப்போக்கு என்பது உலகத்தையே ஆக்கவோ, அழிக்கவோ கூடிய ஒரு சக்தியாக விளங்குகிறது. அதனால்தான் தனிப்பட்ட அபிப்பிராயம், தனிப்பட்ட நடத்தை, தனிப்பட்ட சம்பாஷணை இவைகளெல்லாம் மிகப் பயங்கரமான, முக்கிய விஷயங்களாக இருக்கின்றன.

— ஜான் ஸ்டீருட்

செல்வம் எது ?

“ குகப்ரியை ”

இந்தக் கேள்விக்கு விடையளிப்பது மிகவும் கஷ்டம். இன்று நாடு இருக்கும் நிலையில் இந்தக் கேள்விதான் எதற்கு? செல்வம் என்பது பொருளாதாரத்தைத்தான் குறிக்கும். உண்ண உணவில்லை, உடுக்க உடையில்லை என்று ‘பறக்கும்’ பொழுது, எது செல்வம் என்று கேட்டால், என்ன விடையளிக்க முடியும்? தாகமெடுத்தவனுக்குத் தண்ணீர் பெருஞ் செல்வம். இன்று, வாடிக்கிடக்கும் எங்களுக்கு உணவுப் பிரச்சனைதான் பெரிது. அன்று பாரதியார் கேட்டார், ‘பஞ்சமும் நோயும் கின் மெய்யடியார்க்கோ?’ என்று. இன்று, பாரதத்தாய், ‘ஆம், அப்பா, ஆம்! இவை மட்டுமல்ல, கொலையும், கொள்ளையும், மத வெறியும் கூடத்தான்’ என்று கண்ணீர் சொரிகிறாள். கைகள் கட்டுண்ட அவளால் என்ன செய்ய முடியும்?

இந்தக் கோரமான உலக மகாயுத்தத்தின் விளைவாக, உலக முழுவதுமே பஞ்சத் தேவதை தலை விரித்து ஆடுகிறாள். எதிர்ப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் தலை குனிந்து நிற்கும், வருகிறவர்களுக்கெல்லாம் மாலை மரியாதைகள் செய்து வரவேற்று வழிபடும் இந்த அடிமை மக்கள் அவளையும் வரவேற்றுவிட்டார்கள். இனி, வாழும் வகை என்ன? இதுதான் மிகவும் சிக்கலான பிரச்சனை.

“ ஆனால், இந்த நிலையிலும், கலையையும், காவியத்தையும், சுவைக்கிறோமே? எண்ணிப்பார்த்தால் இது, ரோம் எரிந்தபோது நீரோபிடில் வாசித்த கதைபோல் அல்லவா தோன்றுகிறது?” என்று சிலர் நினைக்கக்கூடும். ஆனால், உண்மையில் விஷயம் அப்படியல்ல. ‘உச்சிமீது வான் இடிந்து வீழுகின்ற போதிலும் அச்ச மில்லை!’ என்ற மனநிலைதான் காரணம். இதுதான் வரட்டும்; அல்லது இதற்கு மேற்பட்ட கஷ்டங்கள் வந்தாலும் வரட்டுமே? எம்பெருமான் அருள் உள்ள வரையில், பயமேது? பக்திச் செல்வம் உள்ளவரையில், இத்துன்பங்கள் என்ன செய்யும்?

“ பக்தியாவது, செல்வமாவது? துன்பத்தை மறக்க நாங்கள் அபினி தின்கிறோம். நீங்கள் அதற்குப் பிரதியாக மதம் என்று ஒரு கற்பனையைச் செய்து கொண்டு அதைப் பிடித்துக் கொண்டு உழல்கிறீர்கள் ” என்று நம்மைப் பார்த்துச் சைன தேசத்தார் சொல்கிறார்கள். “அது மிகவும் சரியான வார்த்தை. இப்பொழுது நீங்கள் சொல்வது அதைப் பின்னும் உறுதிப்படுத்துகிறது என்பர் மற்றவர். ஆனால், தொன்று தொட்டு, ‘செல்வம் எது?’ என்னும் கேள்விக்குப் பலர் பலவிதமான விடைகளைச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

எது செல்வம்? “ குழந்தைகள் தான் செல்வம். அவை வீட்

டின் செல்வ மட்டுமல்ல, நாட் டின் செல்வம்; ஆலம் விதை, தன்னுள் பெரிய விருட்சத்தை அடக்கிக்கொண்டிருப்பது போல, வருங்கால உலகின் செயல்களை யெல்லாம் தன்னுள் அடக்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான் குழந்தை. நல்ல குழந்தைகள் பிற்காலத்தில் நல்ல குடி ளாக முடியும். ஆகவே, பிள்ளை மைச் செல்வம்தான் செல்வம்” என்பார் ஒரு சாரார்.

“ஆம், உண்மைதான்! ஆனால், பொருள் செல்வமிருந்தால்தான் குழந்தையைப் போஷிக்கவோ, கல்வி புகட்டவோ, ஆரோக்கிய முறைகளைப் பின்பற்றிப் பாதுகாக்கவோ முடியும். அப்படியின்றி, “குழந்தைமட்டுமிருக்கிறது; அதைப் போஷிக்க வகையில்லை” என்றால், அந்தக் குழந்தைதான் என்ன நலன்களை அடைய முடியும்? அதன் உடல் வளர்ச்சிக்கும், அறிவு வளர்ச்சிக்கும் ஏற்றவைகளை எப்படிச் செய்ய முடியும்? ஏழ்மையிலேயே மூழ்கிய தாய் பால் வேண்டி அழும் குழந்தையைப் பார்த்து எரிந்து விழாமல், வேறு என்ன செய்வார்கள்? ஆக, குழந்தையைச் செல்வம் என்று கொண்டாட, பொருள் செல்வம் ஓரளவு அவசியமல்லவா? எனவே, பொருள்தான் முதற் செல்வம்” என்கிறார் இன்னொருவர்.

இவை இரண்டும் சரிதான். மேற்குறித்த இரண்டு செல்வங்களும் இருக்கின்றன. ஆனால், குழந்தைக்கு எது நன்மை, எது தீமை என்று தெரிந்தல்லவா செயல்களைச் செய்யவேண்டும்? வளர்க்கும் முறையிலேயே தாறுமாறு இருந்தால், குழந்தையின் கதிதான் என்ன? தெளிவான

அறிவு அல்லவா முதலில் வேண்டும்? அறிவில்லாமல் மற்றவைகள் இருந்து என்ன பயன்? அறிவைப் பெறுவதற்குக் கல்வியும், கேள்வியு மல்லவா முதற்படி? ஆகவே, அறிவுச் செல்வம்தான் செல்வம். அந்தச் செல்வத்தைப் பெறும் வழி கல்வியும் கேள்வியும்தான். இந்தக் கருத்தைத்தான்,

செல்வத்துட் செல்வம் செவீச்
செல்வம்—அச் செல்வம்
செல்வத்துளெல்லாம் தலை

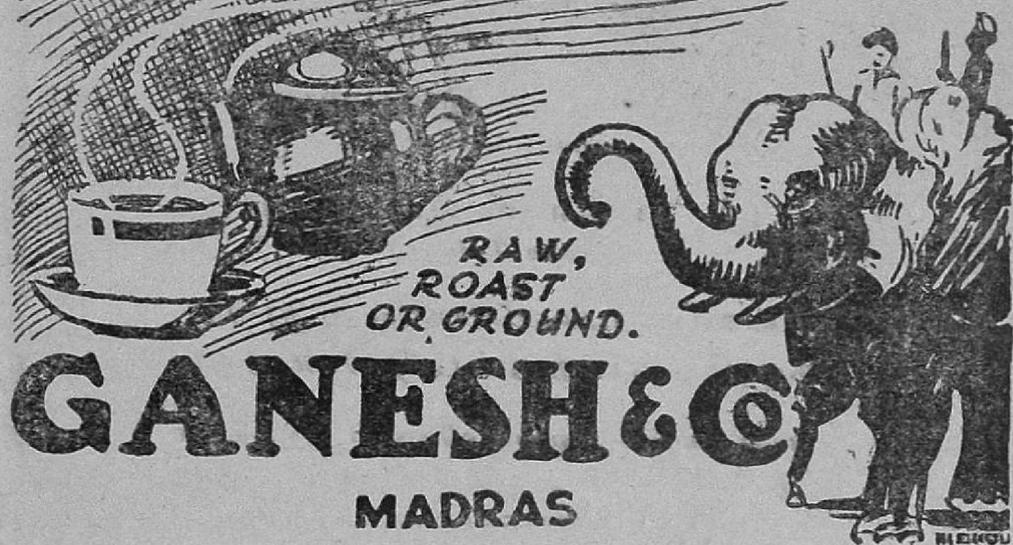
என்றார் தமிழ் மறையார்.

சரி; குழந்தை இருக்கிறான். பொன்னும் பொருளும் குவிந்துகிடக்கிறது. அறிவு வளர்ச்சிக்கான வசதிகள் ஏராளமா யிருக்கின்றன. அதன் பலன் எதிர்பார்த்தபடி இருக்கிறதா? அதுதான் இல்லை. ஏன்? காரணம் என்ன?

வாழ்க்கையின் இலட்சியம், குறிக்கோள் உயர்ந்ததாக இருந்தால்தான், மேற்சொன்ன மூன்று செல்வங்களும் நல்ல முறையில் பயன்படும். ஆனால், வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் எது? இந்தக் கேள்வி எழும்பொழுதுதான் பிற நாட்டாருக்கும் பாரத நாட்டாருக்கு முள்ள ஒற்றுமை, வேற்றுமைகள் வெளிப்படுகின்றன. மேற்குறித்த மூன்று செல்வங்களும் நிறைந்த நாடுகள் தான் மேல் நாடுகள். அந்நாட்டினர் தலையாய செல்வங்களை யெல்லாம் அடைந்தவர்கள்; மனிதன், மீனைப்போல் நீந்தவும், பறவைபோல் பறக்கவும் கற்றான். ஆனால், மனிதன் மனிதனாக வாழ வேண்டுமென்பதைக் கற்கவில்லை. அணுகுண்டு முதல் ஆகாய விமானம் வரையில் எல்லாம் அறிவின் முதிர்ச்சியையும், ஆக்கும் திறனையும்

Coffee

Ours for Quality

Retail Branches:

285, China Bazar Rd., G. T., Madras.

71, Pandy Bazar, Thyagarayanagar.

யுனைடெட் கமர்ஷியல் பாங்கு லிமிடெட்

2, ராயல் எக்ஸ்சேஞ்சு பிளேஸ், கல்கத்தா

வாக்களிக்கப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 4-கோடி

செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 2-கோடி

ரிசர்வு நிதி ரூ. 17½-லட்சம்

ஸ்ரீ. ஜி. டி. பிர்லா
(சேர்மன்)

ஸ்ரீ. எம். ஏ. இஸ்பஹானி
(வைஸ்-சேர்மன்)

ஸ்ரீ. ரமன்லால் ஜி. ஸரய்யா
(வைஸ்-சேர்மன்)

எல்லா விதமான பாங்கு அலுவல்
களும் நடத்தப்படுகின்றன

பிராஞ்சுகளும் ஏஜன்ஸிகளும் இந்தியா
விலும் வெளிநாடுகளிலும் எல்லா
முக்கிய நகரங்களிலும் உள்ளன

பி. டி. தாகூர்
ஜெனரல் மானேஜர்

சென்னை கிளைகள் :

310-311, லிங்க செட்டி தெருவு
கே. ஆர். கே. ஐயங்கார்
கிளை மானேஜர்

செனகர்பேட்டை
ஆர். வேணுகோபால்
கிளை மானேஜர்

காட்டின. ஆனால் முடிவு என்ன? ஒரே வீழ்ச்சி. காரணம், ஆக்கும் செயல் அழிக்கும் செயலாகி விட்டதுதான்.

இன்று நாம் காண்பது, கேட்கவும், நினைக்கவும் சூலை நடுங்கும் மகா கோரமான யுத்தமும், அதன் விளைவாகத் தோன்றிய பஞ்சமும் நோயும்தான். வெறியும் பொருமையுமாய் வாழ்ந்ததன் பயன் இது; விஞ்ஞானிகள் கண்ட விந்தைகளை யெல்லாம், இந்த வெறிகொண்ட போக வாழ்க்கைக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற பேராசை. மேல் நாட்டாரது குறிக்கோள் போக வாழ்வு; இது அசுர நாகரீகம் என்பதற்குச் சாட்சி வேண்டிய தில்லை. ஆனால், நம் நாட்டினரது குறிக்கோள் தியாக வாழ்வு; அவசியம் நேரும்பொழுது பிறருக்காகத் தமது நலனையும் துறப்போம் என்ற எண்ணம். பகவான் ஏசுநாதர், புத்தர் பெருமான் முதல் எல்லோருடைய உபதேசமும் இதுதான்.

வட்சிய வாழ்க்கையை ஒரு பெண்ணாக உருவகப்படுத்துவோமானால், பிறர் பொருட்டுச் செய்யும் பணிகள், அழகு செய்யும் அணிகலன்களாகின்றன. வாழ்க்கையை மேன்மேலும் அழகுடையதாகவும், பிறருக்குப் பயனுள்ளதாகவும் ஆக்க வேண்டுமேயன்றி, "விசேஷ தர்மத்தின் பொருட்டு, சாமான்ய தர்மத்தை விட்டுவிடலாம்" என்று வீண் வாதம் பேசி, கடமையைப் புறக்கணித்து, சொந்த வாழ்க்கையைப் பாழடித்துக் கொண்டு பணி செய்யவேண்டுமென்பதல்ல. "ஏ, மனிதனே! உன் வாழ்வு அமர வாழ்வாக ஆவதற்கு, முதலில்

வாழ்க்கையைத் திட்டமாக நடத்து. அதை அழகு செய்யும் வண்ணம், சமூகத்திற்கும், நாட்டிற்கும் தொண்டுசெய்" என்று உபதேசிக்கிறார்கள் பெரியவர்கள்.

ஆகவே, வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே; அதிலும் தெய்வ வாழ்க்கை, பிறர்கண்டு, ஆதர்சமாக வாழ்வதற்குத்தான்; உழல்வதற்கு மல்ல, துறப்பதற்கு மல்ல.

துறந்தார்க்கும் துவ்வாதவர்க்கும்,
இரந்தார்க்கும்

இவ்வாழ்வா நென்பான் துணை

என்ற தமிழ் மறையை ஒட்டி வாழ்வதே சிறந்த வாழ்வு என்று நினைக்கிறான். இந்த எண்ணங்கள் ஒருவனுக்குத் தோன்ற வேண்டுமானால், அவன் எத்தகைய பண்பட்ட நெஞ்சையுடையவனாயிருப்பான்? அவன் எந்தப் பெருஞ் செல்வத்தின் உதவியினால் இத்தகைய மனப்பண்பையும், கல்வியையும் பெற்றான் என்ற கேள்வி எழும் பொழுது, மிகவும் அழகாக விடை சொல்லுகிறார் சிவநேசச் செல்வர்:

செல்வ நெடுமாதம்
சென்று சேனோங்க
செல்வமதி தோயச்
செல்வம் உயர்கின்ற
செல்வர் வாழ் தில்லைச்
சிறற்பலம் மேயச்
செல்வன் கழல் ஏத்தும்
செல்வம் செல்வமே

இந்தப் பக்திப் பெருஞ் செல்வம் கிடைத்தவன்தான் தியாகப் பெரு வாழ்வு வாழ முடியும்; பக்தி உணர்ச்சி யற்றவன் தியாக வாழ்வு வாழ முடியாது. ஆகவே, பக்திச் செல்வம்தான் செல்வம் என்று நமக்குத் தோன்றுகிற தல்லவா?

சமாதானத்தின் விரோதி

ஆர். ராமநாதன்

மகத்தான தியாகங்கள் செய்து பாசிலத்தை வீழ்த்தின உலக மக்கள், ரத்தத்தையும், கண்ணீரையும் விலையாகக் கொடுத்து ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாத்த ஜனநாயக சக்திகள் சமாதானத்தை நிலைநிறுத்தப் பாடுபடுகின்றனர். மனித சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்குக் குறுக்கே கிற்கும் யுத்தத்திற்கு நிரந்தர விடைகொடுக்க உலகத்தின் அபிவிருத்தியில் கருத்துள்ளவர்கள் பெரு முயற்சி செய்கின்றனர். ஐக்கிய நாடுகளின் சபை இந்த ஆதர்சத்தின் விளைவு. இந்த மகா சபையின் மூலம் போர் வெறியர்களின் முதுகெலும்பை முறிக்க ஜனநாயக வாதிகள் முயலுகின்றனர். அதே சமயத்தில், சமாதான முயற்சிகளை முறியடிக்கவும், பிற நாடுகளைத் தொடர்ந்து அடக்கி ஆளவும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியமும், அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியமும் முயலுகின்றன. ஐக்கிய நாடுகளின் சபையில் சோவியத் தலைமையில் ஜனநாயக சக்திகளும், பிரிட்டிஷ், அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியங்களின் தலைமையில் பிற்போக்குச் சக்திகளும் போராடின—போராடுகின்றன.

கீழ் நாடுகளின் கழுத்தை நெரிக்கும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம், மத்தியதரைக் கடல் பிரதேசங்களில் ஏகபோக உரிமை செலுத்துவதன் மூலம் ஐரோப்பாவை ஆள முயலுகிறது. இந்த முயற்சி சமாதானத்திற்கு உலை

வைப்பதில் முடியும். ஏனெனில், மத்தியதரைக் கடல் பிரதேசம் ராணுவ, அரசியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

ஜிப்ரால்டர், மால்டா, சூயஸ் கால்வாய் ஆகிய மூன்று ராணுவ முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மத்திய தரைக் கடல் பிரதேசங்கள் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆதிக்கத்தில் இருக்கின்றன. ஜிப்ரால்டர் மத்தியதரைக் கடலின் மேற்குக் கதவு. மால்டா மத்திய தரைக் கடலின் மத்தியப் பகுதியின் ஜீவநாடி. சூயஸ் கால்வாய் கிழக்குப் பகுதியின் முதுகெலும்பு.

ஆப்பிரிக்கக் கடற்கரைப் பிரதேசம் யார் ஆதிக்கத்தில் இருக்கிறது என்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது ஜிப்ரால்டரின் தலைவிதி. எனவே, ஜிப்ரால்டரைப் பாதுகாப்பதற்காகப் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் ரத்தம் தோய்ந்த கொடிய காம் ஆப்பிரிக்கக் கடற்கரைப் பிரதேசங்களை ஸ்பரிசித்தது. அதேபோன்று போர்த்துகீசின் தயவும், ஸ்பெயினின் ஆதரவும் ஜிப்ரால்டரை ஆளும் தேசத்திற்குத் தேவை. எனவே, போர்த்துகீசின் தயவைப் பெறுவதற்காகக் கொடுமைக்குப் பேர்போன சலாஸர் சர்வாதிகாரத்தைத் தாங்குகிறது, பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம். பிராங்கோ ஸ்பெயினின் ஆதரவைப் பெறுவதற்காக உலக மக்களால் ஏகமனதாகக் கண்டிக்கப்படும் பிராங்கோ ஆட்சி

யையும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் ஆதரிக்கிறது!

மத்தியக் கிழக்கிலும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் மெதுவாகப் பிரவேசித்தது. ஹிட்லரின் தோல்வியையும், இத்தாலியின் பலவீனத்தையும் பயன்படுத்திக்கொண்டு ஸ்ரேனிகா, ட்ரிபோலிடானா கடற்கரைப் பிரதேசங்களிலும், ட்ரிபோலி, பெங்காஸி, டோப்ரூக் ஆகிய ஆப்பிரிக்கத் துறைமுக நகரங்களிலும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் ஆதிக்கம் செலுத்த ஆரம்பித்தது.

ஏகாதிபத்திய ஆட்சி முறை கிரஞ்சிவித்துவம் பெறவேண்டும் என்று விரும்பும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம், "லியே சாம் ராஜ்ய"த்தைச் சிருஷ்டிக்கவேண்டும் என்று பாரிஸ் அன்னிய நாட்டு மந்திரிகள் மகாநாட்டில் யோசனை கூறிற்று. மத்திய தரைக் கடல் பிரதேசங்களை நிரந்தரமாகத் தனது ஆதிக்கத்தில் வைத்திருக்க வேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன் பிரிட்டன் சொன்ன அந்த யோசனையை அமெரிக்கா ஆதரித்தது. ஆனால், பிரிட்டன் எங்கே போகிறது என்பதைத் தெளிவாக உணர்ந்த சோவியத் யூனியன் இந்த யோசனையைக் கடுமையாக எதிர்த்தது. எனவே, பிரிட்டனின் திட்டத்தில் மண் விழுந்தது.

எகிப்து பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு உட்பட்ட நாடு. எனவே, சூயஸ் கால்வாயில் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் தங்குதடையின்றித் தனி அரசு செலுத்த முடியும். எகிப்து பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆதிக்கத்தில் இருக்கிறதா என்னும் கேள்வி இங்கே எழலாம். ஆம்; பிரிட்டன் எகிப்திற்குப் பெயர் அளவில் தான் சுதந்தரம்

வழங்கிற்று. உண்மையில், இன்றைய எகிப்து பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் காலனி. ஏனெனில், எகிப்தின் பொருளாதார வாழ்க்கையைப் பிரிட்டன் நிர்ணயிப்பதுடன், எகிப்தைப் பாதுகாக்கும் திருப்பணியையும், சூயஸ் கால்வாய்ப் போக்குவரத்தை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பையும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. 1936-ம் வருஷம் பிரிட்டனும், எகிப்தும் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கைப்படி, பிரிட்டிஷ் துருப்புக்களை எகிப்தில் வைத்திருக்கப் பிரிட்டனுக்கு உரிமை உண்டு. இந்த அடிமைச் சாஸனத்தை எகிப்தியத் தேசபக்தர்கள் உக்ரமாக எதிர்த்தார்கள். ஜனங்கள் எங்கே போகிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாக உணர்ந்த எகிப்திய அதிகாரிகள், பிரிட்டிஷ் துருப்புக்களை வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்று ஜனங்களுடன் சேர்ந்துகொண்டு கூவினார்கள்! ஆனால், ஜனங்களின் இந்தக் கோரிக்கையைப் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் அங்கீகரிக்கவில்லை.

பாலஸ்தீனத்தை எந்த நாடு ஆளுகிறதோ, அந்த நாடு மத்திய தரைக் கடலின் கிழக்குப் பகுதிகளை ஆளும். பாலஸ்தீனம் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆதிக்கத்தில் இருக்கிறது. எனவே, மத்தியதரைக் கடலின் கிழக்குப் பிரதேசங்களும் பிரிட்டன் ஆதிக்கத்தில் இருக்கின்றன. பாலஸ்தீனத்தை விட்டுப் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் வெளியேற மறுப்பதன் மர்மம் இதுதான்.

இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தின் முடிவில் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் அரசியல் ரீதியிலும், ராணுவ ரீதியிலும் மத்தியக்

கிழக்கு நாடுகளில் தனது நிலையை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டது. இன்று மத்தியதரைக் கடலைச் சுற்றி இருக்கும் நாடுகளில் பல, பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆதிக்கத்தில் இருக்கின்றன. அத்துடன், ஜிப்ரால்டர், வட ஆப்பிரிக்கா, மால்டா, கிரீஸ், ஈராக், டிரான்ஸ்கேஜார்டன், பாலஸ்தீனம், சைப்ரஸ் ஆகிய நாடுகளில் விமான நிலையங்களும், கடற்படைத் தளங்களும் பிரிட்டனுக்கு இருப்பதால், மத்தியதரைக் கடல், பால்கன் பகுதிகள், ஆசியா பைனர், செங்கடல் ஆகியவை பிரிட்டனின் ஆதிக்கத்தில் இருக்கின்றன.

மத்தியதரைக் கடல் உலகத்தின் மிகப் பெரிய கடற் பாதை.

மூன்று கண்டங்களை இணைக்கிறது, மத்தியதரைக் கடல், பிரான்ஸ், இத்தாலி, கிரீஸ் முதலிய நாடுகளின் தலைநகர மத்தியதரைக் கடலுடன் பிணைப்பட்டுக் கிடக்கிறது. எனவே, மத்தியதரைக் கடல் ஓர் ஏகாதிபத்திய நாட்டின் ஆதிக்கத்தில் இருப்பது விரும்பத்தக்கதல்ல. இது போர் விதையைத் தன்னுட்கொண்டு இருக்கிறது. எனவே, மத்தியதரைக் கடலைச் சர்வதேச நிர்வாகத்திற்கு உட்படுத்தவேண்டும். இதைச் செய்யத் தவறுவது உலக சமாதானத்திற்குத் துரோகம் செய்வதாகும். சமாதானத்தின் விரோதியிடம் சமாதானத்தைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை அளிக்கக் கூடாதல்லவா!

பிடிக்காதது வேறு

கோஷ்டி வாத்திய சங்கீதம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. வயலின் வாசிப்பவர் மட்டும், முகத்தை அஷ்ட வக்கிரமாக வைத்துக் கொண்டு, சகிக்க முடியாத சேஷ்டை செய்துகொண்டிருந்தார். கோஷ்டியை நடத்துபவர், இதை வெகு நேரமாகக் கவனித்த பின், சங்கீதத்தை நிறுத்தச் சொல்லிவிட்டு, வயலின் வாசிப்பவரின் அருகே வந்து, “உனக்கு இந்த ராகம் பிடிக்காதோ?” என்று கேட்டார்.

“ஓ! இல்லை, இல்லை! எனக்குச் சங்கீதமே பிடிக்காது!” என்று பதிலளித்தார் அந்த ஆசாமி!

—கனேர் மாக்முர்ரே

முடிந்த அளவு

இல்மா வாஸிலினியோலாலாவிட்ச் தேம்பித் தேம்பி அழுது கொண்டே கூறினாள்: “அப்போது இவான் நயன்ஸ்பாட்ஸ்கி யுத்தத்தில் இறந்து போய்விட்டானா? இறக்கும்போது, என் பெயரை சொன்னான்?”

“சொன்னார் அம்மா! உங்கள் பெயரில் ஒரு பாகத்தைச் சொன்னார்” என்று பதிலளித்தான் சோல்ஜர்.

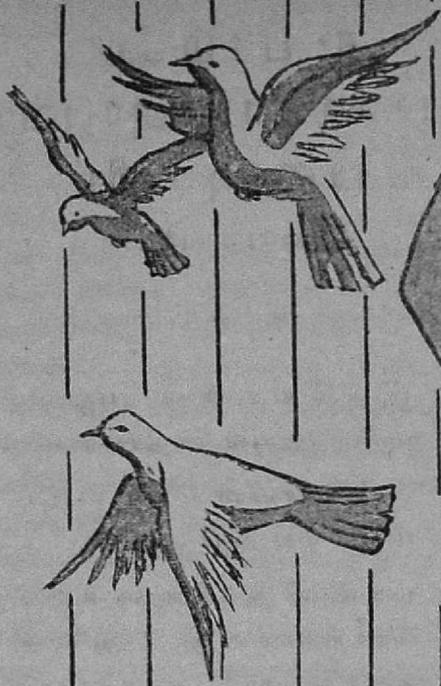
—சியூ யார்க் வோர்ல்ட்

பிடித்துவிட்டது!

வீட்டுக்காரி: பியானோ வாசிப்பதை இப்பொழுது நிறுத்தப் போகிறாயா, இல்லையா? இன்னும் அரை மணி உன் சங்கீதத்தைக் கேட்டால், எனக்குப் பைத்தியம் பிடித்துவிடும்!

பியானோ வாசிப்பவள்: அடாடா! நீங்கள் நிரம்பத் தாமதித்துவிட்டீர்கள், அம்மா! ஒருமணி நேரத்துக்கு முன்பே நான் நிறுத்திவிட்டேனே!

—வோர்ல்ட் டைஜெஸ்ட்

குதூகலம்

சிறுவர்களுக்கும் பெரியோர்களுக்கும் மனமுவந்த நல்ல ஆடைகள் அணிவது குதூகலத்தைக் கொடுக்கிறது. கண்ணைப் பறிக்கும் பலவண்ணங்களிலும், எக்கால உபயோகத்துக்குமான ரேயன், பட்டு, ஜார்ஜெட் ஆடைகள் எங்களிடம் எப்பொழுதும் கிடைக்கும்.

கேவல் ராம்ஸ்

சென்னை

வாசனை,
காரம், உணவில்
வீருப்பம் ஆரோ
க்கியம் கிவை
களுக்கு உத்தர
வாதம்

வி.எச்.ஆர்.
பெருங்காயம்

கிடைக்கும்:-
வர்ஜீவன் தாஸ்
ஹூர்ஜி சகோ.
194, கோவீந்தப்பநாயக்
கன் தெரு, சென்னை
மற்ற ஆபீஸ்கள்:-
பம்பாய் - கும்பகோளம். மதுரை

தி பாம்பே
மியூசுவல் லைப் அப்யூரன்ஸ்
சொசைடி, லிட்.

(ஸ்தாபிதம் : 1871)

தலைமை ஆபீஸ் : பம்பாய்.

- ★ இந்தியாவின் பழமை
யான ஆயுள் ஸ்தாபனம்
- ★ இந்தியாவின் மிகப் பெரிய
மியூசுவல் லைப் ஆபீஸ்
- ★ பாலிஸி தார்களுக்குச்
சொந்தமானது. அவர்
களாலேயே நடத்தப்படு
வது
- ★ சகாயமான பிரீமியங்கள்.
- ★ தாராளமான பாலிசி நிபந்
தனைகள்

✽

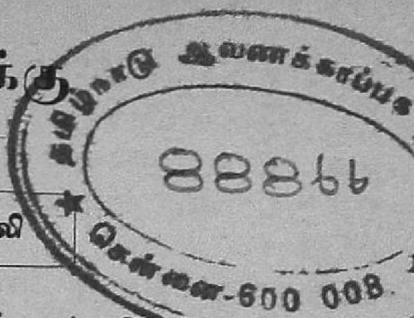
ஏஜண்டுகள் தேவை
தாராளமான கமிஷன்
கொடுக்கப்படும்.

✽

விபரங்களுக்கு எழுதுங்கள் :
எஸ். எ. ராமஸ்வாமி
அண்ட் பிரதர்ஸ்.,

(சென்னை மாகாணம்,
திருவாங்கூர் கொச்சின் ஸ்டைட் தானங்களுக்கு
பிரதான ஏஜண்டுகள்)

“பாம்பே மியூசுவல் பில்டிங்”
378, சைனாபஜார் ரோட்
சென்னை

ஜூலியன் எஸ். ஹக்ஸ்லி

புது நம்பிக்கையைப் புலமாகக் கொண்டு, சராசரி மனிதனுடைய யுகம் உருவாகி வருகிறது.

சரித்திரத்தில் முதல் முதலாக, விஞ்ஞானம், தொழிற்கலை இவைகளின் உதவியால், உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் கண்மயமான வாழ்க்கைத் தரத்தை அளிக்க முடியும். உயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரமல்ல. எல்லோரும் ஏக சமயத்தில் பெற்றுவிடவும் முடியாதுதான். ஆனால், போதிய காலத்தில், போதுமான நல்ல வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பெறக்கூடும். புரட்சிகரமான இந்த உண்மையை மக்கள் பற்றிப் பிடித்துக்கொள்ளத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள்.

இந்த உண்மையிலிருந்து பெறப்படுகிற கிளைப்பயன்களில் சிலவற்றை கவனிப்போம். முதலாவது உணவு; நல் வாழ்வுக்கு இது இன்றியமையாத அடிப்படை.

இந்த நூற்றாண்டின்போது, பூரண தேக சுகத்திற்கு நமது உணவில் என்னென்ன மூலக் கூறுகள் இருக்க வேண்டும் என்பதை முதல் முறையாக நாம் கண்டுபிடித்திருக்கிறோம்.

எனவே, போஷாக்குக்கு அறிவியல் முறையின் அளவை ஒன்றை நாம் ஏற்படுத்த முடியும். இந்தப் போஷாக்கு குறைபட்டுப் போகும் மக்கள், நாட்டில் எந்த அளவு முறையில் இருக்கிறார்கள் என்று அளந்து அறி

சக்தி பொங்கல் மலர்—1947

யக்கூடும். (அமெரிக்காவிலும், பிரிட்டனிலும் கால்வாசியிலிருந்து மூன்றில் ஒரு பங்கு பேர்கள் இப்படிக்குறைபட்டுப் போனவர்கள்தான். பிற்போகான வட்டாரங்களில் முக்கால் பங்கு பேரும் அதற்கு மேற்பட்டவர்களும் இப்படி இருக்கலாம்).

இதே அடையாளத்தைக் கொண்டு, நமது பயிர் பச்சைகளுக்கும், கால் நடைகளுக்கும், மண்ணுக்கும் என்ன மூலக் கூறுகள் தேவைப்படுகின்றன என்று அறிகிறோம். விரைவான போக்குவரத்தின் மூலமும், இன்னும் நல்லபடியான விரிபோக முறையின் மூலமும், இன்றும் அடுத்தடுத்துத் தோன்றி மக்களை லட்ச லட்சமாய்க் கொண்டு தீர்க்கும் பஞ்சங்களை நாம் தடுக்கலாம். இயந்திர மயமாக்குவதன் மூலம் விவசாயத்திலும் சரி, செம்படவத் தொழிலிலும் சரி, ஒவ்வொரு மனிதனின் உற்பத்திச் சக்தியையும் நாம் ஏராளமாகப் பெருக்கிவிடலாம்.

இன்னொன்றும் நமக்குத் தெரியும். நமது போர்க்காலப் பங்கீட்டு முறையை ஒத்த ஏதாவது ஒரு முறையைக் கையாண்டு வெறும் வாங்கும் சக்தியை மட்டும் சார்ந்து கில்லாமல், தேவைக்குத் தக்கபடி உணவின் வழங்கு முறை நிலையாய் இருந்துவரச் செய்யலாம்.

சரியான மாதிரியில் அமைந்த உணவு முழு வளர்ச்சிக்கும்

முழு ஆற்றலுக்கும் போதுமான படி இருக்க வேண்டும். சராசரி மனிதனுக்கு முதல் முதலாக நாம் வழங்க உறுதி கொடுப்பது இது தான்.

அடுத்தது, தொத்து நோய், பூச்சி களால் பரவும் நோய் ஆகிய வற்றினின்று தப்பச் சுதந்தரம் பெறுவது. சித்தாந்த அளவில் கூட அந்தச் சுதந்தரம் இன்னும் நிறைவு பெற்றுவிட முடியாது. பிளவைக் கட்டி நோய் (பிளேக்), மார்ச் சளிக் காயல் (இன்ஃப்ளூ என்சா) அல்லது நாள் பட்ட தடிமன் தொல்லை போன்ற ஆபத்தான நோய்கள் பற்றி நாம் இன்னும் எவ்வளவோ கண்டுபிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், பெரும் பகுதியைப் பொறுத்த மட்டில், சென்ற நூறு ஆண்டுகளாக நாம் பெற்றுள்ள புது அறிவை எப்படிப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்ற கேள்வியையே இந்த விஷயம் சார்ந்து நிற்கிறது.

அம்மை, (ஸ்மால் பாக்ஸ்), காச நோய் (ட்யூபர்குலாஸிஸ்), முறைக் காய்ச்சல் (மலேரியா), கிரந்தி நோய் (வெனிரியல் டிசிஸ்), பிளவைக் கட்டி நோய் (பிளேக்), வயிற்றம்மை (ட்டைஃபாய்ட்) இன்னும் பிற—இவைகள் உண்டாகும் காரணங்களை நாம் அறிவோம்.

சில சந்தர்ப்பங்களில் இவற்றுக்கான திட்டமான பரிகாரங்களை நாம் கண்டுபிடித்திருக்கிறோம். இவ்வாறாக, சமீபத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பூச்சி கொல்லும் மருந்துகளும், கந்தக (ஸல்ஃபா) சம்பந்தமான மருந்துகளும், பூசணக் காளான் (பெனிசிலின்) மருந்தும் மார்ச் சளிக் காயலின் (ந்யூமோனியா) விபத்துக்களையும், காயங்களால் பரவும்

தொத்து நோய் விபத்துக்களையும் மிக்க பேரளவில் குறைத்து விட்டன.

சில இடங்களில் இந்தப் புதிய அறிவு இந்த நோய்களை அறவடித்து மிடுக்கின்றன. (பிரிட்டனில் வயிற்றம்மையும், அம்மையும் போல); அல்லது இவைகளைக் குறைத்திருக்கின்றன. (காச நோயைப் போல); இதே காரியத்தை இந்தப் புது அறிவு எல்லா இடங்களிலும் எல்லா நோய்களுக்கும் செய்ய முடியும்.

நவீன உணர்வு மறப்பு (அனெஸ்திக்ஸ்) மருந்துகள் உலகத்தின் வேதனைப் பளுவை பாதி அளவுக்காவது தொலைத்துவிட உதவியுள்ளன. மன நலத்துக்கு உளவியல் அறிவு (புளே தத்துவம்) மெய்யான உதவி கொடுக்கத் தொடங்கியுள்ளது.

உணவு நெறிகள் (டயட்டெட் டிக்ஸ்), மருந்து, ஆக்க வகையான உடல் நலத் தொண்டு இவைகளின் மூலம் ஒவ்வொரு குழந்தையும் தனது பிறப்புரிமையாகிய முழு வளர்ச்சியையும், நியாயமாக வேண்டிய அளவு உடல் நலத்தையும் பெறச் செய்யலாம். இதுகாறும் இவற்றை மக்கள் இனத்தின் மிகச் சிறிய சிறு பான்மையோர் மட்டுமே அனுபவித்து வந்துள்ளார்கள்.

இனி வீட்டு விஷயம். எளிய, ஆனால், கொடுமான உண்மை ஒன்று இருந்து வந்திருக்கிறது, அதை நினைவு கூர்ந்து பார்ப்போம். மக்கள் வரலாறு நெடுகிலும் (இன்றுகூடத்தான்) மனித இனத்தின் பெரும் பகுதியினர் இருளடர்ந்த, இடுங்கிப் போன, உடல் நல வசதியற்ற இருப்பிடங்களில் வாழ்ந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

சாளர மில்லாத குடிசைகள், வெப்ப நாடுகளின் ஆதி மக்களுக்கு மட்டும்தான் உண்டு என்ப தில்லை. கோடிக் கணக்கான மக்கள் பெறும் வீட்டு வசதிகள் கழிவிடங்களாக இருக்கின்றன—நகர்ப் புறத்திலும் சரி, நாட்டுப் புறத்திலும் சரி. புதுப் பொருள்கள் (குழை சாந்து [ப்ளாஸ்டிக்ஸ்] மாதிரி) பெரும்படி உற்பத்தித் தொழில் நுணுக்கங்கள், சோடிப்பு வீடு கட்டும் தொழில் நுணுக்கங்கள் ஆகியவைகளைக் கண்டுபிடிப்பது இறையெல்லாம் மாற்றிவிடக் கூடும்.

இதுகாறும் பணக்காரர்களின் தனி உரிமையாக இருந்துவந்த, உழைப்பைக் குறைக்கும் சாதனங்கள் அமையப் பெற்ற, லேசான, காற்றோட்ட முள்ள வீடுகளையும், தனி மாடிகளையும் இன்று நாம் உண்டாக்கமுடியும். (இன்றும் நடைமுறையில் பரவாமல் புதியனவாகவே இருந்துவரும் சாதனங்களையும் அமைக்கலாம்.) அதோடு, யுத்தத்துக்கு முன் கட்டிய படுமோசமான ஆபாச வீடுகளைவிட இவைகளை மிக்க மலிவாக உற்பத்தி செய்யலாம். அதோடு இந்த வீடுகளில் அழகு உறையும்படியும் நாம் செய்யலாம்.

எல்லாருக்கும் குறைந்த பட்ச அளவில் பொருளாதாரப் பாதுகாப்பு அளிக்க முடியும். பெவரிட்ஜ் திட்டம் சாதாரணமாகச் சமூகப் பாதுகாப்பு என்ற துறையில் இதை எப்படிச் செய்யலாம் என்று விளக்கிக் காட்டுகிறது. இன்னொன்றையும் விளக்குகிறது.

இந்த வட்சிய சாத்தியங்களில் ஏதாவது ஒன்றை மெய்யாக நடைமுறையில் கொண்டுவருவதானால் அதற்குக் கவனமாகத் சக்தி பொங்கல் மலர்—1947

திட்டம் போட்டு, நிர்மாண வேலை செய்ய வேண்டும்.

ஆனால், சோறு ஒன்றை மட்டும் கொண்டோ, பொருளாதாரப் பாதுகாப்பு ஒன்றை மட்டும் கொண்டோ மனிதன் ஜீவிப்ப தில்லை. அவனது மன வாழ்வுத் துறை அனைத்தும் கவனிக்கப்பெறவேண்டும். முதலாவது, கல்வி விஷயம். அதாவது, அந்தச் சொல்லின் முழு அர்த்தத்தில் உள்ள கல்வி.

பிரிட்டனைப் போன்ற முன்னேற்றமான நாடுகளில் நாம் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு போதுமான அளவுக்குக் கல்வி வசதி செய்து தர முடிகிறது. அதாவது, (குறைந்த பட்சம்) பதினாறு வயது வரை பள்ளிக்கூடப் படிப்பும், அதற்குப் பிறகு (குறைந்த பட்சம்) இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பாதி நேரப் படிப்பும் தர முடிகிறது. திறமையும், ஞானமும் உள்ளவனுக்குச் சர்வ கலாசாலைப் படிப்புச் செய்து தரவும் ஓரளவுக்கு முடிகிறது.

முதியோர் கல்வியையும் ஓரளவுக்குப் பரப்பலாம். உபாத்தியாயரை வைத்துப் படிப்புச் சொல்லித் தருவதைமட்டும் நான்குறிப்பிடவில்லை. தங்களுடைய வீடுகளையும், வேலைகளையும்விட்டு வெளியே சென்று, விவாதச் சபைகள், பிரசங்கங்கள், பொழுது போக்குகள், இன்னும் இது போன்ற நூற்றுக் கணக்கான முறைகளில் அவர்களுடைய கல்வியைப் பெருக்கச் சந்தர்ப்பம் செய்து கொடுக்கலாம்.

ஒவ்வொருவனுக்கும் சம்பளத்துடன் விடுமுறை அளிக்கலாம். சரியான ஸ்தாபனத்துடன், சரியானபடி திட்ட மிட்டோமானால், அவர்களுக்கு விடுதிகள்,

முகாம்கள், பிரயாணக் குழுக்கள் போன்றவைகளின் மூலம் மலிவான, ஆனால், உற்சாகம் தரக்கூடிய ஓய்வு நேரப் பொழுது போக்குகளைச் சிருஷ்டித்துக் கொடுக்கலாம்.

பண்பாடடைந்த, சரியான வாழ்க்கை அஸ்திவாரத்தையும் அமைத்துக்கொள்ளலாம்.—நாடகங்கள், சங்கீதக் கச்சேரிகள், பிரயாணங்கள், இன்னும் நல்ல சலனப்படங்கள், சிற்பத்திலும், சாதாரணச் சாமான்களின் அமைப்பிலும், நாட்டுப் புறத்திலும் அழகைக் காணுதல், இன்னும் எத்தனையோ!

இதை மிகப் பாரந்த அளவில் ருஷ்யர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். "ஸெமா" போன்ற ஸ்தாபனங்கள் மிக நன்றாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடக்கின்றன.

சுருங்கச் சொல்வதானால், இந்த மாதிரியான எதிர்கால உலகத்தைப் பற்றி நிச்சயம் செய்து கொள்ளலாம்: ஒவ்வொருவருக்கும் உண்பதற்குப் போதுமான உணவு; வாழ்க்கையின் பெரும் பாகத்தில் ஆரோக்கியமாகவே இருப்பதற்கு ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் வாய்ப்பு; ஒவ்வொருவனுக்கும் ஏற்ற அளவு இடவசதி, வெளிச்சம், சௌகரியம், தனிமை, அழகு இவைகளை உடைய வீடு; ஒவ்வொருவனுக்கும் அசைக்க முடியாத அடிப்படையில் பொருளாதாரப் பாதுகாப்பு; ஒவ்வொருவனுக்கும் ஏற்ற அளவில் கல்வி வசதி; தனிப்பட்ட உடைய உபயோகிப்பதற்கும், வாழ்க்கை முழுதும் கிடைக்கும் ஓய்வு நேரத்தை அனுபவிக்கவும் சந்தர்ப்பம்.

இதுவே, ஒவ்வொருவனுக்கும் பங்கு கொள்ளக்கூடிய பொதுவான ஒரு கலாசாரத்துக்கு அடி

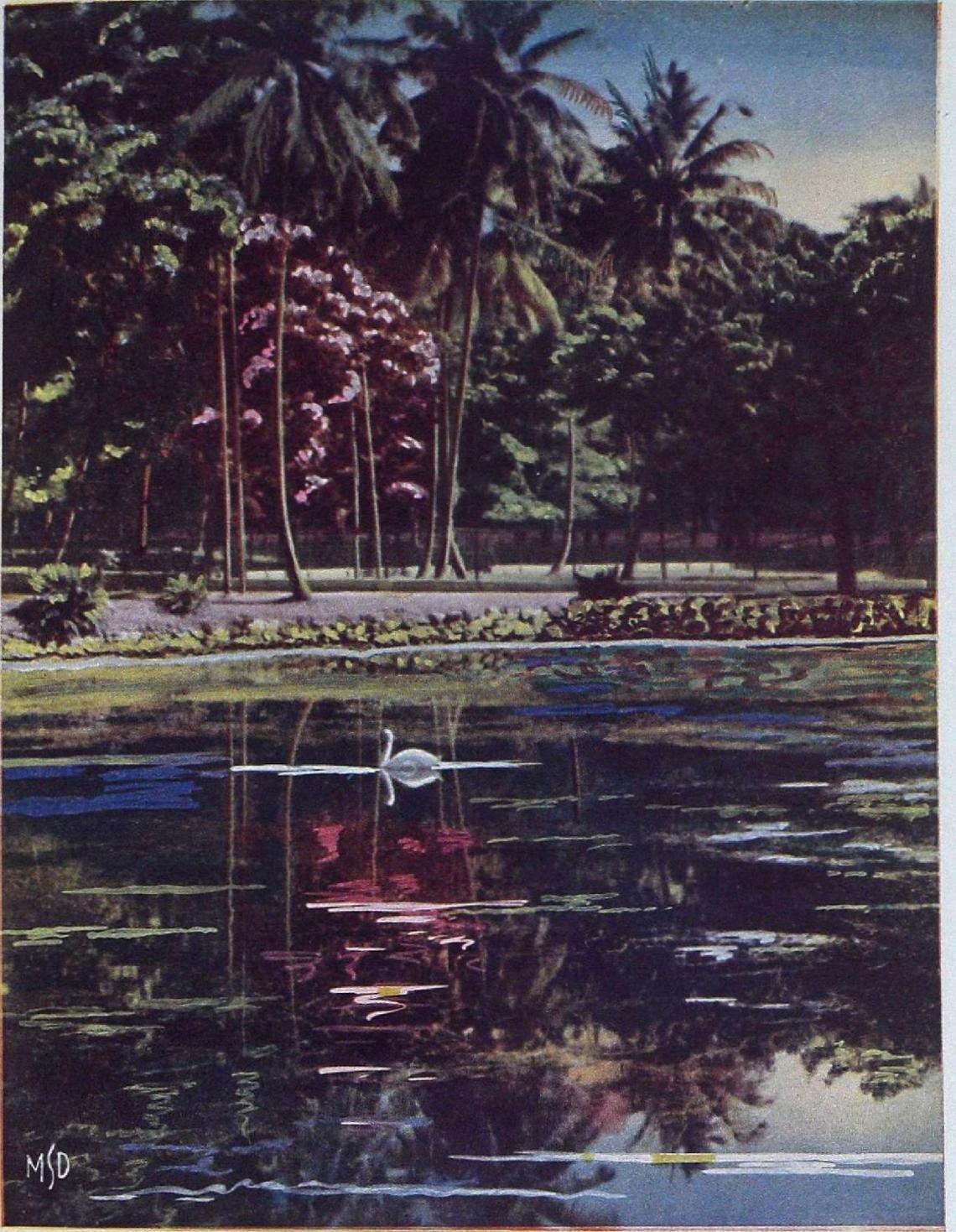
கோலும். இதுதான் உலகத்தின் புதிய நம்பிக்கை. ஆனால்—ஆம், ஒரு பெரிய 'ஆனால்' இருக்கத்தான் செய்கிறது—இந்த நம்பிக்கையை உண்மையாக ஆக்குவது சுலபமாக இருக்காது.

முதலாவதாக, உலகத்தின் அனேக இடங்கள் இன்றைக்கும் பின்னணியிலேயே இருக்கின்றன. மனித நாகரிகத்தின் இந்தத் தரத்துக்கு வர, அவைகளுக்குப் பத்து வருஷங்கள்—ஒருகால் பல தலைமுறைகள்கூட—பிடிக்கலாம்.

முன்னேற்ற மடைந்துள்ள நாடுகளில் இதை உருவாக்கச் சரியான ஸ்தாபனமும், கவனமான திட்டமும் வேண்டும். அதிக பட்ச பிரதேசத்தில் புழக்கமடையக்கூடிய விதத்தில், சர்வ தேசிய ஒத்துழைப்பு இதற்கு வேண்டும். தடுக்க முடியாத சுயநல எண்ணத்தை வென்று சமாளிக்க வேண்டும்.

இரண்டே இரண்டு உதாரணங்களைப் பார்ப்போம்: பிரிட்டனில் இருக்கும் நாம், தேசத்தின் வருமானத்தை விரிந்த முறையில் பிரதி விநியோகம் செய்வதால் மட்டுமே, சராசரி மனிதனுக்குப் போதுமான அளவு வாழ்க்கைத் தரத்தைச் செய்து கொடுக்க முடியும்: இதிலும், அஸ்திவார விஷயங்களில் அதிகமாகவும், மற்றவைகளுக்குச் சற்றுக் குறைவாகவும் செலவிடத் தல் அவசியம்.

யுத்த காலத்தில் பங்கீட்டு முறையில் செய்தது போலவே, லாப நோக்கை மற்ற நோக்குகளுக்கு அடுத்தபடியாகவே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆகாரப் பொருள்கள் இப்பொழுது தேவைக்குத் தகுந்த முறையில் தான் விநியோகம்

மிர்திபலிப்பு

செய்யப்படுகின்றன. உற்பத்தி யாளனும், விரியோகஸ்தனும், சில்லறை வியாபாரியும் என்ன லாபத்தை அடைகிறார்கள் என்பது முக்கிய மில்லாமல் போய் விட்டது.

உலகப் பொதுவான பொரு ளாதார, வியாபாரத் திட்டங் களும், கச்சாப் பொருள்களுக் குக் கட்டுப்பாடும் ஏற்பட்டா லொழிய, வியாபார மந்தம், திடீர் நஷ்டம் ஆகியவற்றின் கொடுமையி னின்றும் நம்மை விடுவித்துக்கொள்ள இயலாது.

ஆகையால், இந்தப் புது நம் பிக்கை ஒரு புதுப் பயத்தையும் சிருஷ்டி பண்ணிவிடுகிறது. அதா வது, நாம் சந்தர்ப்பத்தைக் கை நழுவ விட்டுவிடலாம். பார்க்கப் போனால், இது நடக்கக் கூடிய காரியமே. சராசரி மனிதனை நமது அளவுகோலாக வைத்துக் கொண்டு, அவனையே நமது குறிக்கோளாகவும் கொண்டால், இது இன்னும் சுலபமாக நடந்து விடும்.

சில விதங்களில், வருங்காலம் சுமாரான திறமையுள்ள கால மாக இருக்குமென்பது முற்றி

லும் சாத்தியமே. சமூகம் முழுவ தின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதிலேயே நமது சக்தி முழுவதையும் செலவழித்து விடுவோம். ஆகையால், கடந்த காலத்திய நாகரிகங்களினின்றும் தோன்றியது போல, இனியும், பெருமிதம் வாய்ந்த, சிறந்த கட்டடங்களோ, சித்திரமோ, சங்கீதமோ, இலக்கியமோ ஒரு புதிய வழியோ, புதிய விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகளோ வருங் காலத் தில் ஏற்படுவதற்கு வழியில்லை தான்.

இது ஒரு பரிதாபமே. ஆன லும், நாம் பொறுத்திருந்து பார்க்கலாம்.

ஏனெனில், சராசரி மனித னுக்கு—அவன் எங்கே யிருந்தா லும்—பாதுகாப்பு, ஆரோக்கியம் கல்வி, வாழ்க்கையின் சாதார ணத் தகுதி, கௌரவம், வாய்ப்பு ஆகிய செளகரியங்கள் அளிப்பதன் மூலம், வருங்காலம் நேரிய முறையில் அமைய நாம் அடிக்கோலியவர்களாக ஆவோம்.

[டெய்லி ஹெரால்ட் பத்திரிகைக் கட்டுரை.]

மறதிக்கு மாற்று

மாக்லிம் என்ற பிரபல விஞ்ஞானிக்கு ஞாபகமறதி அதிகம். குடை, செருப்பு, பார்க்ஸ், புஸ்தகம் என்று எத்தனை எத்தனையோ சாமான் களைக் கெட்டுப் போக்கிய பிறகு, அவருக்குத் தன் மேலேயே ரிரம்பக் கோபம் வந்துவிட்டது. கடைசியாக, அவர் ஒரு காரியம் செய்தார்: தனக்குச் சொந்தமான ஒவ்வொரு சாமானின் மேலும், கீழ்க் கண்ட வரிகளை, சிகப்புக் கட்டம் கட்டி அச்சடித்து, அந்தக் காகிதங்களைத் தனக்குச் சொந்தமான ஒவ்வொரு சாமானின் மேலும் ஒட்டிவைத்தார்:

புருக்லின் யூனியன் தெருவில்
325-ம் நம்பர் வீட்டில் வசிக்கும்
ஜிராம் ஸ்டீவன்ஸ் என்ற
வடிகட்டின முட்டாளால்
இந்தச் சாமான் போக்கடிக்கப்பட்டது.
இதைத் திருப்பித் தருபவருக்குத்
தகுந்த சம்மானம் அளிக்கப்படும்.

உலகப் பொருளாதார நெருக்கடி

ரா. ஹாஸ்டீ நாதன்

பத்திரிகைகளைப் புரட்டிப் பாருங்கள். பிரிட்டன், அமெரிக்கா முதலிய முதலாளித்துவ நாடுகளில் பொருளாதார நெருக்கடி கோர தாண்டவ மாடுகிறது. உற்பத்திக் குறைவு, மூலப் பொருள் இல்லாமை, வேலையில்லாத் தண்டாட்டம், தொழிற்சாலைகளை மூடுவது, வேலை செய்ய ஆள் இல்லாமை, கூலியைக் குறைத்தல் முதலியன தினசரி பத்திரிகைகளை அலங்கரிக்கின்றன. இது மட்டுமல்ல, தொழிலாளர்களின் வேலை நிறுத்தப் போராட்டங்கள் விஸ்தாரமான ரீதியில் நடக்கின்றன. சுருங்கக் கூறின் இசைத்தான் பொருளாதார நெருக்கடி என்று அழைக்கிறோம். 1924-ம் வருஷம் உலகத்தை ஆட்டி அலைத்த பொருளாதார நெருக்கடி இன்னும் இரண்டொரு வருஷங்களில் திரும்பவும் தலை தூக்கலாம் என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள்.

உதாரணமாக அமெரிக்காவை எடுத்துக்கொள்வோம். இரண்டாவது உலக மகா யுத்தம் முடிந்த பின்பு அமெரிக்கா பிரதான முதலாளித்துவ நாடாகத் திகழ்கிறது. யுத்த காலத்தில் 1938-ம் வருஷம் உற்பத்தியான பொருள்களைவிட இரண்டு மடங்கு அதிகமாகப் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. யுத்த காலத்தில் யுத்தத்திற்கு முன்பு இருந்த தொழிற்சாலைகளை

விட 100 மடங்கு அதிகத் தொழிற்சாலைகள் அமெரிக்காவில் அதிகரித்திருக்கின்றன. இத்துடன், 1936-39-ம் வருஷங்களில் கிடைத்த மொத்த லாபத்தைவிட நான்கு மடங்கு லாபத்தை அமெரிக்க முதலாளிகள் பெற்றனர். இரண்டாவது உலக மகா யுத்தம் அமெரிக்காவின் தாயகத்திலுள்ள தொழிற்சாலைகளைக் கொஞ்சமேனும் அழிக்கவில்லை. ஆகவே, இன்று உலகம் முழுவது முள்ள முதலாளித்துவ நாடுகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களில் ஐந்தில் மூன்று பாகம் அமெரிக்காவில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. ஆகவே, அமெரிக்காவில் தொழிற்சாலைகள் அமோகமாக அதிகரித்திருக்கின்றன; பொருள்கள் மலை போல் குவிந்து கிடக்கின்றன.

ஆனால், பிரிட்டனின் நிலைமையென்ன? உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் அதன் தேசிய வருமானம் முன்னிலைவிட 25 சதவிகிதம் குறைந்திருக்கிறது. பிரிட்டனின் பொருளாதார நிலைமை பல ஹீன மடைந்திருக்கிறது. அமெரிக்கா கொடுக்கும் கடனைப் பொறுத்திருக்கிறது அதன் பொருளாதார அபிவிருத்தி என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இதேமாதிரியாக ஜெர்மனியின் தேசிய வருமானமும் முன்னிலைவிட 50 சதவிகிதம் குறைந்திருக்கிறது. ஐரோப்பாவிலுள்ள மற்ற நாடுகளிலும் தேசிய வரு

மானம் பெரிதும் குறைந்திருக்கிறது. ஏனெனில், யுத்தத்தால் இந்த நாடுகளின் பொருளாதார நிலைமை பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பொருளாதாரத் துறையில் இவ்வளவு தூரம் அபிவிருத்தியடைந்திருக்கும் அமெரிக்காவில், சுபிட்சம் இன்பநடம் புரிகிறது என்று நாம் நினைக்கிறோம். ஆனால், இது உண்மையல்ல.

அமெரிக்காவில் இன்று 25 லட்சம் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாத நிலையில் சிக்கியிருக்கிறார்கள். ராணுவத்தி லிருந்து விலக்கப்பட்ட 5 லட்சம் சிப்பாய்கள் சர்க்கார் கொடுக்கும் நிவாரண நிதியின் மூலமாக ஜீவனம் செய்கிறார்கள். இத்துடன் தொழிலாளர்களின் சம்பளமும் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொருள்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்தியிருந்ததை ரத்து செய்திருப்பதால், விலைவாசிகள் விஷம் போல் ஏறி வருகின்றன. இதற்குத் தகுந்தபடி சம்பளத்தைக் கூட்டாமல், மேலும் சம்பளத்தைக் குறைத்திருப்பது தொழிலாளர்களை மேலும் வறுமையில் ஆழ்த்தி வருகிறது.

ஆகவே, அமெரிக்காவில் சுபிட்சத்திற்குப் பதிலாக வறுமை கோர தாண்டவமாடத் துவங்கியிருக்கிறது. இத்துடன் உற்பத்தி செய்த பொருள்கள் அனைத்தையும், வாங்குவதற்கு உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் ஒருவரும் கிடையாது. வாங்கும் சக்தியை உயர்த்தினால்தானே பொதுமக்கள் மேலும் பொருள்களை வாங்குவார்கள்? இதன் விளைவாக அமெரிக்காவில் பெருத்த பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. சேவி

யத் பூனியனிலுள்ள பொருளாதார நிபுணர் ஈவ்ஜெனி வர்கா "பிராவ்தா" பத்திரிகையில் இந்த நெருக்கடியைப்பற்றிப் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்:

"அமெரிக்காவில் பொருளாதார நெருக்கடி வளர்ந்து வருகிறது என்பதை மூன்று உண்மைகள் நிரூபிக்கின்றன. முதலாவதாக, 100 கோடி டாலர்கள் மதிப்புள்ள பொருள்கள் விலையாகாமல் கிடங்குகளில் கிடக்கின்றன. அமெரிக்க வியாபார இலாகாவின் அறிக்கை, மேலும் பொருளாதார அபிவிருத்தியை இது பெரிதும் தடை செய்யப்போகிறது என்று கூறுகிறது. இரண்டாவதாக மூலப்பொருள்களின் விலை 'ஸ்டாக் எக்ச்சேஞ்' சில் திடீரெனக் குறைந்துவிட்டது. மூன்றாவதாக, தொழிற்சாலைகளில் மூலதனத்தைப் போட்டிருப்பவர்களின் பங்குப் பத்திரங்களின் மதிப்பு 8400 கோடி டாலராக இருந்தது, மேலாதத்திற்குப் பிறகு 6500 கோடி டாலர்களாகக் குறைந்திருக்கிறது. இவையாவும் எதைக் காட்டுகின்றன? வெகு விரைவில், 1948-ம் வருஷத்திற்கு முன்பு அமெரிக்காவில் பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்படப்போகிறது."

இதேமாதிரியாகத்தான் பிரிட்டனிலும் பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தலைவிரித்தாடுகிறது. 1946-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதத்திலிருந்து ஆறு மாதங்களுக்குள் தொழிலாளர்களின் சராசரி கூலி 7 ஷில்லிங் 3 பென்ஸ் ஒரு வாரத்தில் குறைந்திருக்கிறது என்று ராஜனிபாமிதத் "லேபர் மந்த்லி" என்ற பத்திரிகையில் எழுதுகிறார். விலை

வாசிகள் மேன்மேலும் விஷம் போல் ஏறிக்கொண்டிருப்பதால் அதற்குத் தகுந்தபடி சம்பளம் கொடுக்காததால் தொழிலாளர்களின் வாங்கும் சக்தி நாளுக்கு நாள் குறைந்து கொண்டே போகிறது. இத்துடன் ஏகாதிபத்திய ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக உலகம் முழுவதும் படைகளை வைத்திருப்பதால் தொழிற் சாலைகளில் வேலை செய்யத் தொழிலாளர்கள் கிடையாது. அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் போட்டி, பிரிட்டனின் ஏற்றுமதி, இறக்குமதியைப் பெரிதும் பாதித்திருக்கிறது.

இதேமாதிரியாக ஏனைய முதலாளித்துவ நாடுகளிலெல்லாம் பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொருளாதாரத் துறையில் உலகத்தில் அமெரிக்கா முக்கிய நாடாகத் திகழ்வதால், “கம்யூனிஸ்ட் ரெவ்யூ” என்ற பத்திரிகையில் எமிலி பர்ன்ஸ் கூறுவதுபோல், “அமெரிக்காவில் வளர்ந்து வரும் பொருளாதார நெருக்கடி, சகல முதலாளித்துவ நாடுகளையும், முதலாளிகளின் ஆதிக்கத்திலுள்ள அடிமை நாடுகளையும் பாதிக்கத்தான் செய்யும்”.

முதலாளித்துவச் சமூகம் இத்தகைய பொருளாதார நெருக்கடிகளை மனித சமூகத்திற்கு அடிக்கடி கொடுத்துவருகிறது. முதலாளித்துவமும், பொருளாதார நெருக்கடியும் பிரிக்க முடியாமல் பின்னிப் பிணைந்து கிடக்கின்றன. இதற்குக் காரணம் முதலாளித்துவ சமூகத்தில் பொருளாதாரத்திட்டம் கிடையாது. லாபம் தீரட்டுவதையே முக்கியக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு, முதலாளிகள் உற்பத்தி செய்கிறார்கள்.

ஆகவே, தொழிலாளர்களின் வாங்கும் சக்தியை முடிந்த அளவு குறைக்க முயல்கிறார்கள். இதன் விளைவாகப் பொது மக்களின் வாங்கும் சக்தி குறைந்து போகிறது. அப்பொழுது வாங்குவாரின்றி, பொருள்கள் கிடங்குகளில் பூட்டப்படுகின்றன. பின்னர், உற்பத்தியும் குறைக்கப்படுகிறது. பொருளாதார நெருக்கடியும் இதைத் தொடருகிறது.

இந்த நெருக்கடியைத் தவிர்க்க முதலாளிகளின் திட்டமென்ன? தும்பைவிட்டு வாலைப் பிடிக்கிறார்கள்.

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆட்சியின் கீழ் பல நாடுகள் இருக்கின்றன. அந்த நாடுகளில் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி முதலியன பிரிட்டிஷ் முதலாளிகளின் ஏகபோக உரிமை. இதை உடைத்தெறித்து, தாங்களும் ஏற்றுமதி, இறக்குமதியைத் தங்குதடையின்றிச் செய்யவும் மூலதனத்தைப்போட்டு மக்களைச் சுரண்டவும் அமெரிக்க முதலாளிகள் முயற்சி செய்கிறார்கள். இது ஏகாதிபத்தியங்கள் தங்களுக்குள்ளேயே முட்டி மோதுவதில் இழுத்துச் செல்லுகிறது. பச்சையாகச் சொன்னால், யுத்தத்திற்கு இழுத்துச் செல்லுகிறது.

மற்றொரு முறையையும் கையாளுகிறார்கள். சைனா, கிரீஸ் போன்ற சுதந்தர நாடுகளில் மூலதனத்தைப் போட்டு, தங்குதடையின்றி அங்குள்ள மக்களைச் சுரண்டிக் கொழுக்க யார் ஒப்புக்கொள்கிறார்களோ, அந்தத் தேசத் துரோகிகளை ஆதரித்து, அந்த நாடுகளில் பிற்போக்காளர்களின் சர்க்காரை அமைக்க முயற்சி செய்கிறார்கள். உதார

யுத்தப் பிற்கால விரிவுத் திட்டம்

நாஷனல் நியூட்ரிமெண்ட்ஸ் லிமிடெட்

(விட்டா மில்க் தயாரிப்பவர்கள்)

பால் பவுடர், உரிமை பதிவுற்ற உணவுப் பண்டங்கள், பிள்கோத்துகள், மிட்டாய்கள் தயாரிப்பவர்கள்.

(1) இரண்டு “விட்டா மில்க்” உற்பத்தி ஸ்தாபனங்கள், வங்காளத்தில் பால் பண்ணைகள் மிகுந்த சேராகஞ்ச் என்னும் இடத்தில் ஆரம்பிக்கப்படும். இவற்றிற்கான கட்டிட வேலைகள் சிரத்தையுடன் தொடங்கப்பட்டிருக்கின்றன. தேவையான எல்லா இயந்திரங்களும் முன்னதாகவே இங்கிலாந்து, ஆஸ்திரேலியா முதலிய இடங்களிலிருந்து தருவிக்கப்பட்டுத் தயாராக இருக்கின்றன. காசியிலும் டம் டம்மிலும் உள்ள இரண்டு ஆலைகளில் தயாராகும் “விட்டா மில்க்” தேவையில் பத்து சதவிகிதம் கூட இல்லை.

(2) ஒரு புதிய மூன்றுடன் பிஸ்கோத்து உற்பத்திச் சாலை:—தேவையான இயந்திரங்கள் யூனைட் கிங்டம்மிலிருந்து வந்துகொண்டிருக்கின்றன. கல்கத்தாவில் இடம் வாங்கியாகிவிட்டது. கட்டிட வேலை உடனே தொடங்கப் பெறும்.

(3) தகர டப்பிகளின் மேல் அச்சடித்தல், பெட்டிகள் செய்தல், முதலிய வேலைகள் செய்யும் தொழிற்சாலை ஒன்று டம் டம்மில் கட்டப்படுகிறது. தேவையான இயந்திரங்கள் அமெரிக்க ஜக்கிய நாடுகளிலிருந்து தருவிக்கப்பட்டன.

(4) வியஞ்சன வகைகள், ரொட்டி மிட்டாய் வகையராக்கள் தயார் செய்யும் உற்பத்திச் சாலைக்கு வேண்டிய கட்டிடங்களும் நிலங்களும் தர்பங்காவில் (பீஹார்) வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாக பால்-பெட்டி செய்வதை சாத்தியமாக்கி, பால் பண்ணைத் தொழிலுக்கு வெற்றியளித்த இந்த ஸ்தாபனம் இன்று உணவுப் பொருள் உற்பத்தி செய்யும் ஸ்தாபனங்களில் முதன்மை வகிக்கிறது. இதன் செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் 20 லக்ஷத்திற்கு மேல்.

இந்தக் கம்பெனியின் பங்குகளை பத்து சதவிகிதம் ப்ரீமியத்திற்கு நாங்கள் வாங்கித் தருகிறோம். சாதாரணப் பங்குகள் விலை ரூ. 22. (குறிப்பிட்ட விலை ரூ. 20) ப்ரீபரன்ஸ் பங்குகள் (7½ சதவிகித வட்டியுடன் கூடியது.) ரூ. 11. (குறிப்பிட்ட விலை ரூ. 10)

பங்குகளின் முழுத் தொகையை தேவையான ஆர்டர் களுடன் கிழக்கண்ட விலாசங்களுக்கு அனுப்பலாம்

பெங்கால் ஷேர் டீலர்ஸ் சிண்டிகேட் லிமிடெட்

ஷேர் டீலர்ஸ் ஹவுஸ்

12, செளரிங்கி ஸ்கொயர், கல்கத்தா

அல்லது

தி கோமில்லா யூனியன் பாங்க் லிமிடெட்

கல்கத்தா, அல்லது பிராஞ்சுகள்

(குறிப்பு:—கடிதங்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதவும்)

உண்டு உடுத்தி
கண்டு களிக்கும்

பொங்கலுக்கும்

இதர விசேஷ காலங்
களுக்கும் தேவையான
பட்டு, நூல், மில், கைத்
தறி ஜவுளி ரகங்களுக்
கும் மற்றும் சில்லரை
சாமான்களுக்கும்

ஜெனரல் சுதேசிஸ், லிட்.
எஸ்பிஎநேட் & வேப்பேரி

உலகப் பிரசித்தி பெற்ற சீன எழுத்தாளர்

டாக்டர் வின்யுடாங்

எழுதிய

சீனமக்களும் சீனமும்

நா. 7-8-0

(தபால் செலவு தனி)

புதுமைப் பதிப்பகம் லிமிடெட்

காரைக்குடி

ரணமாக, அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் சைனாவின் உள்நாட்டு விவகாரத்தில் தலையிட்டு, பிற்போக்காளரான சியாங் கைஷேக்கை ஆதரித்து வருகிறது. அவருடைய சர்க்காருக்கு நேரடியாக உதவிபுரிந்து, ஜனநாயக சக்திகளை நசுக்கி வருகிறது. ஏன்? அமெரிக்க முதலாளிகள் சைனாவைச் சுரண்டிக் கொழுக்க சியாங் கைஷேக் இடமளித்திருக்கிறார். அதேமாதிரி யாகத்தான் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியமும் கிரீஸில் பிற்போக்காளர்களை ஆதரித்து, ஜனநாயக சக்திகளைச் சுட்டு வீழ்த்தி வருகிறது.

ஆகவே, உள் நாட்டில் தொழிலாளர்களையும், விவசாயிகளையும் நசுக்குவது, வெளி நாட்டில் புதிய நாடுகளை அடிமைப்படுத்துவது என்ற நாசகாரப் பணியில் ஏகாதிபத்தியங்கள் ஈடுபடுகின்றன. அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் உலக முழுவதும் ஐம்பத்தாறு நாடுகளில் தங்கள் துருப்புக்களை வைத்திருக்கிறது. எதற்காக? அந்த நாட்டிலுள்ள மக்களைச் சுரண்டிக் கொழுப்பதற்காகத்தான்! அதேமாதிரியாக பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியமும் இந்தியா, பர்மா, மலேயா முதலிய நாடுகளுக்குச் சுதந்தரம் கொடுக்காமல் அடிமைப்படுத்தி வருவதன் மூலமாகச் சுரண்டி வருகிறது.

சைனா, கிரீஸ் போன்ற நாடுகளைப்போல் உள்நாட்டில் ஐந்தாம் படைகள் கிடைக்கவில்லை பென்றால் நேரடியாகப் போர் தொடுக்க முயற்சி செய்கிறார்கள். உதாரணமாக, மத்திய, கிழக்கு ஐரோப்பாவிலுள்ள நாடுகளில் உண்மையான ஜனநாயக சர்க்கார்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. யுத்தத்திற்கு முன்பு இந்த சக்தி பொங்கல் மலர்—1947

நாடுகளைப் பிரிட்டிஷ், அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியங்கள் சுரண்டி வந்தன. அதற்கு, இப்பொழுது முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, “அங்கு ஜனநாயகம் இல்லை” என்ற போர்வையின் கீழ், அந்த நாடுகளை நசுக்க முயற்சி செய்கிறார்கள்.

ஆனால், எந்தெந்த நாடுகளில் பொது ஜனங்கள் ஒன்றுபட்டிருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் ஏகாதிபத்திய முதலாளிகளின் சூழ்ச்சி முறியடிக்கப்படுகிறது. ஜன சக்தி ஒன்றுபடாத நாடுகளில்தான் திருட்டுத்தனமாக நுழைகிறார்கள். ஆகவே, கொள்ளை லாப மடிப்பதையே முக்கிய லட்சியமாகக் கொண்ட முதலாளித்துவம் பிற நாடுகளை அடிமைப்படுத்துவதன் மூலமாகவும், ஏகாதிபத்தியங்களுக்குள்ளே சண்டை போட்டு, மேலும் சலுகைகளைப் பெறுவதன் மூலமாகவும், உள் நாட்டில் கொடிய அடக்கு முறையை உழைப்பாளிகளையீது கட்ட விழ்த்துவிடுவதன் மூலமாகவும் பொருளாதார நெருக்கடியைத் தீர்க்க முயற்சி செய்கிறது. ஆனால், இன்று காலம் மாறியிருக்கிறது. ஏகாதிபத்தியங்களின் தாயகங்களிலேயே தொழிலாளர், விவசாயிகள், மத்தியதர வகுப்பினர் ஆகியவர்கள் ஸ்தாபன ரீதியாக ஒன்றுபட்டுள்ளார்கள். முதலாளிகளின் தாக்குதலை எதிர்த்து வன்மையாகப்போராடி வருகிறார்கள்.

அதேமாதிரியாகச் சைனா, கிரீஸ் போன்ற நாடுகளிலும் ஜன சக்தி ஏகாதிபத்தியச் சதியை முறியடித்து வருகிறது. ஏகாதிபத்தியங்களின் கொடிய நுகத்தடியில் தத்தளிக்கும் அடிமை நாடு

களும் போர்க் கொடியை உயர்த்தியிருக்கின்றன.

இத்துடன், அடிமை நாடுகளையும், ஜனநாய சக்திகளையும் ஆதரித்து சோவியத் யூனியனும், மத்திய, கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளும் கிளர்ந்தெழுகின்றன. ஆகவே, சுதந்தரத்தையும், ஜனநாயகத்தையும் விரும்பும் பொது ஜன வெள்ளத்திற்கு மத்தியில் முதலாளித்துவம் அகப்பட்டு, உய்யவழி தெரியாமல் தத்தளிக்கிறது. செல்லரித்துப்போன முதலாளித்துவ முறை உலகை உய்க்காது. அதல பாதாளத்தில் ஆழ்த்தத்தான் செய்யும். ஆகவே அதற்கு இறுதி விடை கொடுத்து, சோஷலிஸ்டு சமூகத்தை நிறுவ வேண்டும். அதுதான் சரியான மார்க்கம் என்பதைப் பொது ஜனங்கள் உணர்ந்துவிட்டார்கள். உளுத்துப்பேர்ன முதலாளித்துவத்தின் சவப்பெட்டி தயாராகிவிட்டது. அதை அடக்கம் செய்தால்தான், சுபிட்சம் இன்ப நடம் புரியும். இது வெறும் வெற்று வேட்டல்ல. உதாரணமாக' சோவியத் யூனியனிலுள்ள 16 குடியரசுகளையும், மத்திய, கிழக்கு ஐரோப்பாவிலுள்ள போலந்து, ருமேனியா, யுகோஸ்லேவியா முதலிய நாடுகளையும் பாருங்கள். அங்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டமோ, பொருளாதார நெருக்கடியோ, வறுமையோ, வேலை நிறுத்தங்களோ, ஆள் குறைப்போ மருந்துக்குக்கூடக் கிடையாது. ஏன்?

போரசை பிடித்த முதலாளிகளோ, நிலச் சுவான்தார்களோ அங்கே கிடையாது. பொதுஜனச் சர்க்கார்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. லாபத்தை எப்படி மேலும் திரட்டுவது என்ற முதலாளிகளின் திட்டமல்ல. பொது ஜனங்களின் வாழ்க்கை நிலையை எப்படி உயர்த்துவது என்ற பொது ஜனப் பொருளாதாரத் திட்டங்கள் அந்த நாடுகளில் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதைத்தான் சோஷலிஸ்டு பொருளாதாரத் திட்டம் என்று அழைக்கிறோம். இந்த நாடுகளில் நெருக்கடிக்குப் பதிலாகத் தேசத்தின் பொருளாதார நிலைமையும், பொது மக்களின் வாழ்க்கை நிலைமையும் நாளுக்கு நாள் அபிவிருத்தி யடைந்துகொண்டே வருகிறது.

கூட்டிப்பார்

“என்னைப் பார்த்தால் எவ்வளவு வயதாகியிருக்கு மென்று உங்களுக்குத் தோன்றுகிறது?” என்று ஓர் அம்மாள் ஷாவைக் கேட்டாள்.

ஷா, அவளை ஏற இறங்க ஒரு முறை பார்த்துவிட்டுச் சொன்னார் :

“உங்கள் பற்களைப் பார்த்தால், பதினெட்டு வயது போலத் தோன்றுகிறது. உங்களுடைய சுருட்டைத் தலைமயிர் உங்களைப் பத்தொன்பது வயதாகக் காட்டுகிறது; உங்கள் தோற்றம் பதினாலு வயதாகத் தோன்றுகிறது.”

அந்த அம்மாளுக்கு உச்சி குளிர்ந்து போய்விட்டது; “உங்கள் வர்ணனைக்கு வந்தனம்; ஆனாலும், நான் எவ்வளவு வயதுள்ளவளாகத் தோன்றுகிறேன்?” என்று கேட்டாள்.

“ஏன்? பதினெட்டையும், பத்தொன்பதையும், பதினாலையும் கூட்டுங்களேன்; விடை ஐம்பத்தொன்று!” என்றார் ஷா!

—பி.கே.டி.

வெளியேறுவது நல்லது

ஜார்ஜ் பெர்னாடு ஷா

[இந்தியாவின் தற்போதைய அரசியல் நெருக்கடிகளுக்குப் பரிகாரம் பற்றிய பல கேள்விகளுக்கு ஜார்ஜ் பெர்னாடு ஷா சமீபத்தில் பதிலளித்திருக்கிறார்.]

கேள்வி: இந்தியாவில் இன்றைய அரசியல் நெருக்கடிக்குக் காரணம், மே மாதம் 16-ந் தேதி பிரிட்டிஷ் மந்திரி சபை தூது கோஷ்டியினர் வெளியிட்ட அறிக்கையின் ஒரு ஷரத்தைப் பற்றிய வியாக்கியானந்தான். காங்கிரசும், முஸ்லிம் லீக்கும் ஒரு முடிவுக்கு வர முடியவில்லை. "அந்தத் திட்டத்தின் கர்த்தாக்கள்தான் அதற்குச் சரியான வியாக்கியானம் கொடுக்க வல்லவர்கள்" என்று சொல்லுகிறார் ஜின்னா. ஆனால், ஜவாஹர், இவ் விஷயம் பற்றி, பெடரல் கோர்ட்டின் தீர்ப்பே முடிவானது என்று கருதுகிறார். இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு நீங்கள் கூறும் யோசனை என்ன?

ஷா: அறிக்கையின் கர்த்தாக்களோ அல்லது அவற்றிற்கு நாம் செய்யும் வியாக்கியானங்களோ என்றும் நிலைத்து இருக்கக் கூடியவை யல்ல. இந்திய அரசாங்கம் தன் இஷ்டம் போல வியாக்கியானம் செய்துகொள்ளும். இல்லையேல் சமயோசிதம் போல் அதை கிராகரித்துவிடவும் செய்யும். இந்தியா ஐக்கிய நாடாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது ஏகாதிபத்தியமா யிருந்தாலும் சரி, அதற்கு கிரந்தரமாக ஒரு கோர்ட்டு இருந்தே தீரும். வேறு வழி யில்லாததினால்தான் ஜவாஹர் அதன் உதவியை நாடுகிறார்.

கேள்வி: இந்தியா சுதந்தரம் அடைவதற்கு முன், கொலை, கொள்ளை முதலியன பெருவாரியாக நிகழும், ஒரு வேளை உள் நாட்டுக் கலகமே ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம் என்று பெரும்பாலே ரர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அதைப் பற்றித் தங்களுடைய கருத்து என்ன?

ஷா: 'ஒரு வேளை' என்ன? ஏற்கெனவேதான் உள் நாட்டு யுத்தம் நடந்து வருகிறதே? ஆனால், அயர்லாந்தில் உள் நாட்டு யுத்தம் அடங்கி விட்டது போலவே, இந்தியாவிலும் நின்று விடும். இந்தியச் சுதந்தரத்திற்காக நடக்கும் உள்நாட்டுக் கலகங்களில், பிரிட்டிஷார் தாங்கள் சமாதானத்தை நிலைநாட்டப் போகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு கட்சி பேதம் செய்து, அடிக்கடி கட்சிமாறித் தொல்லை கொடுக்கக் கூடாது. இந்தியர்களை, அவர்களே களைத்துப் போகிற வரையில் ஒரு தடையுமில்லாமல் தங்களுக்குள் வெட்டி மடித்துக் கொள்ள விட்டுவிட வேண்டும்.

கேள்வி: அன்னிய ஆட்சியாகிய ஆங்கில ஆட்சி இந்தியாவில் இருப்பதுதான் சமீபத்தில் நடந்த பயங்கரமான கலகங்களுக்குக் காரணம் என்று இந்தியத் தலைவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். பிரிட்டிஷ் துருப்புக்களை இந்தியாவை விட்டு வெளியேற்றினால், இந்தத்

தொல்லைகள் தாமாகவே முடிந்து விடும் என்கிற கொள்கையைப் பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

ஷா: அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் நினைப்பதற்கில்லை. இந்தியாவை வென்ற வீரர்கள் அனைவரும் இறந்துவிட்டனர். வெல்லப்பட்ட நாட்டின் சிர்வாகக் கஷ்டங்கள் நம் தலையில் விழுந்திருக்கின்றன. அதற்காக நம்மைக் குறை கூறுவதில் பயனில்லை. இந்தியாவை விட்டு வெளியேறுவதுதான் நல்லது.

கேள்வி: டிசெம்பர் 12-ம் தேதி பார்லமெண்டில் நடந்த, இந்தியாவைப் பற்றிய விவாதத்தின் போது சர்ச்சில் பேசுகையில், இந்தியாவில் தற்சமயம் நடக்கும் கலவரங்களுக்குக் காரணம் பிரிட்டிஷ் தொழிற் கட்சியின் ஆட்சி முறைதான் என்று அபிப்பிராயப்பட்டார். நீங்கள் இதை ஒப்புக்கொள்வீர்களா? இல்லையெனில், அதைக் கண்டிக்க என்ன காரணம் கூறுவீர்கள்?

ஷா: சர்ச்சிலுடைய அபிப்பிராயமும், என்னுடைய அபிப்பிராயமும் இந்தியாவை எந்த விதத்திலும் பாதிக்காது.

கேள்வி: லண்டனில் பத்திரிகையாளர்கள் மாநாட்டில் ஜின்னா பேசியபோது, ஜனநாயக முறை இந்துக்களுக்குப் பழக்கப்பட்டதல்ல என்று கூறினார். இந்த அபிப்பிராயத்தை நீங்கள் சரி என்பீர்களா? ஐக்கிய இந்தியாவில், இந்துக்கள் சிறுபான்மை

யோராகிய முஸ்லிம்களை இம்சுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறீர்களா?

ஷா: ஜனநாயகம் என்பது இந்துக்களுக்கு மட்டும்தான் பழக்கப்பட்டதல்ல என்பதில்லை. ஆங்கிலேயர்களுக்குக்கூடத் தான் அது புதிது. அகம்பாவமும், அதிகார ஆணவமும் இந்தியர்களுடைய தனி உரிமை அல்ல; உலகம் பூராவும் அது பரவியிருக்கிறது.

கேள்வி: இந்தியப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்குத் தாங்கள் பிரிட்டிஷ் சர்க்காருக்கும், காங்கிரசுக்கும், முஸ்லிம் லீக்குக்கும் சொல்லும் யோசனை என்ன?

ஷா: மன்னர் சர்க்காருக்கோ, காங்கிரசுக்கோ, அல்லது முஸ்லிம் லீக்குக்கோ நான் ஆலோசனை கூறுபவனல்ல. பிரிட்டிஷ் பிரபலஸ்தர்களிடமிருந்து இந்தியர்கள் நற்சாட்சிகளைப் பெறுவது கேலிக் கிடமானது என்பதுதான், அது பயனற்றதுமாகும். என்னைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிராத கோடிக்கணக்கான மக்களுக்குப் புத்திமதி கூற நான் யார்? இங்கிலாந்தில், எங்கள் பிரச்சனைகளை நாங்களே தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டி யிருப்பது போல, இந்தியர்களும் தங்கள் பிரச்சனைகளைத் தாங்களே தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். நமது நடவடிக்கையையோ, ஆலோசனைகையோ பிறர் பார்த்துப் பின்பற்றக் கூடிய முறையில் அமைத்துக் கொள்வதில் நாம் வெற்றிபெற வில்லை. [விந்துவில் வெளியானது.]

✱

தியானம்

திராவகத்தில் மருந்து கலந்து வைக்கப்பட்டிருப்பதுபோல, நீயும் ஈசுவரனிடம் கலந்திருக்க வேண்டுகிறாயா?

—ராமகிருஷ்ணர்

தமிழன்பர்களுக்கு
பொங்கல் வாழ்த்து!

அரிய நூல்கள்

	ரூ.	அ.
ஆசிரியர் பி. ஸ்ரீ. எழுதிய கம்பராமாயணம்	7	8
சுந்தர காண்டம்		
பரஞ்சோதி முனிவர் திருவிளையாடற் புராணம்	12	0
பெரிய அளவில் 1270 பக்கம் உயர்ந்த கிளேஸ் பதிப்பு		
ப. ஸ்ரீனிவாசன், பி. ஏ., எழுதிய திருமணம்	3	0
சிறுகதைகளின் தொகுப்பு		
அன்னை	6	0
மார்க்ஸிம் கார்க்கியின் அற்புத நாவல் ப. ரா. மொழிபெயர்ப்பு		
அவமானச் சின்னம்	5	0
உயர்ந்த அமெரிக்க நாவல்		
ரா. ஆறுமுகம் தமிழாக்கியது		
வான வில்	5	0
வீரம் நிறைந்த ருஷ்ய நாவல்		
வாண்டா வாசிலெவ்ஸ்கா எழுதியது		
ஆர்.எச். நாதன், ஆர். ராமநாதன் தமிழாக்கியது		
விரைவில் வெளிவருகிறது		
மைக்கேல் காலின்ஸ்		
ப. ரா. எழுதியது		

நவ பாரதி பிரசுராலயம் லிமிட்டெட்
திருநெல்வேலி ஜங்ஷன்

மனிதன் இயந்திர சாதனங்
களுக்கு அடிமையாவது ஓர்
குறையே. ஆயினும் அறிவு விருத்
திக்கும் மனித சமூகத்தின்
முன்னேற்றத்திற்கும் பல
தேசங்களுடன் உள்ள தொடர்பு
பலப் படுவதற்கும் இன்றியமை
யாத சாதனம் அச்சு இயந்திரமே

உயர்தரமான தும்
உறுதியான துமான

அச்சு எழுத்துக்கள்
வார்ப்பவர்கள்

நெல்சன் அன் கம்பெனி

சாமிப் பிள்ளைத் தெரு

குளை

: :

சென்னை

கிரைப்-டில்-வாட்டர் GRIPE-DIL-WATER

குழந்தைகளின்
ஆரோக்கியத்திற்கு
உகந்தது!

கிரைப் - டில்-வாட்டர்
GRIPE DIL WATER
குழந்தைகளின் ஆரோக்கியத்திற்கு உகந்த
உண் இடங்களில் கிடைக்கும்
Mfg. By :- BHARATH DRUG HOUSE, MADURA.

டிஸ்டிரிபியூட்டர்கள்:- T.N.C. நாகலிங்கம் பிள்ளை & ஸன்ஸ், மருந்து ஷாப், மதுரை

சோனல்

மலர், சளி, சிறிதளவு குடிப்பதில்
செறிவற்ற டில். காப்பாற்றுக.
செய்தல் உட்க, நெயர் சுவை
குழந்தைகளுக்கு உகந்தது

உண் இடங்களில் கிடைக்கும்

MANUFACTURED BY
BHARATH DRUG HOUSE
MADURA

T.N.C. நாகலிங்கம் பிள்ளை & சன்ஸ்
மருந்து ஷாப் மதுரை

யூட்டிரோன்

UTERONA

பெண்களுக்கு ஏற்படுகின்ற சிறிதளவு குடிக
கட்டி, சளி, சிறிதளவு குடிப்பதில்
இவைகளை நீக்கி உதவி சந்தனத்தை
கொடுக்கும் அம் டிரோன்.

MANUFACTURED BY
BHARATH DRUG HOUSE
MADURA

உண் இடங்களில் கிடைக்கும்

டிஸ்டிரிபியூட்டர்கள்:- T.N.C. நாகலிங்கம் பிள்ளை & ஸன்ஸ், மருந்து ஷாப், மதுரை

ராஜ ஜோதிஷர்

உகைம் புகழும் சிறந்த ஜோதிஷர், மாத்திரீகர்.

(அரசாங்கத்திலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க பல பட்டங்கள் பெற்றவர்)

பண்டிட ஹரிஷ்சந்திர சாஸ்திரி ஜ்யோதிஷ தீர்த்தா

(அகில வங்க ஜோதிஷச் சங்கத் தலைவர்)

ஹெளஸ் ஆப் அஸ்ட்ராலஜி, 141/1/C, ரஸ்ஸா ரோட், காளிகட்
ஸ்ரீராமாபார்க்குக்குக் கீழ்ப்புறம்

க ல் க த் த ர

போன் : South 978

மாஜி மன்னர் எட்டாம் எட்வர்டின் ஜாத கத்தை மிகவும் சுத்தமாகக் கணித்து பிரக் யாதி அடைந்த இந்த நீபுணர் மேல் நாட்டு நம் நாட்டு சோதிடத்திலும், கைரேகை பார்ப்பு பதிலும் தேர்ந்தவர். சோதிட சம்பந்தமான கேள்விகளுக்குச் சரியான பதிலளிப்பது இவரது திறமையின் முக்கிய அம்சம். நக்சத் திரக்கோளாறுகளுக்கு பரிசாரம் செய்வதற் கும், மிகவும் சிக்கலான வழக்குகளில் நிச் சயம்வெற்றிகிடைக்கச் செய்யவும், என்றும் தீராத, மூர்ச்சை நோய், காக்காய் வலிப்பு, க்ஷயம், பைத்தியம், நீரழிவு, மலட்டுத்தன்மை, மற்றும் ஸ்திரீ சம்மந்தமான எல்லா வியாதி களையும் சொஸ்தம் செய்யவும், யோக ணாதனத்தாலும் மந்திர சக்தியாலும், அசா தாரணமான சக்தியைப் பெற்றிருக்கிறார்.

இந்தியா, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், அமெரிக்கா, சைனா, இன்னும் மற்ற தேசங் களிலிருந்தும் அநேகம் பிரமுகர்கள் இவருக்கு நற்சாஷிப் பத்திரங்கள் கொடுத்து மரியாதை செய்திருக்கிறார்கள்.

இவரது அற்புதமான ரகசுகள் அணிவதால் காரிய வெற்றி நிச்சயம்.

சாந்தி கவசம்: இதை அணிபவர்களுக்கு தீராத நோய்களைத் தீர்த்து விபத்துக்கள், அகால மாணம், தீ, திருட்டு, இன்னும் எல்லாவிதமான கஷ்டங் களினின்றும் காப்பாற்றி; பரீக்ஷையில் வெற்றியும், குடும்பத்தில் சந்தோஷ மும், மனச் சாந்தியும் கொடுக்கிறது. மனச் சோர்வைப் போக்கி, சரீர சுகத் தையும் விருத்தி செய்கிறது. தூர் நக்சத்திரங்களையும் சமனப்படுத்துகிறது. சாதாரணம் ரூ. 5/- ஸ்பெஷல் (உடனே பலன்) ரூ. 20/-

பாகள கவசம்: இதை அணிபவர்களுக்கு தொழிலில் வெற்றி, விருப்பம் கை கூடுதல் ராஜாங்க மரியாதை கிடைத்தல், உத்தியோகத்தில் உயர்வு, வியாபார விருத்தி, தனலாபம், அதிகார உயர்வு முதலியவை கிடைக்க உதவுகிறது. இதை அணிந்து கொண்டவர்கள் எதிரிகளை வென்றிருக்கிறார்கள்; பிரதி கூலமாகக் கூடிய பல சிக்கலான வழக்குகளில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். இது குடும்பஸ்தர்களுக்கு எப்பொழுதும் நன்மையளிக்கக் கூடியது.

சாதாரணம் ரூ. 12/- ஸ்பெஷல் (உடனே பலன்) ரூ. 45/-

ந்ருஸிம்ஹ கவசம்: இதை அணியும் ஸ்திரீகளுக்கு குழந்தைகள் வயிற்றி லேயே இறந்து பிறக்கும் கோளாறுகளை நீக்கி, மலட்டுத் தன்மையைப் போக்கி சூதகசம்பந்தமான வியாதிகளைப் போக்கி உதவுகிறது. குடும்ப வாழ்க்கையை வெறுக்கச் செய்யும் எல்லா வகையான துன்பங்களையும் ஓட்டவல்ல ஓர் சிறந்த ரகசுக. சாதாரணம் ரூ. 10/- ஸ்பெஷல் (உடனே பலன்) ரூ. 29/-

ஆகர்ஷணி கவசம்: இதை அணிவதால் நாம் வீரும்பும் நபர்களை நமது வசமாக்குகிறது. எவரெவரிடம் நமக்கு என்னென்ன காரியங்கள் ஆக வேண்டுமோ அவையெல்லாம் பூர்த்தியாகிறது.

சாதாரணம் ரூ. 12/- ஸ்பெஷல் (உடனே பலன்) ரூ. 50/-

உடனே எழுதுங்கள்

**உங்கள் குழந்தையின்
ஜீர்ணசக்தி
குன்றியிருப்பதாக**

தெரிந்தால்

உடனே கவனம் செலுத்த வேண்டும். அது நரல் சம்மந்தமாய் இருக்கலாம். ஒருக்கால் பெருக்கத்திற்கும் காரணமாய் இருக்கலாம்.

ஆரம்ப அறிகுறிகளை கவனிக்கவும்

அடிக்கடி ஜூரம் ஏற்படுதல், மலச்சிக்கல், அதிகமலப்போக்கு, பசிவின்மை, வயறு பொருமல், பொதுவாக ரோத்திருத்தல், அடிக்கடி சினு சினுத்தல்.

உடன் கவனிப்பு காப்பாற்றும் வியாதி குறிகள் கண்ட உடனே ஜும்மிலின் லிவர் க்யூட் கொடுங்கள். அப்படிச் செய்வது உங்கள் கவலையை நீக்கி, பணச்சிவையைக் குறைத்து, வியாதியை முற்ற விடாமல் செய்து, பின்னிட்டு ஏற்படக்கூடிய அபாயத்தைத் தவிர்கும்.

**ஜும்மியின்
லிவர்க்யூட்
உபயோகியுங்கள்**

குழந்தையின், சரல் குறைக்கடிக்கு ஜும்மிலின் லிவர் க்யூட் உபயோகியுங்கள். எல்லா விடயங்களிலும் விநயப்படுகின்றன

ஜும்மி வெங்கட்டமணியா & சனில்
கொழும்பு - சரால்.

பிராஞ்சி: - சரால், சகலம், சகலம்.
தஞ்சாவூர்: - சரால், சகலம், சகலம்.

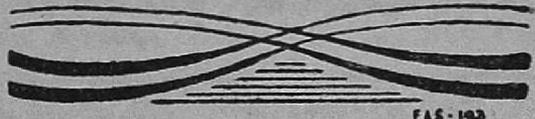
உண்மை

**A
BRIGHT NEW
FIX-UP**

*For the
Delightfully
Refreshing Soap*

KERALA SOAP INSTITUTE, CALICUT

F 15-193

கோளா சோப் இன்ஸ்டிடியூட்
கள்ளிக்கோட்டை

இதைப் படியுங்கள்

ராஷ்ட்ரபதி கிருபளானி		
சர்க்காவின் அரசியல்	ரூ.	2 0
இந்திய தேசிய காங்கிரஸ்		1 4
விஜயலட்சுமி பண்டிட்		
சிறை வாழ்க்கை		3 0
கிருஷ்ண ஹத்தீ ஸிங்		
விதி என்ன செய்யும்?		(அச்சிக்)
கோவை அய்யாழத்து		
சென்னை சர்க்காரின் கதர்த்		
திட்டம் வெற்றி பெறுமா?		0 10
கு. ப. ராஜகோபாலன்		
காஞ்சனமாலை		2 8
எதிர்கால உலகம்		1 4
பல அறிஞர்கள்		
கம்பன் கவிதை		2 4
வ. வே. சு. ஐயர்		
குரு கோவிந்தசிங்கன்		0 10
கி. ரா.		
கந்தர்வ வாழ்க்கை		5 0

(தபால் செலவு தனி)

நவயுகப் பிரசுராலயம்
காரைக்குடி :: சென்னை 5

இந்த டிரேட் மார்க்
இருக்கிறதா என்று
கவனித்து அஜாக்ஸ்
பண்டங்களை வாங்
குங்கள்

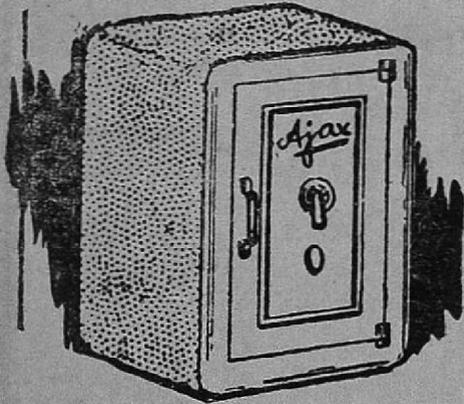
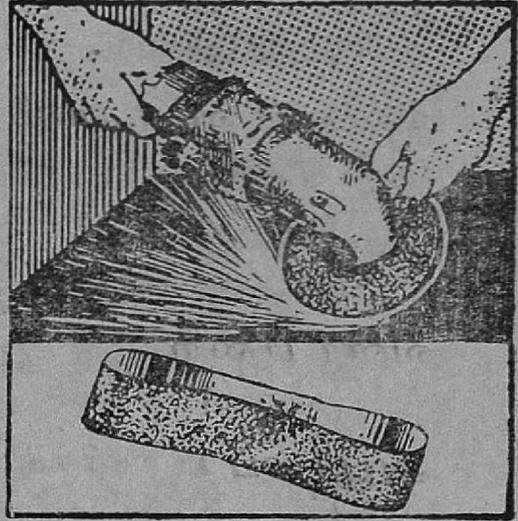

தரம் பெறுமானம் இரண்டிற்கும் அஜாக்ஸ்

பீளின்ட் (ஸான்ட்), எமெரி, அஜாக்
ஸைட், கார்ட்னெட் பேபர், க்ளாட்,
டிஸ்க்ஸ், பென்ட்ஸ், டேப்ஸ் முதலி
யவை.

மரவேலைக்கும், உலோக இழைப்பு
மெருகு வேலைகளுக்கும் எடுத்தவை.

வழவழவேள விரைவில் வெட்டும்.
விருவிருவேள வேலை நடக்கும். ஆன
வேலைக்குத் தனி அழகைத் தரும்.
நீண்டகாலம் உழைக்கும், உழைப்பும்
ஒளியுடன் துலங்கும்.

பென்ட் பாடி இரும்பு பென்ட்டி

பாதுகாப்பிற்கு ஸ்டீல் பண்டங்கள்

உங்கள் செல்வத்தைப் பாதுகாக்க
அஜாக்ஸ் பண்டங்கள் இருக்கின்றன.
பீமனை ஒத்த உறுதி கொண்டவை. பல
பல தலைமுறைகள் நின்று உழைப்பவை.
தீயும், திருடனும் தீண்ட முடியாதவை.

அஜாக்ஸ் பிராடக்ட்ஸ் லிமிடெட்,
106, அரமனைக்காரத் தெரு, மதராஸ்.

மானேஜிங் ஏஜண்டுகள்: முருகப்பா & சன்ஸ்.

AK. 5. TM.

நல்ல புத்தகங்கள்

நமஸ்காரம் (கதைகள்)	'சுகி'	2 8 0
சிப்பாய் ஹிருதயம் (நாவல்)	'சுகி'	1 8 0
பிள்ளையார் சுழி (கட்டுரைகள்)	'சாவேரி'	3 0 0
வளர் பிறை (நாவல்)	'மாறன்'	(அச்சில்)
அபூர்வப் பிறவிகள் (கதைகள்)	'மாறன்'	"
வன மல்லிகை (கதைகள்)	'சோமு'	"
யாழ் ஒலி (கதைகள்)	'சோமு'	"
வாழப்பிறந்தோம் (கட்டுரைகள்)	சுப. நா.	"

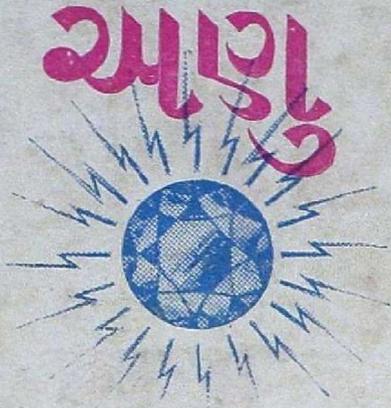
கார்த்திகேயினி பிரசுரம்

ராமச்சந்திரபுரம் : புதுக்கோட்டை ஸ்டேட்

அசோகா சிகரட்டுகள்

கொரன்டு பிராண்ட்

அறு அளவுள்ள ரத்தினம், 6
இவைகளின் மதிப்பைக் கொண்டு மூர்
பர்வதத்தையும் விலைக்கு வாங்கக்கூடும்

அளவற்ற ஐஸ்வரியத்தை ஒருவரும் சூல
மல் கையில் அடக்கிவைத்துக் கொள்ளக்
கூடியது **வைரங்களே**. இவ்வூல
எத்தேசத்திலும் நன்மதிப்பைப் பெறு
வைரங்கள்

அன்றியும் அப்பொருள்கள் உங்கள் கை
இருக்கும்பொழுது பறஸ்தலத்தில் பத்த
படுத்த வேண்டும் என்பது அனுவசியம்

வைரம் வாங்குவதில் நம் செல்வம்
விரியோகப்படாமல் என்றும் அழி
மூலதனமாகவும் ஐஸ்வரியம்
வும் உள்ளது

உயர்தர ரத்தினங்கள் அணியுங்கு
ஆயுளை விருத்திசெய்து தேர்
ஸையும் கொடுக்கின்றன

ஸூர்ஜமல்ஸ்

சென்ற ஐம்பது ஆண்டுகளாக நானயமும்
நன்மதிப்பும் பெற்ற வைர வியாபாரிகள்

தரகர் உதவியின்றி நேராக நன் நம்பிக்கை
யுள்ள வியாபாரியிடம் உங்கள் வைரங்களை
வாங்குங்கள்

313 - எஸ்பிஎநேட் — மதூர்

SHRI

